

แนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโฉมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

นางสาววิริยาภรณ์ ศิริไอล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุดรลังกรอย่างมหาวิทยาลัย
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาในเทศศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาการประชารัฐพันธ์ ภาควิชาการประชารัฐพันธ์
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2551
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

WEBSITE DEVELOPMENT TO PROMOTE HOME STAY TOURISM IN
SAMUTSONGKHRAM PROVINCE

Miss Viriyaporn Sivilai

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Public Relations

Department of Public Relations

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2008

Copyright of Chulalongkorn University

หน้าข้อวิทยานิพนธ์

แนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบ

โฉมสเตยในจังหวัดสมุทรสงคราม

โดย

นางสาว วิริยาภรณ์ ศิริไคล

สาขาวิชา

การประชาสัมพันธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุวัฒนา วงศ์กะพันธ์

คณะกรรมการนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะนิเทศศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ยุบล เบญจรงคกิจ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ๑๗๙๐- ๑๗๙๖ ประจำกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ อุบลวรรณ เปรมศรีรัตน์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุวัฒนา วงศ์กะพันธ์)

กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัศวิน เนตรโพธิ์แก้ว)

ศูนย์วิเทศสัมพันธ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิจัยกรณีศึกษา : แนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม. (WEBSITE DEVELOPMENT TO PROMOTE HOME STAY TOURISM IN SAMUT SONGKRAM PROVINCE) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : พศ.สุวัฒนา วงศ์กะพันธ์, 176 หน้า.

การวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ให้ตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยว 2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม 3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ ผู้ประกอบการโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 3 คน และผู้ดูแลเว็บไซต์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 2 คน ส่วนที่ 2 การวิจัยเชิงปริมาณ ที่ได้จากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ใช้บริการการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 400 คน

ผลการวิจัยพบว่า ระดับความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับสูง โดยสนใจข้อมูลด้านสถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียงและภาพเหมือนจริงประกอบในการนำเสนอจำนวนมากที่สุด สำหรับปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ ได้แก่ ปัญหาด้านการพึงพาตัวแทนนำเที่ยว ปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาด้านราคา ปัญหาด้านคอมพิวเตอร์ และข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ ได้แก่ การสนับสนุนช่วยเหลือของภาครัฐ การรวมตัวกันของผู้ประกอบการโอมสเตย์ การปรับราคาลงของบริษัทผู้จัดทำและออกแบบเว็บไซต์ การก่อตั้งชุมชนเว็บไซต์ที่พักโอมสเตย์ การเพิ่มสถานที่ท่องเที่ยวบนเว็บไซต์

ภาควิชา การประชาสัมพันธ์
สาขาวิชา การประชาสัมพันธ์
ปีการศึกษา 2551

ลายมือชื่อนิสิต วิริยาภรณ์ คำໄภ
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

5084741628 : MAJOR PUBLIC RELATIONS

KEYWORDS : WEBSITE DEVELOPMENT/ HOME STAY / COMMUNITY BASED TOURISM

VIRIYAPORN SIVILAI : WEBSITE DEVELOPMENT TO PROMOTE HOME STAY TOURISM IN SAMUTSONGKHRAM PROVINCE. ADVISOR : ASST.PROF.SUWATTANA VONGGAPAN, 176 pp.

The purposes of this research were 1. to study websites development to promote home stay tourism in Samutsongkhram province for tourist's need. 2. to study websites development's problems to promote home stay tourism in Samutsongkhram province 3. to study websites development's suggestions to promote home stay tourism in Samutsongkhram province. This research was separated into two parts. The first part was qualitative research by in-dept interview of two target groups: three home stay entrepreneurs and two webmasters about tourism in Samutsongkhram province. The second part was quantitative research by using questionnaires surveys with four-hundred Thai tourists' examples that used home stay tourist services in Samutsongkhram province.

The research's results were found that the expect level of websites development to promote home stay tourism in Samutsongkhram province of the target groups were high. The results shown that they were most interested in tourist attractions information of the nearby places with real pictures shown in the presentations. Websites development's problems to promote home stay tourism were the dependency on travel agencies problems, personnel problems, cost problems, and computer problems. Websites development's suggestions to promote home stay tourism were the need of government's support, integration of home stay entrepreneurs, reduction of websites companies and design costs, set up home stay community websites and increased tourist attractions on the websites.

Department : Public Relations Student's Signature Viriayaporn Sivilai

Field of Study : Public Relations Advisor's Signature [Signature]

Academic Year : 2008

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งคำแนะนำและความช่วยเหลือมากมาย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณสำหรับสิ่งต่างๆ ที่ได้รับ

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุวัฒนา วงศ์ภัณฑ์ สำหรับการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้อิสระเสรีทางความคิดแก่ผู้วิจัย รองศาสตราจารย์ อุบลวรรณ เปรมศรีรัตน์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อศริน เนตรโพธิ์แก้ว รวมทั้งอาจารย์สมิทธิ์ บุญชุติมา ที่เลี้ยงสอนเวลาอันมีค่าในการตรวจสอบแก่ไขวิทยานิพนธ์ จนทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จ พร้อมทั้งการรับฟังปัญหาของผู้วิจัยด้วยความเต็มใจและยังสามารถแก้ปัญหาได้อย่างราบรื่น นอกจากนี้ขอขอบพระคุณอาจารย์ในภาควิชาการประชาสัมพันธ์ทุกท่านที่ถ่ายทอดวิชาความรู้ เพื่อให้ผู้วิจัยนำไปใช้ในการวิจัยและการดำรงชีวิต

ขอขอบพระคุณครอบครัวที่ให้กำลังใจผู้วิจัยเสมอมา จนทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตของผู้วิจัยดำเนินไปได้ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ขอขอบพระคุณ

ขอขอบคุณมิตรภาพจากเพื่อนๆ ที่ประชาสัมพันธ์ภาคใน พากเรา มีทั้งรอยยิ้ม เสียงหัวเราะและน้ำตา ต้องเรียกได้ว่าครบสูตรจริงๆ ขอบคุณเพื่อนมิ้นค์ ปุ๊กอก เพื่อนที่กำลังใจกัน และกันเสมอมา เอ๊ะเรื่องชาเขียวแก้วนั้น ผู้วิจัยยังไม่เลิม พี่เจี้ยบขอบคุณสำหรับคำแนะนำเรื่องอาหารบนรถระหว่างทางกลับบ้าน ขอให้โชคดี และกำลังใจจากเพื่อนมากๆ ที่ไม่ได้กล่าวถึงในที่นี่ที่มีให้ผู้วิจัย ถ้าเคมารวมกันได้ ก็คงเป็นก้อนกำลังใจขนาดใหญ่ รวมทั้งมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ทำให้ผู้วิจัยเรียนรู้ประสบการณ์ชีวิตนอกเหนือไปจากวิชาความรู้ สิ่งที่ได้มามีค่ามากนัก

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๗
กิตติกรรมประกาศ.....	๙
สารบัญ.....	๙
สารบัญตาราง.....	๙
สารบัญภาพ.....	๙
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ปัญหานำการวิจัย.....	9
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	9
ขอบเขตการวิจัย.....	9
นิยามศัพท์.....	9
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	10
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
แนวคิดเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์.....	11
ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ.....	21
แนวคิดการสร้างสรรค์สื่อเว็บไซต์เพื่อการประชาสัมพันธ์.....	23
แนวคิดเกี่ยวกับการทำท่องเที่ยว.....	41
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	54
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	58
ส่วนที่ 1 การวิจัยเชิงคุณภาพ.....	58
แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา.....	58

บทที่ ๑	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	59
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	59
การทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ.....	60
การวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล.....	61
ส่วนที่ 2 การวิจัยเชิงปริมาณ.....	62
ประชากร.....	62
กลุ่มตัวอย่างและวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	63
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	64
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	65
การตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ.....	65
เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถาม.....	66
การประมวลผลข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	70
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	71
ส่วนที่ 1 การศึกษาปัญหาและอุปสรรค ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม.....	71
ผลการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม.....	72
ผลการสัมภาษณ์ผู้ดูแลเว็บไซต์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม....	93
ส่วนที่ 2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม.....	106
ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านลักษณะทางประชากร.....	106
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับเบ็ดรับสืบประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ ในจังหวัดสมุทรสงคราม.....	110
ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม.....	116
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	126
สรุปผลการวิจัย.....	126

หน้า

ส่วนที่ 1 การสรุปผลการวิจัยในส่วนของการศึกษาปัญหา และอุปสรรค ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว แบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม.....	127
ส่วนที่ 2 การสรุปผลการวิจัยในส่วนของการศึกษาและสำรวจความคิดเห็น ของนักท่องเที่ยวที่ใช้บริการโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามเกี่ยวกับความ ต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์ในด้านต่างๆ.....	132
ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านลักษณะประชากร.....	132
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับเบ็ดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบ โอมสเตย์ ในจังหวัดสมุทรสงคราม.....	132
ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวในการพัฒนาเว็บไซต์ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม.....	133
อภิปรายผลการวิจัย.....	134
ส่วนที่ 1 การศึกษาปัญหาและอุปสรรค ข้อเสนอแนะในการพัฒนา เว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม.....	134
ส่วนที่ 2 การนำเสนอทางการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบ โอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ไปประยุกต์ใช้ให้ตรงกับความต้องการ ของนักท่องเที่ยว.....	147
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	152
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในอนาคต.....	153
รายการข้างอิ.....	154
ภาคผนวก.....	158
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	176

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง แจงแจงตามเพศ.....	106
2. แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง แจกแจงตามอายุ.....	107
3. แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง แจกแจงตามระดับการศึกษา.....	107
4. แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง แจกแจงตามอาชีพ.....	108
5. แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง แจกแจงตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน....	109
6. แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง แจกแจงตามการรับสื่อ ประชาสัมพันธ์ของภาครัฐที่ใช้แบบประเมินจังหวัดสมุทรสงคราม จากสื่อมวลชน.....	110
7. แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง แจกแจงตามการรับสื่อ ประชาสัมพันธ์ของภาครัฐที่ใช้แบบประเมินจังหวัดสมุทรสงคราม จากสื่อบุคคล.....	112
8. แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแจกแจงตามการรับสื่อ ประชาสัมพันธ์ของภาครัฐที่ใช้แบบประเมินจังหวัดสมุทรสงคราม จากสื่อเ宙พาภิจิ.....	114
9. แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ ¹ ความสนใจด้านการท่องเที่ยวแบบประเมินจังหวัดสมุทรสงครามบนสื่อ ² เว็บไซต์.....	116
10. แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะข้อมูลการ ท่องเที่ยวแบบประเมินจังหวัดสมุทรสงครามบนสื่อเว็บไซต์.....	117
11. แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแจกแจงตามลักษณะ ความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบ ประเมินจังหวัดสมุทรสงคราม.....	118

สารบัญภาพ

ตารางที่	หน้า
1. แสดงตัวอย่างແຜ່ນພັບຂອງໂຍມສເຕຍໃນຈັງຫວັດສມຸທຽສົງຄວາມ.....	78
2. แสดงตัวอย่างນາມບັດຂອງໂຍມສເຕຍໃນຈັງຫວັດສມຸທຽສົງຄວາມ.....	78
3. แสดงตัวอย่างຄູ່ມືອກາຮທ່ອງເຖິງວັຈັງຫວັດສມຸທຽສົງຄວາມ.....	79
4. แสดงໜ້າເວີບໄຊຕີກາຣທ່ອງເຖິງວັແໜ່ງປະເທດໄທ.....	83
5. แสดงໜ້າເວີບໄຊຕີມ່ກລອງດີ.....	84
6. แสดงໜ້າເວີບໄຊຕີມ່ກລອງຖຸເດຍ.....	84
7. แสดงຄວາມແຕກຕ່າງຂອງເວີບໄຊຕີນະຄ່າອີງຈັນທົ່ວໂຍມສເຕຍ ຈ.ນគរາຊສື່ມາ.....	96
8. แสดงຄວາມແຕກຕ່າງຂອງເວີບໄຊຕີບ້ານສວນລືລາວດີ ຈ.ສມຸທຽສົງຄວາມ.....	97
9. แสดงເນື້ອຫາຂອງເວີບໄຊຕີບ້ານສວນອັມພວາ ຈ.ສມຸທຽສົງຄວາມ.....	99
10. แสดงໜ້າເວີບບອດຂອງປຸດກລມໂຍມສເຕຍ ຈ.ສມຸທຽສົງຄວາມ.....	100

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมที่มีการสื่อสารหลากหลายรูปแบบและมีข่าวสารจำนวนมากหลายช่องทาง วันนี้ การประชาสัมพันธ์ให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพจะอาศัยเพียงสื่อบางประเภท โดยเฉพาะสื่อมวลชนในแบบเดิม (Traditional Media) ที่มีบทบาทต่อวิถีชีวิตของผู้คนมายาวนาน นั้นอาจไม่เพียงพอ เพราะพฤติกรรมในการรับข้อมูลข่าวสารของคนยุคใหม่ที่มีเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันกำลังเปลี่ยนไป กล่าวคือ ผู้บริโภคได้หันมารับข่าวสาร ผ่านทางสื่อใหม่ (New Media) เช่น อินเทอร์เน็ตมากขึ้น ขณะเดียวกันข่าวสารที่ปรากฏบนสื่อหลักๆ อาจมีจำนวนมากหลายช่องทาง จนยากที่เราจะมั่นใจได้ว่า กลุ่มเป้าหมายได้รับหรือพบเห็นข่าวสารที่เผยแพร่ไปหรือไม่ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างสรรค์สื่อที่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ตรงและแม่นยำกว่า เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการประชาสัมพันธ์ให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างแท้จริง

ในช่วงสิบกว่าปีที่ผ่านมา เครื่อข่ายอินเทอร์เน็ต (Internet) มีการเติบโตอย่างรวดเร็วและเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนทั่วโลก เมื่อกล่าวถึงสื่อใหม่แล้ว จึงมุ่งความสนใจไปยังอินเทอร์เน็ตเป็นสำคัญ เนื่องจากเป็นสื่อที่สร้างความเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นกับวิถีชีวิตของคนเรา ในหลายมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ การศึกษา วัฒนธรรมและการเมือง ปัจจุบันอินเทอร์เน็ตได้รับการกล่าวขานในแบบทุกวงการ เนื่องจากการเป็นเครื่อข่ายการสื่อสารของโลก ที่เปิดกว้างสำหรับผู้คนในทุกวงการไม่ว่าจะเป็นวงการศึกษา ซึ่งเป็นวงการแรกที่ใช้ประโยชน์จากเครือข่ายข้อมูลนี้ อินเทอร์เน็ตเปรียบเสมือนสารานุกรมขนาดใหญ่ที่บรรจุข้อมูลความรู้อย่างละเอียดจากห้องสมุดทุกมุมโลกไว้ สำหรับวงการหนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ตถือได้ว่าเป็นสื่อใหม่ในการที่จะมาปฏิวัติเปลี่ยนแปลงรูปแบบเดิมๆ ของหนังสือพิมพ์และนิตยสารต่างๆ จากเดิมที่ใช้กระดาษในการพิมพ์ กลายเป็นหนังสือพิมพ์และนิตยสารอิเล็กทรอนิกส์แทน สำหรับวงการธุรกิจ อินเทอร์เน็ตได้กลายเป็นแหล่งรวมข้อมูลทางการตลาด เป็นสื่อที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกับคู่ธุรกิจ โดยส่งข้อมูลจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งภายในเวลาไม่กี่นาที และที่สำคัญอินเทอร์เน็ตได้กลายมาเป็นสื่อใหม่ที่สำคัญในการนำมาใช้เพื่อการประชาสัมพันธ์ธุรกิจไปสู่ผู้บริโภคและกลุ่มเป้าหมายทั่วทุกมุมโลก

นอกจากนี้ อินเตอร์เน็ตยังมีบริการที่หลากหลาย ได้แก่ การรับส่งข่าวสารและแสดงความคิดเห็น เช่น อีเมล การค้นหาข้อมูล เช่น เซิร์ชเอนจิน ได้แก่ www.google.com , www.yahoo.com และบริการข้อมูลมัลติมีเดีย เช่น เว็บดีไวด์เว็บ (World Wide Web : WWW) หรือ เว็บไซต์ (Web Site) ซึ่งล้วนเป็นที่นิยมของผู้ใช้อินเตอร์เน็ต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเว็บดีไวด์เว็บ เป็นบริการที่ได้รับความนิยมอย่างมาก และเป็นสื่อที่เหมาะสมสำหรับการประยุกต์ เพื่อการประชาสัมพันธ์มากที่สุด (สมชาย อักษราวัកษ์, 2548)

ในอดีตการออกแบบเว็บไซต์เป็นงานยากและต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์เป็นอย่างดี โดยเว็บไซต์ในยุคแรกจะมีตัวอักษรและรูปภาพอย่างเดียวไม่มีเทคนิคอื่นที่น่าสนใจ ต่อมาได้มีการพัฒนาความสามารถของเว็บไซต์เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งมีเครื่องมือช่วยเหลือที่ต้องการออกแบบหรือสร้างเว็บมากมาย เช่น Macromedia Dreamweaver, Microsoft Frontpage เป็นต้น ทำให้ข้อจำกัดที่นักพัฒนาเว็บต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญเสมอไปหมดลง แต่คุณสมบัติของนักพัฒนาเว็บข้อใหม่ที่เข้ามาแทนที่คือ ความคิดสร้างสรรค์ ด้วยเหตุผลที่ว่าเว็บไซต์ไม่จำเป็นต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนา ดังนั้นจึงมีเว็บไซต์เกิดใหม่จำนวนมาก หน้าที่ของนักพัฒนาเว็บจึงต้องตอบสนองก่อนจะออกแบบเว็บไซต์ว่า จะสร้างเว็บไซต์อย่างไรจึงจะดึงดูดใจผู้เข้าชม นั่นก็คือ การสร้างความแตกต่างจากเว็บไซต์อื่น ไม่ยึดติดกับรูปแบบเดิม เช่น สามารถใช้กราฟฟิกหรือเทคนิคการนำเสนอข้อมูลอื่นมาช่วยตกแต่งหน้าเว็บเพื่อให้มีความสวยงามขึ้น แทนการนำเสนอข้อมูลรูปแบบเดิมที่มีเพียงตัวหนังสือกับรูปภาพธรรมดาก็ยังไง ก็ตามต้องคำนึงถึงคุณสมบัติของเว็บที่ดีด้วย (กรณิการ์ สวรรค์โพธิพันธุ์, 2550 : 2)

ปัจจุบันมีเว็บไซต์จำนวนมากเกิดขึ้นใหม่ทุกวัน ในระยะเวลาไม่นาน เหตุผล คือ จำนวนผู้คนที่หลังให้เล็กมาใช้อินเตอร์เน็ตเป็นจำนวนมากและมีการเติบโตในอัตราแบบทวีคูณ การขยายตัวของจำนวนผู้ใช้อินเตอร์เน็ตในประเทศไทยขยายตัวเพิ่มขึ้นมากและอยู่ในอัตราค่อนข้างสูงในแต่ละปี โดยในปี 2549 มีจำนวนผู้ใช้อินเตอร์เน็ตในประเทศไทยประมาณ 8.5 ล้านคน หรือประมาณ 13% ของประชากรรวมทั้งประเทศ หรือเพิ่มขึ้นถึง 4 เท่าจากปี 2543 ซึ่งเป็นปีที่มีการเติบโตของธุรกิจอินเทอร์เน็ตอย่างกว้างขวางในประเทศไทย โดยแนวโน้มของการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในประเทศไทยที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นนั้นมีทั้งในรูปแบบของการใช้บริการในการศึกษา บริการทางด้านการค้า และบริการทางด้านการสื่อสาร โดยอัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตในระดับครัวเรือนในปี 2549 เพิ่มขึ้นเป็น 1.3 ล้านครัวเรือนหรือ 7.2 % ของครัวเรือนทั่วประเทศ โดยที่ลักษณะการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตความเร็วสูงถึง 52.8% ของครัวเรือนที่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตทั้งหมดในขณะที่ในส่วนของสถานประกอบการ มีอัตราการใช้อินเทอร์เน็ตประมาณ 11.3% และเชื่อมต่อ

ด้วยอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงประมาณ 38% เป็นผลให้ธุรกิจบนอินเตอร์เน็ตนือยู่เป็นจำนวนมาก ทำให้การแสวงหาพัฒนาเว็บไซต์กำลังเป็นสิ่งที่ได้รับความสนใจอยู่ในขณะนี้ เป็นผลให้องค์กรสร้าง เว็บไซต์ เพื่อเป็นสื่อของตนเองในการติดต่อสื่อสารกับบุคลากรภายในองค์กร (www.thanews.com, 27 ส.ค. 2551)

การพัฒนาเว็บไซต์ จึงเป็นเรื่องสำคัญที่นักพัฒนาเว็บไซต์ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่เพิ่งเริ่มพัฒนา หรือพัฒนาบานานแล้วก็ตาม ควรพิจารณาอย่างจริงจัง เพราะการออกแบบและการพัฒนา เว็บไซต์ที่ดี จะช่วยให้เว็บไซต์นั้น มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความเร็วในการ เข้าถึงข้อมูล การออกแบบในส่วนเนื้อหาของเว็บไซต์ เป็นต้น เว็บไซต์เปรียบเสมือนตัวแทนของ องค์กร โดยมีโฮมเพจ (Home Page) เป็นประตูด้านแรกที่ผู้ชมเว็บไซต์หรือลูกค้าที่จะก้าวเข้ามาสู่ องค์กร เพื่อถูกรายละเอียดที่ต้องการผ่านทางหน้าเว็บอยู่ที่ช่องอยู่ในอีกชั้นหนึ่ง ซึ่งมีข้อมูลที่ ต้องการโดยเฉพาะ แต่สิ่งที่สำคัญ คือ จะออกแบบหน้าเว็บอย่างไรเพื่อสร้างความประทับใจ สร้าง ความน่าเชื่อถือขององค์กรให้กับผู้ใช้งานเว็บไซต์ และเปลี่ยนโอกาสจากผู้เยี่ยมชมเว็บไซต์ ให้ กลายมาเป็นลูกค้าที่มีสินค้าและบริการได้

สำหรับประเทศไทยนั้น อินเตอร์เน็ตได้เข้ามามีบทบาทต่อการท่องเที่ยวตั้งแต่ปี พ.ศ.2541 – 2542 ซึ่งเป็นปีส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทยในหัวข้อ “Amazing Thailand 1998 – 1999” โดยองค์กรส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทยและบริษัทท่องเที่ยวต่างๆทั้งในประเทศไทยและ ต่างประเทศจึงใช้อินเตอร์เน็ตเป็นสื่อโฆษณาคำขวัญเชิญชวนให้ทุกคนมาท่องเที่ยวในประเทศไทย บนเว็บไซต์ที่ได้จัดทำ ซึ่งให้รายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ การจราจรที่พัก และข้อมูลอื่นๆที่เกี่ยวกับ ข้อมูลประเทศไทยหรือข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยว ต่อมาในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2544 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้จัดทำโครงการ “พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อการท่องเที่ยว” เพื่อให้ ผู้ประกอบการท่องเที่ยวที่ขึ้นทะเบียนไว้กับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้เข้าร่วมโครงการ ดังกล่าวโดยจัดทำเว็บไซต์ www.tourismthailand.org ขึ้น เพื่อให้เป็นศูนย์กลางบริการนำเที่ยว ของประเทศไทย ซึ่งจะเป็นช่องทางหลักที่สำคัญในการเชื่อมต่อระหว่างนักท่องเที่ยวและ ผู้ประกอบการท่องเที่ยวโดยตรง เพื่อบริการจองที่พักและบริการนำเที่ยวแบบออนไลน์ผ่านระบบ อินเตอร์เน็ต ทั้งนี้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจะใช้สาขาในต่างประเทศ เป็นช่องทางการ ประชาสัมพันธ์เว็บไซต์อีกทางหนึ่ง (ศิริศรี บุญเจริญ, 2548 : 3)

อินเตอร์เน็ตมีบทบาทในชีวิตประจำวันของมนุษย์เกือบทุกเรื่อง รวมถึงเรื่องการท่องเที่ยว ด้วย ดังนั้น โลกที่เคยดูกว้าง จึงแปรเปลี่ยนและรูปแบบการท่องเที่ยวในอนาคตจะเปลี่ยนไปจากเดิม คือ (พรพิพย์ โลห์ลดา , 2542)

1. จะมีผู้ใช้ชื่อມูลบันอินเตอร์เน็ต วางแผนเดินทางการท่องเที่ยวสำหรับตนเอง หรือจัดให้ผู้อื่นใช้
2. จะมีผู้เข้าร่วมประชุมวิชาการฝ่าทางอินเตอร์เน็ต แทนการเดินทางไปประชุม ด้วยตนเอง ซึ่งทำให้ประหยัดทั้งเงินและเวลา
3. สำหรับผู้ที่มีทุนทรัพย์น้อย จะมีโอกาสตระเวนดูสถานที่ท่องเที่ยวของประเทศไทย ต่างๆผ่านทางอินเตอร์เน็ต โดยไม่ต้องเสียค่าเดินทางไปดูของจริงด้วยตนเอง

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังต่อไปนี้ 4 พ.ศ. 2520 – 2524 เป็นต้นมา ได้มีการบรรจุเรื่องอุดหนุนการท่องเที่ยวไว้เป็นส่วนหนึ่งของแผน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือช่วย พัฒนาเศรษฐกิจต่อเนื่อง มาจนถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545 – 2549 ที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2544 : 71-73) ได้เสนอเรื่อง การพัฒนาการท่องเที่ยวว่า การส่งเสริมการค้าการบริการที่มีศักยภาพ เพื่อสร้างงานและรายได้ สำนักงานคณะกรรมการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มการจ้างงาน การกระจายรายได้สู่ชุมชน และการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีแนวทางเพื่อพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวให้รองรับการขยายตัว ของนักท่องเที่ยวในระยะยาวและดำเนินการพัฒนาเชิงกลุ่มพื้นที่ สนับสนุนการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ที่ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นวิถีชุมชน เป็นต้น ดังนั้น การปรับปรุงคุณภาพการบริการการท่องเที่ยวให้ได้ มาตรฐาน กวดขั้นมาตรฐานด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวและส่งเสริมบทบาทชุมชน องค์กรชุมชนในท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท้องถิ่นอย่างครบวงจร ทั้งพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อนุรักษ์สร้างจิตสำนึกรักชุมชนและห้องถิ่นในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน รวมทั้งเน้นส่งเสริมบทบาทชุมชนในท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว จึงทำให้เกิด กิจกรรมการท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบในชุมชน

การท่องเที่ยวของประเทศไทยขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างมาก จนปรากฏว่า รายได้จากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ เป็นแหล่งเงินตราต่างประเทศที่สำคัญที่สุด (www.tat.or.th, 6 พ.ศ. 2551) โดยในปี พ.ศ. 2550 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางมาประเทศไทย มีจำนวน 13.82 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.01 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งถือว่ามีอัตราการ

เติบโตเพิ่มขึ้นสูง อีกทั้งในส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยเอง ก็เริ่มให้ความสนใจต่อการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน โดยในปี พ.ศ.2550 นักท่องเที่ยวชาวไทย เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศถึง 83.23 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.14 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมาเนื่องจากการท่องเที่ยว ถือเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ คลายความตึงเครียดจากการทำงานและทำให้ร่างกาย จิตใจได้พักผ่อน

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (Tourism Industry) ซึ่งประกอบด้วยธุรกิจหลายประเภททั้ง ธุรกิจที่เกี่ยวข้องโดยตรง และธุรกิจที่เกี่ยวข้องทางอ้อมหรือธุรกิจสนับสนุนต่างๆ การซื้อบริการของนักท่องเที่ยวถือได้ว่าเป็นการส่งสินค้าออกที่มีอยู่ไม่เห็นด้วยสายตา (Invisible Export) เพราะเป็นการซื้อด้วยเงินตราต่างประเทศ การผลิตสินค้า คือ บริการต่างๆที่นักท่องเที่ยวซื้อก็จะต้องมีการลงทุน ซึ่งผลประโยชน์จะตกอยู่ในประเทศและจะช่วยให้เกิดงานอาชีพอีกหลายแขนง เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ทางด้านสังคมการท่องเที่ยว เป็นการพักผ่อนคลายความตึงเครียด พร้อมๆกับการได้ความรู้ ความเข้าใจในวัฒนธรรมที่ผิดแผลแตกต่างออกไปอีกร้อย อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นแหล่งที่มาของรายได้ในรูปเงินตราต่างประเทศ ซึ่งจะมีส่วนช่วยสร้างสร้างเสถียรภาพให้กับดุลการชำระเงินของประเทศไทย รายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มีส่วนช่วยผ่อนคลายความเสี่ยงเบรียบในเรื่องดุลการชำระเงินได้เป็นอย่างมาก นอกจากนี้การท่องเที่ยวยังมีบทบาทช่วยกระตุ้นให้มีการนำเข้าทรัพยากรของประเทศมาใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวาง เช่น เปลือกหอย ไม้ไผ่ ฯลฯ โดยผู้ที่อยู่ในท้องถิ่นได้เก็บมาประดิษฐ์เป็นหัตถกรรมพื้นบ้าน ขายเป็นของที่ระลึกสำหรับนักท่องเที่ยวเป็นการนำเขาวัสดุที่เคยเห็นว่าปราศจากคุณค่ามาทำให้เกิดประโยชน์และเพิ่มรายได้ ซึ่งแม้จะเป็นรายได้เล็กน้อย แต่มีความกันเข้ากันเป็นรายได้สำคัญอย่างหนึ่งเช่นกัน (นิคม จาจุณณี, 2544 : 5)

การท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ในศตวรรษที่ 21 ถือได้ว่าก้าวว่าทศวรรษที่ผ่านมา นักพัฒนาการท่องเที่ยวได้จัดแยกประเภทรูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ เพื่อสามารถแยกกิจกรรมการท่องเที่ยวตามที่นักท่องเที่ยวสนใจ 9 ประเภท ได้แก่ การท่องเที่ยววัฒนธรรม การท่องเที่ยวแบบผสมผสาน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมชายฝั่ง การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวชุมชนวัฒนธรรมและประเพณี การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ และการท่องเที่ยวชุมชนวิถีชีวิตริมชายฝั่ง ซึ่งการท่องเที่ยวประเภทหลังนี้ เป็นการเดินทางท่องเที่ยวในหมู่บ้านชนบทที่มีลักษณะวิถีชีวิตริมชายฝั่งและผลงานสร้างสรรค์ที่มีเอกลักษณ์โดดเด่น เพื่อความเพลิดเพลิน ได้รับความรู้ ดูผลงานสร้างสรรค์และภูมิปัญญาพื้นบ้าน มีความเข้าใจต่อวัฒนธรรมท้องถิ่นบนพื้นฐานของการจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบ มีจิตสำนึกต่อการรักษาธรรมชาติทางวัฒนธรรม

ท้องถิ่นและคุณค่าของสิ่งแวดล้อม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของท้องถิ่น (ว่าไฟพรวน แก้วสุวิยะ, 2545 : 4-7)

ดังนั้น การท่องเที่ยวประเพณีจัดที่พักแรมแบบสัมผัสวัฒนธรรมชนบท หรือที่เรียกว่า การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ (Home Stay) ก็เป็นการท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งที่มีวัตถุประสงค์จะเรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชาวพื้นเมืองที่มีวัฒนธรรมเป็นเอกลักษณ์ประจำถิ่น หรือมีประสบการณ์วัฒนธรรมในด้านต่างๆของแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ กิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรมจะอยู่ในรูปแบบที่ได้รับความรู้หรือประสบการณ์ด้านวัฒนธรรมท่องเที่ยว และในขณะเดียวกันก็มีความเพลิดเพลินรวมอยู่ด้วย นับเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในชนบท เพราะรูปแบบการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์นั้น สามารถตอบสนองความต้องการใหม่ๆของนักท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม เป็นการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพมากกว่าปริมาณ ทำให้เป็นคุณค่าทางวัฒนธรรมและระบบนิเวศในชุมชนได้มากกว่า โดยชุมชนจะมีบทบาทเกี่ยวข้องอย่างชัดเจน ตั้งแต่การพัฒนาที่พักอาศัยให้ถูกสุขลักษณะ ซึ่งส่งผลต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตด้วย การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์จึงเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยว ที่สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาให้ความสำคัญ เนื่องจากว่าโฮมสเตย์ในประเทศไทยได้ขยายตัวอยู่ตลอดเวลาและที่สำคัญยังเป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีของคนไทยที่ทรงคุณค่าให้ชาวโลกได้ประจักษ์อีกด้วย (www.mots.go.th, 2 ก.ค. 2551)

หากจะกล่าวถึงจังหวัดที่ยังคงความงามตามธรรมชาติและการได้สัมผัสริมฝีปากบ้านสวน ที่แวดล้อมไปด้วยสวนผลไม้และลำคลอง มีกิจกรรมต้อนรับตักบาตรพระทางเรือ หรือนั่งเรือชมวิถีชีวิตริมคลองและตลาดน้ำ รวมทั้งมีบ้านพักแบบโฮมสเตย์มากที่สุด ก็คงต้องนึกถึงจังหวัดสมุทรสงคราม ที่มีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ได้แก่ ตลาดน้ำอัมพวา ดอนหอยหลอด จึงได้มีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้โดยใช้สื่อเว็บไซต์ในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

จังหวัดสมุทรสงคราม เป็นจังหวัดที่เล็กที่สุด ในประเทศไทยประกอบไปด้วย 3 อำเภอ คือ อำเภอเมืองสมุทรสงคราม อำเภออัมพวาและอำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงครามเดิมที่เรียกว่า เมืองแม่กลองเป็นจังหวัดที่มีขนาดเล็กติดชายทะเล มีแม่น้ำแม่กลองไหลผ่าน ประชาชนส่วนใหญ่มีวิถีชีวิตความเป็นอยู่แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือ วิถีชีวิตชาวสวนและวิถีชีวิตชาวประมง ประกอบการมีคลองน้ำอยู่มากมายถึง 300 สาย ทำให้ผลผลิตจำพวกผลไม้มีคุณภาพและเป็น

ที่นิยม ความสำคัญของจังหวัดมีทั้งเรื่องเรื่องประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม สภาพทางธรรมชาติ ความเป็นอยู่และวิถีชีวิตเรียบง่ายแบบไทย โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการประยุกต์ใช้ประโยชน์จากสภาพทางธรรมชาติเพื่อดำรงชีวิต ปัจจัยหลักมาจากการที่เมืองสามน้ำ คือ น้ำจีด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม ดังนั้นแบบแผนการตั้งถิ่นฐานเป็นชุมชน การทำมาหากิน ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ จึงตั้งอยู่บนฐานในเรื่องน้ำ และยังรวมถึงสภาพและปัจจัยทางสภาพทางธรรมชาติ ของพื้นที่ที่สอดท่อนออกมาระบบในเวชชุมชนที่สอดประสานกลมกลืนกัน (กองอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม, 2548) ประชาชนที่ชอบการทำที่ที่ได้สมัสกับวัฒนธรรม และวิถีชีวิตแบบดั้งเดิม ไม่ว่าจะเป็นอาชีพการทำสวนผักผลไม้ การเดี่ยวนาตามมะพร้าว หรือเที่ยวชมตลาดน้ำท่าคาที่ยังคงสภาพตลาดน้ำแบบชาวบ้านชาวสวนของชุมชนริมคลอง ส่งผลให้จังหวัดสมควรสงเคราะห์เป็นจังหวัดที่น่าไปเยี่ยมเยือนสำหรับผู้สนใจการทำที่ที่ได้รับความนิยมมากขึ้น จึงเป็นแรงดึงดูดให้เกิดการลงทุนจัดทำที่พักแบบใหม่สุดเพิ่มขึ้น (www.samutsongkhram.go.th, 6 พ.ค. 2551)

ราวปี พ.ศ. 2539 ที่เค้ากลางแห่งการท่องเที่ยวในรูปแบบของโฮมสเตย์โดยพักร่วมกับเจ้าของบ้านที่เป็นชาวสวนร่วมทำกิจกรรมไปกับเกษตรกรผู้เป็นเจ้าของสวนได้ก่อตัวแนวความคิดในท้องถิ่นบ้านเมืองใหม่ของผู้ให้ปลูกทองหยิน แก้วนิลกุล จากนักศึกษา นักท่องเที่ยวและผู้สื่อข่าวต่างชาติที่ทางราชการจังหวัดประสารลงมา บังก์ต้องการมาศึกษาวิถีชีวิต ไม่ได้มានท่องเที่ยวโดยตรง ในขณะเดียวกันบ้านปลายโพงพาง ทางกำนัน Kovach บุญพัด และบ้านท่าค้า โดยผู้ให้ปลูกอุไรสีเหลือง ได้รับการประสานจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในการพาแขกมาเที่ยว ต่อมากำหนดผู้นำชุมชนทั้งสามแห่งนี้ ปรับกฎร่วงของการท่องเที่ยวให้มีความชัดเจนขึ้น โดยเริ่มตระหนักว่าชุมชนรอบบ้านน่าจะร่วมกันได้ โดยผู้นำชุมชนกับเพื่อนบ้านนำร่องไปก่อน ซึ่งทางชุมชนก็ไม่มีเอกสารหรือสื่อประชาสัมพันธ์อะไร หากเพราเส่นห์ของธรรมชาติและวิถีชีวิตบ้านสวนขยายตัวเองโดยไม่ต้องปูรุงแต่งไม่ต้องลงทุนอะไร จนกระทั่งปีพ.ศ.2542 กลุ่มของชุมชนทั้งสามแห่งก็มีบ้านที่เข้าร่วมเพิ่มขึ้น สื่อต่างๆ ก็เริ่มให้ความสนใจและนักท่องเที่ยวที่รักธรรมชาติความสุขสงบแบบบ้านสวนก็สนใจ โฮมสเตย์ในจังหวัดสมควรจราจร จึงเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก (สรจิต ชิรเวทย์, 2548)

เมื่อโลกเข้าสู่ยุคของการสื่อสารไร้พรมแดน สิ่งที่สำคัญที่สุดและเป็นเรื่องที่ท้าทายผู้ประกอบการโฆษณาเป็นอย่างมากคือ การมีวิสัยทัศน์และสามารถนำเทคโนโลยีใหม่มาประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือในการทำการค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ ระบบอินเทอร์เน็ตนับเป็นเทคโนโลยีประเภทหนึ่งที่สามารถนำมาใช้กับการดำเนินธุรกิจได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังช่วยเพิ่มขีด

ความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการได้มากโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผ่านสื่อที่ได้รับความนิยมสูงดังเช่น เว็บไซต์ แต่ในขณะเดียวกันก็ควรตระหนักเสมอว่า เว็บไซต์ได้สร้างโอกาสให้กับทุกคนเข่นกัน ดังนั้น ผู้ประกอบโฆษณาอย่างมีมาตรฐานกว่า ประเทศไทยมีมาตรฐานเป็นแหล่งท่องเที่ยวและวัฒนธรรมที่ดีงามอยู่มากตาม จึงควรมีความตื่นตัวที่จะเป็นผู้นำสิ่งดีๆที่มีอยู่เผยแพร่สู่นักท่องเที่ยวทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ (ศูนย์เทคโนโลยีดิจิทัลนิกรสและคอมพิวเตอร์แห่งชาติ ,2543) โดยการนำสื่อเว็บไซต์มาใช้ในการประชาสัมพันธ์นั้น นับว่ามีความจำเป็นและมีแนวโน้มว่าจะได้ความนิยมมากขึ้นเรื่อยๆ เพราะเข้าถึงข่าวสารได้อย่างกว้างขวาง มีคุณภาพและความรวดเร็ว และเป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์อีกประเภทหนึ่งที่กำลังมีบทบาทสำคัญยิ่งต่องานประชาสัมพันธ์ ดังนั้นจึงไม่ควรละเลยรูปแบบการสื่อสารผ่านทางเว็บไซต์ เพราะเข้ามาอยู่ในชีวิตประจำวันของประชาชนมากขึ้น หากธุรกิจใดไม่มีเว็บไซต์ในการให้ข้อมูลข่าวสารด้วยแล้ว โอกาสที่เสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับธุรกิจ อาจต้องพยายามเพิกบัญชีไปได้ในที่สุด

อย่างไรก็ตาม จากการสำรวจเบื้องต้นผู้วิจัยพบว่า การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว รูปแบบโฆษณาอย่างไม่เป็นที่แพร่หลายนัก อีกทั้ง การจัดทำเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในรูปแบบโฆษณาอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว จึงเป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์อีกประเภทหนึ่งที่กำลังมีความสามารถเข้าถึงแหล่งวัฒนธรรมที่แท้จริงอันเป็นธรรมชาติของชุมชนนั้นๆได้ การประชาสัมพันธ์ เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ประชาชนนิยมจัดการท่องเที่ยวในรูปแบบของโฆษณาอย่างมากขึ้น ดังนั้น การใช้เว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโฆษณาอย่างมีประสิทธิภาพจึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่ทำให้ประชาชนนิยมจัดการท่องเที่ยวแบบโฆษณาอย่างมีประสิทธิภาพได้ การใช้เว็บไซต์ในการประชาสัมพันธ์ จึงนับได้ว่าเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพสื่อหนึ่ง เพราะการประชาสัมพันธ์ด้วยเว็บไซต์นั้น สามารถครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายได้ทั่วโลก ทั้งยังช่วยให้ผู้ประกอบการโฆษณาอย่างมีประสิทธิภาพของตน ด้วยต้นทุนที่ผู้ประกอบการพ犹จะสามารถลงทุนได้

ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโฆษณาอย่างมีประสิทธิภาพในจังหวัดสมุทรสงคราม” น่าจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวของประเทศไทย เพราะการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบของเว็บไซต์นั้น มีแนวโน้มที่จะสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมายได้สะดวก รวดเร็วว่า สื่อที่นี่ ทำให้นักท่องเที่ยวทราบรายละเอียดของสถานที่ที่จะไปเที่ยวได้ก่อน และช่วยให้นักท่องเที่ยวเข้าใจในการท่องเที่ยวแบบโฆษณาอย่างมีประสิทธิภาพ วัฒนธรรมประเพณีที่อยู่อาศัย ระบบสาธารณูปโภคต่างๆของชุมชนมากขึ้น และโดยในทางเศรษฐศาสตร์แล้ว การท่องเที่ยวแบบนี้ยังเป็นการสร้างงาน และกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่นและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย ซึ่งส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยในอนาคต

ปัญหานำวิจัย

- แนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ให้ตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยว มีอะไรบ้าง
- ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม มีอะไรบ้าง
- ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม มีอะไรบ้าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ให้ตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยว
- เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม
- เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม และความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่ใช้บริการภาครัฐท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ ในจังหวัดสมุทรสงคราม

นิยามศัพท์

อินเตอร์เน็ต หมายถึง เครือข่ายสารสนเทศขนาดใหญ่ที่เกิดขึ้นจากการเชื่อมโยงเครือข่ายคอมพิวเตอร์ทั่วโลกเข้าด้วยกันในลักษณะเครือข่าย โดยอาศัยเครือข่ายโทรศัมนาคมเป็นตัวเชื่อมโยงเครือข่ายภายนอกมาตรวจสอบการเชื่อมโยงเดียวกัน เพื่อให้คอมพิวเตอร์ทุกเครื่องในอินเตอร์เน็ตสามารถสื่อสารระหว่างกันได้

เว็บไซต์ หมายถึง สื่อประเภทหนึ่งที่ผู้ประกอบการที่พัฒนาแบบโฉมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ใช้เป็นช่องทางในการเผยแพร่วิริยะลักษณะเดียวกับที่พัฒนาและให้บริการในรูปแบบต่างๆ ผ่านระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ต

แนวทางการพัฒนาเว็บไซต์ หมายถึง การค้นหาวิธีการปรับปรุงพัฒนาให้เว็บไซต์โฉมสเตย์ของจังหวัดสมุทรสงครามมีประสิทธิภาพ 适合 ความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

การท่องเที่ยวแบบโฉมสเตย์ หมายถึง การที่นักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวในหมู่บ้านและพักค้างคืนร่วมกับเจ้าของบ้านในชุมชนจังหวัดสมุทรสงครามเป็นระยะเวลาสั้นๆ ซึ่งอาจมีการศึกษาและเปลี่ยนวัฒนธรรมกับเจ้าของบ้าน โดยนักท่องเที่ยวต้องจ่ายค่าที่พักและอาหารให้แก่เจ้าของบ้าน

นักท่องเที่ยว หมายถึง ผู้เยี่ยมเยือนที่เดินทางไปเยือนจังหวัดสมุทรสงครามโดยวัตถุประสงค์ต่างๆ ที่ไม่ใช่การไปทำงานประจำ การศึกษาและไม่ใช่คนห้องถินที่มีภูมิลำเนาหรือทำงานประจำหรือศึกษาอยู่ที่จังหวัดสมุทรสงคราม ทั้งนี้ต้องพักค้างคืนที่โฉมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามอย่างน้อย 1 คืนหรืออยู่เกิน 24 ชั่วโมงขึ้นไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ข้อมูลที่ได้จะใช้เป็นแนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโฉมสเตย์ ในจังหวัดสมุทรสงคราม ให้ตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยว
- เพื่อให้มีข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโฉมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม
- ข้อมูลที่ได้จะใช้เป็นข้อมูลแนะนำในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโฉมสเตย์ ในจังหวัดสมุทรสงคราม

สูญเสียหายทั้งหมด
จุดลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม” ได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎี ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ ดังนี้

- แนวคิดเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์
- ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ
- แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างสรรค์สื่อเว็บไซต์เพื่อการประชาสัมพันธ์
- แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎี

1. แนวคิดเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์

การประชาสัมพันธ์ (Public Relations) เป็นการสื่อสารที่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าระหว่างองค์กรกับชุมชน เพื่อสร้างทัศนคติและภาพลักษณ์ที่ดี ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างองค์กร และสาธารณะที่เกี่ยวข้องซึ่งจะส่งผลกระทบต่อยอดขายในทางอ้อม

“การประชาสัมพันธ์” มาจากภาษาอังกฤษว่า “Public Relations” ซึ่งคำว่า “Public” แปลว่า “ประชาชน” หมายถึง หมู่ชน สาธารณะ หรือประชาชน ส่วนคำว่า Relations แปลเป็นไทยว่า “ความสัมพันธ์” หมายถึง การสัมพันธ์หรือการผูกพัน ดังนั้น คำว่าการประชาสัมพันธ์จึงแปลว่า “การเกี่ยวข้องผูกพันกับหมู่คน” หรือ “ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานหรือสถาบันกับกลุ่มประชาชนนั้นเอง” (วิรช ลภิรัตนกุล, 2544)

“การประชาสัมพันธ์” หมายถึง ความพยายามของสถาบันที่จะแสวงหาความสัมพันธ์ ความร่วมมือ และการสนับสนุนจากประชาชน ตลอดจนการรำงไว้ซึ่งทัศนคติที่ดีของประชาชนให้คงอยู่ต่อไป เพื่อให้ประชาชนยอมรับ สนับสนุน และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานตาม

กระบวนการนี้โดยฯ วัตถุประสงค์ และความเคลื่อนไหวของสถาบันหรือหน่วยงานนั้นๆ” (วิจิตร ขาวะกุล, 2539)

จากคำจำกัดความต่างๆข้างต้น พอจะสรุปคุณลักษณะที่สำคัญของการประชาสัมพันธ์ดังนี้ (พรพิพย์ วรกิจโภคทร, 2537)

(1) เป็นการทำงานที่มีจุดหมายเพื่อสร้างความสัมพันธ์ดีระหว่างสถาบันกับกลุ่มชนต่างๆ

(2) เป็นการทำงานที่มีการวางแผนการปฏิบัติงานอย่างรอบคอบ และมีการติดตามประเมินผล

(3) เป็นการทำงานในรูปของการติดต่อสื่อสาร ซึ่งเป็นการสื่อสารสองทางและเป็นการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจ

(4) เป็นการทำงานที่ต้องมีการให้อิทธิพลทางความคิดและทัศนคติต่อกลุ่มชนเป้าหมาย

(5) เป็นการทำงานที่ต่อเนื่อง และหวังผลระยะยาว

ทั้งนี้ กระบวนการสื่อสารเป็นหัวใจของการประชาสัมพันธ์ เพราะไม่ว่าจะใช้กลยุทธ์ใดในการประชาสัมพันธ์หลักเดียวก็จะต้องใช้การสื่อสารเพื่อดำเนินการตามแผนการประชาสัมพันธ์นั้นๆ ไม่ได้ ฉะนั้นการศึกษาปัจจัยการประชาสัมพันธ์จึงจำเป็นต้องรู้จักรูปแบบการสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ ผู้ส่งสาร สาร ช่องทางการสื่อสารหรือสื่อ และผู้รับสาร

1.1 แนวคิดเกี่ยวกับผู้ส่งสาร

ในกระบวนการสื่อสาร ผู้ส่งสารเป็นผู้เริ่มหรือเริ่มต้นส่งสารไปให้อีกบุคคลหนึ่งจะโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม หรือเป็นผู้ทำหน้าที่ส่งสารผ่านช่องทางหนึ่งไปยังผู้รับสาร (พัชnier, เซยจรวยา, เมตตา กฤตวิทย์ และกิรันนท์ อันวัชศิริวงศ์, 2541)

บุญล เบญจรงค์กิจ (2542) กล่าวถึงบทบาทของผู้ส่งสารที่มีต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารว่า ผู้ส่งสารจะต้องเลือกใช้รหัส (encode) ที่คิดว่าสื่อความหมายที่ตนต้องการได้อย่างชัดเจนที่สุด ในขณะเดียวกัน จึงจะมั่นใจว่าการสื่อสารสัมฤทธิ์ผล

1.1.1 ปัจจัยของผู้ส่งสารที่มีผลต่อประสิทธิผลของการสื่อสาร

ประมา สดะเวทิน (2538) ได้กล่าวถึงปัจจัย 4 ประการในส่วนของผู้ส่งสารที่มีผลต่อประสิทธิผลของการสื่อสาร ได้แก่

1. **ทักษะการสื่อสาร** หมายถึง ความสามารถ ความชำนาญในการสื่อสาร ได้แก่ ทักษะการสื่อสารเชิงวัฒนธรรม คือทักษะการเขียนและการพูดซึ่งเป็นทักษะในการเข้ารหัส และทักษะการอ่านและการฟังซึ่งเป็นทักษะในการถอดรหัส รวมทั้งมีทักษะการคิดและการใช้เหตุผลด้วย นอกจากนี้ ต้องมีทักษะการสื่อสารเชิงวัฒนธรรม เช่น อาการปริยາต่างๆ การแสดงออกทางสีหน้า การสบตาผู้ฟัง เป็นต้น
2. **ทศนคติของผู้ส่งสาร** มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการสื่อสาร ทั้งนี้ เพราะทศนคติ คือ ท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยผู้ส่งสารจะประสบความสำเร็จในการสื่อสารได้ขึ้นอยู่กับทศนคติที่ผู้ส่งสารมีต่อตนเอง ต่อเรื่องที่จะสื่อสาร และต่อผู้รับสาร
3. **ความรู้ผู้ส่งสาร** ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้หาสาระของเรื่องที่จะสื่อสารและมีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการสื่อสาร จะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ
4. **สถานภาพทางสังคมและวัฒนธรรม** สถานภาพทางสังคมของผู้ส่งสาร รวมทั้ง ลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรมที่ผู้ส่งสารเป็นสมาชิกอยู่จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสื่อสาร ของผู้ส่งสาร

1.1.2 ความน่าเชื่อของผู้ส่งสาร (Credibility of Source)

ชาร์ล เค อัลคิน (Charles K. Atkin, 1973) กล่าวว่า ความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสารแบ่งได้ 2 องค์ประกอบ คือความเชี่ยวชาญ (Expertise) และความเป็นกลาง (Objectivity) สาหรับคนจะเชื่อถือและปฏิบัติตามต่อสารที่ผู้ส่งสารส่งไป ถ้าสาหรับคนหรือผู้รับสารคิดว่าผู้พูดรู้ในสิ่งที่พูด และเปิดเผยพฤติกรรมที่ต้องการอภิมหา

นอกจากนั้น Atkin ยังได้กล่าวถึงปัจจัย 3 ประการที่มีต่อความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสาร ได้แก่ 1. ความน่าไว้วางใจ (Trustworthiness) 2. ความเชี่ยวชาญหรือความสามารถ (Expertise or competence) 3. ลักษณะพลวัตหรือความดึงดูดใจ (Dynamism or attractiveness) ปัจจัยต่างๆเหล่านี้ ผู้รับสารต้องมองเห็น (perceive) ว่ามีอยู่ในตัวของผู้ส่งสารเอง ความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสารนี้ไม่ใช่สิ่งที่ผู้ส่งสารจะประกาศให้ทุกคนทราบและได้รับการยอมรับ แต่เป็นสิ่งที่ผู้รับสารมองเห็น รับรู้ และเชื่อ (อวรวรรณ ปีลันธน์โภวท, 2537)

ผู้ส่งสารนอกจากจะเป็นบุคคลหรือกลุ่มบุคคลดังกล่าวแล้ว บางครั้งผู้ส่งสารหรือแหล่งสารอาจเป็นองค์กรหรือสถาบันต่างๆ ซึ่ง ทัคเกอร์และคณะ (Tucker and others 1997) ได้อธิบายว่า ความน่าเชื่อถือขององค์กร (Organizational Credibility) เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งต่อการ

ยอมรับสารการประชาสัมพันธ์ ความน่าเชื่อถือขององค์การจะสูงขึ้น เมื่อสารประชาสัมพันธ์เป็นประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งต่อองค์การและต่อประเด็นปัญหาที่องค์การได้รับผลกระทบ

1.2 แนวคิดเกี่ยวกับสาร

สาร คือ ผลผลิตของผู้ส่งสารที่ส่งไปยังผู้รับสารในรูปของรหัส (code) ซึ่งหมายถึง สัญญาณ (signal) หรือสัญลักษณ์ (symbol) หรือกลุ่มของสัญลักษณ์ที่ถูกสร้างขึ้นในลักษณะที่มีความหมายต่อคน และผู้รับสารสามารถเข้าใจความหมายของสารได้ต่อเมื่อมีการถอดความหมายของสัญญาณหรือสัญลักษณ์ออกมานะ สัญญาณหรือสัญลักษณ์ในที่นี้อาจเป็นคำพูด ตัวอักษร หรืออาจเป็นรูปเครื่องหมาย หรือกิริยาท่าทางต่างๆ ฯลฯ ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงหรือถ่ายทอดความคิดความรู้สึก ความต้องการ และวัตถุประสงค์ของผู้รับสาร (พัชนี เซียจรวยา และคณะ, 2541)

เบอร์โล (Berlo, 1960) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของสารซึ่งมีอยู่ 3 ประการ คือ รหัสสาร (message code) เนื้อหาสาร (message content) และการจัดสาร (message treatment)

1. **รหัสสาร** คือ กลุ่มของสัญลักษณ์ที่ถูกสร้างขึ้นในลักษณะที่มีความหมาย รหัสของสาร แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ รหัสของสารที่ใช้คำ (verbal or analogic message codes) คือ สารที่มีการใช้คำ คือ สารที่เกี่ยวข้องกับคำหรือกลุ่มคำ รหัสของสารที่ไม่ใช้คำ (nonverbal or digital message codes) คือ สารที่ไม่เกี่ยวข้องกับคำหรือกลุ่มคำใดๆ มักหมายถึง เครื่องหมาย การกราฟิก และวัตถุต่างๆ

2. **เนื้อหาสาร** หมายถึง สิ่งที่เป็นสาระของสารซึ่งเป็นการถ่ายทอดความคิด เจตนา รวมถึง และวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร ส่วนประกอบของเนื้อหาสารก็คือ สาระหรือประเด็นต่างๆ เมื่อนำเข้าสาระหรือประเด็นต่างๆ เหล่านี้มารวมเป็นโครงสร้างก็จะได้เนื้อหาสารทั้งหมด

3. **การจัดสาร** คือการตัดสินใจของผู้ส่งสารในการเลือกและเรียบเรียงรหัสและเนื้อหาสาร ส่วนประกอบของการจัดสารก็คือ รหัสและเนื้อหาของสาร โครงสร้างของการจัดสาร คือการเรียบเรียงรหัสและเนื้อหาสารให้เป็นรูปแบบต่างๆ ตามที่ผู้ส่งสารกำหนดขึ้นเพื่อส่งไปยังผู้รับสาร (ปรมะ สดะเวทิน, 2538)

ทัคเกอร์และคณะ (Tucker and others 1997) กล่าวถึงสารในการประชาสัมพันธ์ว่า สาร ต้องสร้างเพื่อวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การส่งสารให้ประสบความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. สารที่ส่งไปยังผู้รับสารต้องตรงกับความจำเป็นต่อชีวิตจริง เกี่ยวข้องและมีผลประโยชน์ต่อบุคคลเพื่อให้บุคคลเกิดความสนใจในสาร
 2. สารต้องมุ่งตรงไปสู่การกระทำการของบุคคล ซึ่งเกิดจากการวิเคราะห์ผลประโยชน์และผลที่จะเกิดขึ้นด้วยตนเอง
 3. สารทำให้เกิดกระบวนการ คือ เมื่อมีการจูงใจให้เกิดการพิจารณาการกระทำแล้วประสบการณ์และความเกี่ยวข้องในอดีตจะได้รับการนำมายังพิจารณาเพื่อนำไปสู่พฤติกรรมการตัดสินใจว่าจะกระทำการหรือไม่กระทำการ
 4. เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม สารจะก่อให้เกิดพฤติกรรมโดยการทดลองในครั้งแรก ซึ่งเกิดจากการก่อรูป การประเมินค่าและการจัดสร้างความเชื่อ การปฏิบัติจะเกิดในระดับของความเชื่อที่เกี่ยวกับความจำเป็น ความเกี่ยวข้อง หรือผลประโยชน์ของบุคคล รวมทั้งการแก้ไขปัญหาเชิงพฤติกรรม
 5. การก่อรูปของค่านิยมและทัศนคติ การทดลองปฏิบัติจะก่อให้เกิดความทรงจำด้านประสบการณ์ซึ่งอยู่เหนือการประเมินค่า การสร้างความเชื่อทางลบและทางบวก ค่านิยมและทัศนคติในทางบวกจะก่อให้เกิดพฤติกรรมที่กระตุ้นให้เกิดการกระทำการซ้ำๆ เป็นวงจร แต่ถ้าผู้รับสารมีค่านิยมและทัศนคติทางลบจะไม่กระตุ้นให้เกิดการกระทำการขึ้นอีกต่อไป
- กล่าวสรุปได้ว่า สารในการประชาสัมพันธ์เพื่อนำไปสู่การปฏิบัตินั้น จะต้องก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในจิตใจของบุคคลก่อน แล้วจึงจะเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลขึ้น ซึ่งจะต้องมีการดำเนินไปอย่างเป็นลำดับขั้นจึงจะบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

1.3 แนวคิดเกี่ยวกับช่องทางการสื่อสารหรือสื่อ

ในการส่งสารไปยังผู้รับสารนั้นต้องมีช่องทางการสื่อสาร (channel) ซึ่งเป็นทางที่สารจะไปถึงผู้รับ เพื่อจะได้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร อันจะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร ดังนั้นช่องทางการสื่อสารจึงเป็นองค์ประกอบหนึ่งซึ่งมีความสำคัญต่อกระบวนการสื่อสาร อย่างไรก็ตาม ช่องทางการสื่อสารนี้มีความสัมพันธ์กับสื่อ (medium หรือ media) อย่างแยกกันไม่ออกร เพราะช่องทางการสื่อสารกับสื่อเป็นของคู่กัน โดยช่องทางหนึ่งอาจเลือกใช้สื่อได้หลายชนิด สื่อเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการถ่ายทอดสารจากผู้ส่งไปยังผู้รับ (จุ่มพล วรดคำดี, 2527)

สื่อ (Channel หรือ Media) เป็นองค์ประกอบสำคัญของการสื่อสารโดยจะเป็นพาหนะหรือตัวกลางในการนำสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร หากที่ผู้ส่งสารซึ่งต้องการส่งสารไปยังผู้รับ ไม่มีสื่อเพื่อการส่งสาร การสื่อสารนั้นอาจจะไม่เกิดขึ้น

ทัคเกอร์และคณะ (Tucker and others 1997) ได้แบ่งสื่อหรือช่องทางการสื่อสารในการประชาสัมพันธ์เป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. **สื่อที่ควบคุมได้** (Controlled Media) คือ สื่อที่นักประชาสัมพันธ์สามารถผลิตขึ้นเอง จนถึงขั้นตอนสุดท้ายเพื่อดำเนินการสื่อสารไปสู่สาธารณะเป้าหมายได้โดยตรง สื่อดังกล่าว เช่น การสื่อสารระหว่างบุคคลต่อบุคคล (one-on-one communications) การปราศรัย (speeches) การสื่อสารกับพนักงาน (employee communication) จดหมายตรง (direct mail) การโฆษณา (advertising) และวัสดุสิ่งพิมพ์ต่างๆ (printed materials) รวมทั้งการสื่อสารทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น เว็บไซต์ (online web page)

2. **สื่อที่ควบคุมไม่ได้** (Uncontrolled Media) คือ สื่อที่นักประชาสัมพันธ์ใช้เผยแพร่ข่าวสารไปสู่สาธารณะ ซึ่งนักประชาสัมพันธ์ไม่ได้เป็นผู้ผลิตเองจนกระทั่งขั้นตอนสุดท้าย แต่จะเป็นการเผยแพร่ข่าวสารโดยผ่านสื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร โทรทัศน์ วิทยุ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ถ้ายิ่งมีการควบคุมสารที่ส่งไปมากเพียงใด ก็จะยิ่งเพิ่มศักยภาพการสื่อสารให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น นอกจากนั้นแล้ว สื่อที่ควบคุมไม่ได้นี้ยังจะสร้างโอกาสให้เข้าถึงกลุ่มสาธารณะขนาดใหญ่ได้โดยการใช้สื่อผสม (media mix)

1.3.1 สื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์

ในการประชาสัมพันธ์นั้นมีสื่อหลายชนิดที่สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือหรือตัวกลางในการนำสารจากองค์กรไปยังสาธารณะกลุ่มต่างๆ ซึ่งจะกล่าวถึงดังต่อไปนี้

- **สื่อบุคคล (Personal Media)** คือ ตัวบุคคลที่นำพาสารไปยังบุคคลหนึ่ง ซึ่งก่อให้เกิดการสื่อสารระหว่างบุคคลและกลุ่มบุคคลที่จะมีปฏิกริยาต่อตอบกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร สื่อบุคคลมีประสิทธิภาพในการสักจูงใจให้บุคคลมีทัศนคติต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามความมุ่งหวัง รวมทั้งช่วยขัดการเลือกเปิดรับ (selective exposure) ของผู้รับสารให้น้อยลง

เซ็นเตอร์และเจ็คสัน (Centre and Jackson, 1995) กล่าวว่า บุคคลหรือสื่อบุคคลเป็นผู้นำสารที่สามารถก่อให้เกิดผลหรือไม่นำไว้ได้ดีที่สุด บุคคลมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะสามารถสื่อสารได้ดีเป็นการสื่อสารที่มีปฏิกริยาสนองกลับ (feedback) ทันทีทันใด ก่อให้เกิดการสื่อสาร

ระหว่างบุคคลต่อบุคคล การสื่อสารระหว่างบุคคลในกลุ่มเล็ก และการสื่อสารระหว่างบุคคลในกลุ่มใหญ่ นอกจากนี้ สื่อบุคคลหรือตัวบุคคลก่อให้เกิดการสื่อสารระหว่างบุคคล ถ้าผู้รับสารไม่เข้าใจหรือไม่ส่วนได้ไม่เข้าใจก็สามารถซักถามได้ รายละเอียดต่างๆ ก็สามารถอธิบายเพิ่มเติมให้เกิดความเข้าใจจนประسบผลสำเร็จ

- **สื่อมวลชน (Mass Media)** คือ ตัวกลางในการแพร่กระจายข้อมูลข่าวสารจากบุคคลกลุ่มบุคคล หรือองค์กรไปยังมวลชน หรือประชาชนจำนวนมากในเวลาอันรวดเร็ว ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์

สื่อวิทยุ

พระบรมราชโองการ (2538) กล่าวว่า ข้อดีของสื่อวิทยุ คือ สามารถนำข่าวสารไปสู่ผู้ฟังได้ทันทีการเสนอข่าวสารสามารถทำได้รวดเร็ว ส่วนข้อเสีย คือ ดึงดูดใจได้น้อยกว่าโทรทัศน์ เนื่องจากใช้เสียงเป็นตัวสารไปสู่การฟังของผู้รับสาร ทำให้ผู้รับสารต้องจินตนาการเอง เพราะไม่สามารถมองเห็นสารได้ และมีระยะเวลาในการเสนอข่าวสารที่จำกัด จนอาจทำให้ไม่สามารถให้รายละเอียดของข่าวได้มากเท่าหนังสือพิมพ์ และเป็นรายการที่ไม่มีความคงทน เพราะเมื่อรายการออกอากาศไปแล้ว หากผู้ฟังพลาดไม่ได้ฟังรายการดังกล่าว ก็ไม่สามารถได้ประโยชน์จากการรับฟังแล้ว

สื่อโทรทัศน์

พระบรมราชโองการ (2538) กล่าวถึงข้อดีของโทรทัศน์ว่า เป็นสื่อที่มีความสามารถในการนำเสนอสารไปสู่ผู้รับสาร โทรทัศน์นำเสนอสารไปสู่ผู้ชมทางการเห็นและการได้ยิน ผู้รับสารไม่จำเป็นต้องรู้หนังสือก็สามารถเข้าใจสารจากโทรทัศน์ได้ ดังนั้นจำนวนผู้รับสารจึงไม่จำกัดเฉพาะผู้ที่อ่านออกเขียนได้เท่านั้น มองในแง่ความสามารถในการนำเสนอสารไปสู่ผู้รับสารแล้ว โทรทัศน์จึงเข้าถึงผู้รับสารได้กว้างขวางที่สุด ส่วนข้อเสีย คือ เนื้อหาที่ใช้ข้างอิงหรือเก็บรักษาไว้ได้ลำบาก รายการโทรทัศน์ เป็นรายการที่ไม่มีความคงทน เพราะเมื่อรายการออกอากาศไปแล้ว หากผู้ชมพลาดโอกาสชมรายการก็ไม่สามารถได้รับประโยชน์จากการรับฟังแล้ว

สื่อหนังสือพิมพ์

จุมพล รอดคำดี (2528) กล่าวถึงข้อดีของหนังสือพิมพ์ว่า หนังสือพิมพ์มีราคาโดยเฉลี่ยไม่สูงนัก สามารถหาซื้ออ่านได้ง่าย สามารถอ่านซ้ำได้ ใช้ข้อความประกอบภาพ และเน้นเสนอเนื้อหาข่าวสาร โดยให้การนำเสนอรายละเอียดเจาะลึกได้ดี วิจารณ์และให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่านได้ ส่วนข้อเสียของหนังสือพิมพ์ คือ ผู้รับสารที่อ่านหนังสือไม่ออกจะไม่สามารถรับสื่อประเภทนี้ได้ นอกจากนี้โดยทั่วไป หนังสือพิมพ์รายวันมีอายุ 24 ชั่วโมง ดังนั้นงานโฆษณาในหนังสือพิมพ์จะมีผลกระทบในช่วงเวลา 1 วัน เพราะโดยทั่วไปแล้วคนไม่อ่านหนังสือพิมพ์เก่าและไม่อ่านซ้ำ

สื่อนิตยสาร/วารสาร

นิตยสาร เป็นสื่อในการประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ นิตยสารมีรูปเล่มที่กะทัดรัด สวยงาม และมีระบบการพิมพ์ที่ประณีต มีสีสวยงามช่วยดึงดูดความสนใจของผู้อ่านได้เป็นอย่างดี ซึ่งข้อดีของนิตยสารคือ มีรูปเล่มที่สวยงามและมีระบบการพิมพ์ที่ประณีต สามารถนำเสนอเรื่องราวเฉพาะเรื่องลึกซึ้งกว่าหนังสือพิมพ์ เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายโดยเฉพาะได้ สามารถสร้างหรือเปลี่ยนความคิดเห็นผู้อ่านได้ง่าย เพราะนิตยสารมีภาพประกอบที่สวยงามเหมือนจริงตามธรรมชาติ ส่วนสื่อวารสาร เป็นสิ่งพิมพ์ที่จัดพิมพ์ออกมากเป็นรูปเล่ม โดยมีกำหนดระยะเวลาออกที่แน่นอนต่อเนื่อง จะมีผลต้านการเตือนความจำและสร้างความประทับใจแก่กลุ่มประชาชนได้โดยง่าย ซึ่งมีข้อดี คือ เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ตามที่ต้องการ ดึงดูดความสนใจได้ดี ช่วยเตือนความทรงจำ มีเนื้อที่ที่จะสื่อสารรายละเอียดได้ และมีความยืดหยุ่น เพราะอาจเปลี่ยนแปลงเนื้อหาตามต้องการ (วิรัช ลภารัตนกุล, 2544)

ศูนย์วิทยทรัพยากร สื่อป้ายโฆษณา

แผ่นป้ายโฆษณาที่นำมาใช้ในการประชาสัมพันธ์นั้น เพื่อบอกกล่าวเผยแพร่ให้ผู้ดูมีความรู้ ความเข้าใจ และแผ่นป้ายต้องได้ดีเด่นสะกดตา ดึงดูดความสนใจ และยังใช้เพื่อย้ำเตือนใจประชาชนกลุ่มเป้าหมาย โดยติดตามย่านชุมชนต่างๆ หรือตามสี่แยก หรือสถานที่ที่มีคนผ่านไปมา มีคันหนาแน่น สิ่งสำคัญคือ ป้ายโฆษณาจะต้องเป็นข้อความสั้นกระตัดรัด อักษรชัดเจน อ่านง่าย และเห็นได้แต่ไกล (วิรัช ลภารัตนกุล, 2544)

สื่อเเพะกิจ

สื่อเเพะกิจ หมายถึง สื่อที่องค์การผลิตขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ใดวัตถุประสงค์หนึ่ง โดยเฉพาะ ซึ่งมักจะกำหนดคลุ่มเป้าหมายอย่างเจาะจงให้ตรงตามความจำเป็น ความเกี่ยวข้อง และความสนใจของผู้รับสาร และมีแนวโน้มในการเข้าถึงผู้แสวงหาข่าวสารซึ่งมีความกระตือรือร้น (active information seekers) เป็นล่วงมาก (Tuker and others , 1997)

สื่อเเพะกิจมีอยู่มากมาย เช่น โพสเตอร์ (poster) ใบปลิว (leaflet) แฟ้มพับ (folder) หนังสือเล่มเล็ก (pamphlet) เอกสารแนะนำ (brochures) จดหมายข่าว (newsletter) รายงานประจำปี (annual report) การทำสารคดีทางวิดีทัศน์ (VDO documentary) スタイルมัลติวิชัน เป็นต้น

สื่อกิจกรรม

สื่อกิจกรรม คือ กิจกรรมประชาสัมพันธ์ต่างๆ ที่องค์กรจัดขึ้น ถือเป็นเครื่องมือการประชาสัมพันธ์ที่เปิดโอกาสให้สาธารณะเป้าหมายเข้ามามีส่วนร่วมในทางการตลาดอาจเรียกว่า กิจกรรมการตลาด (event marketing) ซึ่งใช้ร่วมกับกลยุทธ์การตลาด การจัดกิจกรรมพิเศษต่างๆ (special events) ถือว่าเป็นสื่อกิจกรรมซึ่งมีหลายวิธีการ เช่น การจัดประกวด (contest) การจัดแข่งขัน (competition) การจัดนิทรรศการหรือแสดงสินค้า (exhibition and trade show) การจัดกิจกรรมบันเทิง (entertainment) ฯลฯ

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Media)

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ คือ ตัวกลางในการสื่อสารที่เป็นเทคโนโลยีสมัยใหม่ (New Technology) ในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งเกิดจากการพัฒนาและขยายตัวอย่างรวดเร็วของระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีโทรคมนาคม เกิดเป็นการสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Communication) ที่มีลักษณะการสื่อสารเชิงปฏิสัมพันธ์ (Interactive Communication) ดังที่เรียกว่าเป็น “ทางด่วนข้อมูลข่าวสาร” (Information Super Highway)

นิวซอมและคณะ (Newsom and others, 1993) อธิบายว่า เว็บไซต์ขององค์กรต่างๆ เป็นสื่อใหม่ที่สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ได้ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร

ต่างๆ แก่กลุ่มเป้าหมายให้สามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็วและตอบสนองความต้องการข้อมูลข่าวสารในระดับบุคคลได้เป็นอย่างดี

ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าซ่องทางการสื่อสารและสื่อเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ใน การดำเนินงานประชาสัมพันธ์ย่อมมีการใช้สื่ออย่างหลากหลาย นักประชาสัมพันธ์จะต้องสามารถ เลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับสารที่จะส่ง เนื้อหาของสาร ผู้รับสาร และเป้าหมายในการส่งสาร (อรวรรณ ปีลันโนโภวاث, 2537) เพื่อให้การประชาสัมพันธ์บรรลุวัตถุประสงค์

1.4 แนวคิดเกี่ยวกับผู้รับสาร

ผู้รับสาร คือ บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่รับสารของผู้ส่งสารภายในกระบวนการสื่อสารในการ สื่อสารระหว่างบุคคล บุคคลหนึ่งอาจจะเป็นทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสาร ส่วนในการสื่อสารมวลชน ผู้รับ สาร คือ มวลชน (mass audience) ซึ่งเป็นประชาชนจำนวนมากที่อยู่อย่างกระจายตัว

ในกระบวนการสื่อสาร ผู้รับสารเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จและความ ล้มเหลวของการสื่อสาร ดังนั้นเพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิผล ผู้ส่งสารจะต้องทำการสื่อสารอย่าง มีประสิทธิภาพ โดยจะต้องเตรียมตัว เตรียมสาร เตรียมสื่อให้เหมาะสมกับผู้รับสาร เพื่อให้สารเป็น ที่เข้าใจของผู้รับสาร เพื่อให้ผู้รับสารมีความหมายต่อสารตรงกับความหมายของผู้ส่งสาร (ประ สม ศตะเวทิน, 2538)

ผู้รับสารแต่ละคนหรือแต่ละประเภทย่อมมีลักษณะที่แตกต่างกันไปในด้านต่างๆ ดังนี้

- ลักษณะทางกายภาพหรือทางประชากร และทางเศรษฐกิจสังคม (Physical / demographic and socioeconomic)** เช่น เพศ วัย รูปร่างหน้าตา ระดับการศึกษา และสาขาวิชา การศึกษา ประสบการณ์ ภูมิหลังทางครอบครัว อาชีพ รายได้ ศาสนา ฐานะทางเศรษฐกิจ และ สังคม บทบาทและสถานภาพทางสังคม / ตำแหน่ง ฯลฯ
- ลักษณะทางจิตวิทยา (Psychological)** เช่น ทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม แรงกระตุ้น หัวใจ ความต้องการ ความคาดหวัง ความสนใจ อารมณ์และความรู้สึก เป็นต้น
- บุคลิกลักษณะ (Personal / characteristics)** เช่น เปิดตัว/ปิดตัว ใจกว้าง/ใจแคบ ยอมรับการเปลี่ยนแปลง/ดื้อรั้น รักษาความก้าวหน้า/เนื้อหา พูดเก่ง/พูดน้อย มีลักษณะเด็ดขาด/ เป็นประชาธิปไตย มีความเชื่อมั่นในตนเอง/ขาดความเชื่อมั่น ฯลฯ (พัชนี เชยจรวยาและคณะ, 2541)

ปัจจัยการสื่อสาร พิจารณาตั้งแต่ ผู้ส่งสาร สาร ช่องทางการสื่อสารหรือสื่อ และผู้รับสาร ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นส่วนหนึ่งของการประชาสัมพันธ์ที่ต้องนำมาประกอบศึกษาแนวทางการพัฒนา เว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโฉมสไตล์ในจังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้สำหรับการพัฒนาเว็บไซต์ให้ประสบความสำเร็จ เนื่องจากแต่ละองค์ประกอบของการสื่อสารจะ ส่งผลโดยตรงต่อผลลัพธ์ของการสื่อสารนั้นๆ ฉบับนี้ทุกปีจะจัดล้วนแล้วแต่มืออาชีพโดยตรงต่อการ ประชาสัมพันธ์ จึงต้องมีการศึกษาให้เข้าใจและสามารถนำมารวบรวมไว้ในกระบวนการสื่อสารได้ อย่างแม่นยำ

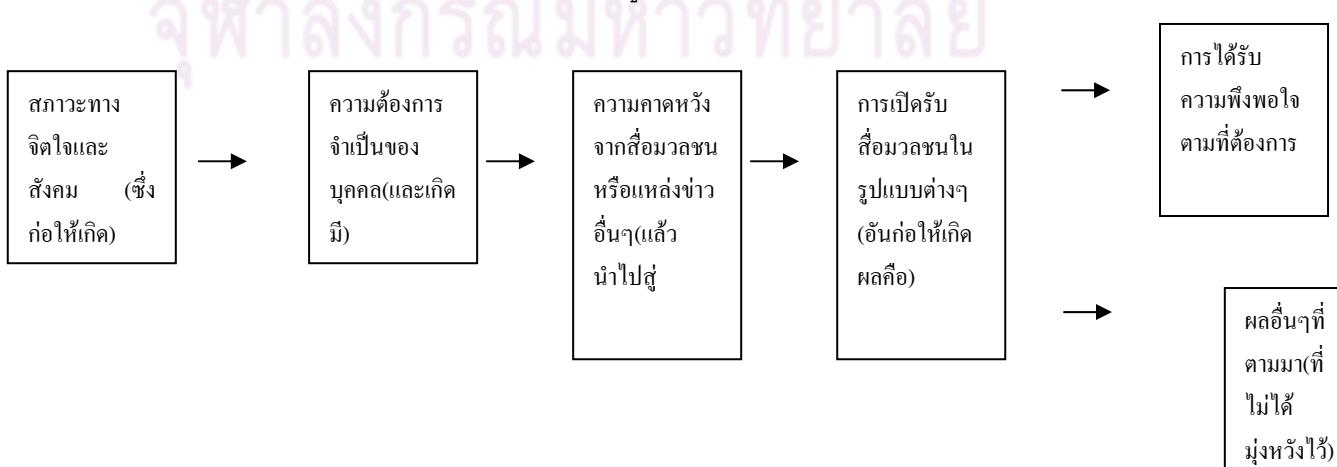
2. ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ

การศึกษาเรื่องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชน (The Uses and Gratification Approach) เป็นการเน้นความสำคัญของกลุ่มผู้รับสารในฐานะผู้กระทำการสื่อสาร กล่าวคือ ตัวผู้รับสารเป็นผู้เลือกใช้สื่อประเภทต่างๆ และเลือกรับเนื้อหาของข่าวสาร เพื่อสนอง ความต้องการของตนเอง

แคทซ์และคอลล์ (Katz, E. and Other, 1974) ได้ให้คำอธิบายในแบบแผนในเรื่องของการ ใช้ประโยชน์และการได้รับความพึงพอใจจากสื่อมวลชนของบุคคลผู้รับสาร ดังนี้

“แนวทางการศึกษาการใช้ประโยชน์และการได้รับความพึงพอใจคือ การศึกษาผู้รับสาร เกี่ยวกับ (1) สภาพทางสังคมและจิตใจ ซึ่งก่อให้เกิด (2) ความต้องการจำเป็นของบุคคล (3) ความคาดหวังจากสื่อมวลชนหรือแหล่งข่าวสารอื่นๆ (4) การเปิดรับสื่อมวลชนในรูปแบบต่างๆ กัน อันก่อให้เกิดผลคือ (5) การได้รับความพึงพอใจตามที่ต้องการ และ (6) ผลอื่นๆ ที่ตามมาซึ่งอาจจะ ไม่ใช่ผลที่ตั้งใจตนาไว้ก็ได้”

องค์ประกอบต่างๆ เกี่ยวกับแนวคิดในเรื่องการใช้ประโยชน์และการได้รับความพึงพอใจ จากสื่อมวลชนตามที่กล่าวว่า อาจแสดงให้เห็นในรูปแบบจำลอง ได้ดังนี้

คำอธิบายเกี่ยวกับแบบจำลองนี้ อาจจะยกเป็นตัวอย่างให้เห็นได้ในกรณีที่ปัจเจกบุคคลผู้หนึ่งซึ่งมีความต้องการจำเป็นตามสภาวะทางจิตใจและสังคม เช่น ต้องการเป็นคนรอบรู้ ทันสมัย เพื่อเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น และมีความคาดหวังจากสื่อมวลชนว่า การบริโภคข่าวสารจาก สื่อมวลชนจะช่วยสนับสนุนความต้องการของเข้าได้ เขาจึงเลือกใช้สื่อมวลชนโดยเลือกดูรายการข่าว จากวิทยุโทรทัศน์ พิ้งข่าวจากวิทยุกระจายเสียง หรืออ่านข่าวจากสิ่งพิมพ์ที่จะช่วยให้เข้าได้รับ ความพึงพอใจตามที่เข้าต้องการได้ คือ เป็นคนรอบรู้และทันสมัย ขณะเดียวกันผลจากการบริโภค ข่าวสารจากสื่อมวลชนทุกวัน ก็อาจมีผลอื่นๆ ตามมาหากเนื้อหาการเป็นผู้รอบรู้ ทันสมัย เช่น ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือเปลี่ยนลักษณะนิสัยและพฤติกรรมบางอย่างได้ เช่นกัน

การศึกษาตามแนวคิดนี้มิได้เพ่งเล็งว่า สื่อมวลชน คือ ตัวการที่มีผลหรือมีอิทธิพลต่อผู้รับ โดยตรง แต่กลับมองว่า กลุ่มผู้รับสารต่างหากที่ใช้สื่อมวลชนเพื่อสนับสนุนความพึงพอใจของตน การศึกษาในลักษณะนี้จึงตรงกับวิธีการศึกษาในเชิงหน้าที่ของสื่อมวลชน (Functional Approach) ที่มุ่งพิจารณาว่า สื่อมวลชนมีหน้าที่ต่างๆ กัน เพื่อสนับสนุนความต้องการของผู้รับสาร เช่น หน้าที่ในการเสนอข่าวสาร หน้าที่ในการให้ความบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ หน้าที่ในการเป็นสื่อเพื่อการติดต่อกับสังคม และหน้าที่ในการเสริมสร้างลักษณะส่วนบุคคลให้แก่ผู้รับสาร เป็นต้น

โดยสรุปทฤษฎีการใช้และความพึงพอใจ เป็นการอธิบายถึงเหตุผลที่ทำให้บุคคลเลือกใช้ สื่อหรือเปิดรับสื่อแตกต่างกัน เป็นเหตุผลเกี่ยวกับการที่สื่อมวลชนสามารถตอบสนับและสร้าง ความพึงพอใจให้แก่บุคคลนั้นได้ ซึ่งเกิดจากสภาวะทางสังคมและจิตใจของบุคคลที่ต้องการทั้ง ด้านความรู้ข่าวสาร ความต้องการมีส่วนร่วมในสังคม ความต้องการสื่อเพื่อความบันเทิง เพื่อ คลายเหงาๆ ฯ ปัจจัยเหล่านี้เป็นแรงจูงใจให้บุคคลเกิดความคาดหวังจากสื่อมวลชน โดยเปิดรับ สื่อในรูปแบบต่างๆ เช่น โทรทัศน์ แผ่นพับ หรือเว็บไซต์ และมีผลให้ตนได้รับการตอบสนับของความพึง พอใจและได้รับประโยชน์อื่นๆ ตามมา หรืออีกนัยหนึ่งสามารถสรุปได้ว่า บุคคลจะเกิดพฤติกรรมใน การเปิดรับข่าวสาร เพื่อสนับสนุนความพึงพอใจของตนโดยบุคคลจะเป็นผู้กำหนดว่า บุคคลจะเกิด พฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสาร เพื่อสนับสนุนความพึงพอใจของตน โดยบุคคลจะเป็นผู้กำหนดว่า ตนเองต้องการอะไรจากสื่อมวลชน และจะพิจารณาจากความพึงพอใจและประโยชน์ที่ได้รับจาก การเปิดรับข้อมูลข่าวสารนั้นเอง

3. แนวคิดการสร้างสรรค์สื่อเว็บไซต์เพื่อการประชาสัมพันธ์

3.1 ความหมายของสื่อเว็บไซต์

อินเตอร์เน็ตเป็นสื่อที่มีเครือข่ายขนาดใหญ่ ทำให้เกิดการสื่อสารรูปแบบใหม่ โดยผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างระบบเครือข่าย (Network) จำนวนมหาศาลทั่วโลก เช่นเดียวกัน ภายใต้หลักเกณฑ์มาตรฐานเดียวกันคือ ใช้โปรโตคอลเดียวกันคือ TCP/IP (Transmission Control Protocol/Internet Protocol) เป็นสื่อกลางให้การสื่อสารคอมพิวเตอร์ที่ติดต่อกันเป็นเครือข่ายและสามารถติดต่อถึงกันได้ทั่วโลก ทำให้ผู้ใช้อินเตอร์เน็ตสามารถเชื่อมต่อแลกเปลี่ยนข้อมูลได้สะดวก รวดเร็ว ไม่ว่าข้อมูลเหล่านั้นจะเป็นตัวอักษร ข้อความหรือเสียงแต่ประยุกต์เพื่ออำนวยความสะดวกในการบริการสื่อสารข้อมูล (ศรีหบง ศรีคชา ,2544)

นอกจากนี้อินเตอร์เน็ตยังมีบริการที่หลากหลาย ได้แก่ การรับส่งข่าวสารและแสดงความคิดเห็น บริการด้านการติดต่อสื่อสาร การโอนถ่ายข้อมูล เช่น FTP (File Transfer Protocol) การค้นหาข้อมูล และบริการข้อมูลมัลติมีเดีย เช่น เว็บด้วยเว็บ (World Wide Web: WWW) หรือ เว็บไซต์ (Website) ซึ่งล้วนเป็นที่นิยมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เว็บด้วยเว็บเป็นบริการที่ได้รับความนิยมอย่างมากและเป็นสื่อที่เหมาะสมสำหรับการประยุกต์เพื่อการประชาสัมพันธ์มากที่สุด (สมชัย อักษราภักษ์ , 2548)

เว็บด้วยเว็บเป็นการนำเสนอข้อมูลต่างๆ ในลักษณะหน้ากระดาษอิเล็กทรอนิกส์ ที่เรียกว่า เว็บเพจ (Web Page) ซึ่งสามารถบรรจุข้อมูล รูปภาพ และเสียงไว้รวมกันได้ โดยมีการออกแบบและตกแต่งสวยงาม หน้าแรกของเว็บเพจเรียกว่า โฮมเพจ (Home Page) เมื่อนำเว็บเพจหลาย ๆ หน้ารวมกันในแหล่งเดียวกันจะเรียกว่า “เว็บไซต์” ซึ่งเป็นคำที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่คุ้นเคย และนำมาใช้แทนคำว่าเว็บด้วยเว็บ การใช้งานเว็บไซต์ผู้ใช้จะต้องอาศัยโปรแกรมเรียกดูเว็บที่เรียกว่า เว็บบราวเซอร์ (Web Browser) เป็นตัวเชื่อมเข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งโปรแกรมเว็บบราวเซอร์ที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน ได้แก่ Internet Explorer, Mozilla Firefox และ Opera เป็นต้น

3.2 ประเภทของสื่อเว็บไซต์

ปัจจุบันมีเว็บไซต์บนอินเตอร์เน็ต เปิดให้บริการหลากหลายรูปแบบ สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. **เว็บไซต์บริการเนื้อหา (Content Service Website)** เป็นเว็บไซต์ที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นมาเพื่อเน้นการให้บริการข่าวสารข้อมูลเป็นสำคัญ เว็บไซต์มักมีขนาดใหญ่ เนื่องจากมีเว็บเพจจำนวนมาก การจัดการเว็บไซต์ต้องดีเพื่อให้สามารถเข้ามายังข้อมูลในแต่ละหน้าได้อย่างถูกต้องและใช้งานได้สะดวก ได้แก่ เว็บไซต์บริการข่าว เช่น เว็บไซต์บีบีซี (www.bbc.co.uk) ของประเทศไทย หรือเว็บไซต์ผู้จัดการออนไลน์ (www.manager.co.th) ในประเทศไทย และเว็บไซต์ที่เน้นให้บริการข้อมูลข่าวสารเฉพาะเรื่อง ซึ่งมีตั้งแต่เว็บไซต์ส่วนบุคคล เช่น เว็บไซต์วิชาการดอทคอม (www.vchartarn.com) ที่เน้นเผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จนถึงเว็บไซต์ขององค์กรที่ให้ความรู้เรื่องที่ตนเองมีความเชี่ยวชาญเฉพาะ เช่น www.most.go.th ของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น

2. **เว็บไซต์นำเสนอ (Present Website)** เป็นเว็บไซต์เพื่อแสดงตัวให้เป็นที่รู้จักแก่สาธารณะ โดยมีเนื้อหาเน้นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าของเว็บไซต์เพื่อสร้างความรู้จัก และสร้างภาพลักษณ์ที่ดี ซึ่งอาจจัดทำในฐานะองค์กรหรือตัวบุคคลก็ได้ อาจนำเอาบริการ หรือข้อมูลต่างๆ ที่เป็นประโยชน์กับผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมารวมอยู่ด้วยเพื่อสร้างความน่าสนใจ และดึงดูดให้มีการกลับมาใช้ซ้ำอีก เช่น เว็บไซต์ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (www.set.or.th) ที่มีทั้งข้อมูลแนะนำองค์กร บริการข่าวสาร ความรู้ด้านการลงทุน และบริการต่างๆ

3. **เว็บไซต์บริการ (Service Website)** เป็นเว็บไซต์ที่มุ่งให้บริการแบบออนไลน์ในรูปแบบต่างๆ ทั้งบริการทั่วไปสำหรับผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ บริการติดต่อสื่อสาร บริการค้นข้อมูล บริการแลกเปลี่ยนข่าวสารและความคิดเห็น (เว็บบอร์ด) หรือบริการดาวน์โหลด เช่น เว็บไซต์雅虎 ดอทคอม (www.yahoo.com) เว็บไซต์สนุกดอทคอม (www.sanook.com) และบริการชุมชน ต่างๆ ได้แก่ บริการ e-Service ของภาครัฐ เช่น เว็บไซต์กรมสรรพากร (www.rd.go.th) เว็บไซต์ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า (www.dbd.go.th) หรือเว็บไซต์บริการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น อีเบย์ ดอทคอม (www.ebay.co.th) หรือ เว็บไซต์ไทยเซคันเดอนดอทคอม (www.thaisecondhand.com) เป็นต้น

3.3 ความสำคัญของสื่อเว็บไซต์เพื่อการประชาสัมพันธ์

ในภาวะที่โลกเปลี่ยนแปลงไปสู่โลกภาคี ประเทศไทย ประเทศต่างๆ มีการเชื่อมโยงกันแบบไร้พรมแดน การทำธุรกิจการค้าไม่ได้จำกัดอยู่แต่เฉพาะภายในประเทศ หรือเฉพาะภายในภูมิภาคเท่านั้น แต่มีการขยายขอบเขตออกไปในระดับโลก และมีผลให้การทำธุรกิจเกิดการแข่งขันในด้านความเร็วมากขึ้น ทำให้นักประชาสัมพันธ์ต้องการเครื่องมือสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเหนือกว่าสื่อเดิม ในหลายด้าน ซึ่งสื่อเว็บไซต์เป็นทางเลือกหนึ่งที่สามารถเข้ามาตอบสนองความต้องการดังกล่าวได้ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

1. สื่อเว็บไซต์สามารถเข้าถึงได้จากทุกที่ทั่วโลกโดยไม่มีข้อจำกัดในด้านภูมิศาสตร์ และเข้าถึงได้ตลอดเวลา เพราะเปิดให้บริการตลอด 24 ชั่วโมง และสามารถเป็นสะพานเชื่อมโยงให้ทุกคนเข้าหากันได้อย่างสะดวกง่ายดาย

2. เว็บไซต์เป็นสื่อที่สามารถรับร่วมและเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกันจากหลายแหล่งมาไว้ในที่เดียว กัน อีกทั้งมีเครื่องมือช่วยในการค้นหาข้อมูลที่ผู้รับต้องการได้ด้วย

3. สื่อเว็บไซต์สามารถเสนอเนื้อหาเฉพาะเรื่อง เจาะลึกรายละเอียดเพื่อสนองความต้องการเฉพาะกลุ่ม จึงเป็นสื่อที่นักประชาสัมพันธ์สามารถใช้เพื่อเข้าถึงเป้าหมายเฉพาะกลุ่มได้

4. องค์กรที่ต้องการมีสื่อของตนเองเพื่อ宣传ที่เป็นประตุ เปิดรับการติดต่อสื่อสารจากภายนอก หรือเป็นแหล่งข้อมูลที่เผยแพร่สู่ภายนอก ตลอดจนเป็นช่องทางการตลาดที่ติดต่อการค้ากับคนทั่วโลกสามารถอาศัยสื่อเว็บไซต์เป็นเครื่องมือตอบสนองความต้องการของตนเองได้ง่ายกว่าสื่ออื่นๆ เพราะสื่อเว็บไซต์สร้างง่าย ลงทุนน้อย

5. เว็บไซต์เป็นแหล่งข้อมูลที่มีเนื้อหาหลากหลายครอบคลุมทุกประเภท ทั้งข่าวสาร สาระความรู้และความบันเทิง และยังเป็นแหล่งการบริการแบบออนไลน์ที่ไม่มีในสื่ออื่นๆ ทำให้ประชาชนได้รับความนับพันล้านคนอาศัยเว็บไซต์ในการทำกิจกรรมต่างๆ ตั้งแต่การติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ติดตามข่าวสาร ค้นหาข้อมูล ซื้อขายสินค้า หรือทำธุรกรรมทางธุรกิจ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น เว็บไซต์จึงเป็นสื่อที่มีความสำคัญต่อนักประชาสัมพันธ์ที่ต้องการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายทั้งในระดับกว้าง และระดับที่เจาะเฉพาะกลุ่มซึ่งสิ่งอื่นๆ แม้ทำได้ก็ไม่ได้เท่ากับสื่อเว็บไซต์

3.4 แนวคิดการสร้างสรรค์สื่อเว็บไซต์เพื่อการประชาสัมพันธ์

ในการสร้างสรรค์สื่อเว็บไซต์เพื่อการประชาสัมพันธ์ให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุด ควรต้องคำนึงถึงปัจจัยสำคัญ 2 ประการ ได้แก่ ธรรมชาติของสื่อเว็บไซต์ วัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์

3.4.1 ธรรมชาติของสื่อเว็บไซต์

สื่อเว็บไซต์เป็นส่วนหนึ่งของอินเตอร์เน็ตซึ่งเป็นผลผลิตที่เกิดขึ้นจากการผลสมมต้านกัน (Convergence) ขององค์ประกอบ 3C ได้แก่

1. Contents หรือ เนื้อหา หมายถึง ข่าวสารและข้อมูลต่างๆ เช่น ข้อความ ภาพ เสียง และภาพเคลื่อนไหว

2. Computer หรือ ระบบคอมพิวเตอร์ หมายถึง ระบบการทำงานที่มีความสามารถในการจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพสูง

3. Communication หรือ การสื่อสาร หมายถึง เครือข่ายโทรศัมนาคมที่เชื่อมโยงข้อมูลและการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์เข้าหากัน

สื่อเว็บไซต์มีคุณสมบัติใหม่ๆ ที่ไม่เคยปรากฏในสื่อเดิมมาก่อน ซึ่งมีทั้งด้านที่เป็นจุดเด่น และข้อจำกัด ดังนี้

จุดเด่นของสื่อเว็บไซต์

1. ผลิตง่ายและรวดเร็ว การผลิตเนื้อหาของสื่อเว็บไซต์ไม่ซับซ้อนยุ่งยากเหมือนสื่อเดิม โดยสามารถประมวลข้อมูลรูปแบบต่างๆ นำมาประกอบและจัดทำเป็นเว็บเพจ แล้วส่งข้อมูลชิ้น แสดงบนเว็บไซต์ได้ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์เพียงเครื่องเดียว ดังนั้นการปรับปรุง (update) เนื้อหาจึงทำได้ง่าย ทำให้สามารถสื่อสารสู่ผู้รับได้รวดเร็ว

2. เลือกกลุ่มเป้าหมายได้ ก่อตัวคือ สื่อเว็บไซต์สามารถกำหนดกลุ่มเป้าหมายได้หลายระดับ เริ่มตั้งแต่ระดับกลุ่มกร่างๆ ที่กำหนดด้วยอายุเป็นเกณฑ์ เช่น เว็บพอร์ทัล (Web Portal) ที่รองรับกลุ่มผู้ใช้งานหลากหลายในเว็บเดียว กลุ่มที่สนใจเฉพาะด้าน เช่น เว็บข่าว เว็บไอดี และแอปพลิเคชันต่างๆ ที่มีผู้ใช้เฉพาะกลุ่ม หรือสื่อสารทางเดียว (One-way Communication)

3. สื่อสารได้ตอบกันได้ สื่อเดิมส่วนใหญ่ทำงานในลักษณะสื่อสารทางเดียว (One-way Communication) จึงวัดผลการตอบรับได้ยาก แต่สื่อเว็บไซต์มีลักษณะสื่อสารสองทาง (Two-way

Communication) มีช่องทางให้ผู้รับสารสามารถสื่อสารกลับมาได้ (Interactive) ทำให้รับรู้การตอบรับ หรือวัดผลสะท้อนกลับ (Impact) ได้รวดเร็ว

4. **เชื่อมโยงข้อมูลกันได้** ข่าวสารข้อมูลที่ปรากฏในเว็บเพจใดเว็บเพจนั่นสามารถกำหนดให้เชื่อมโยงไปยังข้อมูลอื่นๆเพื่อดูรายละเอียดเพิ่มเติม หรือดูข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ โดยการกำหนด Hyperlink ที่ข้อความนั้น ความสามารถในการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างกันแบบนี้ทำให้สื่อเว็บไซต์แตกต่างจากสื่อเดิมอย่างสิ้นเชิง

5. **เรียกดูซ้ำได้** ข้อมูลที่แสดงบนสื่อเว็บไซต์จะถูกจัดเก็บไว้ที่เซิร์ฟเวอร์เพื่อเรียกดูซ้ำได้ อีกทั้งสามารถสืบค้นได้ง่ายและรวดเร็วทันใจด้วยเครื่องมือสืบค้น เช่น เสิร์ชเอนจิน (Search Engine) ที่มีให้เลือกใช้ได้ตามความพอดี

6. **ไม่จำกัดเวลาและสถานที่** สื่อเว็บไซต์ให้บริการตลอด 24 ชั่วโมง ไม่มีวันหยุด

ข้อจำกัดของสื่อเว็บไซต์

1. **ข้อจำกัดของกลุ่มผู้ใช้** คอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตยังมีราคาค่า昂ข้างแพง ทำให้ประชาชนจำนวนมากไม่สามารถเข้าถึงสื่อเว็บไซต์

2. **ข้อจำกัดด้านการรับข้อมูล** ผู้ใช้สื่อเว็บไซต์มีพฤติกรรมเป็นผู้รับสารแบบเชิงรุก (Active Audience) คือ มีอิสระในการเลือกค้นและเลือกรับข่าวสารได้เองตามความพึงพอใจ โดยมีเครื่องมือสืบค้นเป็นตัวช่วยในการเลือกสรรส่วนข่าวสารข้อมูลที่ต้องการ ขณะที่สื่อเดิมผู้ผลิตสื่อจะเป็นผู้กำหนดและเลือกป้อนข่าวสารให้แก่ผู้รับ จึงเป็นเรื่องไม่ง่ายนักที่จะทำให้ผู้รับพบเห็นข่าวสารข้อมูลที่เผยแพร่ทางสื่อเว็บไซต์ในวงกว้าง

อุปสรรคในการพัฒนาอินเทอร์เน็ต

การใช้อินเทอร์เน็ตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมต้องประกอบไปด้วยความพร้อมทางด้านเครื่องคอมพิวเตอร์และคุณภาพในการให้บริการของผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ต (ดร.นพดล อินนา, 2549) ปัญหาดูปลสรค ได้แก่ (1) บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในประเทศไทย (2) ปัญหานี้ในด้านเครื่องคอมพิวเตอร์ (3) ความปลดภัยของข้อมูล (4) การส่งข้อมูลอินเทอร์เน็ตให้ปลอดภัย (5) คุ้มครองข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต (6) ความแออัดของข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต

3.4.2 วัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์

การเลือกใช้สื่อเว็บไซต์ให้มีประสิทธิภาพ นักประชาสัมพันธ์จะต้องพิจารณาจาก วัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์เป็นสำคัญ โดยสามารถแบ่งวัตถุประสงค์ออกได้ดังนี้

1. เพื่อให้ข่าวสารความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ต่างๆ วัตถุประสงค์นี้ถือเป็นความต้องการพื้นฐานในการประชาสัมพันธ์ของทุกองค์กรหรือหน่วยงาน ซึ่งสื่อเว็บไซต์สามารถตอบสนองวัตถุประสงค์นี้ได้ดี เพราะมีจุดเด่นที่สามารถเสนอข่าวสารได้รวดเร็วกว่าสื่ออื่นๆ ดังได้กล่าวไว้แล้วว่าขั้นตอนในการจัดทำของสื่อในชั้บชั้น โดยสามารถนำเสนองหงี้ข้อความ ภาพเสียง หรือภาพเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ต่างๆ ได้ในเวลาไม่นานนัก

2. เพื่อให้สาระความรู้ต่างๆ แก่สาธารณะ เว็บไซต์ตอบสนองวัตถุประสงค์นี้ด้วยการนำความรู้และข้อมูลต่างๆ มาเผยแพร่ให้ผู้ชมเข้ามาใช้บริการโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ซึ่งทำให้เว็บไซต์เป็นเสมือนคลังข้อมูลที่ใหญ่ที่สุดในโลก ครอบคลุมสาระความรู้และเรื่องราวน่าสนใจมากมายมหาศาล ดังนั้นจึงเป็นสื่อที่เหมาะสมสำหรับวัตถุประสงค์นี้อย่างยิ่ง

3. เพื่อสร้างความเข้าใจและสร้างภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร องค์กรสมัยใหม่จะมีเว็บไซต์เพื่อให้ข่าวสารข้อมูลและสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง โดยบางเว็บไซต์อาจสร้างบริการออนไลน์ หรือมีช่องทางการสื่อสารให้แก่ผู้ใช้เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับสังคม หรือถูกคำตกลงด้วยการนำเสนอเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กรในบางกรณีนักประชาสัมพันธ์อาจต้องการสื่อที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ ซึ่งสื่อเว็บไซต์เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายเฉพาะได้ดีกว่าสื่ออื่นๆ

4. เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าและบริการ การประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริโภคได้ทราบข่าว และรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าและบริการทำได้ไม่ง่ายนัก ยิ่งถ้ามุ่งหวังให้เป็นที่รู้จักในวงกว้างโดยอาศัยสื่อใหญ่ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ ก็ยิ่งยาก เพราะต้องแย่งชิงพื้นที่ข่าวกับสินค้าและบริการอื่นๆ จำนวนมาก ในสภาพเช่นนี้สื่อเว็บไซต์เป็นทางเลือกหนึ่งที่ดีที่สุด โดยอาศัยคุณลักษณะที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย (ที่คัดเลือกแล้ว) ได้แม่นยำกว่าเป็นเครื่องมือในการทำประชาสัมพันธ์

5. เพื่อให้ความบันเทิง เว็บไซต์จำนวนมากมีบริการด้านบันเทิง เช่น เกมออนไลน์ ตอบปัญหา (Quiz) โดยอาศัยความสามารถในการนำเสนอบนแบบหลายสื่อ เป็นเครื่องมือในการสร้างบริการอีกอย่างหนึ่งขึ้นมา ซึ่งจะดึงดูดให้ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเข้ามาในเว็บไซต์นั้นปอยๆ สิ่งที่ได้ตอบแทนก็คือ การขยายผลไปสู่การรับรู้ข่าวสาร ตลอดจนการใช้บริการอื่นๆ ในโอกาสต่อไป

3.5 การออกแบบสื่อเว็บไซต์

การออกแบบสื่อเว็บไซต์ให้เป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพ ควรยึดหลักความเป็นสากลนิยม ความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของเว็บไซต์ และคำนึงถึงกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งมีหลักสำคัญดังนี้

1. **อ่านง่ายสบายตา** การออกแบบและเลือกใช้ตัวหนังสือจึงต้องช่วยให้อ่านง่าย มีขนาดไม่เล็กหรือใหญ่เกินไป สีที่ใช้ต้องสบายตา ไม่ควรใช้สีสดๆ เช่น สีเขียว สีเหลือง เป็นสีพื้น นอกจากนี้หน้าเว็บต้องไม่ยาวเกินไป เว็บเพจนี้ดีควรมีความยาวพอเหมาะ

2. **สวยงามดึงดูดใจ** ความสวยงามน่าดูเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญในการดึงดูดให้ผู้ใช้สนใจ และยอมใช้เวลา กับเว็บไซต์ของเรา โดยคำนึงถึงกลุ่มเป้าหมายว่าเป็นใคร ถ้าเป็นวัยรุ่น อาจต้องมีลูกเล่นในการดึงดูดด้วยภาพกราฟฟิก หรือแอนิเมชัน หรือเทคนิคลูกเล่นในการนำเสนอ แต่ถ้าต้องการความน่าเชื่อถือ ความสวยงามเวียบๆ ดูสุขุมจะเหมาะสมกว่า

3. **เนื้อหาติดใจ** เนื้อหาหรือข่าวสารข้อมูลที่บรรจุอยู่ในแต่ละเว็บเพจนี้ต้องน่าสนใจ มีข้อมูลมากเพียงพอ ข้อมูลมีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ ใช้ภาษาที่ดึงดูดความสนใจ จะดึงดูดให้ผู้ใช้เว็บกลับมาใช้บริการอีก

4. **เรียกดูได้เร็ว** ในโลกของเครือข่ายอินเทอร์เน็ตทุกอย่างต้องการความรวดเร็ว วิธีที่จะช่วยให้บรรลุความสำเร็จ ก็คือ การทำให้เว็บเพจมีไฟล์ขนาดเล็กที่สุด เพราะไฟล์ยิ่งใหญ่ก็ยิ่งเรียกข้อมูลได้ช้า

5. **เมนูหลักชัดเจน** เมนูหลักจะต้องแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจน ถ้ามีจำนวนเมนูไม่มากก็ควรเป็นเมนูแนวอนจะดูง่ายและชัดเจนกว่า หากมีจำนวนเมนูค่อนข้างมากแนะนำให้เป็นเมนูแบบแนวตั้ง และแบ่งเมนูออกเป็นกลุ่มๆ แต่ละกลุ่มทำเป็นเมนูย่อยใส่เข้าไป เพื่อช่วยให้ดูเข้าใจง่าย การออกแบบเมนูควรทำรูปแบบปกติ มากกว่าการออกแบบเมนูแบบแปลกๆ ที่ทำให้ผู้ใช้สับสน ไม่คุ้นเคย

6. **มีเครื่องมือช่วยนำทาง** เว็บไซต์เกิดจากการนำเว็บเพจจำนวนมากมารวมกัน และไม่ได้จัดวางลำดับหน้าเนื่องหนังสือ จึงต้องมีเครื่องมือช่วยนำทาง (Navigation Bar) เพื่อบอกให้ผู้ใช้รู้ตำแหน่งว่ากำลังอยู่ที่หน้าใด และจะไปหน้าไหนได้อีก ไม่ว่าจะเป็นหน้าเริ่ม (Home Page) นอกจากนี้ยังควรใช้รูปสัญลักษณ์ช่วยบอกทิศทาง เช่น ลูกศรยื่นกลับ หรือเดินหน้า หรือกลับขึ้นด้านบน เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้ใช้สามารถเปลี่ยนไปยังตำแหน่งที่ต้องการได้อย่างรวดเร็ว และไม่หลงทาง

7. **มีความเป็นสากล** เว็บไซต์ควรมีโครงสร้างเป็นแบบสากลนิยม คือ About us ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับองค์กร เพื่อบอกกล่าวให้รู้ว่าเราเป็นใคร มีความสามารถด้านใด และทำอะไรได้

บ้าง ซึ่งจะช่วยสร้างความน่าเชื่อถือให้เกิดขึ้น มี Contact us Form หรือแบบฟอร์มให้ผู้ใช้กรอกข้อมูลเพื่อติดต่อกลับ เช่น มีชื่อ-นามสกุล บริษัท เบอร์โทรศัพท์ อีเมล ติดต่อเรื่อง รายละเอียด

8. เตรียมคำตอบให้พร้อม เว็บไซต์ที่ดีควรมีส่วนตอบคำถามที่ผู้ใช้มักสงสัยและถามบ่อยๆ (FAQ) การเตรียมคำตอบไว้ให้ผู้ใช้ค้นหาได้ด้วยตนเองจะช่วยสร้างความพึงพอใจและประทับใจในบริการ สำหรับเว็บที่มีระบบชั้นตอนอาจมีคำแนะนำ หรือช่วยเหลือ (Help) ในการใช้งานให้ด้วย

9. ค้นหาได้ง่าย สำหรับเว็บไซต์ที่มีปริมาณข่าวสารข้อมูลจำนวนมาก เช่น เว็บข่าว หรือเก็บข่ายสินค้า การมีเครื่องมือช่วยค้นหา (Search) ในเว็บไซต์นั้นจะช่วยให้ผู้ใช้ค้นพบข้อมูลที่ต้องการได้สะดวกขึ้น และลดการเสียเวลาลงได้มาก

10. ปรับปรุงข้อมูลอยู่เสมอ การปรับปรุงให้ข้อมูลทันสมัย และมีข้อมูลใหม่เพิ่มเติมอยู่เสมอเป็นวิธีการทำให้เว็บไซต์ได้รับความนิยมจากผู้ใช้ไม่เสื่อมคลาย

3.6 การเขียนเพื่อการเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต

การเขียนเนื้อหาสาระของข่าวสารเพื่อการประชาสัมพันธ์ในสื่อใหม่โดยหลักการเบื้องต้นในเชิงการประชาสัมพันธ์นั้น จะต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ที่จำแนกได้ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการประชาสัมพันธ์ ใน การประชาสัมพันธ์ มีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างไปตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร ซึ่งแบ่งออกได้เป็น

- จุดมุ่งหมายเพื่อบอกกล่าว ให้ความรู้ ความเข้าใจในข่าวสารเรื่องใดเรื่อง
- จุดมุ่งหมายเพื่อการโน้มน้าว จูงใจ ให้เกิดความร่วมมือกับหน่วยงาน
- จุดมุ่งหมายเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อหน่วยงาน
- จุดมุ่งหมายเพื่อให้ความบันเทิง

2. เนื้อหาสาระของสารสนเทศ การเลือกใช้ประเภทรหัสของสาร (Code) ในสื่อใหม่โดยส่วนใหญ่ใช้ทั้งประเภทที่เป็นข้อความและที่ไม่ใช่ข้อความ กล่าวคือ เป็นรูปภาพ สัญลักษณ์ ที่สามารถสื่อความหมายเป็นที่เข้าใจได้ ดังนั้นในหน้าจอภาพคอมพิวเตอร์จะมีทั้งข้อความ ตัวอักษร รูปภาพ และภาพเคลื่อนไหว สัญลักษณ์ผสมผสานกัน เป็นต้น

3. กลุ่มเป้าหมาย คุณลักษณะของกลุ่มเป้าหมายถือเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดรูปแบบและเนื้อหาของการเขียนเพื่อการประชาสัมพันธ์ เช่น การเขียนสำหรับให้เด็กอ่าน การเขียนสำหรับผู้ใหญ่ อ่าน ย่อมาต้องแตกต่างกัน ผู้ส่งสารจะต้องสามารถกำหนดกลุ่มเป้าหมายหลักของ การประชาสัมพันธ์ให้ชัดเจนได้มากที่สุดว่า เพื่อเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเขียนข้อมูลข่าวสารเพื่อการประชาสัมพันธ์ในสื่อใหม่ได้อย่างเหมาะสม

4. ข้อจำกัดและอุปสรรคในการสื่อสาร การสื่อสารโดยผ่านสื่อใหม่เมืองค์ประกอบ 3 ประการดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นคือ ระบบคอมพิวเตอร์ ข่าวสาร และระบบการสื่อสาร โทรคมนาคม ในปัจจัยดังกล่าวนั้นอาจเป็นสาเหตุของข้อจำกัดและอุปสรรคได้ทั้งสิ้น เช่น หากจุดมุ่งหมายปลายทางของผู้รับสารยังขาดระบบสื่อสารโทรคมนาคมหรือที่ไม่ใช้อุปกรณ์ไม่มีประลิทธิภาพดีเพียงพอ ก็อาจจะเป็นอุปสรรคได้มาก เพราะสื่อใหม่จำเป็นต้องอาศัยช่องทางของสื่อที่มีความเร็วสูง สามารถรองรับปริมาณข้อมูลจำนวนมากได้

5. คุณลักษณะของสื่อใหม่ คือ ความสามารถในการแสดงผลทางจօภาพที่เป็นลักษณะสื่อผสมผสาน กล่าวคือ แสดงผลได้ทั้งข้อความ ตัวอักษร รูปภาพ ภาพเคลื่อนไหวทั้งแบบภาพจริง และภาพเคลื่อนไหวที่สร้างขึ้น รวมทั้งเสียง นอกจากนี้ ยังสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ใช้ได้ทันที ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่แตกต่างจากสื่อประเภทอื่น

3.7 การจัดวางโครงสร้างข้อมูล ข่าวสารเพื่อการเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต

การเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร ทางอินเทอร์เน็ตที่ดีและดึงดูดความสนใจของผู้ใช้มอยเครื่องคอมพิวเตอร์เข้ามาชมนั้น มีหลักการทั่วไปตามแนวคิดของ โรบิน วิลเลียม จากหนังสือ The Non-Designer's Design Book สรุปได้ 4 ประการ ดังนี้

1. ความแปลกแตกต่าง การนำเสนอทางอินเทอร์เน็ตที่ดีต้องให้มีความแปลก หลีกเลี่ยงการใช้งานค์ประกอบจօภาพที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันทั้งหมด เช่น การใช้ตัวหนังสือ สี ขนาด ความหนาของเส้น รูปร่าง ที่ว่างบนจօภาพ เป็นต้น หากเนื้อหาสาระของข่าวสารไม่ใช่เรื่องเดียวกัน ให้สร้างสรรค์เรื่องอื่นๆ ให้มีความแปลกแตกต่าง เพราะความแตกต่างบนจօภาพคอมพิวเตอร์เป็นส่วนสำคัญที่ใช้สร้างความสนใจให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี และสื่อความหมายให้ทราบว่าเป็นสารอีกเรื่องหนึ่ง

2. ความเป็นเอกภาพในการนำเสนอ ต้องมีรูปแบบที่เป็นแบบแผนหรือมีสไตร์ของผู้ออกแบบ โดยมีสิ่งที่ต้องคำนึง เช่น การให้สีสด การสร้างรูปร่าง การกำหนดภาพพื้นของจօภาพ จากหลัง ความสัมพันธ์ของระยะห่างระหว่างภาพและข้อมูลที่อ่านแล้วไม่สบายตา ความหนาของตัวอักษร เส้น ขนาด จะต้องมีความสอดคล้องกันทั้งหมด อันจะทำให้ลักษณะการนำเสนอเป็นรูปแบบที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นเอกภาพหรือเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่สร้างการจดจำแก่ผู้รับ

3. การจัดวางถูกและวางแผน ต้องมีการจัดวางองค์ประกอบที่มีถูกและวางแผนตามลักษณะธรรมชาติของการกดสายตา จ่าวนข้อมูลหรือดูรูปภาพของคน เช่น การวางแผนของรูปภาพ ข้อมูลมาจากซ้ายไปขวา จากบนลงล่าง ซึ่งจะทำให้ไม่ขัดกับความรู้สึกของผู้อ่าน

4. ความใกล้เคียง ความเกี่ยวเนื่อง หมายถึง ต้องให้สิ่งที่ปรากฏอยู่บนจอภาพมีความเป็นระเบียบเกี่ยวกับเนื้องกัน การจัดวางองค์ประกอบที่เกี่ยวเนื่องกันเป็นกลุ่มก้อน ทำให้มองเห็นได้ง่าย ไม่กระดกกระจาดและช่วยลดความยุ่งเหยิง ทำให้หน้าจอภาพมีความเป็นระเบียบ

3.8 หลักการเขียนข้อความในสื่อออนไลน์

1. นำเสนอประเด็นจุดเด่นของเนื้อหาของสารสนเทศ การเขียนเพื่อการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตนั้น มักจะไม่เน้นการใช้ข้อความของเรื่องที่จะบอกกล่าวที่มีความยาวมากจนเกินไป จึงมักจะเน้นประเด็นจุดเด่นหลักๆ ของเนื้อหาโดยตรง และลักษณะการเขียนมักให้เป็นหัวข้อเรื่องและคำอธิบายเกี่ยวกับเรื่องนั้นในสาระสำคัญเท่านั้น เพราะส่วนใหญ่จะใช้ภาพประกอบเรื่องเป็นหลัก เพื่อให้ผู้ใช้ไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการอ่านข้อความยาวๆ บนจอภาพ ซึ่งอาจจะทำให้ไม่สบายทางสายตา

2. มีสารบัญเนื้อหาเพื่อความสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลได้ทันที ลักษณะการออกแบบหน้าจอภาพที่ปรากฏ ควรให้มีสารบัญของเนื้อหาเคียงคู่ไปตลอดกับการแสดงข้อความเรื่องต่างๆ เพื่อความสะดวกแก่ผู้ใช้ในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ต้องการได้ทันที

3. ข้อความภายในเนื้อหาควรมีการเชื่อมโยงไปยังสารสนเทศอื่นๆ ได้ทันที ในการเขียนเรียบเรียงข้อความที่เป็นเนื้อหาของเรื่องต่างๆ นั้น ผู้เขียนสามารถใช้คุณสมบัติของการเชื่อมโยงจากเรื่องหนึ่งไปยังอีกเรื่องหนึ่งได้ ที่เรียกว่าการลิงค์ (Link) สามารถสั่งให้คอมพิวเตอร์เชื่อมโยงไปยังเรื่องอื่นได้ และสะดวกต่อผู้ใช้ที่สามารถเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการได้อย่างรวดเร็ว

4. เนื้อหาสาระข้อเขียนควรมีภาพหรือแผนภูมิหรือภาพเคลื่อนไหวประกอบเสมอ ภาพ แผนภูมิ ภาพเคลื่อนไหว ถือว่าเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของข้อเขียนในสื่อใหม่เสมอ ซึ่งโดยหลักทั่วไปของการนำเสนอทางคอมพิวเตอร์จะเน้นการสื่อความหมายด้วยภาพเป็นหลักยกเว้นหากเป็นเรื่องที่มีเนื้อหาสาระสำคัญที่จะต้องนำเสนอด้วยข้อความเพื่อให้เกิดความชัดเจนของการสื่อความหมายด้วยภาษาเขียนเท่านั้น

5. สำนวนการเขียนต้องกระชับ กрат เข้าใจง่าย มีประเด็นของเนื้อหาชัดเจน รูปแบบและสำนวนการเขียนต้องกระชับ บอกกล่าวในเนื้อหาที่เป็นประเด็นสำคัญที่ต้องการ ต้องเขียนให้เข้าใจง่ายตรงไปตรงมา หลีกเลี่ยงศัพท์เทคนิคที่บุคคลทั่วไปไม่เข้าใจความหมาย

3.9 ประเภทของการเขียนเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ

1. การเขียนเพื่อบอกกล่าวข่าวสาร ให้ความรู้ ความเข้าใจ ลักษณะการเขียนความรู้ ประเด็นสาระสำคัญของเรื่องในองค์ประกอบของข่าวสารที่สำคัญ คือ 5 W 1H คือ Who What When Where Why และ How ใคร ทำอะไร เมื่อไร ที่ไหน ทำไมและอย่างไร เรียบเรียงลำดับเนื้อหา ของเหตุการณ์ตามข้อเท็จจริง โดยไม่เน้นการเขียนที่เยี่นเย้อต้องมีการเรียบเรียงเนื้อหาของข้อมูล ข่าวสารอย่างมีลำดับ หากมีการเขียนโดยไม่ใส่หัวข้อกับการเขียนในสื่อสิ่งพิมพ์ทั่วไป ความมีการแบ่งแยกเป็นคนละย่อหน้า หรือแยกหัวข้อคล้ายกับการเขียนในสื่อสิ่งพิมพ์ทั่วไป

2. การเขียนเพื่อนำเสนอ เนื้อหาของการเขียนประเภทนี้จะแสดงให้เห็นเหตุผลข้อดี ข้อเสีย ผู้ส่งสารต้องใช้คำ ข้อความที่ได้เด่นผสานกับการใช้เทคนิคพิเศษในคุณสมบัติของ คอมพิวเตอร์เพื่อดึงดูดความน่าสนใจ ใช้ภาพและเสียงเพื่อการสร้างแรงจูงใจให้เกิดการคล้อยตาม มีความน่าเชื่อถือ

3. การเขียนเพื่อสร้างภาพลักษณ์ เนื้อหาที่มุ่งแสดงความก้าวหน้าขององค์การเพื่อสังคม การค้นพบสิ่งใหม่ การอื้อประโภชน์ต่อสังคม การออกแบบหน้าจอภาพควรให้มีรูปแบบที่ดูทันสมัย ก้าวหน้า มีเทคนิคที่ไม่ธรรมดาก การใช้ส่วนประกอบของสื่อใหม่ในด้านสื่อผสมผสาน

- ภาพประกอบต้องสวยงาม สื่อความหมายได้ดี ไม่เป็นภาพขนาดใหญ่มากเกินไป ซึ่งจะ ทำให้ผู้รับได้รับภาพช้า

- รูปแบบการใช้ตัวอักษรเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย เช่น หากกลุ่มเป้าหมายเป็นเด็กต้องใช้ รูปแบบและสีที่สอดคล้องกับลักษณะของเด็ก

- เลือกใช้สีพื้น หรือภาพพื้นที่สวยงาม ดึงดูดความน่าสนใจ การใช้สีเพื่อสร้างความรู้สึก เช่น สีแดง ให้ความรู้สึกตื่นเต้น สีน้ำเงิน ให้ความรู้สึกสงบเรียบ ขาว สีเหลือง ให้ความรู้สึกสดชื่นร่า ริง สีขาวแสดงถึงความบริสุทธิ์สะอาด

- ต้องมีความสมดุลของส่วนประกอบในจอยภาพ โดยมีจุดเด่นในจอยภาพแต่ละจอย
- เนื้อหาสาระควรนำมายแปลงเป็นภาพ หรือแผนภูมิ เพื่อให้ภาพแต่ละภาพหรือแผนภูมิสื่อ ความหมายได้แทนการใช้ตัวอักษรจำนวนมากๆ
- ควรใช้เสียง หรือภาพเคลื่อนไหวและเทคนิคของโปรแกรมเป็นตัวกราฟตุนความสนใจ

3.10 แนวคิดเรื่องกลยุทธ์การออกแบบเพื่อการสื่อสารของเว็บเพจ

การออกแบบเว็บเพจ มีลักษณะมัดติดมิเดียที่มีการแสดงผลส่วนสื่อulatoryแบบเข้าด้วยกัน การออกแบบเว็บเพจต้องพิจารณาอย่างพิถีพิถันและเป็นการกระทำอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นเพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนในหลักเหตุผลของการออกแบบเว็บเพจ จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาถึงแนวคิดทางด้านกลยุทธ์การออกแบบเพื่อการสื่อสารของเว็บเพจ เพื่อการนำมาสร้างความเข้าใจเบื้องต้น ซึ่งหนังสือ Creative Killer Interactivity Web Sites โดยการกล่าวร่วมกันของ Andrew Sather, Ardite Lbnez ,Bernie Dechant และ Pascal มีรายละเอียดดังนี้

1. การกำหนดวัตถุประสงค์ของเว็บไซต์

เจ้าของโครงการและผู้ออกแบบต้องมีวัตถุประสงค์ที่แน่นชัดว่ามีเว็บไซต์ขึ้นเพื่ออะไร วัตถุประสงค์นั้นจะเป็นหลักสำคัญในการเป็นสิ่งที่กำหนดโครงสร้าง จำแนกวัตถุประสงค์ พื้นฐาน ของการสื่อสารของเว็บเพจ เช่น เพื่อสร้างความเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านใดด้านหนึ่งขององค์กร เพื่อความเข้าใจในสินค้าและให้บริการในด้านข้อมูลข่าวสาร เพื่อแสดงภาพลักษณ์ขององค์กร เพื่อก่อให้เกิดการขาย เพื่อเป็นสื่อใหม่ที่เป็นสื่อเสริมสื่ออื่นๆ ให้กับองค์กร เพื่อให้องค์กรมีความแตกต่างจากคู่แข่ง เป็นต้น

2. กำหนดกลุ่มเป้าหมายและความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

การพิจารณาถึงกลุ่มเป้าหมายมีความสำคัญในการออกแบบเว็บไซต์ให้มีประสิทธิภาพ ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ ซึ่งผู้ออกแบบต้องศึกษาว่า ใครเป็นผู้ใช้อินเทอร์เน็ต เป็นเพศใด อายุเท่าใด มีการศึกษาอยู่ในระดับไหน ทำอะไรเป็นงานอดิเรก มีความสนใจในเรื่องใดเป็นพิเศษ จนระดับของความรู้ในเรื่องคอมพิวเตอร์ เมื่อทราบถึงกลุ่มเป้าหมายแล้วยังต้องศึกษาลงลึกไปอีกว่า บุคคลประเภทไหนในกลุ่มเป้าหมายของเว็บไซต์นี้ที่มีความสนใจในองค์กร หรือสินค้า แล้วนำมาวิเคราะห์ให้ได้ว่า บุคคลประเภทใดที่ต้องการให้เข้ามาเยี่ยมชมเว็บไซต์ ซึ่งอาจเป็นบุคคลที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเดียวกับกลุ่มเป้าหมายของสื่ออื่นๆ

3. พิจารณาวัตถุประสงค์ของการเข้ามาเยี่ยมชมไซต์ของผู้รับสาร

สิ่งหนึ่งที่ทำให้เว็บไซต์เป็นสื่อที่น่าสนใจในการสื่อสารมาให้กับองค์กร คือ การเป็นเว็บไซต์ที่สามารถดึงดูดให้ผู้รับสารเข้ามาเยี่ยมชมเว็บไซต์ได้ ซึ่งผู้รับสารแต่ละคนมีวัตถุประสงค์ในการเข้ามาเยี่ยมชมไซต์แตกต่างกันตามลักษณะทางสังคมศาสตร์และจิตวิทยาโดยวัตถุประสงค์ของผู้เข้ามาเยี่ยมชมไซต์มีดังนี้

- ข้อมูล เข้ามาในเว็บไซต์เพื่อรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับองค์กร บริษัท สินค้า และบริการ

- ข่าว เพื่อรับทราบข่าวเกี่ยวกับการประกาศเปิดตัวสินค้า ข่าวการลงทุน การแสดงสินค้า เหตุการณ์ที่ทันสมัย สินค้าที่ชื่นชอบ ข่าวที่ครอบคลุมโดยทั่วไป ข่าวอุตสาหกรรม การนัดหมาย เพื่อกิจกรรมกับบุคคลต่างๆ แนวความคิดเห็นของทุนส่วน

- การปฏิสัมพันธ์ เพื่อการติดต่อสื่อสารกับบริษัท การตอบคำถาม การหาข้อมูล การเสนอความคิดเห็น หรือการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่เข้ามาเยี่ยมเว็บไซต์ด้วยเช่นกัน

- ความบันเทิง บุคคลที่เข้ามาเยี่ยมไซต์ต่างๆ เพื่อต้องการความบันเทิง และความเพลิดเพลินในข้อมูลที่เข้าต้องการ เว็บไซต์เป็นสื่อที่มีแนวคิดเรื่อง Infotainment สื่อนั่น ซึ่งหมายความว่าเป็นสื่อที่ให้ทั้งข้อมูลข่าวสารและความบันเทิงไปพร้อมกัน

- ของขวัญ ที่ระลึก ของแจกฟรี ผู้เข้าเยี่ยมชมไซต์ไม่พลาดรับโอกาสที่จะเข้ารับสินค้าฟรี หรือของวัสดุ ซึ่งผลผลอยได้ที่ตามมา เจ้าของไซต์จะได้ที่อยู่สำหรับการส่งเอกสารทางไปรษณีย์ ที่อยู่อีเมล หรือข้อมูลต่างๆของผู้ที่เข้ามาในไซต์

4. พิจารณาการออกแบบโครงสร้างเนื้อหา

ในการพิจารณาถึงโครงสร้างของเว็บไซต์ เนื้อหาเป็นส่วนสำคัญที่เป็นพื้นฐานของโครงสร้าง ประเด็นอยู่ที่ว่า ความต้องการของกลุ่มเป้าหมายเป็นอย่างไร ความคาดหวังที่จะได้รับ ข่าวสารข้อมูลแต่ละประเภท เช่น ข้อมูล ข่าว การตอบคำถาม ความบันเทิง ของแจกฟรี

หมวดหมู่ของข้อมูลของไซต์ โดยส่วนใหญ่มีดังนี้ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัท ข้อมูลของสินค้า ข่าวทั่วไปหรือข่าวที่ลงในหนังสือพิมพ์ ข้อมูลสำหรับติดต่อ

5. การโปรโมตเว็บไซต์

เมื่อการผลิตเว็บไซต์เสร็จสิ้นลงแล้ว ต้องแน่ใจว่าเว็บไซต์มีคนเข้ามาเยี่ยมชม เว็บไซต์จะไม่มีประสิทธิภาพหากเว็บไซต์ไม่ได้รับความสนใจ ไม่รู้จักจากผู้เยี่ยมชม กระบวนการโปรโมท เว็บไซต์นี้ทำได้โดย

- การนำเสนอเว็บไซต์ ไซต์ที่ประสบความสำเร็จมีการเตรียมตัวอย่างดีมาก่อนการเปิดตัวจริง โดยเตรียมตัวส่งไซต์ไปภายในบริษัทของคู่ค้า พนักงานบริษัท ลูกค้า

- การเตรียมการสำหรับการเปิดตัว ต้องลงทะเบียนในกลไกการค้นหาอินเตอร์เน็ต หรือการลงทะเบียนในไซต์ที่เป็นหมวดหมู่กับไซต์ หลังจากที่ออนไลน์แล้วต้องส่งข่าวลงในสื่อสื่อฯ ด้วย หรือการสาธิตไซต์ในงานแสดงสินค้าต่างๆ

- การประกาศข่าวในสื่อ คือ ข่าวที่นำเสนอคุณลักษณะเด่นของไซต์ที่มีความแตกต่างจากไซต์อื่นๆ ภายในไซต์ต่าง ที่อยู่หมวดเดียวกัน หรือการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับข้อสรุปเนื้อหา นอกจานนี้สื่อภายในองค์กรก็เป็นสื่อที่ดีอย่างหนึ่งในการโปรโมทเว็บไซต์ เช่น ตัวจดหมายของบริษัท นามบัตร ของ สติ๊กเกอร์ปิดชื่อที่อยู่ ไปรษณีย์

- การสร้างแบบเนอร์โธเมชนา ในการโถงชนาไซต์นั้น อาจต้องนำแบบเนอร์ของเราไปวางในไซต์อื่นๆที่เป็นที่นิยม แบบเนอร์ที่วางในไซต์อื่นๆ นั้นสามารถคลิกเข้ามาดูในไซต์ของเราได้ ถ้าแบบเนอร์ของเรามีปะสีทิภิภาคมากเพียงพอ

6. การประสานงานกับเว็บไซต์อื่นเพื่อโฆษณาเว็บไซต์

การประสานงานกับบริษัทอื่นในการโฆษณาเว็บไซต์เป็นการเพิ่มโอกาสในการสื่อสารของ เว็บไซต์ซึ่งต้องสร้างสรรค์ในการที่จะนำเว็บไซต์ไปเชื่อมโยงกับเว็บไซต์ของบริษัทอื่น เพื่อให้เกิด ความสนใจพิเศษที่ต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวนেองกัน เช่น บริษัทฟิล์มโกตักฝากแบบเนอร์ไว้กับ แคนนอน

7. การดำเนินสภាពเว็บไซต์

เมื่อเว็บไซต์ทำการออนไลน์แล้ว เราต้องรักษาสภาพของเว็บไซต์เอาไว้อยู่เสมอ ซึ่งทำได้ โดยพัฒนาหน้าใหม่ๆเพิ่มเติมขึ้นมา สร้างจุดเด่นพิเศษเพิ่มขึ้นหรือพัฒนาเว็บไซต์ให้มี ประสิทธิภาพ ซึ่งการพัฒนาเว็บไซต์อย่างต่อเนื่องนี้ต้องคำนึงถึงความต้องการของลูกค้าที่เปลี่ยนแปลงไป หลักในการดำเนินสภាពเว็บไซต์ คือ ทำให้เว็บไซต์มีความทันสมัย เข้าไปดูเว็บไซต์ ของคุณง่ายอย่างสมำเสมอ และคำนึงถึงผู้บริโภค

8. การเพิ่มการกลับมาของผู้เข้าเยี่ยมชมไซต์

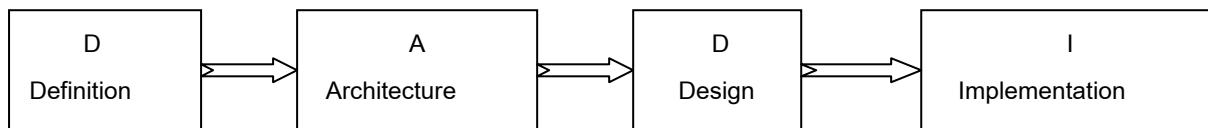
การที่เว็บไซต์จะประสบความสำเร็จได้นั้น วิธีการ คือ ปรับปรุงการเปลี่ยนแปลงเว็บไซต์ อยู่สมำเสมอ และออกแบบรูปแบบเว็บไซต์ใหม่เป็นระยะๆ

การบริหารเว็บไซต์นั้นจะต้องคงอยู่ตลอดไปอย่างไม่จบสิ้น เว็บไซต์เป็นสื่อที่ยังไม่ที่ต้อง มีการเจริญเติบโต และพัฒนาต่อไป ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้เนื้อหา การคำถึงหน้าที่ของเว็บไซต์ และเทคนิคต่างๆ เว็บไซต์ต้องดำเนินไปอย่างมีแนวทางเดียวกันกับการพัฒนาบริษัทและองค์กร ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา

3.11 แนวคิดเรื่องหลักการออกแบบเว็บเพจ

การออกแบบเว็บเพจเป็นการพัฒนาของสื่อแบบดิจิตอลยุคใหม่ โดยการรวมตัวของ ความคิดสร้างสรรค์ด้านการออกแบบและเทคโนโลยี ดังนั้นในการออกแบบเว็บไซต์จึงมี กระบวนการอย่างต่อเนื่องและเป็นเหตุผลซึ่งกันและกัน Clement Mok ได้กล่าวว่า การออกแบบ เว็บไซต์นั้นต้องมีคุณลักษณะสำคัญ 2 ประการ ได้แก่ มีการออกแบบที่ต้องทำให้เกิดการ ปฏิสัมพันธ์ได้ตอบกัน มีใช้หน้านิเตยสาธารณะ และการออกแบบเป็นส่วนเสริมสร้างให้ผู้รับสาร เกิดแรงดึงดูดใจที่จะทำการติดต่อ ในขณะเดียวกันผู้รับสารก็ต้องได้รับความพึงพอใจในการ เปิดรับสารนั้นด้วย (www.clark.net, 27 ก.ค. 2551)

โดย Clement Mok ได้สร้างแผนภูมิ และอธิบายกระบวนการกรอบการออกแบบเว็บเพจไว้ดังนี้

D = Definition การกำหนดนิยาม หมายถึง การวางแผนเพื่อนำมาถ่ายทอดความคิดรวบยอดที่ต้องนำมาเป็นหลักในการออกแบบเว็บเพจ โดยต้องทำสิ่งต่างๆ เหล่านี้

1. กำหนดความหมาย ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดของการออกแบบเว็บไซต์ ต้องการสื่อสารอะไรบ้าง ให้กับใครและอย่างไร โดยต้องผ่านการอนุมัติของเจ้าของโครงการ ยกตัวอย่างเช่น ต้องการให้เป็นเว็บไซต์ที่เสริมสร้างภาพพจน์ให้กับองค์กร หรือเพื่อเน้นย้ำให้ดัดจำชื่อสินค้า หรือตรายីห้อของบริษัท

2. กำหนดเนื้อหา และจุดเด่นที่สร้างแรงดึงดูดใจ ด้วยการวิเคราะห์ถึงเนื้อหาที่ต้องการนำมาเป็นจุดเด่นพิเศษ ที่ต้องการสื่อไปยังผู้รับสารให้ตรงกับเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ อาจต้องรวบรวมข้อมูลและเนื้อหาที่มีอยู่ในส่วนอื่นๆ ขององค์กร และเน้นคำนึงถึงจุดเด่นที่จะทำให้เนื้อหานั้นมีความเปลี่ยนใหม่

3. กำหนดผู้รับสาร ซึ่งต้องพิจารณาถึงเทคโนโลยีของผู้รับสารด้วย ซึ่งอาจได้แก่ ลูกค้า นักลงทุน กลุ่มเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพเพื่อการจ้างงาน

4. กำหนดระยะเวลาที่ใช้ในกระบวนการออกแบบทั้งหมด

5. กำหนดงบประมาณ

A = Architecture การกำหนดโครงสร้าง หมายถึง การพิจารณาออกแบบข้อมูลให้ตรงกับวัตถุประสงค์ ซึ่งต้องเรียงลำดับความสำคัญ และกำหนดให้แน่ชัดว่าจะนำข้อมูลใดจัดไว้ในโครงสร้างส่วนใดและใช้สื่อใดในการจำแนกแบ่งแยกเนื้อหานั้นให้อยู่ในโครงสร้างเป็นสัดส่วน ตั้งแต่ต้นจนจบ ซึ่งอาจอยู่ในรูปของภาพร่าง หรือสตอรีบอร์ด รายละเอียดที่ต้องพิจารณาในการกำหนดโครงสร้างมีดังนี้

1. พิจารณาใจความสำคัญหลักที่ต้องการสื่อ (Key Message) ซึ่งได้มาจากกระบวนการกำหนดนิยาม
2. การกำหนดจำแนกลักษณะและประเภทของข้อมูล และวิธีการที่จะแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของข้อมูล
3. กำหนดความสัมพันธ์ของข้อมูล
4. กำหนดวิธีการเชื่อมโยงข้อมูลที่แตกต่างกัน

5. ร่วบรวมแนวความคิด และกำหนดความคิดรวบยอดที่ใช้ในการออกแบบเว็บไซต์
6. นำโครงสร้างมาทดสอบการเปิดเข้าไปในแต่ละส่วน
7. กำหนดจุดเด่นพิเศษเพื่อให้โครงสร้างมีความสมบูรณ์

D = Design การออกแบบ หมายถึง การนำโครงสร้างที่ผ่านมาอนุมัติแล้วมาทำการออกแบบเป็นรูปลักษณะบนหน้าจอเว็บไซต์ ซึ่งแสดงภาพลักษณะขององค์กร เพื่อให้เกิดความรู้สึกร่วมและเกิดการจดจำภาพพจน์นั้น (Design look and feel) โดยเน้นในเรื่องของการสร้างสรรค์ภาพ สร้างสรรค์สัญลักษณ์เพื่อเชื่อมโยงส่วนต่างๆ (Interface design) ไปจนถึงการสร้างมัลติมีเดีย แล้วนำทุกส่วนมาประกอบกันเป็นงาน โดยต้องทำสิ่งต่างๆเหล่านี้

1. เลือกกลุ่มของสีที่จะใช้เว็บเพจ
2. เลือกรูปแบบตัวหนังสือ
3. กำหนดความกว้างของหน้ากระดาษและขนาดของจากหลัง
4. สร้างภาพประกอบด้วยการใช้ภาพถ่าย หรือภาพวาด รวมไปถึงภาพเคลื่อนไหวและเสียง
5. กำหนดแนวทางการออกแบบและส่วนที่สร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยง
6. กำหนดชื่อของเนื้อหาหลัก และกำหนดลักษณะพิเศษให้กับชื่อของเนื้อหาหลักนี้ให้ได้เด่นอุดมมา
7. สร้างกราฟฟิกที่นำไปใช้ข้อมูลและสร้างปุ่มหรือสัญลักษณ์พิเศษ เช่น ปุ่มสัญลักษณ์ Help, Sitemap, Index
8. สร้างหน้าที่แสดงการจัดวางของหน้าหลัก
9. นำเนื้อหาออกแบบแต่ละหน้า โดยเฉพาะหน้าหลัก
10. เตรียมศริปต์ เตรียมระบบข้อมูล และเทคนิคพิเศษอื่นๆ

การออกแบบเว็บเพจนี้ อาจจะใช้โปรแกรมเดียวกับการออกแบบสิงพิมพ์ทั่วไป เช่น โปรแกรม Illustrator, Photoshop, Quark X Press โดยใช้ข้อมูลจริงเท่าที่จะเป็นไปได้

I = Implementation การปฏิบัติการ ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนการนำส่วนประกอบต่างๆที่ได้จากการออกแบบในขั้นตอนที่ 3 มาประกอบกันด้วยโปรแกรมของเว็บไซต์ และทดสอบโดยกรรมวิธีของการทำเว็บเพจโดยใช้ภาษา HTML และการทดสอบการเปิดเข้ามาเยี่ยมชมไซต์ ด้วยการใช้ Prototype สิ่งที่ต้องปฏิบัติในขั้นตอน มีดังต่อไปนี้

1. นำส่วนประกอบของภาพ ตัวหนังสือ และมัลติมีเดียนมาประกอบกัน
2. ทดสอบการเข้าเว็บไซต์จากเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ต่างกันและจากการใช้เบราว์เซอร์ที่ต่างกัน
3. ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาที่ใช้ โดยการพิสูจน์อักษร

4. เตรียม HTML Templates
5. สร้างหน้าหลักขึ้นมา รวมทั้งหน้าอื่นๆด้วย

เมื่อผ่านการทำทุกขั้นตอนแล้ว เว็บไซต์ก็พร้อมที่จะออนไลน์ได้ อย่างไรก็ตาม เพื่อให้ เว็บไซต์มีความทันสมัยอยู่เสมอ ต้องหมั่นตรวจสอบคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ รวมไปถึงการ ปรับปรุงในเรื่องการออกแบบเป็นประจำ และที่ยิ่งกว่านั้น เนื้อหาในเว็บไซต์จะต้องมีความใหม่ทัน เหตุการณ์อยู่เสมอ จึงจะเป็นเว็บไซต์ที่มีประสิทธิภาพ

3.12 รูปแบบของเว็บไซต์ท่องเที่ยวที่ประสบความสำเร็จ

การจัดทำเว็บไซต์ท่องเที่ยวในปัจจุบันนี้ ควรคำนึงถึงความต้องการของผู้ใช้บริการให้ มากขึ้น และเพื่อให้สามารถอยู่รอดได้ในอนาคต ควรจะคำนึงถึงการปรับปรุงบริการในเว็บไซต์ การค้นหาข้อมูล และเนื้อหาของข้อมูลในเว็บไซต์นั้นๆด้วย โดยมีหลักใหญ่ๆ 4 ประการด้วยกัน คือ (ศูนย์พัฒนาพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์, 2543 : 52-53)

1. การให้บริการแก่ลูกค้า

ผู้ประกอบการควรคำนึงถึงความสะดวกสบายในการใช้บริการของลูกค้าให้มากที่สุด โดยการลดระบบระเบียบต่างๆที่อาจจะเป็นคุปสรคต่อการค้นหาข้อมูลของลูกค้าลง เช่น การ ลงทะเบียนสมาชิก ซึ่งหลายเว็บไซต์จะมีข้อกำหนดให้ลูกค้าต้องลงทะเบียนเป็นสมาชิกก่อนที่จะ เข้าไปค้นหาข้อมูลเพิ่มเติม ซึ่งวิธีการนี้ทำให้เกิดผลเสียอย่างมาก เนื่องจากลูกค้าจะไม่มีความ พยายามที่จะค้นหาข้อมูลต่อไปในเว็บไซต์ประเภทนี้และยังเป็นการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการให้บริการ

2. เพิ่มช่องทางการให้บริการแก่ลูกค้า

นอกจากการให้บริการผ่านอินเตอร์เน็ตแล้ว องค์กรอาจจะเพิ่มช่องทางอื่นๆเพื่อให้ ลูกค้าติดต่อกับองค์กรได้ตลอดเวลา ในลักษณะที่มีการตอบโต้กันกับผู้ให้บริการได้โดยตรง เช่น บริษัท iExplore ที่มีการจัดอบรมพนักงานผู้เชี่ยวชาญทางด้านการให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว แก่ลูกค้า แล้วจึงโฆษณาผ่านทางเว็บไซต์เพื่อบอกลูกค้าถึงวิธีการติดต่อสื่อสารกับบริษัทในทุก รูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการพูดคุยผ่านอินเตอร์เน็ต การส่งอีเมล หรือโทรศัพท์ตาม เนื่องจากคน ทั่วไปยังมักให้ความเชื่อมั่นในการติดต่อกับตัวบุคคลโดยตรงมากกว่าการติดต่อกันผ่านสื่อ อิเล็กทรอนิกส์เพียงอย่างเดียว จึงทำให้ลูกค้าเกิดความนั่นใจมากขึ้นและเพิ่มยอดขายให้กับ องค์กรได้มากขึ้นเช่นกัน

3. การจัดแบ่งประเภทข้อมูลในเว็บไซต์

วิธีนี้จะช่วยประยุกต์เวลาให้กับลูกค้าได้มาก โดยลูกค้าสามารถเข้าไปค้นหาข้อมูลที่ต้องการได้โดยดูจากกลุ่มหรือคำเฉพาะที่เกี่ยวข้องเพียงไม่กี่คำ ผู้บริการควรใช้กลยุทธ์ในการแบ่งกลุ่มประเภทของการให้บริการของตนตามลักษณะต่างๆ เพื่อที่จะสามารถแบ่งได้ เช่น แบ่งตามประเภทของการบริการ แบ่งตามเนื้อหา แบ่งตามกลุ่มของผู้ที่คาดว่าจะเป็นลูกค้าหรือแบ่งตามประเภทของกิจกรรมต่างๆ เป็นต้น

4. สร้างชุมชนทางอินเตอร์เน็ต

การทำให้ชุมชนหรือกลุ่มของลูกค้าที่ติดต่อสื่อสารระหว่างกันในเว็บไซต์ของผู้ประกอบการนั้นจะเป็นผลดีกับผู้ประกอบการในหลายด้านด้วยกัน โดยลูกค้ากลุ่มนี้จะกลับเข้ามาใช้บริการในเว็บไซต์บ่อยขึ้น และเมื่อถึงระดับหนึ่งผู้ประกอบการจะมีข้อมูลพฤติกรรมการใช้บริการของลูกค้าได้มากพอที่จะนำมาปรับปรุงการให้บริการของตนให้สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้าได้มากขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์ที่ดีขึ้นกับลูกค้า นอกจากนี้ การใช้วิธีการส่งเสริมการขยายวิธีอื่น เช่น การให้ส่วนลด ก็ยังเป็นการดึงดูดให้มีลูกค้าทั้งเก่าและใหม่เข้ามาเยี่ยมชมและใช้บริการในเว็บไซต์มากขึ้นอย่างด้วย

สำหรับองค์กรที่ให้บริการด้านการท่องเที่ยวทางอินเตอร์เน็ตในปัจจุบันซึ่งทำหน้าเหมือนเป็นชุมทาง มีการเชื่อมโยงข้อมูลไปยังเว็บไซต์ของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบริการนักท่องเที่ยวด้วย เช่น บริษัททัวร์ สายการบิน บริษัทขนส่ง ฯลฯ เพื่อเพิ่มความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวที่นิยมใช้อินเตอร์เน็ตสืบคันข้อมูลเพื่อเตรียมเดินทาง ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ให้กับนักท่องเที่ยวมากขึ้น (ปิยนุช หัญญอนันต์ผล, 2546)

3.13 การทำให้เว็บไซต์เป็นที่รู้จัก

องค์กรธุรกิจใดก็ตาม เมื่อสร้างเว็บไซต์แล้วจะต้องพยายามทำให้เว็บไซต์นั้น เป็นที่รู้จักเพื่อให้ผู้ชมเข้ามาเยี่ยมชมเป็นจำนวนมาก ในการทำให้เว็บไซต์เป็นที่รู้จักจำเป็นต้องอาศัยการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ ซึ่งกระทำได้ดังนี้ (Barker Christain and Gronne Peter, 1996) (1) การโฆษณาและประชาสัมพันธ์เว็บไซต์ในสื่อทั่วไป ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ สิ่งพิมพ์ (2) การลงทะเบียนในเครื่องมือค้นหา (3) การใช้ไฮเปอร์ลิงค์ (Hyperlink) (4) การโฆษณาในเว็บไซต์อื่นๆ เช่น โฆษณาแบบเนอร์ (Banner Ads.) โฆษณาบัทตัน (Button Ads.) โฆษณาคีย์เวิร์ด (Keyword Ads.) โฆษณาภาพเคลื่อนไหว (Interstitial หรือ In –Your-face-Ads.)

การสื่อสารผ่านทางเว็บไซต์ ทำให้ผู้วิจัยสนใจค้นหาคำตอบ ในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อ ส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโถมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ให้มีประสิทธิภาพและสร้างให้เกิดการ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวดังกล่าว ให้เป็นที่รู้จักและแพร่หลาย ไม่เพียงแต่เป็นช่องทางการ สื่อสารที่มีค่าใช้จ่ายน้อยกว่าอื่นแล้ว ยังสามารถเผยแพร่ได้ทั่วโลกและสามารถปรับปรุงข้อมูลให้ ทันสมัยได้ตลอดเวลาอีกด้วย

4. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวไม่ได้หมายความเฉพาะเพียงการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจหรือเพื่อความ สนุกสนานบันเทิงดังที่เข้าใจกัน การเดินทางเพื่อการประชุม สัมมนา เพื่อศึกษาหาความรู้ เพื่อ การศึกษา เพื่อการติดต่อธุรกิจ ตลอดจนการเยี่ยมเยียนญาติพี่น้อง ก็ถือว่าเป็นการท่องเที่ยวทั้งสิ้น ดังนั้น ลักษณะการท่องเที่ยวในปัจจุบัน จึงเป็นภาพใหญ่ที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นตามลำดับ จนมีผู้ กล่าวว่า ธุรกิจท่องเที่ยวเป็นธุรกิจที่ใหญ่ที่สุดในขณะนี้

David Weaver and Martin Oppermann ได้ให้คำจำกัดของ “การท่องเที่ยว” คือ ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยว ธุรกิจต่างๆ รัฐบาลของประเทศไทย เจ้าบ้าน และประชาชนในท้องถิ่น ในกระบวนการที่จะดึงดูดและให้การต้อนรับแก่นักท่องเที่ยวผู้มา เยือนอย่างอบอุ่น

Robert W. McIntosh and Charle R. Goelner กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นการเดินทาง เพื่อเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม โดยมีแรงกระตุ้นจากความต้องการในด้านภาษาภาพ ด้าน วัฒนธรรม ด้านปฏิสัมพันธ์ และด้านเกียรติคุณ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ให้ความหมายของ “การท่องเที่ยว” โดยมีเงื่อนไขตาม หลักการอยู่ 3 ประการ คือ (1) เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว (2) เดินทางด้วย ความสมควรใจ (3) เดินทางด้วยจุดประสงค์ใดก็ตามที่ไม่ใช่ เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้

แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว (Tourism) เป็นเรื่องของการเดินทางซึ่งจะเกิดขึ้นควบคู่ กันเสมอ มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายหรือคำนิยามของการท่องเที่ยวไว้ เช่น ยันซีเกอร์ และดรฟฟ์ (ตุ้ย ชุมสาย และ ภูบพัน พรมโยธี, 2527) กล่าวว่า “การท่องเที่ยว เป็นความสัมพันธ์ เปิดเสร็จและเป็นปรากฏการณ์ทั้งหลายทั้งสิ้นเกี่ยวโยงกับการพักอาศัยอยู่อย่างชั่วคราวของคน ต่างถิ่นกับคนท้องถิ่นที่เข้าพักอยู่ ทั้งนี้โดยมีเงื่อนไขว่าเขามีได้พักอยู่เพื่อกระทำการธุรกิจส่วนใหญ่ให้ เป็นผลกำไร นอกจากนี้ บล.ตุ้ย ชุมสาย และ ภูบพัน พรมโยธี (2527) เขียนไว้ว่า การท่องเที่ยว

คือ การเดินทางซึ่งมีเงื่อนไขอย่างน้อย 3 ประการ คือ เป็นการซักครัว เป็นไปตามความใจของผู้เดินทาง และต้องมีใช้เพื่อรับสินค้า

4.1 รูปแบบการท่องเที่ยว

โดยทั่วไปการท่องเที่ยวสามารถแบ่งการเดินทางได้เป็น 3 รูปแบบ (สมบัติ กาญจนกิจ, 2544) คือ

1. การท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Tourism) หมายถึง การที่ผู้อยู่อาศัยในประเทศไทย เดินทางอยู่ภายในประเทศไทย
2. การท่องเที่ยวเข้าประเทศ (Inbound Tourism) หมายถึง การที่ผู้ที่ไม่ได้อยู่อาศัยในประเทศไทยเดินทางเข้าสู่ประเทศไทย
3. การเดินทางออกนอกประเทศ (Outbound Tourism) หมายถึง การที่ผู้อยู่อาศัยในประเทศไทย เดินทางออกนอกประเทศไทย

แต่เดิมการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมสำหรับชนชั้นสูงเท่านั้น เนื่องจากต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก และการเดินทางยังไม่สะดวกเท่าทุกวันนี้ แต่ในปัจจุบันการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่แพร่หลายไปสู่บุคคลทุกระดับ (Mass Tourism) แทบจะไม่จำกัดเพศ อายุ และฐานะเศรษฐกิจ ทั้งนี้ สาเหตุที่สำคัญที่มีส่วนสนับสนุนให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวกันอย่างกว้างขวาง ได้แก่

- การศึกษาที่สูงขึ้น กระตุ้นให้มนุษย์เกิดความสนใจและอยากรู้อยากเห็น
- ความเจริญก้าวหน้าในด้านการคมนาคม ทำให้คนเดินทางด้วยความสะดวกและรวดเร็วขึ้น
- การติดต่อสื่อสารที่ทันสมัย ช่วยให้คนได้รู้จักโลกกว้างขวางขึ้น ซึ่งเป็นแรงกระตุ้นให้อยากไปสัมผัสด้วยตนเอง
- สื่อโฆษณาในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นวิทยุ โทรทัศน์ นิตยสาร วิดีโอ ภาพยนตร์ ไปสเตอร์ แผ่นพับฯลฯ
- มาตรฐานการครองชีพที่สูงขึ้น ทำให้คนมีกำนาจในการใช้จ่ายมากขึ้น
- ความเอื้อดของเมืองใหญ่ ทำให้ผู้คนอยากกลับไปหาครอบครัว อาชีวศิลป์ และสภาพแวดล้อมใหม่ที่สวยงามและเปล่งกตา
- สวัสดิการสังคมที่เปิดโอกาสให้ลูกจ้างได้มีวันหยุดพักผ่อน โดยได้รับค่าจ้าง (Paid Holiday) หรือการจัดนำเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล (Incentive Tour) ให้แก่พนักงาน เป็นต้น

- ปัจจุบันมีการผลิตอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในเรื่องต่างๆทำให้คนมีเวลาว่างสำหรับการพักหย่อนใจมากขึ้น
- ในปัจจุบันรัฐบาลของประเทศไทยต่างๆมีการกระตุ้นให้ประชาชนตื่นตัวในเรื่องการท่องเที่ยวมากขึ้น เนื่องจากทราบดีว่า การท่องเที่ยวสามารถก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาตินานัปการ

จากสาเหตุต่างๆที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ เมื่อนำมารวมกันกับความต้องการที่อยู่ในใจมนุษย์ จึงเป็นแรงผลักดันให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวไปยังส่วนต่างๆของโลกอย่างกว้างขวางและเพื่อให้ผู้เดินทางได้รับความสะดวกสบาย จึงได้มีการจัดการจัดระบบในขั้นตอนต่างๆตั้งแต่นักท่องเที่ยว ยังไม่ได้เริ่มเดินทาง หรือยังไม่มีความคิดจะเดินทาง ซึ่งในขั้นนี้จะมีการจัดระบบให้บริการเพื่อเชิญชวนให้เกิดการตัดสินใจไปท่องเที่ยว และลำดับต่อมา ก็จะเป็นการจัดระบบการให้บริการอำนวยความสะดวกในการเดินทาง การพักแรม การให้บริการนำเที่ยว การให้บริการด้านภัตตาคาร ร้านอาหาร บันเทิง สินค้าที่ระลึก รวมทั้งการคุ้มครองในด้านความปลอดภัย ในแต่ละส่วนดังกล่าว นี้ สามารถเรียกรวมได้ว่าเป็นบริการท่องเที่ยว (Tourist Service) ซึ่งเมื่อร่วมกับการจัดระบบในส่วนของการนำร่องรักษาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแล้ว ก็เรียกว่าเป็น อุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Tourist Industry) ที่ประเทศไทยกำลังแข่งขันเพื่อใช้เป็นกลยุทธ์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของตนอยู่ ในปัจจุบันโดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจนั้น อุตสาหกรรมท่องเที่ยว สามารถก่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ และการกระจายรายได้ไปยังประชาชนได้เป็นจำนวนมาก (สุวรรณชัย สุทธิรักษ์, 2530)

รายได้ที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ได้แก่ รายได้จากการธุรกิจ โรงแรม ขนส่ง สถานเริงรมย์ ร้านขายสินค้าและของที่ระลึก ธุรกิจนำเที่ยว นอกจากนี้ ยังมีรายได้ที่เป็นผลทางข้อมูลจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เช่น รายได้จากการผลิตสินค้าหัตถกรรมและของที่ระลึก รวมทั้งสินค้าทางเกษตรและอุตสาหกรรมที่ป้อนให้แก่ธุรกิจที่พักและร้านอาหารด้วย (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2529) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการ ที่เกิดจากการผสมผสานสินค้าและบริการต่างชนิด ต่างประเภทเข้าด้วยกัน ผู้ซื้อสินค้าได้บริการซึ่งอยู่ในลักษณะของความรู้สึกพอใจ ไม่พอใจ ประทับใจ หรือเข้าใจยาก เพราะเมื่อมีการเดินทางท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจะต้องเข้าไปอยู่ในสิ่งแวดล้อมใหม่ ที่ไม่ใช่เคยอยู่ตามปกติและเป็นไปเพื่อความสนุกสนานของนักท่องเที่ยวเอง จุดนี้เองที่ทำให้การท่องเที่ยวกลายเป็นกิจกรรมทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับคน มุนชย์สัมพันธ์ วิถีชีวิตและวัฒนธรรม ไม่ใช่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจแต่เพียงอย่างเดียว (มล.ตุ้ย ชุมสายและณูบพันพรมยี, 2527)

นอกจากนี้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยก็เป็นนโยบาย คือ การเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาทางด้านการท่องเที่ยวไปพร้อมๆกับการพัฒนาสื่อทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อใช้ในการดำเนินการได้ ดังนั้น เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ ททท. จึงได้กำหนดบทบาทขององค์กรไว้เป็น 4 ระดับ คือ (ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ, 2543)

1. สนับสนุนให้เกิดการใช้อินเตอร์เน็ตและพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ในระดับพื้นฐาน จัดการฝึกอบรมเกี่ยวกับอินเตอร์เน็ตในเบื้องต้น
2. สนับสนุนการใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ในระดับสูง จัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติ
3. ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
4. เป็นศูนย์กลางข้อมูล ให้เว็บไซต์ของ ททท. เป็นศูนย์รวมของทุกเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย

McIntosh และคณะ ให้ข้อคิดว่า การกำหนดเป้าหมายในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวควรมีเป้าหมายหลัก 4 ประการ คือ (1) การวางแผนเพื่อยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่นให้ดีขึ้น (2) การวางแผนพัฒนาสิ่งสาธารณูปโภค และจัดสร้างสถานพักผ่อนสำหรับทั้งคนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยว (3) การสร้างความมั่นใจในรูปแบบของการพัฒนาว่าเหมาะสมสมศักดิ์สิทธิ์ (4) การวางแผนให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมืองของรัฐบาลและคนในพื้นที่

4.2 องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

McIntosh and Goildner กล่าวไว้ใน Tourism : Prainciple,Practices,Philosophies, 1995 ว่าการท่องเที่ยวนั้น ประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 4 ประการ คือ

1. นักท่องเที่ยว ซึ่งต้องใช้จ่ายเงินในการเดินทางอย่างน้อยที่สุดเป็นค่าอาหาร ถ้าพักค้างคืน ก็จะจ่ายค่าที่พัก ค่าของที่ระลึกและบริการอื่นๆด้วย ค่าใช้จ่ายเหล่านี้จะหมุนเวียนกระจายไปในธุรกิจการบริการต่างๆของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ก่อให้เกิดการสร้างงานและกระจายรายได้สู่ระบบเศรษฐกิจของท้องถิ่น

สำหรับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้กำหนดประเภทของการท่องเที่ยวเอาไว้ เพื่อใช้ประโยชน์ในการเก็บสถิติเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวเป็น 3 ประเภท ได้แก่ นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่ค้างคืน (International Tourist) นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ค้างคืน (Domestic Tourist) นักท่องเที่ยวที่ไม่ค้างคืน (Excursionists)

2. ธุรกิจซึ่งทำหน้าที่จัดหาสินค้าต่างๆ และบริการสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ได้แก่ การคมนาคมขนส่ง ที่พักแรม ร้านอาหาร ร้านอาหารและภัตตาคาร บริการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ร้านค้าของที่ระลึกและขายสินค้าพื้นเมือง ฯลฯ

3. รัฐบาลและประเทศท้องถิ่นที่เป็นเจ้าของบ้าน ซึ่งทำหน้าที่

- จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) เช่น ถนน สะพาน สถานีรถไฟ รถโดยสาร ท่าเรือ ท่าอากาศยาน ระบบไฟฟ้า น้ำประปา ระบบการสื่อสารที่ทันสมัย เช่น โทรศัพท์ ดาวเทียม ฯลฯ เป็นการลงทุนเพื่อการท่องเที่ยวของประเทศไทยเพื่อความสะดวกสบายของคนในท้องถิ่น

- อำนวยความสะดวกในเรื่องพิธีการเข้าเมือง การขนส่งระหว่างท่าอากาศยานกับที่พัก หรือสถานีขนส่ง และบริการด้านให้ข่าวสารที่พัก

- การสร้างภาพลักษณ์ (Image) ของประเทศไทย การโฆษณาเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์ ประเทศไทยเป็นที่รู้จักและสนใจของนักท่องเที่ยวภายในประเทศและจากต่างประเทศ

- การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวในทุกแหล่งท่องเที่ยว

4. ตัวเจ้าของบ้านหรือประชาชนในถิ่นนั้นๆ ซึ่งมีบทบาทในการต้อนรับและดึงดูดใจ นักท่องเที่ยวหรือแขกผู้มาเยือนให้กลับมาเยือนท้องถิ่นนั้นซ้ำอีก หรืออาจจะซักซวนผู้ที่ไม่เคยมา เยือนให้ตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวโดย

- บุคคลที่ปฏิบัติงานในธุรกิจบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ซึ่งจะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิด กับนักท่องเที่ยว ต้องมีความรู้และทักษะในงานอาชีพของตน

- ประชาชนทั่วไปจะต้องแสดงความเป็นมิตร มีไมตรีจิตร เช่น ยิ้ม ทักทาย พูดคุยด้วย ให้น้ำดื่ม ให้ใช้ห้องสุขา ให้ความช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยวที่ประสบปัญหาหรือเดือดร้อน เช่น บอกเส้นทางให้ ช่วยเหลือเมื่อประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วยกระแทกหันหัน หรือประสบภัยจากโจรผู้ร้ายและช่วยกันอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีอยู่ในท้องถิ่นของตนให้คงความคงทนและมีคุณค่า

4.3 แนวคิดเกี่ยวกับมูลเหตุจูงใจการเดินทางท่องเที่ยวลักษณะ

แมคคอินทอช (R.W.McIntosh, 1972 : 51-52) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับมูลเหตุจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยว คือ (1) มูลเหตุจูงใจทางด้านร่างกาย หมายถึง ความต้องการพักผ่อน ความต้องการแสงแดด หาสิ่งปลูกใหม่ (2) มูลเหตุจูงใจทางด้านวัฒนธรรม (3) มูลเหตุจูงใจทางด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (4) มูลเหตุจูงใจทางด้านสถานภาพและเกี่ยวด้วยภูมิ

แม่คอกินทอซ ได้กล่าวว่า มูลเหตุจุงใจเหล่านี้เป็นสิ่งผลักดันในจิตใจของบุคคลทุกคนและเป็นตัวกระตุนเร้าให้เกิดพฤติกรรมตามที่มีการคาดหวังไว้ ซึ่งในเรื่องของการท่องเที่ยว การคาดหวังดังกล่าวคือ ความพึงพอใจที่ได้รับจากกิจกรรมเพื่อการหย่อนใจ

ม.ล.ตุ้ย ชุมสาย และภูบพัน พรหมโยธี กล่าวถึง เหตุจุงใจที่ทำให้คนเดินทางท่องเที่ยวໄວ่ดังนี้ (ปฐมบทวิชาการท่องเที่ยว : 29 - 30)

4.4 เหตุจงใจที่ทำให้คนท่องเที่ยว

1. การท่องเที่ยวเพื่อความสนับสนุนและความบันเทิง

นักท่องเที่ยวเหล่านี้ใช้เวลาหยุดงานเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศ เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น เพื่อพบทึ่งหรืออุบัติการณ์ใหม่ๆ เพื่อชุมทิวทัศน์อันดงาม เพื่อพบทึ่งขับเคลื่อนเนื่องประเพณีท้องถิ่น เพื่อส่งบารมณ์กับความสงบของชนบท เพื่อสนับสนานกับความอึ้งทึ่กครีมโคลอม และตึกหอในเมืองใหม่ และเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยว และเมืองที่มีผลเป็นความสนับสนานและความบันเทิง นักท่องเที่ยวบางคนไปเที่ยว เพื่อจะได้เปลี่ยนที่พักอาศัยไปเรื่อยๆ

2. การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน

นักท่องเที่ยวเหล่านี้ใช้วันหยุดเพื่อพัก โดยไม่ทำอะไร ทั้งนี้เพื่อจัดความเนื่องด้วยลักษณะทั้งหลายทั้งปวง ทั้งกายและจิตใจที่เกิดขึ้นในควบเวลาทำงานให้หมดสิ้นไป และเรียกพละกำลังกลับคืนมา สำหรับเริ่มต้นทำงานในควบใหม่ บางคนก็อาจไปพักฟื้นเพราะป่วยไข้หรือไม่สบายเล็กน้อย นักท่องเที่ยวพากันนี้ มักจะพัก ณ ที่ได้ที่หนึ่งนานที่สุดเท่าที่จะทำได้ และมักเป็นสถานที่ที่มีน้ำใจได้ร่วงบูริงๆ เช่น ชายหาดที่ห่างไกลผู้คน หรือบนเขางานโดยห่างไกลจากความชุมชน กีฬาครึ่ก์คอม

3. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

นักท่องเที่ยวชาวต่างด้าวที่เดินทางมายังประเทศไทย ต้องการจะสัมผัสถึงความงามของสถาปัตยกรรมไทย ศิลปะไทย และวัฒนธรรมไทย ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ที่ไม่เหมือนใคร ทำให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางที่น่าสนใจสำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างด้าว ไม่ว่าจะเป็นการเดินทางด้วยเรือสำราญ หรือเครื่องบิน นักท่องเที่ยวสามารถสำรวจเมืองโบราณอยุธยา อดีตราชธานีที่เคยเป็นศูนย์กลางการค้าและอารยธรรมที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือชมวัดวาตภารกุฎี วัดที่มีสถาปัตยกรรมแบบเชียงรายที่งดงาม หรือเดินทางไปท่องเที่ยวตามเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง เช่น เชียงใหม่ แม่สาย ลำพูน ลำปาง ฯลฯ ที่มีวัฒนธรรมและอาหารพื้นเมืองที่น่าลอง嚐味 ไม่ควรพลาด

4. การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา

ແປ່ງໄດ້ເປັນ 2 ຈົນດ ຄືອ

1. การท่องเที่ยวเพื่อการไปชุมชนแม่ขันกีฬาครั้งใหญ่ๆของโลก เช่น กีฬาโอลิมปิก กีฬาเอเชียนเกมส์ การแข่งขันฟุตบอล นวย กอร์ฟ เทนนิส ฯลฯ

2. การท่องเที่ยวเพื่อไปเล่นกีฬายังถือว่ามีการเล่นกีฬานิดนั้นๆ เช่น ในกีฬาหน้าที่มีหิมะ ตกก็ไปเล่นสกี พันธุ์มรสมูร์สก์เป็นเทศกาลเรื่องไป ในหน้าร้อนก็เป็นฤดูปีนเขา และในฤดูกาลอื่นๆ ที่เหมาะสม นักท่องเที่ยวก็จะไปเข้าไป ตกปลา จิ่ม่า แม่แต่ขับรถเที่ยวเล่น โดยไม่มีจุดหมายปลายทาง จะเห็นได้ว่าประเทศที่มีภูมิประเทศที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวได้ไปเล่นกีฬาเหล่านี้ได้เปรียบในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก

5. การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ

ที่จริงการท่องเที่ยวเพื่อประกอบธุรกิจ ไม่น่าจะนับเข้าเป็นการท่องเที่ยว เพราะขาดปัจจัยที่กล่าวว่า การท่องเที่ยวต้องเป็นการกระทำอย่างเสรี และมีความตั้งใจที่จะท่องเที่ยว ถ้าถือเครื่องครัวดตามทฤษฎีก็น่าจะเป็นเช่นนั้น แต่ที่เป็นข้อเท็จจริงอยู่นั้น นักท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจแบบทุกคนก็ได้ เจ้ายอดเวลา และจัดเวลาให้เหลือไว้สำหรับการท่องเที่ยวแท้ด้วย ซึ่งอาจจะเป็นเวลาที่ว่างจากการปฏิบัติธุรกิจประจำวันหรือถือโอกาสอยู่ท่องเที่ยวต่ออีก 2-3 วัน เมื่อสิ้นค้างคืนแล้ว

6. การท่องเที่ยวเพื่อการประชุม สัมมนา

ในสมัยปัจจุบัน ซึ่งมีองค์กร คณะกรรมการ สมาคม สมาคม ฯลฯ ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศมากมาย การเดินทางเพื่อการประชุมสัมมนา ฯลฯ ได้ส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยวขึ้นมา กามาก จนองค์กร IUOTO (International Union of Official Travel Organization) เห็นสมควรที่จะจัดนักท่องเที่ยวเพื่อการประชุมสัมมนา ฯลฯ ไว้ต่างหากอีกพากหนึ่ง ตามสถิติของ IUOTO ปรากฏว่า ในค.ศ. 1967 มีการประชุมประเภทต่างๆ ระดับโลกถึง 3,500 แห่ง และมีผู้เข้าประชุมและผู้ติดตามก็คงอยู่ในเรื่องแสน และการประชุมดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นอีกมากและอย่างรวดเร็ว ในกรณีจัดระหว่างประเทศนี้ ก็จะมีการยกเว้นที่ผู้จัดต้องมีรายกำหนดให้ท่องเที่ยวอย่างน้อย 1 ครั้ง ทำให้ผู้เข้าร่วมประชุมและผู้ติดตามกล้ายเป็นนักท่องเที่ยวอย่างสมบูรณ์แบบ

7. การท่องเที่ยวเพื่อเพศรส

การท่องเที่ยวไปไหนของเพศชายมีเจตนาที่แตกต่างกันอยู่ในอันที่จะหาความเพลิดเพลินเชิง เพศรสนั้น มีมากข้านานแล้ว นักภาษาอังกฤษเรียกว่า กิจกรรมโสเกนส์มีมีมาพร้อมกับอารยธรรมของคน และเกิดมีขึ้นในชุมชนที่มีคนเดินทางผ่านมา โสเกนส์มีเพิ่มมากขึ้น เมื่อคนสร้างบ้านแปลงเนื้องดูอย่างถาวรแล้ว และแล้วก็มีบุคคลกลุ่มนี้เดินทางผ่านไปได้ดังกล่าวแล้ว ถ้าผู้คนเดินทางผ่านไปเป็นนักท่องเที่ยวตามนัยปัจจุบัน กิจกรรมโสเกนส์เพื่อนักท่องเที่ยวก็มีนานับหนึ่งแล้ว

เป็นที่น่าประหลาดใจอยู่ เมื่อน้อยที่การเดินทางเดียวเดียวไปตามที่ต่างๆ ของคน เป็นเหตุแรกที่ทำให้เกิดอาชีพโสเกนส์ แล้วโสเกนส์พัฒนาไปในรูปแบบและลักษณะต่างๆ ที่ใช้ในการปฏิบัติ ลูกค้า และแล้วกิจการโสเกนส์ก็กลับมาเป็นเหตุจุนใจของนักท่องเที่ยวอีกในปัจจุบัน

4.5 แนวคิดการท่องเที่ยวโดยชุมชน

พจนานุสوانศรี (2546) ได้ระบุว่า แนวคิดและต้นกำเนิดของคำว่า อีโคทัวริซึม (Ecotourism) มาจากประเทศไทยตอก มีการให้คำนิยามคำนี้หลักหลายขั้นอยู่กับภูมิหลังของแต่ละคนหรือสังคมที่ผู้เขียนหรือนักวิชาการคลุกคลีอยู่ โดยส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญในเรื่องการพัฒนาที่คุ้มครองกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในบริบทสังคมไทยที่คนกับธรรมชาติมีความผูกพันใกล้ชิดกัน แนวคิดนี้จึงเน้นบทบาทของคนและชุมชนมากขึ้น

การท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community Base Sustainable Tourism) คือ การท่องเที่ยวที่คำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม กำหนดทิศทางโดยชุมชน จัดการโดยชุมชนเพื่อชุมชน และชุมชนมีบทบาทเป็นเจ้าของมีสิทธิในการจัดการดูแลเพื่อให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้มาเยือน โดยมองว่าการท่องเที่ยวต้องทำงานครอบคลุม 5 ด้าน พร้อมกัน ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม โดยมีชุมชนเป็นเจ้าของและมีส่วนในการ

ในช่วง 2 - 3 ปี ที่ผ่านมาคำว่า "Community-based Tourism : CBT" การท่องเที่ยวที่ให้ชุมชนเป็นฐานการบริหารจัดการ "การท่องเที่ยวโดยชุมชน" เป็นที่รู้จักและใช้กันอย่างแพร่หลายในหลาย ๆ ความหมาย ซึ่งการจัดการด้านโขมสเตย์ต้องมี "ชุมชน" เป็นส่วนประกอบสำคัญ

ปีเตอร์เซ่น (Erik Holm Petersen ,2544) ได้กล่าวถึงโขมสเตย์ว่า เป็นกิจกรรมการพักค้างแรมในหมู่บ้าน สำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวในชุมชนแห่งนั้นและพักค้างคืนร่วมกับเจ้าของบ้านในชุมชนในระยะเวลาสั้นๆ ซึ่งอาจมีการศึกษาแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับเจ้าของบ้าน โดยนักท่องเที่ยวต้องจ่ายค่าที่พักและอาหารแก่เจ้าของบ้าน

นงลักษณ์ อุยුเย็นดี (2546) กล่าวว่า โขมสเตย์เป็นรูปแบบที่พักประเภทหนึ่งที่นักท่องเที่ยวสามารถสัมผัส เรียนรู้วิถีชีวิตของชุมชนได้อย่างใกล้ชิด โดยการพักค้างแรมกับชุมชน

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2544) กล่าวว่า โดยทั่วไปแล้วคำว่าโขมสเตย์สามารถเรียก กันให้เข้าใจง่ายๆ ว่า ที่พักสัมผัสร่วมชุมชนบท ซึ่งหมายถึงการจัดสรรพื้นที่บ้านพัก เพื่อบริการนักท่องเที่ยวโดยที่ยังคงความเป็นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมประจำถิ่นไว้ได้ศักยภาพและการยอมรับของชุมชน เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้วัฒนธรรมของชุมชน ดังนั้นโดยภาพรวมของคำว่า โขมสเตย์แล้วคือ การซื้อขายวิถีชีวิต วัฒนธรรมไทย

ทั้งนี้มีความแตกต่างกันระหว่างความหมายของโขมสเตย์ที่ใช้กันอยู่ในประเทศไทยกับความหมายของโขมสเตย์ที่ใช้กันอยู่ในภูมิภาคคุ้มครอง โดยที่ความหมายของโขมสเตย์ในภูมิภาค

ยุโรปจะหมายถึงการเปิดบ้านพักให้นักท่องเที่ยวหรือนักเรียน นักศึกษาเข้าไปพักร่วมกับเจ้าของบ้านโดยต้องจ่ายค่าที่พักและอาหารให้กับเจ้าของบ้าน ซึ่งความหมายนี้มีลักษณะในแนวของที่พักประเภท B&B (Bed & Breakfast) และการพักกับครอบครัวของนักเรียนต่างชาติ (Family Stay) ในขณะที่ประเทศไทยจะหมายถึง การที่นักท่องเที่ยวเข้าไปท่องเที่ยวในหมู่บ้านและพักค้างคืนร่วมกับเจ้าของบ้านในชุมชนระยะเวลาสั้นๆ ซึ่งอาจมีการแตกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับเจ้าของบ้านทั้งนี้เห็นว่าประเทศไทยใช้คำว่า "Village Overnight Stays" หรือ "Village Operation" จะเหมาะสมกว่าคำว่าโฮมสเตย์ (Erik Holm Petersen, 2544)

โฮมสเตย์ถือเป็นนวัตกรรมทางการท่องเที่ยวที่ประเทศไทยได้รับแนวความคิดจากประเทศตะวันตก จุดกำเนิดของโฮมสเตย์ กล่าวได้ว่าเกิดขึ้นในทวีปยุโรป หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ในยุคนั้นผู้คนเริ่มแสวงหาแหล่งท่องเที่ยวและที่พักที่ห่างไกลชุมชนเมือง เนื่องจากราคาที่พักโดยเฉพาะที่พักซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่ชนบทที่มีทิวทัศน์งามมีวิวภาพดี ดังนั้นแนวความคิดในการพักแรมกับเจ้าของบ้านจึงเริ่มก่อตัวขึ้นและได้รับความนิยมมากขึ้นเป็นลำดับ

ประเทศอสเตรเลียถือได้ว่าเป็นประเทศแรกในภูมิภาคยุโรปที่มีการท่องเที่ยวและพักแรมกับบ้านพักในฟาร์ม (Farmhouse) หลังจากนั้นประเทศอื่นๆ ในทวีปยุโรปก็เริ่มดำเนินการบ้าง อาทิ อังกฤษ เบอร์มัน ไอร์แลนด์ ซึ่งในแต่ละประเทศมีการเรียกชื่อแตกต่างกันไปตามประเทศนี้และวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ ได้แก่ Bed & Breakfast, Farm house, Guest house แต่ไม่ว่าจะเรียกที่พักประเภทนี้ว่าอย่างไร เอกลักษณ์ที่สำคัญของที่พักที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด ก็คือ ต้องอยู่ในชนบทที่ห่างไกลจากตัวเมืองและแหล่งชุมชนที่มีประชากรหนาแน่น อย่างไรก็ตาม รูปแบบการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวสามารถใกล้ชิด เรียนรู้วิถีชีวิตของครอบครัวเจ้าของบ้านและชุมชนนักท่องเที่ยวสามารถได้จากการท่องเที่ยวในรูปแบบของโฮมสเตย์เท่านั้น (Macnulty, 2001)

ความเป็นมาเรื่อง Home Stay ในประเทศไทย

จากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 ที่เน้นบทบาทการพัฒนาชุมชน และการที่รัฐบาลออกกฎหมายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เป็นแรงผลักดันให้องค์กรท้องถิ่น และหน่วยงานต่างๆ ให้ความสำคัญกับการสร้างรายได้ให้กับชุมชนโดยใช้การท่องเที่ยวเป็นจุดขาย จึงทำให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวหลายรูปแบบในชุมชน ซึ่งการจัดกิจกรรม Home Stay ก็เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้รับความสนใจมากทั้งจากองค์กรท้องถิ่น องค์กรเอกชนและหน่วยงานภาครัฐ

จากการติดตามความเป็นมาพบว่า Home Stay ภายในประเทศไทยเกิดขึ้นนานานั้น แต่รูปแบบและกิจกรรมอาจแตกต่างหลากหลาย หากวิเคราะห์จากอดีตที่ผ่านมาสามารถสรุปได้ตามยุคสมัยดังนี้

ยุคเริ่มต้น ปี 2503-2525

- กระจายอยู่ในกลุ่มนิสิต นักศึกษา กลุ่มออกแบบสถาปัตยนาชันบท ต้องเรียนรู้วิศวกรรมคุณภาพ รับทราบปัญหาชนบทเพื่อนำมาพัฒนาสังคมตามอุดมคติ
- กระจายอยู่ในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่นิยมทัวร์ป่า โดยเฉพาะในแบบภาคเหนือของประเทศไทย นักท่องเที่ยวจะพักตามบ้านชาวเขา โดยจุดพักนั้นจะขึ้นอยู่กับเส้นทางการเดินป่า

ยุคกลาง ปี 2526-2536

- กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาตินิยมทัวร์ป่า เริ่มได้รับความนิยมมากขึ้น การพักค้างในรูปแบบ Home Stay ได้รับการพัฒนารูปแบบและกิจกรรม โดยจะขยายไปยังหมู่บ้านชาวเขาที่กว้างมากขึ้น ในระยะนี้ มีการท่องเที่ยวในรูปแบบทัวร์ป่าที่มีการจัด Home Stay ซึ่งเริ่มสร้างปัญหาสังคม อาทิ ปัญหายาเสพติด ปัญหาโสดภานี ปัญหาการปล้น ขโมย ปัญหาการฟางซิงทรัพย์

ยุคตื้งแต่ปี 2537 – ปัจจุบัน

- ยุคนี้เป็นการเน้นกระแสง การพัฒนาสังคมสิ่งแวดล้อม ดังนั้นจะพบได้ว่า การท่องเที่ยวจะมีแนวโน้มที่จะเป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- ในระยะประมาณ 2537-2539 ในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย เริ่มมีการท่องเที่ยวในรูปแบบ Home Stay โดยกลุ่มน่าว่องคือ กลุ่มที่เป็นนักกิจกรรมสังคมทั้งรุ่นเก่าและรุ่นใหม่ เท่าที่สืบค้นพบว่า พื้นที่ที่ดำเนินการเรื่อง Home Stay ก็จะเป็นพื้นที่ของครุภัณฑ์การพัฒนาเอกชนไทย เช่น สถาบันฯ พัฒนาฯ ฯ. พังงา (กลุ่มประมงชายฝั่ง/วนลาก วนลุน) หลังจากพื้นที่เกษตรฯ ฯ. พังงา ได้มีพื้นที่อื่นเพิ่มขึ้น อาทิ หมู่บ้านคีริวง ฯ. นครศรีธรรมราช บ้านแม่ท่า ฯ. เชียงใหม่ (กลุ่มเกษตรทางเลือก) บ้านผู้ใหญ่วิบูลย์ เชียงใหม่ (เกษตรยั่งยืน)
- ปี 2539 เป็นต้นมา ได้มีการเคลื่อนไหวขึ้นในกลุ่มนักธุรกิจ ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว โดยนำเสนอรูปแบบการท่องเที่ยวผสมผสานระหว่าง Adventure Ecotourism และ Home Stay
- จากการที่รัฐบาลได้ประกาศให้ปี 2541-2542 เป็นปีท่องเที่ยวไทย (Amazing Thailand) ทุกหน่วยงานของภาครัฐมีนโยบายสนับสนุนกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ทำให้เกิดการ

จัดการท่องเที่ยวในแหล่งชุมชน และขยายกิจกรรม Home Stay เพิ่มมากขึ้น เช่น หมู่บ้านวัฒนธรรมผู้ไทยบ้านโคลกโกลง อ. กุตินารายณ์ จ. กาฬสินธุ์ บ้านทรงไทย อ. อัมพวา จ. สมุทรสงคราม รวมทั้งพื้นที่ชุมชนกลุ่มน้อย หมู่บ้านชาวเขาที่มีการสนับสนุนการจัดกิจกรรม Home Stay ด้วยเช่นกัน

การจัดการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์

หลักการของโฮมสเตย์ เป็นเรื่องสำคัญที่ทุกฝ่ายตั้งแต่รัฐบาลจนถึงชุมชนจะต้องเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อมีให้การส่งเสริมและพัฒนาเกี่ยวกับโฮมสเตย์ลงทาง และก่อให้เกิดปัญหาตามมาภายหลัง

ประการแรกต้องไม่ถือเป็นนโยบายว่าจะต้องมีโฮมสเตย์ทุกหมู่บ้าน แต่ต้องคำนึงถึงความพร้อมความรู้ความเข้าใจของชุมชนเป็นสำคัญ และชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโดยเน้นจุดขายอยู่ที่วิถีชีวิตดั้งเดิมของชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่นำเสนอได้ และให้เข้าใจดังแต่แรกเริ่มว่า การท่องเที่ยวนี้จะเป็นเพียงรายได้เสริมมิใช่รายได้หลักของชุมชน โดยสรุปชุมชนต้องมีความเข้มแข็ง มีความรู้เท่าทันสิ่งที่นำไปสู่ความเปลี่ยนแปลง และเข้าวัตถุประสงค์ของสิ่งที่ตนกำลังดำเนินการ เนื่องจากโฮมสเตย์หรือที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบท มีจุดศูนย์กลางอยู่ที่บ้านพักในชุมชน

ฝ่ายวางแผนและพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้เสนอแนวทางพื้นฐานในการจัดการท่องเที่ยวในรูปแบบ Home Stay ให้ว่า เป็นการจัดการท่องเที่ยวในชุมชนชนบทที่ต้องอยู่ภายใต้ศักยภาพ และความพร้อมของชุมชนเป็นหลัก โดยต้องเน้นที่วิถีชีวิตที่เรียบง่าย เพื่อให้เป็นจุดขายที่สำคัญที่จะเป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเกิดความสนใจ ในการจัดการโฮมสเตย์ควรมีการรวมกลุ่นระหว่างชาวบ้านในท้องถิ่น โดยอาจจัดตั้งในรูปของกลุ่ม ชุมชน หรือสหกรณ์ ซึ่งสามารถแก้ไขในชุมชนจะต้องเข้าใจ และมีส่วนร่วมในด้านการจัดการอย่างแท้จริง นอกจากนี้การจัดการจะต้องคำนึงถึงข้อเสนอพื้นฐานที่ควรจดให้นักท่องเที่ยว (ระวีวรรณ ไปรยุ่งใจ, 2545) ได้แก่ ที่พักที่นักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสวัฒนธรรมของชุมชนนั้นได้ การให้บริการอาหาร การนำเที่ยวและการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้นๆ ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ การศึกษาวิถีชีวิตของชุมชนที่เรียบง่ายและสังคมชนบท ความปลดปล่อยและความสละดูแล

ลักษณะและความต้องการของนักท่องเที่ยวตลาดถึงเหตุผลที่นักท่องเที่ยวเลือกโอมสเตอร์ได้ดังนี้ (นริศรา จันทร์, 2548)

ลักษณะของนักท่องเที่ยว

1. เป็นนักท่องเที่ยวอิสระ
2. มีความต้องการและความสนใจที่หลากหลาย
3. ไม่ยึดติดแหล่งท่องเที่ยวแหล่งใดแหล่งหนึ่ง
4. มีกำลังซื้อสูง
5. เป็นนักศึกษา/นักเรียนและหาประสบการณ์

ความต้องการพื้นฐาน 10 ประการของนักท่องเที่ยว

1. เติบโตที่สวยงามในราคาสมเหตุสมผล
2. ห้องอาบน้ำและส้วมที่สะอาด
3. อาหารพื้นบ้านง่ายๆ แต่ปูจุมากอย่างดี
4. ทิวทัศน์และธรรมชาติของชนบทที่สวยงาม
5. ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมท้องถิ่น
6. กิจกรรมท่องเที่ยวในพื้นที่ ออาทิ เดินป่า ตกปลา ชิมอาหาร ปืนเชา ชีจักรยาน
7. ร้านค้าที่ไว้ใจและร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก
8. ความบันเทิง ออาทิ ดนตรี เต้นรำ การแสดงพื้นบ้าน
9. ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว
10. ความเป็นมิตรและร้อยยิ้มของเจ้าของบ้าน

เหตุผลที่นักท่องเที่ยวเลือกที่พักโอมสเตอร์

1. นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความต้องการที่สูงและได้สัมผัสร่วมชาติที่สวยงาม
2. นักท่องเที่ยวมีโอกาสพบปะกับชุมชนท้องถิ่นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมที่แตกต่างกัน
3. โอมสเตอร์มีราคาถูกกว่าพักในโรงแรม

โอมสเตย์มาตรฐานไทย

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้จัดโครงการจัดสร้าง มาตรฐานและพัฒนาโอมสเตย์ เพื่อสร้างมาตรฐานเป็นหนึ่งเดียวทั่วประเทศ หลักการสร้าง มาตรฐานให้กับโอมสเตย์ มิใช่เป็นการบีบบังคับ แต่เป็นสมைของการขอความร่วมมือกับเจ้าของ ธุรกิจทั่วประเทศให้เข้าร่วมโครงการ ผลประโยชน์ที่ได้มิใช่ตอกอยู่กับผู้ใดผู้หนึ่ง แต่ทุกสิ่งเอื้อ ประโยชน์ทั้งผู้ประกอบธุรกิจ และประเทศไทยต่อไปภายภาคหน้า (ชลลดา พุ่มพากษ์, 2548)

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความมุ่งหวังที่จะให้ โอมสเตย์มีความเป็นมาตรฐาน คงความเป็นเอกลักษณ์ และสามารถเชื่อมโยงเข้ากับกิจกรรมอื่นที่ ก่อให้เกิดรายได้ของชุมชน เช่น สินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) เป็นต้น อีกทั้งเพื่อให้ โอมสเตย์เป็นกิจกรรมที่เสริมรายได้เพิ่มเติมจากอาชีพหลักของชุมชน โดยก่อให้เกิดประโยชน์และ สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนอย่างแท้จริง จึงให้คำจำกัดความของโอมสเตย์มาตรฐานไทย ดังนี้

โอมสเตย์มาตรฐานไทย หรือที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทมาตรฐานไทย หมายถึง บ้านที่ อยู่ในชุมชนชนบทที่มีประชาชนในชุมชนเป็นเจ้าของ และเจ้าของบ้านหรือสมาชิกในครอบครัว อาศัยอยู่ประจำ หรือใช้ชีวิตประจำวันอยู่ในบ้านดังกล่าว นอกจากนี้ บ้านดังกล่าวต้องมีความ พร้อมในการเป็นโอมสเตย์ กล่าวคือ

1. เจ้าของบ้านและสมาชิกในครอบครัวต้องถือว่าการทำโอมสเตย์ เป็นเพียงรายได้เสริม นอกเหนือรายได้จากการอาชีพหลักของครอบครัวเท่านั้น
2. มีพื้นที่ใช้สอยภายในบ้านเหลือและไม่ได้ใช้ประโยชน์ สามารถนำมารืดเปล่งให้ นักท่องเที่ยวเข้าพักได้
3. นักท่องเที่ยวต้องพักค้างแรมในบ้านเดียวกับที่เจ้าของบ้านอาศัยอยู่ โดยมีโอกาส แลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตระหว่างกัน
4. สมาชิกในครอบครัวต้องมีความยินดี และเต็มใจที่จะรับนักท่องเที่ยวให้เข้ามาพักค้าง แรมในบ้าน พร้อมทั้งถ่ายทอดวัฒนธรรมคันเดิงงานของท้องถิ่นนั้นแก่นักท่องเที่ยว
5. เจ้าของบ้านและสมาชิกในครอบครัวให้ความร่วมมือกับชุมชนในการจัดการโอมสเตย์ เป็นอย่างดี
6. บ้านนั้นควรเป็นสมาชิกของกลุ่ม ชุมชน หรือสหกรณ์ ที่ร่วมกันจัดการโอมสเตย์ของ ชุมชนนั้น

การศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ทำให้มองเห็นว่า การท่องเที่ยวในปัจจุบันเน้น ความคิดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน โดยให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโดยรวมปรับสภาพการจัดการ

เพื่อเข้าสู่ยุคใหม่ของกระแสโลกที่เปลี่ยนไป ดังนั้น ขอบเขตของการพัฒนาจึงครอบคลุมทุกองค์ประกอบ คือ การที่ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางของการท่องเที่ยวบนฐานความคิดที่ว่าชาวบ้านทุกคนเป็นเจ้าของทรัพยากร รวมทั้งมีการพัฒนาศักยภาพของคนในชุมชนให้มีความรู้ความสามารถในการดำเนินงาน โดยเน้นให้เกิดความยั่งยืนสร้างรากฐานและเกิดประโยชน์ต่อห้องถิน

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสื่อสารผ่านเว็บไซต์ในเรื่องการท่องเที่ยว

ศรีภูงศ์ ศรีคชา (2544) ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับและการแสวงหาข่าวสารการท่องเที่ยวในประเทศไทยบนสื่ออินเตอร์เน็ตของนิสิตนักศึกษา” ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาพิทยาศาสตร์ เปิดรับข่าวสารการท่องเที่ยวในประเทศไทยบนสื่ออินเตอร์เน็ตมากกว่า นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาสังคมศาสตร์-มนุษยศาสตร์ ส่วนการเปิดรับข่าวสารการท่องเที่ยวในประเทศไทยบนสื่ออินเตอร์เน็ต มีอิทธิพลต่อการแสวงหาข่าวสารการท่องเที่ยวในประเทศไทยจากสื่ออื่นๆ และนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ มีปัญหาในการแสวงหาข่าวสารการท่องเที่ยวในประเทศไทยบนสื่ออินเตอร์เน็ตมากกว่าการเปิดรับข่าวสารการท่องเที่ยวในประเทศไทยจากสื่ออื่นๆ และนักศึกษาค้นหาข่าวสารการท่องเที่ยวในประเทศไทยบนสื่ออินเตอร์เน็ตโดยการใช้ Search Engine มากกว่า การหาจาก WWW ซึ่งรูปแบบการนำเสนอที่น่าสนใจเป็นเหตุในการแสวงหาข่าวสารและต้องการข้อมูลที่มีรายละเอียด มีภาพหรืออนิจิงประกอบและลิงค์กับเว็บไซต์อื่นที่เกี่ยวข้องได้ โดยปัญหาในการแสวงหาข่าวสารบนสื่ออินเตอร์เน็ตคือ ไม่มีการประชาสัมพันธ์แหล่งข้อมูลให้เป็นที่รู้จัก

ปัญญา รัณภูนันต์ผล (2546) ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับข้อมูลและปัจจัยในการตัดสินใจซื้อสินค้าท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยผ่านสื่ออินเตอร์เน็ต” ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนน้อยมีการเปิดรับข้อมูลข้อมูลข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวผ่านสื่ออินเตอร์เน็ตและมีจำนวนน้อยมากที่ซื้อสินค้าท่องเที่ยวผ่านสื่ออินเตอร์เน็ต เนื่องจากอินเตอร์เน็ตยังไม่เป็นที่แพร่หลายในวงการท่องเที่ยวเมืองไทยและนักท่องเที่ยวชาวไทยยังขาดความรู้ความเข้าใจในการ

ใช้สื่ออินเตอร์เน็ต ส่วนปัจจัยในการตัดสินใจซื้อสินค้าที่องเที่ยวผ่านสื่ออินเตอร์เน็ตคือ ความปลอดภัยในการชำระเงินผ่านอินเตอร์เน็ต แม้ว่าผู้ประกอบการจะประชาสัมพันธ์เครื่องหมายรับรองความปลอดภัย แต่ไม่อาจทำให้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เปลี่ยนพฤติกรรมการซื้อสินค้าในรูปแบบเดิมและหันมาซื้อสินค้าที่องเที่ยวผ่านระบบอินเตอร์เน็ตได้

ชัยกร ทาระวรรณ์ (2548) ศึกษาเรื่อง “ศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบทบาทของสื่ออินเตอร์เน็ตของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ในกรุงฯ ใจด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในวัยทำงานที่มีการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 25-29 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทระดับปฏิบัติการ มีรายได้ต่อเดือน 10,000 – 20,000 และสถานภาพโสด จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า 1. ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อาชีพ และอายุที่แตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อสื่ออินเตอร์เน็ตของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ว่ามีบทบาทในการจูงใจด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกัน อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2. พฤติกรรมด้านการเปิดรับข่าวสารด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่แตกต่างกันของกลุ่มคนวัยทำงาน ได้แก่ ความถี่ และระยะเวลาเฉลี่ยต่อครั้งในการใช้อินเตอร์เน็ต ไม่ทำให้กลุ่มคนวัยทำงานมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่ออินเตอร์เน็ตของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในการจูงใจด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกัน 3. กลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นโดยรวมต่อสื่ออินเตอร์เน็ตของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยว่า มีบทบาทในการจูงใจด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับมาก

2. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบไฮมสเตย์

นงลักษณ์ ออยเย็นดี (2546) ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความชอบในการเข้าร่วมกิจกรรมไฮมสเตย์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย” ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางด้านประชากรมีความสัมพันธ์กับความชอบในการเข้าร่วมกิจกรรมไฮมสเตย์ ทั้งในพื้นที่ธรรมชาติและพื้นที่วัฒนธรรม คือ อายุ อาชีพ รายได้และภูมิลำเนา โดยที่เพศและระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการชอบของนักท่องเที่ยว ส่วนปัจจัยทางด้านแรงจูงใจพบว่า แรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์กับความชอบของนักท่องเที่ยวไฮมสเตย์ของทั้งในพื้นที่ธรรมชาติและพื้นที่วัฒนธรรม คือ แรงจูงใจด้านความสะดวกสบายในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว, แรงจูงใจในการเรียนรู้วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต, แรงจูงใจด้านกิจกรรมการแสดง การละเล่น, แรงจูงใจในเรื่องทัศนียภาพของแหล่ง

ท่องเที่ยวและแรงจูงใจด้านการพักผ่อนทางร่างกายและจิตใจ ด้วยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.153 ส่วนในพื้นที่ธรรมชาติดีอีก แรงจูงใจด้านการพักผ่อนและความเป็นมิตรไม่รีบของเจ้าของบ้าน ด้วยค่าสัมประสิทธิ์ 0.087 สำหรับพื้นที่วัฒนธรรมคือ แรงจูงใจทางด้านความสะดวกสบายในการเดินทางเข้าถึง, แรงจูงใจในการเรียนรู้วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต, แรงจูงใจด้านความปลอดภัย, และแรงจูงใจในเรื่องของความสะดวกสบายของลิงคำนวณความสะดวกด้วยค่าสัมประสิทธิ์ 0.248

นวิศรา จันทร์ (2548) ศึกษาเรื่อง “การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตชุมชนคลองรางจะระเข้ในการจัดการท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีการรวมตัวกันจัดตั้งกลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์คลองรางจะระเข้ เพื่อดำเนินการจัดการท่องเที่ยว โดยมีสมาชิกในชุมชนร่วมกันจัดทำบ้านพักแบบโขมสเตย์และมีกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวล่องเรือชมความงามของธรรมชาติสองฝั่งคลองรางจะระเข้ การพักโขมสเตย์ การรับประทานอาหารร่วมกันในชุมชนและศึกษาวิถีชีวิตของประชาชนในชุมชน สภาพวิถีชีวิตชุมชนคลองรางจะระเข้ก่อนจะมีการจัดการท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ พบร่วม ด้านเศรษฐกิจประชาชนมีการประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักและรับจ้างตามโรงงานอุตสาหกรรมและรับจ้างทั่วไป ด้านสังคมในชุมชนคลองรางจะระเข้มีความเอื้อเฟื้อเพื่อแม่กิจเหลือซึ่งกันและกัน ด้านวัฒนธรรมประชาชนยังคงรักษาวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น เช่น การจัดงานประจำปีวัดรางจะระเข้และด้านสิ่งแวดล้อมประชาชนยังคงใช้น้ำในลำคลองรางจะระเข้เพื่อการอุปโภคและบริโภค ส่วนการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตชุมชนคลองรางจะระเข้ เมื่อมีการจัดการท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ พบร่วมวิถีชีวิตของประชาชนคลองรางจะระเข้ส่วนใหญ่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจน ยกเว้นทางด้านเศรษฐกิจที่ประชาชนมีอาชีพเสริมในการจัดทำบ้านพักแบบโขมสเตย์ รับจ้างทำกิจกรรมการท่องเที่ยวและมีรายได้เพิ่มจากการกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์

ชลลดา พุ่มพูกษ์ (2548) ศึกษาเรื่อง “การสื่อสารในการดำเนินการของโขมสเตย์ มาตรฐานไทยในเขตพื้นที่ภาคกลาง” ผลการศึกษาพบว่า 1. ลักษณะการสื่อสารที่จำเป็นต่อการดำเนินการโขมสเตย์ ได้แก่ 1.1 การสื่อสารเพื่อสร้างความหมายให้กับชุมชน 1.2 การสื่อสารเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในชุมชน 1.3 การสื่อสารในการจัดการ เพื่อเตรียมความพร้อมในการเปิดชุมชนรองรับการท่อง 1.4 การสื่อสารในการปฏิบัติงานจริง เมื่อเปิดบริการรับนักท่องเที่ยว 1.5 การสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจกับชุมชนในชนบท 1.6 การสื่อสารในการบริการกับนักท่องเที่ยว 1.7 การสื่อสารเพื่อสร้างมูลค่าให้กับโขมสเตย์ 1.8 การสื่อสารเพื่อประชาสัมพันธ์โขมสเตย์ให้เป็นที่รู้จัก 2. ปัญหาการสื่อสารที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานของโขมสเตย์ ได้แก่ 2.1 ปัญหาการสื่อสารที่ขาดการอธิบายเหตุผลและรายละเอียดที่ชัดเจน 2.2 ปัญหาไม่มีการสื่อสารแบ่งหน้าที่กันอย่าง

ชัดเจน 2.3 ปัญหาการสื่อสารกับหน่วยงานรัฐ 2.4 ปัญหาการสื่อสารเกี่ยวกับระบบราชการของที่พัก 3. เกณฑ์ด้านการสื่อสาร ที่จำเป็นต่อการดำเนินงานอย่างมีมาตรฐานของโอมสเตอร์ ได้แก่ 3.1 การกำหนดนโยบายของโอมสเตอร์ต้องมาจาก การแสดงความคิดเห็นของสมาชิกทุกคนในโอมสเตอร์ 3.2 โอมสเตอร์ต้องมีการสื่อสารเพื่อบ่งบอกถึงเอกลักษณ์เฉพาะในโอมสเตอร์ 3.3 ผู้นำโอมสเตอร์จะต้อง เป็นบุคคลที่มีความสามารถในการสื่อสาร 3.4 นโยบายทุกอย่างในโอมสเตอร์ต้องเป็นลายลักษณ์ อักษร 3.5 การติดต่อในระบบราชการของที่พักต้องชัดเจน 3.6 โอมสเตอร์ต้องมีการติดต่อสื่อสารกับ หน่วยงานของรัฐอย่างสม่ำเสมอ

งานวิจัยที่ยกมา้นี้เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารผ่านเว็บไซต์ในเรื่องการทำที่เที่ยว และการทำท่องเที่ยวแบบโอมสเตอร์ โดยมีวัตถุประสงค์ที่หลากหลายแตกต่างกัน แม้ว่าผลการวิจัยจะ มีความแตกต่างกันตามบริบทของงานวิจัยแต่ละชิ้น อย่างไรก็ตามงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเหล่านี้จะ เป็นข้อมูลพื้นฐานที่ดีต่อการวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการทำท่องเที่ยวแบบ โอมสเตอร์ในจังหวัดสมุทรสงคราม”โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับการทำท่องเที่ยวและการสื่อสารผ่านเว็บไซต์ เนื่องจากการท่องเที่ยว้นครอบคลุมทั้งประชาชนในท้องถิ่น นักท่องเที่ยว ชุมชน หรือพยากรและ สิ่งแวดล้อมด้วย นอกจากนี้ ในการสื่อสารผ่านทางเว็บไซต์เกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ก็มีปัจจัย หลายๆ ด้านที่มีส่วนเกี่ยวข้องและจำเป็นต้องคำนึงถึงด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม” ในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) ส่วนที่สองเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ด้วยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 400 ชุด เพื่อสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่สามารถเป็นตัวแทนของประชากรที่ต้องการศึกษาได้

ส่วนที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรค ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ไปประกอบต่อไปในการสร้างเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

แหล่งข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ประเภทดังนี้ คือ

1. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลประเภทบุคคล โดยทำการเก็บข้อมูลโดยตรงด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) จากบุคลากรที่เป็นผู้นำชุมชน และผู้ประกอบการโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม เนื่องจากบ้านปลายพิงพาง บ้านท่าคาและบ้านเมืองใหม่ มีการดำเนินงานมาเป็นเวลามานั้นและผู้นำชุมชนทั้งสามแห่งนี้ได้รับอนุญาติให้เปิดบ้านเป็นโอมสเตย์ ให้มีความชัดเจนขึ้น จนประสบความสำเร็จและก่อให้เกิดกระบวนการเปิดบ้านเป็นโอมสเตย์ จนแพร่หลายไปทั่วจังหวัด ในระยะเวลาต่อมา รวมทั้งผู้ดูแลเว็บไซต์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งเป็นเว็บไซต์เอกชนสองแห่งแรกที่มีวัตถุประสงค์ในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ซึ่งผลิตขึ้นจากบุคคลภายนอกในจังหวัดและเป็นเว็บไซต์ที่ให้ข้อมูลที่พักการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ได้ครอบคลุมทั้งจังหวัด จนในที่สุดผู้วิจัยได้รวบรวมกลุ่มตัวอย่างที่จะให้ทำการสัมภาษณ์ได้เป็นจำนวน 5 คน ดังต่อไปนี้

1. คุณธารา บุญพัด

ประธานชุมชนอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บ้านปลายพิงพาง

2. คุณจุ้ย เจ้อไทย	ประธานกลุ่มโอมสเตย์ตลาดน้ำบ้านท่าคา
3. คุณวินัย แก้วนิลกุล	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 9 ต.เมืองใหม่ อ.อัมพวา และผู้ประกอบการโอมสเตย์บ้านหัวหาด
4. คุณมาริลิน โตเดชะวัฒนา	เว็บมาสเตอร์ของเว็บไซต์แม่กลองดี
5. คุณมานพ มีศรี	เว็บมาสเตอร์ของเว็บไซต์แม่กลองทูเดย์

2. แหล่งข้อมูลที่ติดภูมิ (Secondary Data) ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลประเภทเอกสารต่างๆ ดังต่อไปนี้
- ข้อมูลเอกสาร หนังสือที่เป็นแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาข้อมูลจากเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์บันอินเตอร์เน็ต ซึ่งผู้วิจัยคัดเลือกเว็บไซต์จากเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และเว็บไซต์สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งมีการรวบรวมเว็บไซต์โอมสเตย์หลายแห่งในจังหวัดสมุทรสงคราม
 - ข้อมูลจากแหล่งวิชาการต่างๆ เช่น หนังสือ บทความ เอกสาร งานวิจัย งานวิทยานิพนธ์ ที่มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับหลักการออกแบบเว็บไซต์ และสื่อใหม่อย่างอินเตอร์เน็ตประกอบการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ในครั้งนี้ ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยคัดเลือกบุคลากรที่เป็นผู้นำชุมชนและผู้ประกอบการโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม รวมทั้งผู้ดูแลเว็บไซต์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์ เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก แหล่งข้อมูลประเภทบุคคลที่เป็นบุคลากรในหน่วยงานภาครัฐและผู้ดูแลเว็บไซต์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยการจดบันทึกและการบันทึกเสียง
2. การจดบันทึก เพื่อให้สามารถบันทึกประเด็นที่น่าสนใจเพิ่มเติม นอกจากแนวคำถามที่เตรียมไว้ และสามารถเชื่อมโยงข้อมูลและบันทึกเพิ่มเติม ช่วยเตือนความจำระหว่างการสัมภาษณ์
3. เทปบันทึกเสียง สำหรับรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ให้ได้ใจความที่ละเอียดครบถ้วน สะđดูกแก่การนำเสนอความเพื่อใช้ในการศึกษาควบคู่ไปกับการจดบันทึก

การทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำการทดสอบความน่าเชื่อถือของแนวคำถามเพื่อการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview Guideline) โดยนำแนวคำถามดังกล่าวมาปรึกษากับอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการประชาสัมพันธ์ ทำการตรวจสอบและแก้ไขตามความเหมาะสมเพื่อความสมบูรณ์ของการสัมภาษณ์

โดยกลุ่มแรก คือ ผู้นำชุมชนและผู้ประกอบการโขมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม คำตามที่ใช้ได้แก่

1. ในอดีตใช้สื่อใดในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ให้ทราบท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์เป็นที่รู้จัก
2. ท่านคิดว่าสื่อใดเหมาะสมที่สุดในการส่งเสริมให้ทราบท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์เป็นที่รู้จัก
3. ท่านใช้สื่อใดบ้างในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์
4. รูปแบบของเว็บไซต์ในส่วนของเนื้อหาและเทคนิคการนำเสนอการท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ควรเป็นอย่างไร
5. ท่านต้องการให้กลุ่มเป้าหมายเกิดปฏิริยาอย่างไร เมื่อได้เว็บไซต์ของท่าน
6. ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามมีอะไรบ้าง และมีข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์อย่างไร

กลุ่มที่ 2 คือ ผู้ดูแลเว็บไซต์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม คำตามที่ใช้ได้แก่

1. ท่านคิดว่าคุณลักษณะอะไร ที่ทำให้ผู้ประกอบการโขมสเตย์เลือกใช้สื่อเว็บไซต์ในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์
2. จุดเด่นของเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามแตกต่างจากเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ที่อื่นอย่างไร
3. ข้อดีของการสร้างเว็บไซต์โขมสเตย์มีกี่ข้อตอน อะไรบ้าง
4. ท่านคิดว่าเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ควรมีเนื้อหาและเทคนิคการนำเสนอสู่กลุ่มเป้าหมายอย่างไร
5. เมื่อทำเว็บไซต์เสร็จแล้ว มีการประชาสัมพันธ์เว็บไซต์นั้นหรือไม่ อย่างไร
6. ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ มีอะไรบ้าง และมีข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์อย่างไร

การวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล

จากการศึกษาครั้งนี้ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูล 2 ประเภท คือแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลประเภทบุคคล และแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลประเภทเอกสารต่างๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับมาเปรียบเทียบถึงผลการศึกษากับแนวคิดและทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้อง โดยมีการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลจากเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์
2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์บุคคลแบบเจาะลึก และนำเสนอข้อมูลด้วยวิธีการเขียนพรรณนาภิเคราะห์ (Descriptive Analysis) พร้อมการยกตัวอย่างข้อมูลจากการสัมภาษณ์ที่เกี่ยวข้อง ในประเด็นที่ต้องการศึกษาในเรื่องของปัญหาและอุปสรรค ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ส่วนที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ไปประยุกต์ใช้ให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนชาวไทยที่ใช้บริการการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามซึ่งมีทั้งหมด 3 อำเภอ คือ อำเภอเมืองสมุทรสงคราม อำเภออัมพวา และอำเภอบางคนที โดยมีนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งหมด 129,954 คน (ข้อมูลจาก <http://www.2tat.or.th/>, 27 ต.ค. 2551)

ปี พ.ศ. 2550 นักท่องเที่ยวชาวไทยได้เข้าไปท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงครามโดยแบ่งตามถิ่นที่อยู่ ดังนี้คือ

1. กรุงเทพมหานคร	มีจำนวนนักท่องเที่ยว	57,956 คน
2. ภาคกลาง	มีจำนวนนักท่องเที่ยว	54,066 คน
3. ภาคตะวันตก	มีจำนวนนักท่องเที่ยว	13,254 คน
4. ภาคตะวันออก	มีจำนวนนักท่องเที่ยว	3,896 คน
5. ภาคเหนือ	มีจำนวนนักท่องเที่ยว	226 คน
6. ภาคใต้	มีจำนวนนักท่องเที่ยว	110 คน
7. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	มีจำนวนนักท่องเที่ยว	446 คน

รวมทั้งสิ้น 129,954 คน

**ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

กลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการกำหนดโดยอาศัยการเปิดตารางสำเร็จของ Taro Yamane (Taro Yamane, 1967) ที่ความเชื่อมั่น 95% ความผิดพลาดไม่เกิน 5%

$$n = \frac{N}{(1 + N e^2)}$$

เมื่อ	n	= ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	N	= ขนาดของประชากร
	e	= ความน่าจะเป็นของความผิดพลาดที่ยอมให้เกิดได้
ผลจากการคำนวณ	= 400	

ดังนั้น จึงได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา จำนวน 400 ตัวอย่าง

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการคัดเลือกคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ การสุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ใช้บริการท่องเที่ยวแบบโอนสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามและเป็นผู้ที่ตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวแบบโอนสเตย์ผ่านทางสื่อเว็บไซต์ เพื่อที่จะสามารถตอบคำถามได้ตรงตามที่กำหนด จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยการวางแผนแบบสอบถามไว้ที่โอนสเตย์ที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการจำนวนมากในอำเภอต่างๆ โดยเฉพาะโอนสเตย์ในอำเภอเมืองพะร迓 โดยการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) โดยมีวิธีการดำเนินงานดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มแบบกำหนดจำนวนตัวอย่าง (Quota Sampling) ให้ได้จำนวนตัวอย่างในแต่ละอำเภอ ดังนี้คือ

1. อำเภอเมืองสมุทรสงคราม
2. อำเภอเมืองพะร迓
3. อำเภอบางคนที

โดยในแต่ละอำเภอ กำหนดจำนวนโขมสเตย์ ดังนี้คือ ในแต่ละอำเภอจะประกอบด้วย

โขมสเตย์ที่อยู่ในอำเภอเมืองสมุทรสงคราม	6 แห่ง
โขมสเตย์ที่อยู่ในอำเภอเมืองพวฯ	6 แห่ง
โขมสเตย์ที่อยู่ในอำเภอบางคนที	8 แห่ง
รวมโขมสเตย์ได้ทั้งหมด	20 แห่ง

ขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) คือ เก็บข้อมูลในโขมสเตย์แต่ละอำเภอที่กำหนดไว้ ดังนี้คือ

โขมสเตย์ที่อยู่ในอำเภอเมืองสมุทรสงคราม	6 แห่ง แห่งละ 20 คน
โขมสเตย์ที่อยู่ในอำเภอเมืองพวฯ	6 แห่ง แห่งละ 20 คน
โขมสเตย์ที่อยู่ในอำเภอบางคนที	8 แห่ง แห่งละ 20 คน

จึงได้จำนวนตัวอย่างทั้งหมด 400 คน

เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างครบตามจำนวนที่ต้องการ โดยจะทำการเก็บข้อมูลในบริเวณที่เป็นแหล่งศูนย์รวมของโขมสเตย์ที่มีนักท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์มาใช้บริการในจังหวัดสมุทรสงคราม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยได้สร้างแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-Ended) และคำถามปลายเปิด ซึ่งแบ่งรายละเอียดออกเป็น 3 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1	ข้อมูลลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้และภูมิลำเนา
ตอนที่ 2	ข้อมูลเกี่ยวกับเบ็ดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ ในจังหวัดสมุทรสงคราม
ตอนที่ 3	ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อ สร้างเสริมการท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทั้งนี้ในการเก็บแบบสอบถามจะมอบหมายให้ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเป็นผู้กรอกแบบสอบถามเองและขอรับคืนทันทีที่ตอบเสร็จ โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมด ประมาณ 30 วัน คือ วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ.2551 ถึง 1 มีนาคม พ.ศ. 2552

การตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถาม ดังนี้

1. ทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือในการวิจัยทำ การหารือกับอาจารย์ที่ปรึกษาในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) ในการวิจัย และทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างก่อนนำแบบสอบถามไปใช้จริง

2. ผู้วิจัยนำร่างแบบสอบถามไปทำการทดลองใช้ (Pre-test) เพื่อตรวจสอบคำตอบที่ได้รับจากผู้ทำการตอบแบบสอบถาม ตลอดจนวิเคราะห์ถึงความยากง่ายของภาษาที่ใช้ และนำแบบสอบถามไปหาค่าความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยการหาค่าความน่าเชื่อถือของแนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโฉนดเดียวในจังหวัดสมุทรสงคราม จะคำนวนหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (Alpha Coefficient) ของครอนบาก (Cronbach's Coefficient Alpha) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

ผลที่ได้จากการคำนวนค่าความเชื่อถือได้ (Reliability Coefficient) ของแบบสอบถามเป็นดังนี้

ค่าความเชื่อถือได้ในส่วนของการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโฉนดเดียวในจังหวัดสมุทรสงคราม = 0.912

ค่าความน่าเชื่อถือได้ในส่วนความต้องการของนักท่องเที่ยวในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโฉนดเดียวในจังหวัดสมุทรสงคราม = 0.84

ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่มีความเชื่อถือได้

เกณฑ์การกำหนดคะแนนตัวแปรและการแปลความหมาย

การให้คะแนนตัวแปรต่างๆ มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

1. ลักษณะทางประชากร

ได้แก่ ลักษณะทางประชากรของนักท่องเที่ยวที่ใช้บริการภาคร่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือนและภูมิลำเนา

2. การเปิดรับข้อมูลข่าวสารประชาสัมพันธ์

การเปิดรับข้อมูลข่าวสารประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่ออื่นๆ ได้มาจากการนับคะแนนตามความบ่อຍครั้งในการรับรู้ข่าวสารดังนี้

2.1 ความบ่อຍครั้งในการการเปิดรับข้อมูลข่าวสารประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามจากสื่อมวลชน

ทุกเดือน	5	คะแนน
2-3 เดือน / ครั้ง	4	คะแนน
4-6 เดือน / ครั้ง	3	คะแนน
1 ปี / ครั้ง	2	คะแนน
ไม่เคย	1	คะแนน

นำมาหาค่าเฉลี่ย จากนั้นนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์เพื่อแปลความหมายของข้อมูลซึ่งเกณฑ์ในการแปลความหมายของข้อมูลมีดังต่อไปนี้

เกณฑ์	แปลความหมาย
1.00 – 1.50	บริมาณการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับต่ำมาก
1.51 – 2.50	บริมาณการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับต่ำ
2.51 – 3.50	บริมาณการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับปานกลาง
3.51 – 4.50	บริมาณการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับสูง
4.51 – 5.00	บริมาณการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับสูงมาก

**2.2 ความบ่อຍគັງໃນກາງກາຮເປີດຮັບຂໍ້ອມູລຂ່າວສາຮປະຈາສັມພັນຮົ້ອກາທ່ອງເຖິງແບບໂຄມສເຕຍີນ
ຈັງຫວັດສຸມທຽບສາມາດຈາກສື່ອບຸຄຄລ**

ທຸກເດືອນ	5	ຄະແນນ
2-3 ເດືອນ / ຄຣັງ	4	ຄະແນນ
4-6 ເດືອນ / ຄຣັງ	3	ຄະແນນ
1 ປີ / ຄຣັງ	2	ຄະແນນ
ໄຟເດຍ	1	ຄະແນນ

ນຳມາຫາຄ່າເຂົ້າຢືນ ຈາກນັ້ນນຳຄ່າເຂົ້າຢືນທີ່ໄດ້ມາເຖິງບັນກັບເກີນທີ່ເພື່ອແປລຄວາມໝາຍຂອງຂໍ້ອມູລ
ຫຼື້ງເກີນທີ່ໃນກາຮແປລຄວາມໝາຍຂອງຂໍ້ອມູລມື້ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

ເກີນທີ່	ແປລຄວາມໝາຍ
1.00 – 1.50	ບຣິມານກາຮເປີດຮັບຂ່າວສາຮອູ່ໃນຮະດັບຕໍ່າມາກ
1.51 – 2.50	ບຣິມານກາຮເປີດຮັບຂ່າວສາຮອູ່ໃນຮະດັບຕໍ່າ
2.51 – 3.50	ບຣິມານກາຮເປີດຮັບຂ່າວສາຮອູ່ໃນຮະດັບປ່ານກລາງ
3.51 – 4.50	ບຣິມານກາຮເປີດຮັບຂ່າວສາຮອູ່ໃນຮະດັບສູງ
4.51 – 5.00	ບຣິມານກາຮເປີດຮັບຂ່າວສາຮອູ່ໃນຮະດັບສູງມາກ

**2.3 ความบ่อຍគັງໃນກາງກາຮເປີດຮັບຂໍ້ອມູລຂ່າວສາຮປະຈາສັມພັນຮົ້ອກາທ່ອງເຖິງແບບໂຄມສເຕຍີນ
ໃນຈັງຫວັດສຸມທຽບສາມາດຈາກສື່ອເນົພາກິຈ**

ທຸກເດືອນ	5	ຄະແນນ
2-3 ເດືອນ / ຄຣັງ	4	ຄະແນນ
4-6 ເດືອນ / ຄຣັງ	3	ຄະແນນ
1 ປີ / ຄຣັງ	2	ຄະແນນ
ໄຟເດຍ	1	ຄະແນນ

ນຳມາຫາຄ່າເຂົ້າຢືນ ຈາກນັ້ນນຳຄ່າເຂົ້າຢືນທີ່ໄດ້ມາເຖິງບັນກັບເກີນທີ່ເພື່ອແປລຄວາມໝາຍຂອງຂໍ້ອມູລ
ຫຼື້ງເກີນທີ່ໃນກາຮແປລຄວາມໝາຍຂອງຂໍ້ອມູລມື້ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

ເກີນທີ່	ແປລຄວາມໝາຍ
1.00 – 1.50	ບຣິມານກາຮເປີດຮັບຂ່າວສາຮອູ່ໃນຮະດັບຕໍ່າມາກ
1.51 – 2.50	ບຣິມານກາຮເປີດຮັບຂ່າວສາຮອູ່ໃນຮະດັບຕໍ່າ
2.51 – 3.50	ບຣິມານກາຮເປີດຮັບຂ່າວສາຮອູ່ໃນຮະດັບປ່ານກລາງ

3.51 – 4.50	ปริมาณการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับสูง
4.51 – 5.00	ปริมาณการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับสูงมาก

2.4 ความบ่อຍครั้งในภารกิจการเปิดรับข้อมูลข่าวสารประชาสัมพันธ์ของภาครัฐท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามจากสื่อออนไลน์ฯ

ทุกวันเดือน	5	คะแนน
2-3 เดือน / ครั้ง	4	คะแนน
4-6 เดือน / ครั้ง	3	คะแนน
1 ปี / ครั้ง	2	คะแนน
ไม่เคย	1	คะแนน

นำมาหาค่าเฉลี่ย จากนั้นนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์เพื่อแปลความหมายของข้อมูลชี้วัดที่ใช้ในการแปลความหมายของข้อมูลมีดังต่อไปนี้

เกณฑ์	แปลความหมาย
1.00 – 1.50	ปริมาณการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับต่ำมาก
1.51 – 2.50	ปริมาณการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับต่ำ
2.51 – 3.50	ปริมาณการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับปานกลาง
3.51 – 4.50	ปริมาณการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับสูง
4.51 – 5.00	ปริมาณการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับสูงมาก

3. ความต้องการของนักท่องเที่ยวในการพัฒนาเว็บไซต์

ความสนใจในข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามบนสื่อเว็บไซต์และลักษณะข้อมูลการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามบนสื่อเว็บไซต์ได้มาจากภาระนับคะแนน ดังนี้

3.1 ความสนใจในข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามบนสื่อเว็บไซต์

เลือกตอบให้	1	คะแนน
ไม่เลือกตอบให้	0	คะแนน

3.2 ลักษณะข้อมูลการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามบนสื่อเว็บไซต์

เลือกตอบให้	1	คะแนน
ไม่เลือกตอบให้	0	คะแนน

3.3 ความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

วัดจากปัจจัย 14 ประการที่มีผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวในการพัฒนาเว็บไซต์ซึ่งเป็นการวัดโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Likert scale) โดยในแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ สำหรับเกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน
เห็นด้วยมาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	2	คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1	คะแนน

จากนั้นนำผลรวมของคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยและเปรียบเทียบกับเกณฑ์เพื่อแปลความหมายข้อมูล ดังนี้

เกณฑ์	แปลความหมาย
1.00 – 1.50 ในระดับต่ำมาก	มีผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวในการพัฒนาเว็บไซต์อยู่
1.51 – 2.50 ในระดับต่ำ	มีผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวในการพัฒนาเว็บไซต์อยู่
2.51 – 3.50 ในระดับปานกลาง	มีผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวในการพัฒนาเว็บไซต์อยู่
3.51 – 4.50 ในระดับสูง	มีผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวในการพัฒนาเว็บไซต์อยู่
4.51 – 5.00 ในระดับสูงมาก	มีผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวในการพัฒนาเว็บไซต์อยู่

การประมวลผลข้อมูล

หลังจากเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้ว จะทำการลงรหัสข้อมูล (Coding) และนำผลไปประมวลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลที่ได้จากโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS นำมาวิเคราะห์สรุปและนำเสนอ คือ

การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

ใช้การบรรยายข้อมูลโดยวิธีการแจกแจงความถี่ และใช้สถิติร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ตามความเหมาะสม ของตัวแปร เพื่ออธิบายลักษณะข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

- (1) ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้
- (2) ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม
- (3) ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม” นี้ แบ่งการศึกษาวิจัยออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง เป็นการศึกษาปัญหา และอุปสรรค ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ โดยศึกษาจากเอกสารและการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง และส่วนที่สอง เป็นการศึกษาแนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ไปประยุกต์ใช้ให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยการวิจัยเชิงสำรวจเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์และความต้องการของนักท่องเที่ยวในการพัฒนาเว็บไซต์ ผลการวิจัยได้นำเสนอเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การศึกษาปัญหาและอุปสรรค ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

การศึกษาปัญหาและอุปสรรค ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ ในครั้งนี้

โดยกลุ่มแรก ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้นำชุมชนและผู้ประกอบการโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามจำนวน 3 ท่าน และศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยจะแบ่งออกเป็นข้อ ดังนี้คือ

- 4.1 ลักษณะการใช้สื่อประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม
- 4.2 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม
- 4.3 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

4.1 ลักษณะการใช้สื่อประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโฉมสเตย์

* สื่อในอดีตที่ใช้ในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ให้การท่องเที่ยวแบบโฉมสเตย์เป็นที่รู้จัก

การสื่อสารเพื่อการประชาสัมพันธ์โฉมสเตย์ให้เป็นที่รู้จักในอดีตของผู้นำชุมชนและผู้ประกอบการโฉมสเตย์ทั้ง 3 คน ได้แก่ คุณครัว บุญพัด ซึ่งเป็นอดีตกำนันตำบลปลายโพงพาง และประธานชุมชนหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทยปลายโพงพาง คุณวินัย แก้วนิลกุล ผู้ใหญ่บ้านตำบลเหมืองใหม่และผู้ประกอบการโฉมสเตย์บ้านหัวหาด และคุณจูญ เจ้อไทย ประธานกลุ่มโฉมสเตย์ตลาดน้ำบ้านท่าคา ได้อธิบายว่า เป็นการสื่อสารในรูปแบบของวิชาฯ โดยการพูดคุยหรือสอบถามต่อ โดยใช้สื่อบุคคล

คำพูด อาจถือได้ว่าเป็นสื่อหรือเครื่องมือสื่อสารและประชาสัมพันธ์ที่เก่าแก่ที่สุดชนิดหนึ่ง จัดได้ว่าเป็นสื่อบุคคล ซึ่งเป็นสื่อพื้นฐานเบื้องต้นที่คนรู้จักนำมาใช้ในการติดต่อสื่อสารและใช้กันอย่างกว้างขวาง เพราะulatory ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การประชาสัมพันธ์ด้วยการพูดปะพูดจากหรือการพูดคุยสนทนากัน ยอมทำให้ผู้พูดผู้ฟังได้เห็นหน้าตา อาการกิริยาซึ่งกันและกัน นอกจากบุคคลิกลักษณะ ลีลา ตลอดจนน้ำเสียงของผู้พูดย่อ้มมืออิทธิพลในการซักจุ่งและกระตุ้นเร้าความสนใจ หรือก่อให้เกิดความประทับใจได้ง่ายและสนิทสนมเป็นกันเองมากที่สุด ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีตอกัน และยังเป็นการติดต่อสื่อสารสองทาง เพราะผู้ฟังมีโอกาสที่จะตอบโต้ได้ทันที ช่วยทำให้การสื่อสารเข้าใจและสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ผู้พูดสามารถปรับเนื้อหาหรือข่าวสารเรื่องราวที่กำลังพูดอยู่ให้เหมาะสมกับผู้ฟังได้ทันที

* สื่อที่เหมาะสมที่สุดในการส่งเสริมให้การท่องเที่ยวแบบโฉมสเตย์เป็นที่รู้จัก

จากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายพบว่า สื่อโทรศัพท์และสื่อเว็บไซต์ เป็นสื่อที่เหมาะสมที่สุดที่ได้ช่วยประชาสัมพันธ์ให้การท่องเที่ยวแบบโฉมสเตย์เป็นที่รู้จักพร่วแหลมมากขึ้น

โดยสื่อโทรศัพท์ได้ช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของทางหมู่บ้าน ให้แก่บุคคลภายนอกได้รับรู้ โดยทางหมู่บ้านโฉมสเตย์นั้นไม่ได้เป็นผู้จัดทำหรือผลิตขึ้นมาเอง แต่ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลภายนอกเป็นผู้ผลิตให้โดยเฉพาะในช่วงแรกของการเปิดตัวหมู่บ้านท่องเที่ยว เป็นผลทำให้มีนักท่องเที่ยวให้ความสนใจ และเริ่มมาเยี่ยมชมภายในหมู่บ้าน ซึ่งก่อให้เกิดผลดีในการปรับปรุงกิจกรรมการท่องเที่ยว และมีการประชาสัมพันธ์ต่อๆกัน ทำให้รายการและสถานที่โทรศัพท์

ช่องต่างๆ ได้เดินทางเข้ามาในหมู่บ้าน เพื่อติดต่อขอถ่ายทำรายการ โดยภายในหมู่บ้าน ก็ให้ เด็กเพื่อ ช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ เช่น เรื่องที่พัก อาหาร ทางโอมสเตย์มักจะเป็นผู้ออกให้ เพราะถือ ว่าเป็นการประชาสัมพันธ์ส่งเสริมให้คนได้รู้จักกิจกรรมท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ได้มากขึ้น ดังคำบอกเล่าของคุณจูญ เจ้อไทย ประธานกลุ่มโอมสเตย์ตลาดน้ำบ้านท่าคา ที่ได้เล่าให้ฟังว่า

“สื่อโทรทัศน์ คิดว่าดีที่สุดในการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ เพราะชาวบ้านมีโทรทัศน์กันทุกคน มั่นใจว่าคงเพราะเห็นทั้งภาพและเสียง” (จูญ เจ้อไทย , สัมภาษณ์ , 20 ธันวาคม 2551)

คุณวินัย แก้วนิลกุล ผู้ใหญ่บ้านตำบลเหมืองใหม่และผู้ประกอบการโอมสเตย์บ้านหัวหาด ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า

“โทรทัศน์มีส่วนช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของที่นี่ได้มาก โดยมีสถานีโทรทัศน์เข้าถ่ายทำรายการหลายสถานี ทำให้โอมสเตย์ของเรามีชื่อรู้จักมากขึ้น อย่างสถานีโทรทัศน์ช่อง 5 เข้ามาถ่ายทำและตั้งฉายาให้แม่ผนที่เป็นอดีตผู้ใหญ่บ้านว่า ขวัญใจของหมู่บ้านเพราะขอบช่วยเหลือ มีเอกลักษณ์ ช่วยเหลือชุมชนเมื่อเป็นสื่อให้ชวนคนเข้ามาเที่ยว” (วินัย แก้วนิลกุล , สัมภาษณ์ , 20 ธันวาคม 2551)

นอกจากนี้ สื่อเว็บไซต์เป็นสื่อประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัยในยุคปัจจุบัน เพราะสามารถเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารได้อย่างต่อเนื่อง โดยให้รายละเอียดมากกว่าสื่ออื่นๆ เพราะมีพื้นที่มากกว่าและมีความรวดเร็ว ให้บริการข้อมูลข่าวสารได้ตลอดเวลา รวมทั้งครอบคลุมทั้งภาษาในประเทศไทยและต่างประเทศ เนื่องจากผู้รับสารและกลุ่มเป้าหมายไม่ได้จำกัดเฉพาะเพียงกลุ่มใดกลุ่มนึงเท่านั้น จากการสำรวจคุณชวิช บุญพัด อดีตกำนันตำบลปลายพิงพาง และประธานชุมชนหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทยปลายพิงพาง มีความคิดเห็นว่า

“ช่วงนี้สำคัญที่สุดเป็นเว็บ ที่มองดูมีภาพสวยงาม เรากองดูว่า บ้านมั่นคงร่มด้า แต่มั่นลงภาพจัดรูปแบบดี ทั้งๆที่ของเรารวยชาติ และส่วนใหญ่ในปัจจุบันเข้าใช้กัน คนส่วนใหญ่ก็ดูเล่นได้ทุกที่” (ชวิช บุญพัด , สัมภาษณ์ , 22 มกราคม 2552)

* สื่อที่ใช้ในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์

จากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับสื่อประชาสัมพันธ์ ผู้วิจัยพบว่า โอมสเตย์ทั้ง 3 แห่ง คือ หมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทยปลายโพงพาง โอมสเตย์บ้านท่าคา และโอมสเตย์บ้านหัวหาด มีการใช้สื่อประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ โดยมีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รู้จักการท่องเที่ยวรูปแบบโอมสเตย์และเพื่อเป็นการเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวภายในหมู่บ้าน

การใช้สื่อประชาสัมพันธ์ของโอมสเตย์ทั้ง 3 แห่ง มีการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้ประกอบไปด้วย 3 สื่อ ได้แก่

- สื่อบุคคล
- สื่อเฉพาะกิจ
- สื่อมวลชน

สื่อบุคคล

สื่อบุคคล เป็นสื่อประชาสัมพันธ์ที่สามารถนำข้อมูลข่าวสารที่ต้องการเผยแพร่ไปสู่ผู้รับสารได้โดยตรง และสามารถซักจุนใจผู้รับสารได้โดยวิธีการพูดคุยแบบกันเอง ทำให้การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเป็นไปในลักษณะที่ยืดหยุ่น ปรับให้เข้ากับผู้รับสารเป็นรายๆไปได้ และสามารถที่จะซักถาม ทำความเข้าใจและมีปฏิกริยาตอบโต้ตอบซึ่งกันและกันได้ ทำให้ทราบความรู้สึกนึกคิดของผู้รับสารได้ทันที และจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยพบว่า โอมสเตย์ทั้ง 3 แห่ง ได้แก่ หมู่บ้านทรงไทยปลายโพงพาง โอมสเตย์บ้านท่าคา และโอมสเตย์บ้านหัวหาด มีการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อบุคคลเป็นหลักในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของทางหมู่บ้านให้กับนักท่องเที่ยวได้รับรู้ เนื่องจากการประชาสัมพันธ์ด้วยสื่อบุคคลนั้น เป็นการประชาสัมพันธ์ที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆทั้งสิ้น และเป็นการประชาสัมพันธ์ที่ง่ายที่สุดที่ทางโอมสเตย์ทั้ง 3 แห่งได้ใช้ในการประชาสัมพันธ์ ได้แก่

- ช้าวบ้านในหมู่บ้านและผู้นำชุมชน
- เพื่อนฝูง และญาติพี่น้องของนักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยว
- เจ้าหน้าที่ของบริษัทนำเที่ยว
- เจ้าหน้าที่ของกิจการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ชาวบ้านในหมู่บ้านและผู้นำชุมชน

จากการสัมภาษณ์พบว่า ชาวบ้านและผู้นำชุมชนในหมู่บ้าน ถือได้ว่าเป็นสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อบุคคลกลุ่มแรกที่ได้ช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในหมู่บ้านให้เป็นที่รู้จักแก่บุคคลภายนอก โดยผู้นำชุมชนและชาวบ้านในหมู่บ้าน เมื่อได้ออกไปนอกหมู่บ้านเวลาพบคราวที่ไหนทั้งญาติและเพื่อนๆ มีโอกาสสักจังหวะเชิญให้คนภายนอกได้เข้าท่องเที่ยวที่ในหมู่บ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งอดีตกาลน้ำตก บุญพัด ผู้นำชุมชน มักได้รับเชิญไปเป็นวิทยากรบรรยายในการให้ความรู้ในเรื่องของการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบโอมสเตย์ตามสถานที่ต่างๆ และได้มีโอกาสพบปะผู้คนจำนวนมากในแต่ละครั้ง ซึ่งอดีตกาลน้ำตก บุญพัด ก็เป็นสื่อบุคคลในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของหมู่บ้านไปในตัวด้วย ดังคำบอกเล่าของอดีตกาลน้ำตก บุญพัด และประธานชุมชนหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทยปลายโพงพาง ได้เล่าให้ฟังว่า

“ส่วนใหญ่เราประชาสัมพันธ์ด้วยตัวเองเป็นหลัก ชาวบ้าน ผู้นำชุมชน ก็ช่วยกันเป็นสื่อในการประชาสัมพันธ์ เวลาที่พบคราว ก็จะบอกให้เข้ามาเที่ยว อย่างบางทีผมจะได้รับเชิญเป็นวิทยากรในเรื่องการทำธุรกิจการท่องเที่ยวในลักษณะแบบโอมสเตย์ ก็มีคนเข้าร่วมอยู่ประมาณหนึ่งร้อยถึงสองร้อยคน เรา ก็เปรียบเสมือนตัวเองเป็นสื่อด้วย” (น้ำตก บุญพัด, สัมภาษณ์, 22 มกราคม 2552)

เพื่อนฝูง และญาติพี่น้องของนักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยว

จากการสัมภาษณ์พบว่า เพื่อนฝูงและญาติพี่น้องที่เคยมาเที่ยวนั้น ถือได้ว่าเป็นสื่อประชาสัมพันธ์ที่สำคัญที่สุด ในการส่งเสริมประชาสัมพันธ์ซักจุ่งให้กับนักท่องเที่ยวคนอื่นๆ ที่เป็นเพื่อนของตนเองหรือญาติพี่น้องให้เข้ามาท่องเที่ยวในโอมสเตย์นั้นๆ เพราะนักท่องเที่ยวแต่ละคนที่เคยมาเที่ยวแล้วส่วนใหญ่จะเกิดความประทับใจ และแต่ละคนก็จะมีกลุ่มเพื่อนและญาติพี่น้องของตนที่ยังไม่เคยมาเที่ยวอยู่เป็นจำนวนมาก จึงเกิดการบอกต่อ จากคนหนึ่ง ก็จะบอกต่อไปยังอีกคนหนึ่งไปเรื่อยๆ ซึ่งเป็นการช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ภายในหมู่บ้านได้เป็นอย่างดี ดังคำบอกเล่าของคุณวินัย แก้วนิลกุล ผู้ใหญ่บ้านตำบลเหมืองใหม่และผู้ประกอบการโอมสเตย์บ้านหัวหาด และคุณจูญ เจ้อไทย ประธานกลุ่มโอมสเตย์ตลาดน้ำบ้านท่าคา ได้ให้เล่าพังว่า

“เวลาที่นักท่องเที่ยวมาพักที่บ้าน ไม่ว่าจะเป็นคนไทยหรือต่างชาติก็ตาม จะพาเพื่อนฝูงหรือญาติพี่น้องมาด้วย แล้วก็เข้าจะบอกต่อๆกันไป แม้แต่ต่างชาติที่เข้ามาทำงานในเมืองไทย ก็มาฝึกพูดภาษาไทย ดูวิถีชีวิตของชุมชน เช่น มีคนญี่ปุ่นเป็นนักช่างมาพัก แล้วลงชื่อว่าที่นี่มีโอมสเตย์ จากนั้นก็มีหัวหน้าหัวร์โอนักศึกษาญี่ปุ่นมาอยู่ที่นี่ มากันทุกปี ต่างชาติมา แล้วเข้ามา “บลงหนังสือแต่ละประเทศ” (จูญ เจ้อไทย , สัมภาษณ์ , 20 ธันวาคม 2551)

“อย่างนักศึกษามาพักเป็นร้อยคน ก็ปากของนักศึกษาที่พูดไปว่า มีความสะดวกสบายในเมืองที่พักสะอาดใหม่ หรืออย่างตอนที่มีนักศึกษามารับน้องใหม่กันที่นี่ ก็จะพูดกันไป จะใช้ตัวนี้เป็นส่วนใหญ่” (จูญ เจ้อไทย , สัมภาษณ์ , 20 ธันวาคม 2551)

เจ้าหน้าที่ของบริษัทนำเที่ยว

จากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายพบว่า เจ้าหน้าที่ของบริษัทนำเที่ยว ถือได้ว่าเป็นสื่อบุคคลที่มีส่วนช่วยในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ของหมู่บ้านให้เป็นที่รู้จักแก่นักท่องเที่ยวได้อีกทางหนึ่ง ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จะได้รับรู้ข้อมูลและเรื่องราวของทางหมู่บ้านจากเจ้าหน้าที่บริษัทนำเที่ยวที่จะมีการให้ข้อมูลข่าวสารต่างๆที่เกี่ยวกับทางหมู่บ้านให้กับนักท่องเที่ยว จนนักท่องเที่ยวเกิดความสนใจและอยากจะมาเที่ยวอย่างหมู่บ้าน ซึ่งเป็นการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ของหมู่บ้านได้อีกทางหนึ่ง

เจ้าหน้าที่ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

จากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายพบว่า เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ถือได้ว่าเป็นสื่อบุคคลที่สำคัญที่ได้มีส่วนช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ของทางหมู่บ้านได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะการช่วยแนะนำและให้ข้อมูลข่าวสารต่างๆเกี่ยวกับในหมู่บ้านให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่ได้ติดต่อสอบถามข้อมูลเข้ามา และยังช่วยแนะนำข้อมูลข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับในหมู่บ้านให้สื่อมวลชนต่างๆที่อยากรู้ข้อมูลข่าวสารของทางหมู่บ้าน ดังคำบอกเล่าของคุณจูญ เจ้อไทย ประธานกลุ่มโอมสเตย์ตลาดน้ำบ้านท่าคา ที่ได้เล่าให้ฟังว่า

“การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ก็ช่วยเป็นส่วนใหญ่เลย ได้ช่วยเหลือประชาสัมพันธ์ให้ตลอดในเรื่องของโอมสเตย์และตลาดน้ำท่าคา จนกระทั่งเคยส่งชุมชนเข้าประกวดระดับประเทศ เมื่อปี 2550 และได้รับรางวัลชุมชนดีเด่น” (จูญ เจ้อไทย , สัมภาษณ์ , 20 ธันวาคม 2551)

คุณธวัช บุญพัด อธิศกานันต์ abolplaypigpig และประธานชุมชนหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทยปลายโพงพาง ได้กล่าวว่า

“เจ้าหน้าที่ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้ช่วยหมู่บ้านของเราอย่าง ได้มีการแนะนำนักท่องเที่ยวที่เมืองจังหวัดหมู่บ้านของเราให้เข้ามาเที่ยวทั้งนักท่องเที่ยวคนไทยและต่างชาติ ซึ่งเป็นการประชาสัมพันธ์หมู่บ้านปลายโพงพางได้อีกทางหนึ่ง” (ธวัช บุญพัด, สัมภาษณ์, 22 มกราคม 2552)

สื่อเอนเพาเกจ

สื่อเอนเพาเกจเป็นสื่อประชาสัมพันธ์ที่ถูกผลิตขึ้นมา โดยมีเนื้อหาที่เฉพาะและมีจุดมุ่งหมายหลักอยู่ที่ผู้รับสารเอนเพาเกจลุ่ม ผู้ส่งสารสารภาพส่งข้อมูลข่าวสารเอนเพาเรื่องให้ผู้รับสารเป้าหมายได้อย่างสอดคล้องเหมาะสม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการสื่อสารนั้นๆ และยังทำให้ผู้รับสารเป้าหมายได้รับทราบข่าวสารความรู้ได้โดยตรงและถูกต้อง อันจะส่งผลต่อการตัดสินใจ และการลงมือปฏิบัติในแนวทางที่ผู้ส่งสารต้องการได้ และจากการสัมภาษณ์พบว่า โอมสเตย์ทั้ง 3 แห่ง มีการใช้สื่อเอนเพาเกจเข้ามาช่วยในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของหมู่บ้านหลายรูปแบบด้วยกัน ซึ่งมีทั้งที่ผลิตสื่อเอนเพาเกจของหมู่บ้านเอง และสื่อเอนเพาเกจบางส่วนก็มีหน่วยงานภายนอกผลิตขึ้นมาให้ ช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของหมู่บ้านได้เป็นอย่างดี ซึ่งแบ่งสื่อเอนเพาเกจที่ช่วยส่งเสริมการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวได้ดังนี้คือ

1. แผ่นพับ

2. หนังสือคู่มือการท่องเที่ยว

1. แผ่นพับ

**คู่นี้ช่วยทรัพยากร
จุดเด่นกรรณ์มหาวิทยาลัย**

จากข้อมูลในการค้นคว้าทางเอกสารต่างๆ และจากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายพบว่า แผ่นพับประชาสัมพันธ์ของทางหมู่บ้าน ถือได้ว่าเป็นสื่อเอนเพาเกจชนิดแรกที่ทางหมู่บ้านได้จัดทำขึ้นมาด้วยตนเอง ในระยะเริ่มแรกของการเปิดขึ้นมา โดยแผ่นพับประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของหมู่บ้านนั้น จะมีลักษณะที่เรียบง่าย ตอนแรกทางกลุ่มผู้นำชุมชนของหมู่บ้านจะนำแผ่นพับที่ทางหมู่บ้านจัดทำขึ้นมาไปฝากรวบไว้ตามสถานที่ราชการในตัวจังหวัดสมุทรสงครามเป็นส่วนใหญ่ แต่ระยะหลัง ได้มีการนำไปฝากรวบไว้ตามสถานที่ต่างๆ ที่มีคนพลุกพล่าน หลังจากนั้น หน่วยงานใน

ภาครัฐ ได้แก่ ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัดสมุทรสงคราม ก็ผลิตแผ่นพับเพื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัด เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้และเดินทางมาท่องเที่ยวในหมู่บ้าน นอกจากร้านค้า ยังใช้นามบัตรเจกนักท่องเที่ยวที่เดินผ่านไปมาบริเวณหน้าบ้านพักโขม สเตย์อีกด้วย โดยแผ่นพับและนามบัตร จะบอกรายละเอียดของกิจกรรม เบอร์โทรศัพท์ ชื่องส่วนใหญ่มีลักษณะที่เรียบง่าย

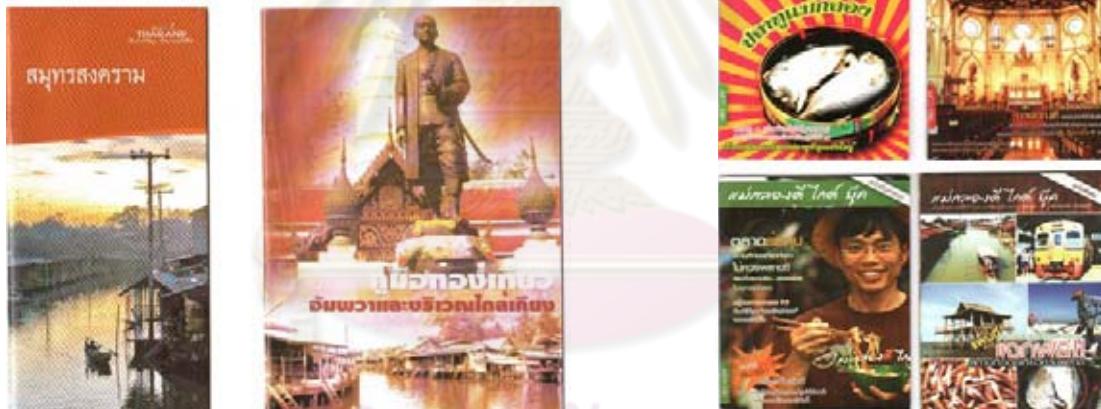
ภาพที่ 4.1 แสดงตัวอย่างแผ่นพับของโขมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

ภาพที่ 4.2 แสดงตัวอย่างนามบัตรของโขมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

2. หนังสือคู่มือการท่องเที่ยว

จากข้อมูลในการค้นคว้าทางเอกสารต่างๆ และจากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายพบว่า หนังสือคู่มือการท่องเที่ยวเป็นสื่อเชิงพาณิชย์ที่ช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของหมู่บ้านได้อีกทางหนึ่ง โดยหนังสือคู่มือการท่องเที่ยวเป็นสื่อเชิงพาณิชย์ที่ทางบุคคลภายนอกเป็นผู้จัดทำขึ้น ทางหมู่บ้านท่องเที่ยวเพียงแค่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของหมู่บ้านแก่บุคคลภายนอกที่มาขอข้อมูลในการจัดทำ โดยส่วนใหญ่จะเป็นหนังสือคู่มือการท่องเที่ยวที่จัดทำขึ้นโดยหน่วยงานของรัฐ เช่น เทศบาลตำบลอัมพา และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาครัฐ รวมทั้งมีบางส่วนที่ภาคเอกชนเป็นผู้ผลิตขึ้นมา เนื้อหาภายในหนังสือคู่มือการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ จะมีรายละเอียดที่เกี่ยวกับประวัติความเป็นมา แหล่งท่องเที่ยว แผนที่ กิจกรรมที่น่าสนใจ เทศกาลและงานประจำปี การเดินทาง ที่พักแบบโฮมสเตย์ ร้านอาหาร และของฝาก-ของที่ระลึก ลงไว้อย่างชัดเจน และมีรูปแบบสีสันที่น่าอ่าน ช่วยดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 4.3 แสดงตัวอย่างคู่มือการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรสงคราม

จุดลงกรณ์มหาวิทยาลัย สื่อมวลชน

สื่อมวลชนเป็นสื่อประชาสัมพันธ์ที่ทำให้ส่งสาร ซึ่งอาจเป็นบุคคลเดียวหรือกลุ่มนบุคคล สามารถส่งข่าวสารข้อมูลไปยังผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายจำนวนมากและอยู่อย่างกระจายได้ภายในเวลาอันรวดเร็ว และจากการศึกษาพบว่า โฮมสเตย์ทั้ง 3 แห่ง มีการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ ประเภทสื่อมวลชน เข้ามาช่วยในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของหมู่บ้านให้กับนักท่องเที่ยวได้รับรู้ โดยสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อมวลชนเหล่านี้

ทางโขมสเตย์ทั้ง 3 แห่ง ไม่ได้เป็นผู้ผลิตขึ้นมาเอง แต่มีบุคคลภายนอกเป็นผู้ผลิตขึ้นมา ซึ่งสามารถแบ่งสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อมวลชนใช้ในการประชาสัมพันธ์ได้ดังนี้ คือ

1. โทรทัศน์
2. วิทยุ
3. หนังสือพิมพ์
4. นิตยสาร
5. เว็บไซต์

1. โทรทัศน์

จากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายพบว่า สื่อโทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนที่ได้ช่วยประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวของหมู่บ้านให้กับบุคคลภายนอกได้รับรู้ โดยสื่อโทรทัศน์ที่ได้ช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวภายในหมู่บ้านนั้น ทางหมู่บ้านไม่ได้เป็นผู้จัดทำหรือผลิตขึ้นมาเอง แต่ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลภายนอกเป็นผู้ผลิตให้ โทรทัศน์ เป็นสื่อมวลชนที่มีบทบาทสำคัญในการประชาสัมพันธ์ โทรทัศน์มีคุณลักษณะที่เด่นและได้เบรียบสื่อมวลชนอื่นๆ หลายประเภทตรงที่ โทรทัศน์สามารถนำเสนอภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียงมาเผยแพร่สู่ประชาชนจำนวนมาก ด้วยคุณลักษณะเด่นนี้ เป็นการรวมเอาสื่อมวลชนต่างๆ ทั้ง 3 ประเภทมารวมกันไว้ในสิ่งเดียวกัน คือ ภาพนิ่ง วิทยุ และหนังสือพิมพ์ สามารถให้ข่าวสาร ความรู้ และสาระบันเทิงด้วยภาพ แสง เสียง จึงไม่น่าเบื่อ ใจเลยว่า เหตุใดโทรทัศน์จึงได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง โดยประชาชนสามารถรับชมรายการได้ใกล้เคียงตามสภาพความเป็นจริงของธรรมชาติของสถานที่ต่างๆ รวมทั้งให้ความเพลิดเพลิน สมจริง ให้ความเข้าใจและประทับใจได้มาก

คุณวิทยุทรพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายพบว่า สื่อวิทยุเป็นสื่อมวลชนที่ได้ช่วยประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวของหมู่บ้านให้กับบุคคลภายนอกได้รับรู้ โดยสื่อวิทยุที่ได้ช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวภายในหมู่บ้านนั้น ทางหมู่บ้านไม่ได้เป็นผู้จัดทำหรือผลิตขึ้นมาเอง แต่ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลภายนอกเป็นผู้ผลิตให้ โดยวิทยุเป็นเครื่องมือสื่อสารประชาสัมพันธ์ที่มีอิทธิพล เพราะวิทยุสื่อสารในรูปของคำพูด เสียงเพลง ดนตรี ฯลฯ ไปสู่ประชาชนได้อย่างกว้างขวาง ทำให้ประชาชนที่อยู่ห่างไกลตามที่ต่างๆ รับฟังข่าวสารได้ในเวลาอันรวดเร็ว โดยเฉพาะในช่วงแรกของ

การท่องเที่ยว ก็ได้รับความช่วยเหลือจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ที่ช่วยประสานงานฝ่ายข่าวประชาสัมพันธ์ของทางหมู่บ้านท่องเที่ยวไปกับสถานีวิทยุกระจายเสียงคลื่นต่างๆ ได้ช่วยออกประกาศประชาสัมพันธ์ให้ และเนื่องหลังก็มีสถานีวิทยุกระจายเสียงคลื่นต่างๆ ได้ติดต่อเข้ามาเพื่อขอข้อมูลเรื่องราวการท่องเที่ยวของหมู่บ้าน และบางสถานีวิทยุกระจายเสียงก็มีการจัดกิจกรรมพาผู้ฟังมาท่องเที่ยวในหมู่บ้าน

สำหรับหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทยปลายโพงพาง เดย์มีสถานีวิทยุที่ได้เข้าติดต่อขอข้อมูล และได้เผยแพร่เรื่องราวของทางหมู่บ้านจนทำให้นักท่องเที่ยวประทับใจและให้การตอบรับเป็นอย่างดี ด้วยการเดินทางมาท่องเที่ยวภายในหมู่บ้าน คือ สถานีวิทยุคลื่น 106.5 MHz. รายการ Green Wave ของบริษัทเอไอที มีเดย์ ซึ่งเป็นสถานีวิทยุที่นำเสนอเรื่องราวการท่องเที่ยวที่ชัดเจนที่สุด ก็ได้มีการนำเสนอเรื่องราวการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทยปลายโพงพาง และบางครั้งก็จัดกิจกรรมพาผู้ฟังมาท่องเที่ยวภายในหมู่บ้านในชื่อโครงการ Green Trip

3. หนังสือพิมพ์

จากการสำรวจกลุ่มเป้าหมายพบว่า สื่อหนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่ช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้กับบุคคลภายนอกได้รับรู้ โดยสื่อหนังสือพิมพ์ได้ช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์นั้น ทางหมู่บ้านไม่ได้เป็นผู้จัดทำหรือผลิตขึ้นมาเอง แต่ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลภายนอกเป็นผู้ผลิตให้ หนังสือพิมพ์เป็นเครื่องมือสำคัญในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ เพราะหนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่สามารถเข้าถึงประชาชนจำนวนมากและมีระยะเวลาดำเนินการที่แน่นอนเป็นประจำสม่ำเสมอ โดยนำเสนอข่าวสารเรื่องราวหลายด้านที่ประชาชนสนใจดูกันที่โอมสเตย์นั้น ส่วนใหญ่แล้วจะมีบุคคลภายนอก ซึ่งเป็นคอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ต่างๆ ได้ติดต่อเข้ามาเพื่อขอข้อมูลและเข้ามาเที่ยวชมภายในหมู่บ้าน โดยทางหมู่บ้านก็ได้ช่วยเหลือบริการเรื่องต่างๆ เช่น เรื่องที่พัก เรื่องอาหาร ทางหมู่บ้านจะเป็นผู้ออกแบบให้ เพราะถือว่าได้เข้ามาประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของทางหมู่บ้านให้เป็นที่รู้จักแก่บุคคลภายนอก

4. นิตยสาร

จากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายพบว่า สื่อนิตยสาร เป็นสื่อมวลชนชนิดแรกๆที่ได้ช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในรูปแบบของโฆษณาโดยให้บุคคลภายนอกได้รับรู้ โดยสื่อนิตยสาร ที่ได้ช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของทางหมู่บ้านนั้น ทางหมู่บ้านไม่เป็นผู้จัดทำหรือผลิตขึ้นมาเอง แต่ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลภายนอกเป็นผู้ผลิตให้ นิตยสารเป็นเครื่องมือหรือสื่อในการประชาสัมพันธ์ประเทศไทย พิมพ์ที่สำคัญ มีรูปเล่มที่จะตัดรั้งสวยงาม และมีการพิมพ์ที่ประณีต มีสีสันสวยงามที่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่านได้เป็นอย่างดี และเสนอเรื่องราวเฉพาะเรื่องและลึกซึ้ง กว่าหนังสือพิมพ์ มีภาพประกอบสวยงาม สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายโดยเฉพาะได้

โดยหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทยปลายโพงพาง นั้นในระยะแรกของการเปิดตัวหมู่บ้านท่องเที่ยว ทางหมู่บ้านได้รับการสนับสนุนจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ช่วยติดต่อประสานให้ทาง อนุสรณ์ อ.ส.ท. ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นนิตยสารท่องเที่ยวชั้นนำที่มีบทบาทในการนำเสนอเรื่องราวการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในรูปแบบต่างๆ ได้ลงเรื่องราวของหมู่บ้านท่องเที่ยวแห่งนี้ และมีการเผยแพร่ทางอนุสรณ์ อ.ส.ท. ในปีที่ 40 ฉบับที่ 3 ประจำเดือนตุลาคม พ.ศ.2542 ซึ่งถือได้ว่าเป็นนิตยสาร/วารสารฉบับแรกที่ลงเรื่องราวของหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทยปลายโพงพางไว้อย่างน่าประทับใจ เป็นผลทำให้นักท่องเที่ยวให้ความสนใจดังคำบอกเล่าของคุณธนวัช บุญพัด อดีตกำนันตำบลปลายโพงพาง และประธานชุมชนหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทยปลายโพงพางที่ได้เล่าให้ฟังว่า

“ในระยะแรกของการเปิดตัวหมู่บ้าน เราได้รับความช่วยเหลือจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ติดต่อให้ทางอนุสรณ์ อ.ส.ท. ได้เข้าเยี่ยมเรื่องราวของหมู่บ้านลงในนิตยสาร ซึ่งสมัยนั้น เป็นนิตยสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่มียอดจำหน่ายสูงสุดในประเทศไทย ถือได้ว่าเป็นสื่อที่มีผู้อ่านที่เป็นนักท่องเที่ยวจริงๆให้ความสนใจ ทำให้หมู่บ้านท่องเที่ยวของเราเป็นที่รู้จักแก่นักท่องเที่ยวมากขึ้นในขณะนั้น” (ธนวัช บุญพัด, สัมภาษณ์, 22 มกราคม 2552)

ดังคำบอกเล่าของคุณธนวัช บุญพัด เจ้าของ บริษัท ประชานาถ จำกัด ดำเนินการท่องเที่ยวหมู่บ้านท่าคา ที่ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า

“นิตยสาร Trip ยอมรับว่าดังมาก พกว่างตลาด คนก็โกรماญั่นค่า นักท่องเที่ยวต่างชาติมาพักยังถือหนังสือเล่มนี้มา ผู้ชายประมาณ 4-5 คน ขนาดชาวต่างชาติยังรู้สึกเลย”
(ธนวัช บุญพัด, สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2551)

5. เว็บไซต์

จากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายพบว่า โอมสเตย์ตลาดน้ำบ้านท่าคาและโอมสเตย์บ้านหัวหาด ไม่ใช้เว็บไซต์ในการประชาสัมพันธ์ที่ทำขึ้นเอง แต่จะใช้บริการข้อมูลทางเว็บไซต์ที่หน่วยงานภาครัฐจัดทำให้ โดยในระยะเริ่มแรกของการทำท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์นั้น ก็มีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวผ่านทางเว็บไซต์ต่างๆ โดยได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ของกรมพัฒนาชุมชนจังหวัดสมุทรสงครามที่ช่วยประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ให้ช่วยจัดทำข้อมูลการท่องเที่ยวของทางหมู่บ้านให้ลงตามเว็บไซต์ของหน่วยงานต่างๆ โดยเฉพาะในเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (www.tat.or.th) ที่มีส่วนช่วยมากในการลงข้อมูลเรื่องการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ของหมู่บ้าน โดยมีการนำเสนอเนื้อหาต่าง เช่น ชื่อโอมสเตย์ อัตราค่าที่พัก ที่อยู่ และเบอร์โทรศัพท์

ภาพที่ 4.4 แสดงหน้าเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

นอกจากนี้ เว็บไซต์แม่กลองดีและแม่กลองทูเดย์ เป็นเว็บไซต์เอกสารที่ผลิตโดยคนในจังหวัดสมุทรสงครามและนำเสนอข้อมูลการท่องเที่ยวภายในจังหวัด ข้อมูลที่พักรูปแบบโขมสเตอร์ สาระ เกร็ดความรู้และคอลัมน์เกี่ยวกับคนรุ่นใหม่

ภาพที่ 4.5 แสดงหน้าเว็บไซต์แม่กลองดี

ภาพที่ 4.6 แสดงหน้าเว็บไซต์เมื่อลองท์เดย์

ดังคำบอกเล่าของคุณจรุญ เจือไทย ประธานกลุ่มโสมสเตอร์ตลาดน้ำบ้านท่าค้า ที่ได้เล่าให้ฟังว่า

“ผมทำแบบชาวบ้าน ใช้ขันบอกรอมเนียมประเพณีแบบท้องถิ่น อย่างเว็บไซต์ บางคน เมตตาสั่งสาร เขาก็ทำให้ฟรี อย่างการหองเที่ยวแห่งประเทศไทยก็ทำให้มี อย่างเช่นตัวจังหวัดก็ เป็นพี่เลี้ยง ผมอย่างดี เขาก็ช่วย คือ ฝากที่อยู่ไว้กับเว็บไซต์ของการหองเที่ยวแห่งประเทศไทย ของ ตัวเองยังไม่มี” (จรุญ เจือไทย , สัมภาษณ์ , 20 ธันวาคม 2551)

ส่วนหมู่บ้านหองเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทยปลายโพงพาง ภายหลังจากการที่หมู่บ้านได้ เปิดตัวเป็นหมู่บ้านหองเที่ยวได้ระยะหนึ่ง ซึ่งได้เป็นที่รู้จักแก่นักหองเที่ยวพอสมควร เมื่อ 2 ปีที่ผ่านมา ทางหมู่บ้านหองเที่ยวของหมู่บ้านขึ้นมาเองภายใต้เว็บไซต์ที่มีชื่อว่า www.plypongpong.com ซึ่งการจัดทำเว็บไซต์ขึ้นมาเองนี้ ทางหมู่บ้านได้มีการว่าจ้างโปรแกรมเมอร์ให้เป็นจัดทำและ ดูแลเว็บไซต์ของทางหมู่บ้าน โดยทางหมู่บ้านจะเป็นผู้ดูแลในส่วนเนื้อหาของเว็บไซต์ทั้งหมด และ สามารถเข้าไปปรับเปลี่ยนได้ด้วยตัวเอง โดยจะมีโปรแกรมเมอร์ผู้ดูแลเว็บไซต์จะเป็นผู้แนะนำและ รับผิดชอบดูแลเรื่องเทคนิคการนำเสนอต่างๆให้ โดยทางหมู่บ้านเป็นผู้เสียเงินค่าใช้จ่ายให้กับ โปรแกรมเมอร์เป็นรายปี เนลี่ยปีละ 3,500 บาท

โดยเนื้อหาของเว็บไซต์ www.plypongpong.com มีการนำเสนอเรื่องราวต่างๆของ หมู่บ้านหองเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทยปลายโพงพางอย่างละเอียด เช่น ประวัติความเป็นมาของ หมู่บ้านหองเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทยปลายโพงพาง สถานที่หองเที่ยวที่น่าสนใจภายใน หมู่บ้าน ข้อมูลความรู้ต่างๆเกี่ยวกับห้องห้อง รายละเอียดของการเดินทางเข้ามาหองเที่ยวภายใน หมู่บ้าน โปรแกรมการหองเที่ยว อัตราค่าใช้จ่าย รวมทั้งภาพถ่ายต่างๆที่สวยงามในหมู่บ้าน และ ข้อความประทับใจของนักหองเที่ยวที่เดินทางเข้ามากวายในหมู่บ้าน

แต่ในปัจจุบันหมู่บ้านหองเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทยปลายโพงพาง “ไม่ได้ใช้เว็บไซต์ www.plypongpong.com แล้ว ดังคำบอกเล่าของคุณธนวัช บุญพัด อดีตกำนันตำบลปลายโพงพาง และประธานชุมชนหมู่บ้านหองเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทยปลายโพงพางว่า

“เว็บที่เราให้เข้าทำปีละ 3,500 บาท มันของบริษัทอะไรก็ไม่รู้ แต่ก็พิมพ์ปลายโพงพาง แต่ว่ามันไม่เวิร์ก ไม่ดี ทำมา 2 ปีแล้ว เราเก็บเงินแล้ว คุณทำมาอย่างนี้ คุณก็ประชาสัมพันธ์ ปืนนี้ทำอยู่อย่างนี้ ปืนนักกีฬานี้ไม่มีการเปลี่ยนแปลง เราก็หยุด” (ธวัช บุญพัด, สัมภาษณ์, 22 มกราคม 2552)

* รูปแบบของเว็บไซต์ในส่วนของเนื้อหาและเทคนิคการนำเสนอการท่องเที่ยวแบบไฮมสเตย์ที่ควรจะเป็น

จากข้อมูลในการค้นคว้าทางเอกสารต่างๆ และจากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายพบว่า ในส่วนของเนื้อหาในเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ที่ควรจะเป็น ที่ตามปกติแล้วจะมีรายละเอียดการเดินทาง ราคาที่พักแล้ว ยังเน้นในเรื่องราวของกราฟท่องเที่ยวเป็นส่วนใหญ่ แต่อาจจะแตกต่างในเรื่องเอกสารลักษณะประจักษ์นิยมและแหล่งท่องเที่ยว

หมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทยปลายพองพาง ไฮมสเตย์บ้านหัวหาดได้กำหนดเนื้อหาในเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบไฮมสเตย์ ในเรื่องกิจกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ การซ้อมสวน การปั่นจักรยานไปตามสวน ตามวัดต่างๆ การเดี่ยว่น้ำตาลมะพร้าว วิ่งเรือบนเล่น ดูพัดลมดุกรหัสวิด น้ำเข้านาเกลือ การรื้อเกลือ การแกะกระลาชอ การเยี่ยนลายเบญจรงค์ การนั่งเรืออีป้าบของชาวบ้านไปตามลำคลอง และการซ้อมทิงห้อยยามค้ำคืน

นอกจากกิจกรรมการท่องเที่ยวแล้ว ยังมีเรื่องของอาหารเด่นประจำจังหวัดสมุทรสงคราม ได้แก่ น้ำปลาแท้ กะปิคลองโคน ปลาสลิดแพรากหนามแดง หอยดอง กุ้งแม่น้ำ ปูไข่ ปลาทูนึ่ง ที่ผู้คนต่างถินคันเคยกับสัญลักษณ์ของปลาทูน้ำ กองของ “หนังอคอหัก”

ส่วนสถานที่ท่องเที่ยวที่ไม่ควรพลาดในจังหวัดสมุทรสงคราม ได้แก่ ตลาดร่มหุบ เป็นความมหัศจรรย์ของตลาดริมทางรถไฟ ด้วยภาพการแล่นผ่านของรถไฟในตลาด วัดเพชรสมุทรวรวิหาร มีหลังพ่อข้าวแหลม ซึ่งเป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ของชาวจังหวัดสมุทรสงครามและประชาชนทั่วไป ตลาดน้ำอัมพวา มีอาหารอร่อย ขนมไทย เดินชานานศิลปะกับวิชิตชาวบ้าน วัดบางกุ้งเป็นวัดเก่าแก่สมัยกรุงศรีอยุธยา ในสมัยสมเด็จพระเจ้าเอกทศน์ ได้โปรดให้ยกทัพเรือมาตั้งค่ายบางกุ้งและโปรดให้สร้างกำแพงล้อมค่ายขึ้น ต่อมาราชบ้านได้สร้างวัดเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ และในสมัยพระเจ้าตากสินที่นี่กล้ายเป็นเส้นทางยุทธศาสตร์ที่สำคัญ และทำสงครามกับพม่าที่ยกทัพมาจากเมืองพวย ต่อมาก็ได้ขานนามว่า “สังค河流ค่ายบางกุ้ง” ซึ่งกองทัพไทยเป็นฝ่ายชนะ ส่วนบริเวณค่ายบางกุ้ง มีโถกับสถาหลังเก่าที่สร้างขึ้นตั้งแต่กรุงศรีอยุธยา ภายใต้ประดิษฐานหลวง

พ่อค้าใบสัมภ์ชาวบ้านเรียกว่า “ใบสัมภ์กลางพ่อค้า” ปัจจุบันใบสัมภ์ทั้งหลักปกคลุมด้วยต้นโพธิ์ต้นไทร ต้นไกร และต้นกร่าง จึงเรียกกันว่า “ใบสัมภ์ปักโพธิ์” สวยงามจนได้รับการยกย่องให้เป็นหนึ่งใน Unseen in Thailand โดยภายในเมืองจิตรารามเขียนสีสมัยอยุธยาตอนปลาย พระบรมรูปสมเด็จพระเจ้าตากสิน สร้างไว้ในโบราณและอุทยานปลายที่ท่าน้ำหน้าวัด ทະเลคลองโคน มีเรื่องวิบูลนเลน กิจกรรมที่รวมชาติของป้าชัยเลน ตอนหอยหลอด อาสนวิหารแม่พระบังเกิด ลักษณะเด่นของอาสนวิหารนี้ สร้างมานานกว่าหันนึงทศวรรษแล้ว เป็นศิลปะโกรก สร้างด้วยอิฐเผาผนังสถาปัตย ปูนเต็กบัวน้ำเชื่อมจากหอยใส่สีดำ ประดับด้วยกระเบื้องสีสวยงามจากประเทศฝรั่งเศส และเป็นใบสัมภ์คริสต์ที่สวยและเก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทย อุทยานร.2 เป็นอุทยานพระบรมราชานุสรณ์ของรัชกาลที่ 2 แวดล้อมไปด้วยแมกไม้นานาพันธุ์ เป็นอาคารทรงไทย ภายในจัดแสดงศิลป์โบราณวัตถุสมัยต้นรัตนโกสินทร์ และวัดบางแคนน้อย มีอุบลโนมัลลักษณะลักษณะพิเศษที่ไม่ตระเคียงทองหน้ากว้างสีสันนิ่ว

ส่วนไฮมสเตด์ตลาดน้ำบ้านท่าคา จะเน้นในส่วนของตลาดน้ำท่าคา อำเภออัมพวา เป็นตลาดน้ำเก่าแก่นับร้อยปีที่ยังเหลืออยู่ มีประวัติศาสตร์ มีความเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตริมแม่น้ำเจ้าพระยา เช่นเดียวกับตลาดน้ำอื่นๆ ในอดีตซึ่งเป็นตลาดนัด ที่ชาวบ้านชุมชนชาวสวนท่าคาตกลงนัดกันมานานกว่า ทุกวันขึ้นหรือแรม 2 ค่ำ 7 ค่ำ 12 ค่ำ จะนัดกันเพื่อผลิตผลทางการเกษตรในส่วนของตน เช่น พริก หอม กระเทียม ใบยาจีด มะพร้าว น้ำตาลมะพร้าว ผลไม้ต่างๆ รวมทั้งขนม ของกินของใช้ต่างๆ พายเจ้มมาทำการแลกเปลี่ยนซื้อขายกัน ในขณะที่เป็นวันขึ้นหรือแรมอื่นๆ จะมีการนัดกันที่จุดอื่นๆ บริเวณที่เป็นชุมทางหรือชุมชนทางน้ำ เช่นคลองบางน้อย บางนกแขวก บางจาก อัมพวา วนเวียนไปตามปฏิทินทางจันทรคติ ซึ่งตลาดน้ำแห่งนี้เป็นตลาดน้ำตามความเป็นจริง ไม่ได้มีขึ้นเพื่อเอาใจนักท่องเที่ยว แต่เป็นวิถีชีวิตริมแม่น้ำชุมชนท่าคา ดังคำบอกเล่าของคุณจรุญ เจ้อไทย ประธานกลุ่มไฮมสเตด์ตลาดน้ำบ้านท่าคา ที่ได้เล่าให้ฟังว่า

“ตลาดน้ำที่นี่ เป็นตลาดน้ำโบราณ พยายามอนุรักษ์ไว้ให้เห็นยังไงนี่ จะอนุรักษ์ไว้ไม่ให้เศรษฐกิจเข้ามา เพราะเราทำแบบชาวบ้าน” (จรุญ เจ้อไทย, สัมภาษณ์, 20 ธันวาคม 2551)

ในส่วนของเทคโนโลยีการนำเสนอในเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบไฮมสเตด์ที่ควรจะเป็นนั้น จากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายพบว่า กลุ่มเป้าหมายต้องการนำเสนอความเป็นจริงที่เป็นธรรมชาติ ความสวยงามตามธรรมชาติที่เป็นรูปภาพจริงไม่มีการตกแต่ง และสร้างความเข้าใจชัดเจนในสิ่งที่ต้องการสื่อสารในเว็บไซต์ โดยการให้รูปภาพมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาในเว็บไซต์ เช่น มีกิจกรรมการเดินชันสวน ก็ต้องมีรูปนักท่องเที่ยวเดินชมสวน หรือถ้าเป็นตลาดน้ำ ก็ต้องมีรูปภาพแม่ค้า

พายเรือในตลาดน้ำ นอกจากราชการนำเสนองานจัดวางรูปแบบให้ดูเรียบง่าย แยกเป็นสัดส่วน ชัดเจน ดูไม่แห่นจนเกินไป สร้างความรู้สึกสม่ำเสมอ เรียบร้อย เป็นกันเอง ดังคำบอกเล่าของคุณวินัย แก้วนิลกุล ผู้ใหญ่บ้านตำบลเหมืองใหม่และผู้ประกอบการโขมสเตย์บ้านหัวหาดเล่าให้ฟังว่า

“เรื่องเทคโนโลยีหากให้มีภาพสวยๆ เป็นธรรมชาติ น่าสนใจ เป็นภาพจริงอย่างเดินท่องสวน ก็ต้องมีนักท่องเที่ยวท่องสวน ให้มีภูนักท่องเที่ยวด้วย” (วินัย แก้วนิลกุล , สัมภาษณ์ , 20 ธันวาคม 2551)

* การเกิดปฏิริยาของกลุ่มเป้าหมาย เมื่อถูเว็บไซต์

จากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายพบว่า หากกลุ่มเป้าหมายทำเว็บไซต์ก้าวท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ของตนขึ้นมา ก็เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มาสัมผัสการท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม และต้องการประชาสัมพันธ์ให้คนที่มาชมเว็บไซต์ทราบว่า การท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์แท้จริงแล้ว เป็นการอยู่ร่วมกับเจ้าของบ้านเกษตรกรผู้เป็นเจ้าของสวน และกินนอน ทำกิจกรรมร่วมกับเจ้าของบ้านตามวิถีชีวิตประเพณี โดยนักท่องเที่ยวจะได้สัมผัสรู้สึกที่ไม่ได้ปลูกแต่ง ได้เห็น ได้ร่วมกิจกรรมในอาชีพของเจ้าของบ้าน ที่ดูแลบริการเหมือนลูกหลาน

ด้วยจิตใจที่ดูแลแบบชาวบ้านชาวสวนที่ปฏิบัติต่อนักท่องเที่ยว คือ รับนักท่องเที่ยวเหมือนลูกหลาน เมื่อน嘗嘗 ไม่ได้คิดเป็นธุรกิจอะไร ทำเพื่อให้มีเพื่อนแก่เพื่อน เจ้าของบ้านกินอะไร นักท่องเที่ยวกินอย่างนั้น กลางวันก็ช่วยทำกิจกรรมในสวน เช่น เก็บมะพร้าว ซึ่งเป็นลักษณะที่แตกต่างจากจิตใจที่จะให้บริการแบบพนักงานบริการของโรงแรม ที่เป็นลูกค้าและค่าใช้จ่ายต่ำกว่า กันมาก เช่น พัก 1 คืน อาหาร 2 มื้อ และยังมีอาหารให้ใส่บาตรพระตอนเข้าอีกด้วย ทั้งหมดนี้ราคา 350-500 บาท

นี่คือ ข้อแตกต่างที่สำคัญ หากนักท่องเที่ยวไปพักตามโรงแรม นักท่องเที่ยวอาจได้รับบริการที่มีมาตรฐานสูงกว่า ซึ่งเป็นลักษณะของการท่องเที่ยวที่ต่างกัน ที่เป็นทางเลือกสำหรับนักท่องเที่ยว แต่ถ้ามาพักโขมสเตย์ที่จังหวัดสมุทรสงครามนั้น นักท่องเที่ยวจะได้สัมผัสรู้สึกที่ดูแลแบบชาวบ้าน ไม่มีแสงสีความอึทึก ตากกลางคืนจะได้ยินเสียงหวิวหรือเรโทร เห็นดาว นั่งเรือไปดูหิ้งห้อย อากาศเย็นสบาย ยามเข้าได้ใส่บาตรพระทางเรือ ตอนสายก็ออกไปเที่ยวหรือนั่งพูดคุยกับเจ้าของบ้าน เป็นต้น ดังคำบอกเล่าของคุณวินัย แก้วนิลกุล ผู้ใหญ่บ้านตำบลเหมืองใหม่ และผู้ประกอบการโขมสเตย์บ้านหัวหาด คุณจูญ เจือไทย ประธานกลุ่มโขมสเตย์ตลาดน้ำบ้านท่าศาลาได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า

“อยากให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวที่นี่ อย่างให้คุณมาเที่ยวบปูกลตันไม้ อาจปูกลสัมโภหรือมะพร้าว แล้วอีก 3 ปี ให้เขามาเก็บกิน ให้เป็นต้นไม้ของเข้า อย่างให้มานะเที่ยวที่นี่ อย่างให้มานมุทรสธรรมและทำกิจกรรมกับเจ้าของบ้าน” (รินัย แก้วนิลกุล, สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2551)

คุณจุฑูป เจือไทย ประธานกลุ่มโขมสเตย์ตลาดน้ำบ้านท่าคา ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า

“อย่างให้เข้าใจว่า ตลาดน้ำท่าคา เป็นของโบราณ อย่างให้คุณสนใจ และที่นี่รัชกาลที่ 5 เดย์เด็ดฯ และพยายามให้เน้นให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของตำบลท่าคาอีกแห่งหนึ่ง ด้วยเสน่ห์ของชาวบ้านที่นี่ ใครเข้ามาก็แล้วแต่ ยิ่มรับหมดเลย เป็นกันเอง” (จุฑูป เจือไทย, สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2551)

4.2 ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

* ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

จากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ คุณธวัช บุญพัด อดีตกำนันตำบลปลายพอง พาง และประธานชุมชนหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทยปลายพอง พาง คุณวินัย แก้วนิลกุล ผู้ใหญ่บ้านตำบลเหมืองใหม่ และผู้ประกอบการโขมสเตย์บ้านหัวหาด และคุณจุฑูป เจือไทย ประธานกลุ่มโขมสเตย์ตลาดน้ำบ้านท่าคา ทำให้ผู้จัดได้ทราบปัญหาและอุปสรรคโดยรวมในการพัฒนาเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ เพื่อค้นหาแนวทางการพัฒนาเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ให้มีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น ได้แก่

จุดลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. ปัญหาด้านการพึงพาตัวแทนนำเที่ยว

ปัญหาด้านการพึงพาตัวแทนนำเที่ยวเป็นปัญหาและอุปสรรคส่วนหนึ่งในการพัฒนาเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ โดยปัจจุบันรูปแบบการประกอบกิจการด้านการท่องเที่ยวแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ ธุรกิจการท่องเที่ยวโดยตรง และธุรกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น บริการนำเที่ยว

วิธีการที่เป็นอุปสรรคที่สำคัญ คือ การท่องเที่ยวแบบโสมสเตย์จำเป็นต้องมีการพึ่งพาตัวแทนนำเที่ยวในการติดต่อกับนักท่องเที่ยว ซึ่งหากมีความขัดแย้งเกิดขึ้นกับบุคคลเหล่านั้น ก็จะเป็นไปได้สูงที่ผู้ประกอบการโสมสเตย์จะต้องสูญเสียนักท่องเที่ยวบางกลุ่ม หรือหากต้องการซ่องทางในการเข้าถึงนักท่องเที่ยว ก็จะต้องติดต่อกับตัวแทนอื่นหรือตัวแทนในเขตเมืองให้มากขึ้น นอกจากนี้ การพึ่งพากลุ่มบุคคลเหล่านั้น ทำให้ขาดโอกาสในการรับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ที่ไม่รู้จักหรือกลุ่มที่ไม่ได้ติดต่อผ่านกลุ่มบุคคลเหล่านั้นได้เช่นกัน และยังทำให้ไม่มีโอกาสตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของนักท่องเที่ยวได้อย่างเต็มที่และรวดเร็ว

ดังนั้น สิ่งที่เป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญที่ผู้ประกอบการควรท่องเที่ยวแบบโสมสเตย์ จะต้องเร่งปรับปรุงขณะนี้มีหลายประการ เช่น ปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาด้านราคา เป็นต้น ซึ่งการพึ่งพาตัวแทนนำเที่ยวมากเกินไปเป็นปัญหาหลักประการหนึ่งที่ทำให้เกิดความไม่คล่องตัว และเสี่ยงต่อการเสียนักท่องเที่ยวบางกลุ่มไป หากเกิดความขัดแย้ง

ส่วนทัศนคติของผู้ประกอบโสมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามเอง ก็เป็นปัญหาและอุปสรรคกีประการหนึ่ง เนื่องจากผู้ประกอบการโสมสเตย์ มักจะคิดว่าอย่างมีนักท่องเที่ยวที่ให้ความสนใจกับการท่องเที่ยวแบบโสมสเตย์อยู่ ทำให้ไม่มีการเตรียมการและปรับตัวให้พร้อมรับกับการแข่งขันที่มากขึ้นในปัจจุบัน ด้วยเหตุผลในเรื่องการพึ่งพาตัวแทนนำเที่ยวและความคิดของผู้ประกอบการโสมสเตย์เอง จึงเป็นเหตุให้ผู้ประกอบการโสมสเตย์ “ไม่ใช้เว็บไซต์ในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบโสมสเตย์”

2. ปัญหาด้านบุคลากร

ผู้ประกอบการโสมสเตย์ส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อสารด้วยระบบอินเตอร์เน็ต แต่ทราบมาบ้างว่า อินเตอร์เน็ตเป็นผลิตต่อการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบโสมสเตย์ แต่เนื่องจากภาษาใช้ประโยชน์จากเครือข่ายอินเตอร์เน็ตนั้น ผู้ใช้จะต้องมีความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์และภาษาอังกฤษในระดับที่ดีพอสมควร จึงจะสามารถทำการศึกษา ค้นคว้าและสามารถความคิดเห็นแลกเปลี่ยนได้ ดังนั้น ปัญหาและอุปสรรคด้านนี้จึงเปรียบเสมือนข้อจำกัดให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากอินเตอร์เน็ตได้ ในกรณีของผู้ประกอบการโสมสเตย์ ซึ่งเป็นชาวสวนผู้สูงอายุด้วยแล้ว ก็ยิ่งไม่มีเวลาพัฒนาความรู้ความสามารถในเรื่องของระบบอินเตอร์เน็ตและเก็บไซต์ รวมทั้งต้องรับผิดชอบงานมากกว่า 1 อย่าง เพราะต้องดูแลพืช ผัก ผลไม้ในภายใต้ของตนและดูแลต้อนรับนักท่องเที่ยว ก็ยิ่งไม่มีโอกาสที่จะใช้ประโยชน์ทางอินเตอร์เน็ตแต่อย่างใด

3. ปัญหาด้านราคา

ผู้ประกอบการโอมสเตย์ได้รับการติดต่อจากบริษัทผู้จัดทำและออกแบบเว็บไซต์ในแต่ละเดือนเป็นจำนวนมาก แต่เนื่องจากผู้ประกอบการโอมสเตย์ส่วนใหญ่มักคิดว่า ค่าบริการในการจัดทำเว็บไซต์ยังคงมีราคาสูง ทำให้ผู้ประกอบการโอมสเตย์ซึ่งเป็นชาวสวนที่กำลังชีวิตด้วยการขายพืชผักผลไม้ต่างๆ ที่มีรายได้แบบพอเลี้ยงตัวเอง จึงเลือกใช้สื่อบุคคลเป็นหลัก เพราะไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ประกอบการโอมสเตย์จึงตัดสินใจไม่ใช้เว็บไซต์ในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์

4.3 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

* ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

จากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ คุณธวัช บุญพัด อธีตภานันต์บุญพาง และประธานชมรมหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทยปลายโพงพาง คุณวินัย แก้วนิลกุล ผู้ใหญ่บ้านตำบลเหมืองใหม่ และผู้ประกอบการโอมสเตย์บ้านหัวหาด และคุณจรุณ เจ้อไทย ประธานกลุ่มโอมสเตย์ตลาดน้ำบ้านท่าคา ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ ได้แก่

1. การสนับสนุนช่วยเหลือของภาครัฐ

กลุ่มเป้าหมายได้ระบุไว้ว่า การดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนไปในรูปของการนำอินเตอร์เน็ตเข้ามาช่วยอำนวยความสะดวกและขยายโอกาสทางการค้าในประเทศไทยมากขึ้น

โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการท่องเที่ยวด้วยแล้ว ประเทศไทยนับว่ามีความได้เปรียบทางด้านนี้ เนื่องจากมีศักยภาพและมีความพร้อมในด้านแหล่งท่องเที่ยว ดังนั้น รัฐบาลควรให้การสนับสนุนช่วยเหลืออย่างจริงจัง ให้มีการขยายตัวโดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรบุคคลไทยที่มีอยู่แล้ว บวกเข้ากับเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ช่วยส่งเสริมศักยภาพในการแข่งขันของประเทศไทยให้ได้มากยิ่งขึ้น โดยรัฐควรมีการลงทุนในเรื่องการให้ความรู้และฝึกอบรมในเรื่องอินเตอร์เน็ตให้มากและกว้างขวางแก่ผู้ประกอบการโอมสเตย์อย่างจริงจัง เพื่อได้เงินเทิน

ความสำคัญการสื่อสารผ่านระบบอินเตอร์เน็ตและได้มีการนำเอกสารบันทึกไว้ให้เป็นประโยชน์กับการท่องเที่ยวโอมสเตย์ ซึ่งหากผู้ประกอบการโอมสเตย์เหล่านั้นบริเวณนำระบบอินเตอร์เน็ตมาใช้ในโอมสเตย์ ก็จะทำให้มีโอกาสเพิ่มและทำให้นักท่องเที่ยวรู้จักโอมสเตย์เป็นมากขึ้น เนื่องจากเมื่อมีข้อมูลด้านเวลา สถานที่ และบริษัทของข้อมูลที่จะนำเสนอ จึงสามารถนำเสนอผ่านสื่อเว็บไซต์ไปได้ทั่วโลกทุกวันตลอด 24 ชั่วโมง โดยนักท่องเที่ยวสามารถค้นหาข้อมูลการท่องเที่ยวได้ด้วยตัวเอง

นอกจากนี้หน่วยงานที่รับผิดชอบในเรื่องโดยตรงควรเข้ามาร่วมเหลือผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยว โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก ใน การเป็นแหล่งรวมเว็บไซต์ทางด้านการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ของประเทศไทยอีกด้วย

2. การรวมตัวกันของผู้ประกอบการโอมสเตย์

ปัญหานี้จะลดน้อยลงหรือหมดไปได้ หากผู้ประกอบการโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม มีการรวมตัวเป็นเครือข่าย เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม สร้างความร่วมมือร่วมใจภายใต้ชุมชนของตน ทำให้การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามเกิดการท่องเที่ยวที่ครบวงจร ซึ่งก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่คนในชุมชน ซึ่งจะลดการพึ่งพาอาศัยตัวแทนนำเที่ยวได้อีกทางหนึ่ง

3. การปรับราคาลงของบริษัทผู้จัดทำและออกแบบเว็บไซต์

หากบริษัทผู้จัดทำและออกแบบเว็บไซต์เสนอค่าบริการราคาถูกลงและให้ความรู้ความเข้าใจทางด้านอินเตอร์เน็ตบ้าง รวมทั้งมีความซื่อสัตย์ให้การดูแลรักษาเว็บไซต์แทนผู้ประกอบการโอมสเตย์ได้ ก็อาจทำให้ผู้ประกอบการโอมสเตย์หันมาสนใจการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ผ่านทางสื่อเว็บไซต์ได้อีกทางหนึ่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มที่ 2 คือ ผู้ดูแลเว็บไซต์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 2 ท่าน และศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยจะแบ่งออกเป็นข้อ ดังนี้คือ

- 4.4 ลักษณะการใช้สื่อประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์
- 4.5 ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม
- 4.6 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

4.4 ลักษณะการใช้สื่อประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์

* คุณลักษณะที่ทำให้ผู้ประกอบการโอมสเตย์เลือกใช้สื่อเว็บไซต์ในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์

จากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ คุณมานพ มีศิริ เว็บมาสเตอร์ของเว็บไซต์แม่กลองทูเดย์ คุณมาเรลีน โตเดชะวัฒนา เว็บมาสเตอร์ของเว็บไซต์แม่กลองดี พบร่วม ความคิดในการจะทำเว็บไซต์ขึ้นมาสักแห่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์แล้ว คำตาม เช่น การทำเว็บไซต์ขึ้นมา็นั้นคุ้มค่ากับเงินที่เสียไปหรือเปล่า จำเป็นจะต้องทำเว็บไซต์ใหม่ และ คำตามอีกมากมายที่เป็นเหตุให้ไม่สามารถตัดสินใจในการทำเว็บไซต์ได้ หากพิจารณาแล้วไม่คุ้มก็ ไม่ควรทำเว็บไซต์ ดังนั้น ผู้ประกอบการโอมสเตย์จำเป็นต้องพิจารณาก่อนว่า เหตุใดจึงจำเป็นที่ต้องทำเว็บไซต์เพื่อประชาสัมพันธ์ที่พักโอมสเตย์ของตน ซึ่งแบ่งได้ดังนี้คือ

1. ความสามารถที่เผยแพร่ได้ทั่วโลก
2. การที่สามารถทำงานแบบ Interactive
3. การที่สามารถทำเป็นระบบมัลติมีเดียได้
4. การจัดทำเว็บไซต์คุ้มค่ากว่าสื่ออื่นๆ
5. การปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยได้ตลอดเวลา

1. ความสามารถที่เผยแพร่ได้ทั่วโลก

การตั้งเว็บไซต์ขึ้นมาแต่ละแห่ง สถานที่ต่างๆในการตั้งไว้ว่าจะเป็นประเทศใด ทวีปใด ล้วนแล้วแต่มีสิ่งที่มีผลกระทบต่อเว็บไซต์เหล่านั้นอยู่มาก เว้นแต่ไปตั้งอยู่ในประเทศที่มีนโยบายการป้องกันข้อมูลหรือนโยบายต่างประเทศและservicetพัฒนาข้อจำกัดอยู่ ส่วนที่ตั้งของเว็บไซต์ และสถานที่จดทะเบียนของเว็บไซต์จะไม่ขึ้นต่อ ก็คือ ไม่จำเป็นต้องตั้งเว็บไซต์และจดทะเบียนในประเทศไทยเท่านั้น แต่อาจจะไปจดทะเบียนเว็บไซต์ที่ต่างประเทศได้

ไม่ว่าจะจดทะเบียนหรือตั้งที่ประเทศใดก็ตาม เว็บไซต์นั้นก็สามารถให้ผู้คนจากทั่วทุกมุมโลกเข้ามาเยี่ยมชมได้ตลอด 24 ชั่วโมง ผู้ชมเองก็ไม่ได้สนใจว่าเว็บไซต์ที่กำลังเข้าชมนั้นอยู่ที่ประเทศใด แต่ผู้ชมต้องการเพียงข้อมูลที่ต้องการเท่านั้น

2. การที่สามารถทำงานแบบ Interactive

การทำงานในลักษณะการโต้ตอบกันได้ เป็นจุดเด่นอีกดูหนึ่ง ซึ่งเอกสารหรือหนังสือได้ ไม่สามารถทำได้ การโต้ตอบแบบนี้ทำให้ผู้ใช้เอกสารที่ถูกสร้างไว้บนเว็บไซต์สามารถไปยังหน้าที่ตนเองต้องการได้ทันทีเพียงปลายนิ้วสัมผัส อีกทั้งยังสามารถกิจกรรมอื่นๆ เช่นการฝึกหัดความไว ที่เว็บบอร์ด การคุยกันแบบเรียลไทม์ เช่น การให้บริการทางด้านห้องสนทนารoom (Chat Room) หรือแม้แต่การซื้อสินค้าต่างๆ โดยไม่จำเป็นจะต้องเดินซื้อของจากร้านนั้นจริงๆ จุดนี้เองเป็นจุด กำเนิดของนวัตกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งกำลังครอบคลุมทุกชีวิตบนโลกมนุษย์ในปัจจุบันและอนาคต นอกเหนือจากนี้ ยังมีคุณสมบัติของการสื่อสารสองทาง ทำให้สามารถรู้ถึงการตอบสนองจากกลุ่มเป้าหมายได้ภายในเวลาอันรวดเร็ว โดยสำรวจความคิดเห็นของผู้ชมผ่านแบบสอบถามบน เว็บไซต์ หรือหน้าให้อีเมล์ตอบกลับ

3. การที่สามารถทำเป็นระบบมัลติมีเดียได้

จุดเด่นที่สำคัญของเว็บไซต์ คือ ความสามารถในการทำงานในลักษณะของมัลติมีเดีย ซึ่ง ประกอบไปด้วยข้อความ เสียง รูปภาพ ภาพวิดีโอ ภาพเคลื่อนไหว ฯลฯ ซึ่งทำให้เอกสาร อิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่บนเว็บไซต์มีความน่าสนใจมากกว่าการอ่านหนังสือแบบปกติ ในปัจจุบัน เทคโนโลยีของมัลติมีเดียก้าวหน้าไปมาก ซึ่งทำให้ความเร็วของการดึงเอกสารเป็นไปด้วยความ รวดเร็วและน่าสนใจ

4. การจัดทำเว็บไซต์คุ้มค่ากว่าสื่ออื่นๆ

ในมุมมองของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านคอมพิวเตอร์มีความเห็นว่า การจัดทำเว็บไซต์นั้น เมื่อเทียบกับสื่ออื่นๆ ในด้านปริมาณที่ต้องการนำเสนอ ความถี่ในการเผยแพร่ และระยะเวลาดำเนินการที่ไม่จำกัด เมื่อเทียบกันแล้ว ค่าใช้จ่ายในการจัดทำเว็บไซต์ และระบบฐานข้อมูลที่ทันสมัยจะมีราคาถูกและคุ้มค่ากว่าสื่ออื่นๆ โดยในปัจจุบันค่าใช้จ่ายในการจัดทำเว็บไซต์ อาจไม่จำเป็นต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเข้าพื้นที่ตั้งเว็บไซต์หรืออาจต้องเสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่ไม่กี่ร้อยบาท จนกระทั่งถึงหลายหมื่นบาทต่อเดือน ซึ่งทั้งนี้แล้วแต่ความต้องการของแต่ละคน ว่าต้องการจะใช้เว็บไซต์มีความสามารถแบบใด หากต้องการที่จะนำเว็บไซต์มาใช้ในการประชาสัมพันธ์ต่างๆ ก็ถือว่าคุ้มค่าในการลงทุน

5. การปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยได้ตลอดเวลา

ความสามารถในการให้เจ้าของเว็บไซต์สามารถปรับปรุงข้อมูลบนเว็บไซต์ เป็นสิ่งที่แตกต่างไปจากการปฏิบัติในการพิมพ์ลงกระดาษแบบดั้งเดิมโดยสิ้นเชิง การจัดพิมพ์แบบที่เป็นอยู่ตั้งแต่อดีตที่ผ่านมา คือ เอกสารไดก์ตามที่พิมพ์ออกมากแล้ว หากเกิดความผิดพลาดในตัวเอกสารจากการพิมพ์หรือต้องการจะเปลี่ยนข้อมูลในเอกสาร วิธีที่จะสามารถทำได้ คือ การพิมพ์เอกสารเหล่านี้อีกครั้ง ซึ่งนั่นหมายถึงค่าใช้จ่ายนั่นเอง การทำเว็บไซต์ คือ การสร้างเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถตีพิมพ์ได้ทันทีโดยไม่จำเป็นต้องพิมพ์กระดาษ เอกสารบนเว็บไซต์สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ตลอดเวลา เมื่อแก้ไขเสร็จก็สามารถตีพิมพ์ได้ทันทีโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม

* ความสามารถต่างของเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม กับเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ที่อื่น

จากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายพบว่า การทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวโดยทั่วไปแล้วมีพื้นฐานการทำเว็บไซต์เหมือนกัน แต่จะอยู่ที่เนื้อหาว่า ออกมายังลักษณะใด ถ้าเป็นเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามแล้วจะไม่เหมือนที่อื่น โดยเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ถ้าเปรียบเทียบกับเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์จากจังหวัดอื่นหรือที่อื่นๆ นั้น เว็บไซต์ของที่อื่นจะหูหราอัลังการ ใกล้เคียงเว็บไซต์ของวีสคอร์ท

จากการที่นักท่องเที่ยวที่เคยพักโรงแรมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ได้เข้าไปที่เว็บบอร์ดผู้ประกอบการโรงแรมสเตย์ในสมุทรสงครามก็จะตอบแบบเป็นกันเอง จะไม่เหมือนกับชุมชนมากเกินไป ผู้ประกอบโรงแรมสเตย์การบางคนเป็นผู้สูงอายุ ไม่มีความรู้ความสามารถทางด้านคอมพิวเตอร์ ก็มักจะฝากให้คนรู้จักที่พอทำเว็บไซต์ได้ ช่วยทำ ดังนั้น เว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโรงแรมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม มีความเรียบง่าย โดยเว็บไซต์หนึ่งจะมีเพียง 3-4 หน้า เท่านั้น ส่วนภาพพิกและแอนิเมชัน (Animation) จะไม่ค่อยใช้ เพราะจะทำให้การเปิดเว็บไซต์ช้าลง ดังคำบอกเล่าของคุณมานพ มีศิริ เว็บมาสเตอร์ของเว็บไซต์แม่กลองทูเดย์

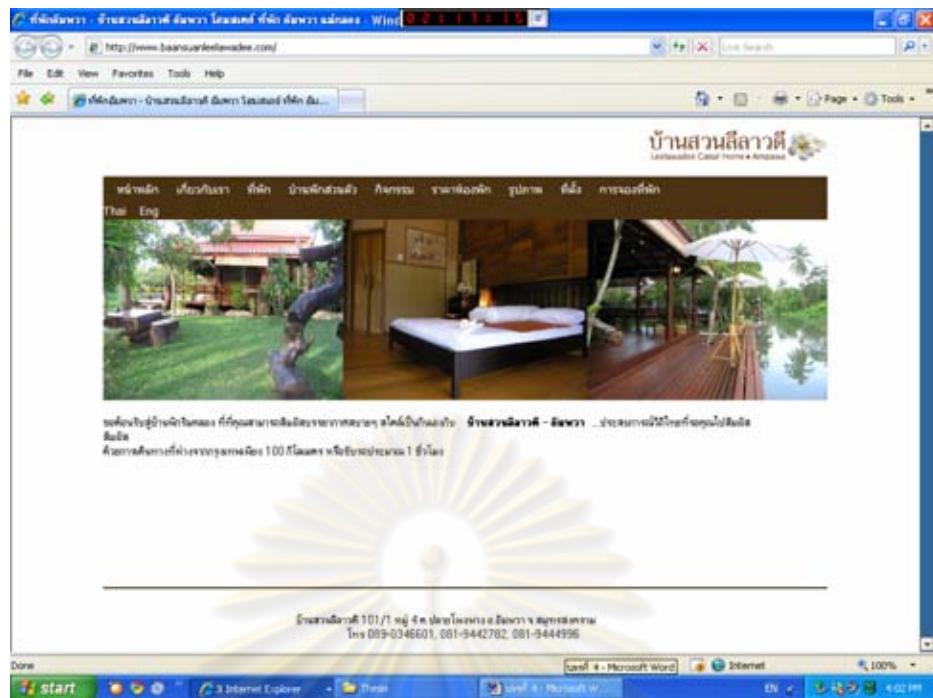
“เว็บไซต์ของที่นี่ มันจะไม่หรือหัว ถ้าเราจะไปดูแอนิเมชันจะไม่ค่อยมี เป็นลักษณะเรียบง่าย เว็บหนึ่งมี 3-4 หน้า จะไม่มีอะไรมากมาย แต่ก็เป็นผลดี เพราะไทยไม่ได้มีอินเตอร์เน็ตความเร็วสูงทั่วไปหมด จะแต่ก็แต่ไม่เดิม 56 k ถ้าทำเว็บที่มีแอนิเมชันเยอะ เว็บโหลดช้า แต่เว็บที่นี่จะเปิดเร็วมาก” (มานพ มีศิริ, สัมภาษณ์, 11 มกราคม 2552)

คุณมาริลิน โตเดชะวัฒนา เว็บมาสเตอร์ของเว็บไซต์แม่กลองดีที่ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า

“จุดเด่นของเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโรงแรมสเตย์ของที่นี่ จะเป็นมุมมองเรื่องความสวยงามอ่านง่าย เรียบง่าย เป็นระเบียบ” (มาริลิน โตเดชะวัฒนา, สัมภาษณ์, 11 มกราคม 2552)

ภาพที่ 4.7 แสดงความแตกต่างของเว็บไซต์มีค่าอย่างจันทร์โรงแรมสเตย์ จ.นครราชสีมา

ภาพที่ 4.8 แสดงความแตกต่างของเว็บไซต์บ้านสวนลีลาวดี จ.สมุทรสงคราม

* ขั้นตอนในการสร้างเว็บไซต์โฮมสเตย์

จากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายพบว่า เว็บไซต์เป็นสื่อที่อยู่ในความคิดเห็นของผู้ชมโดยสมบูรณ์ เนื่องจากผู้ชมสามารถเลือกที่จะเข้าชมข้อมูลส่วนที่ต้องการด้วยการคลิกมาสู่ปุ่มลิงค์ต่างๆ โดยเลือกที่จะเข้าชมและออกแบบจากเว็บไซต์ไหนก็ได้อย่างง่ายดาย ผู้ชมจึงมักไม่ค่อยอุดหนักกับอุปสรรคและปัญหาในการใช้งาน เช่น ความซับซ้อนของระบบการนำทาง การค้นหาข้อมูลยาก เวลาดาวน์โหลดนาน ข้อมูลที่ไม่เป็นระเบียบ หรือข้อมูลไม่ตอบสนองความต้องการของผู้ชม ทั้งหมดนี้เป็นผลจากการผลิตเว็บไซต์ที่ผิดพลาด การผลิตและออกแบบเว็บไซต์จึงมีส่วนสำคัญในการสร้างความประทับใจให้กับผู้ชม และทำให้ผู้ชมอยากกลับมาเข้ามาใช้อีกในอนาคต ดังนั้น การผลิตและการออกแบบเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ของกลุ่มเป้าหมายสามารถแบ่งได้เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การสำรวจความคิดของลูกค้า
2. การออกแบบเว็บไซต์
3. การดูแลรักษาเว็บไซต์

1. การสำรวจความคิดของลูกค้า

ก่อนที่จะเขียนเว็บไซต์ จะต้องรู้แนวคิดของลูกค้าก่อนว่าเป็นโสมสเตย์หรือสอร์ฟ โดยจะต้องไปดูด้วยตนเอง และสอบถามข้อมูล ความต้องการ วัตถุประสงค์ของลูกค้า กลุ่มเป้าหมายของลูกค้า โดยการกำหนดเป้าหมายหลักของเว็บไซต์ว่า ต้องการทำเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับเรื่องอะไร มีแนวความคิดเป็นอย่างไร มีรายละเอียดอะไรบ้าง เช่น ราคาที่พัก กิจกรรม แพ็คเกจที่ต้องการนำเสนอ และกลุ่มเป้าหมายหลักเป็นใคร เช่น ลูกค้าโสมสเตย์มีบ้านทรงไทย ต้องการนำเสนอบนเว็บไซต์ในรูปแบบที่เป็นไทย เป็นต้น และอาจมีการนำเสนอด้วยการวาดรูปให้ลูกค้าเข้าใจ จากนั้นก็จะถ่ายรูปบรรยากาศบ้านพัก

2. การออกแบบเว็บไซต์

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนของการจัดทำ โดยการใส่รายละเอียดข้อมูล ภาพ จัดเรียงลำดับความสำคัญของเนื้อหาโดยให้ข้อมูลที่สำคัญที่สุดอยู่ส่วนบนของหน้าเว็บ เช่น ชื่อหรือโลโก้ของบ้านพัก จากนั้นเลือกสี ขนาดและชนิดของตัวอักษรตามที่ลูกค้าต้องการใส่ลงในโปรแกรมสร้างเว็บไซต์ โดยขั้นตอนนี้ส่วนมากจะไม่เกิน 5 วัน

3. การดูแลรักษาเว็บไซต์

เมื่อผลิตเว็บไซต์ตามที่ลูกค้าต้องการเสร็จแล้ว จะต้องนำเว็บไซต์ไปทดสอบให้ลูกค้าดู จนเป็นที่พอใจ แล้วค่อยนำเว็บไซต์เข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อใช้งานจริง โดยมีการประชาสัมพันธ์เว็บไซต์ให้เป็นที่รู้จักต่อไป ส่วนการดูแลและพัฒนาเว็บไซต์นั้น ในกรณีที่ลูกค้าต้องปรับปรุงข้อมูลบนเว็บไซต์ให้ทันสมัย เช่น ซึ่งปีใหม่จะมีแพ็คเกจการท่องเที่ยวพิเศษ ลูกค้าก็จะไปหาผู้ผลิตเว็บไซต์ให้ช่วยใส่ข้อมูล หรือนำชีวิที่ใส่รูปภาพมาให้อัพเดท ซึ่งผู้ผลิตก็ไม่คิดค่าใช้จ่าย เพราะเห็นว่า ให้ความช่วยเหลือในการที่ลูกค้าไม่มีความรู้ทางด้านนี้

* เนื้อหาและเทคนิคการนำเสนอที่ควรมีบนเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโสมสเตย์

การเขียนเนื้อหาเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของเว็บไซต์ หากเว็บไซต์ไม่สามารถให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ชมแล้ว เว็บไซต์นั้นก็เป็นสิ่งที่ไร้ค่าในมุมมองของผู้ชม และข้อความที่เป็นเนื้อหาของเว็บไม่ควรเป็นคำศัพท์เฉพาะทางที่ผู้ชมไม่คุ้นเคย คำศัพท์เฉพาะทางและตัวย่อต่างๆ จะใช้ได้ก็

ต่อเมื่อผู้ชมรู้จักคำศัพท์และตัวอย่อนนั้นเป็นอย่างดี คำทุกคำที่ปรากฏบนเว็บไซต์บนเว็บไซต์ต้องสื่อสารอย่างตรงประเด็น หลีกเลี่ยงการเขียนวากวน ควรใช้คำให้น้อยที่สุดและตัดประโยคที่ไม่จำเป็นออกไป กราฟฟิก และตัวพิมพ์ของเว็บไซต์ที่มีรูปแบบสม่ำเสมอตลอดทั้งเว็บไซต์ โดยลักษณะที่ใช้ ควรเป็นรูปแบบที่มีความเป็นมืออาชีพ สวยงามและสดคัดลอกกับเว็บไซต์จากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายพบว่า เนื้อหาที่ควรจะมีบนเว็บไซต์ก็การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ ดังนี้คือ

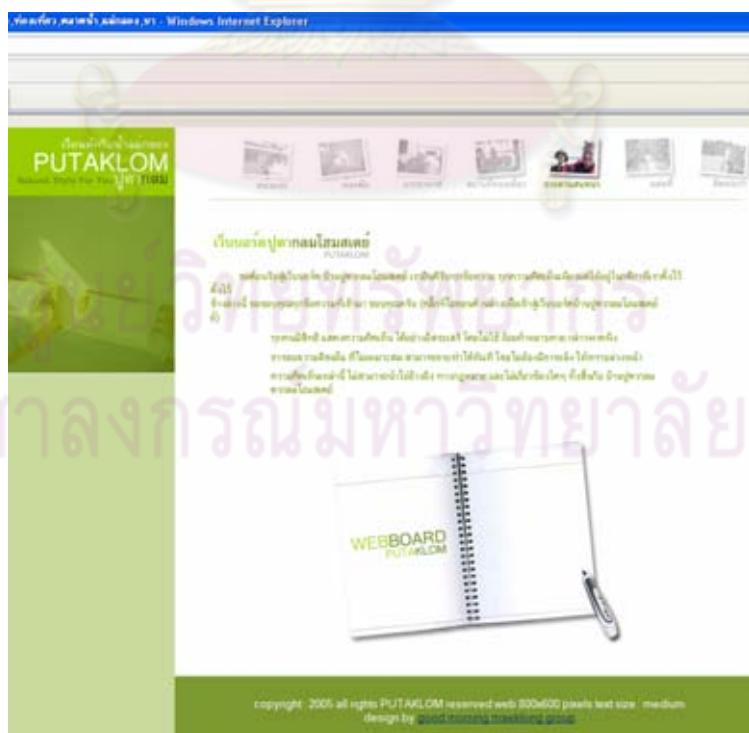
- กิจกรรมการท่องเที่ยว
- อัตราค่าที่พัก
- สถานที่ท่องเที่ยวและแพ็คเกจท่องเที่ยว
- ข้อมูลการเดินทาง
- แผนที่
- เบอร์โทรศัพท์

ภาพที่ 4.9 แสดงเนื้อหาของเว็บไซต์บ้านสวนอัมพวา จ.สมุทรสงคราม

ส่วนเทคนิคการนำเสนอที่ความเป็นเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ของเว็บไซต์แม่กลองทูเดย์ ในอดีตการเขียนเว็บไซต์เมื่อปี 2547-2549 จะเป็นไปในลักษณะที่ให้ข้อมูลด้านเดียวและไม่เพียงรูปภาพและตัวหนังสือเท่านั้น ไม่สามารถโต้ตอบได้ จะติดต่อทางโทรศัพท์นั้น เว็บมาสเตอร์ของเว็บไซต์แม่กลองทูเดย์จึงปรึกษาภัณฑ์ที่ทำเว็บด้วยกันว่า จะติดตั้งเว็บบอร์ดไว้บนเว็บไซต์ของโขมสเตย์

เมื่อติดตั้งเว็บบอร์ด ก็เหมือนกับเป็นการประชาสัมพันธ์โขมสเตย์ไปในตัว ทำให้โขมสเตย์ที่เว็บบอร์ดจะประสบความสำเร็จ เช่น เมื่อนักท่องเที่ยวมาพักโขมสเตย์ เจ้าของก็จะถ่ายภาพของนักท่องเที่ยว ถ่ายกิจกรรมต่างๆที่นักท่องเที่ยวร่วมกันทำ แล้วก็เอามาลงเว็บบอร์ด ในขณะเดียวกันนักท่องเที่ยวก็ถ่ายภาพ แล้วก็เอามาลงในเว็บบอร์ดเช่นกัน เพราะธรรมชาติของคนเที่ยว มักอยากให้คนอื่นๆเห็นด้วย ซึ่งเป็นจุดการประชาสัมพันธ์ที่ได้ผลมาก โดยภาพจะบอกได้มากกว่าคำบรรยายยิ่งกว่าคำโฆษณา ดังนั้น การนำเสนอข้อมูลที่เป็นรูปภาพเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทางการท่องเที่ยวด้วยแล้ว รูปภาพจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยบรรยายลักษณะสถานที่ กิจกรรม ให้ผู้ชมเห็นภาพได้มากที่สุดและทำให้ผู้ชมตัดสินใจมาเที่ยว โดยที่ไม่ได้เห็นด้วยตัวเอง แต่เห็นผ่านทางภาพที่แสดงบนหน้าเว็บเท่านั้น และเจ้าของโขมสเตย์ยังสามารถใส่ข้อมูลข่าวสารกิจกรรมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจบนเว็บบอร์ดได้ และการแลกเปลี่ยนข้อมูลการเดินทางท่องเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวได้

4.10 แสดงหน้าเว็บบอร์ดของปุตากล้มโขมสเตย์ จ.สมุทรสงคราม

นอกจากนี้ วิดีโอ (Video) เป็นเทคโนโลยีการบันทึกภาพเคลื่อนไหว ซึ่งแสดงผลบนสื่อที่ต้องใช้เครื่องเล่นวิดีโอ เช่น โทรทัศน์ แต่ปัจจุบันการแสดงผลวิดีโอยังไม่ได้จำกัดอยู่แค่เพียงในโทรทัศน์อีกต่อไป แต่สามารถแสดงผลได้ทั้งในโทรศัพท์มือถือ หน้าจอคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์อื่นที่สามารถเชื่อมต่อกับเทคโนโลยีทางอินเทอร์เน็ตได้ ปัจจุบันเทคโนโลยีการสร้างข้อมูลประเภทวิดีโอล่าหัวรับนำเสนอด้วยวิธีการที่หลากหลายมาก โดยเป็นการนำเสนอข้อมูลขนาดสั้น หรือที่เรียกว่า “คลิปวิดีโอ” เพื่อใช้เฉพาะแสดงข้อมูลบนเว็บเพจ โดยกำหนดขนาดหน้าต่างในการแสดงผลที่แตกต่าง รวมถึงระยะเวลาในการแสดงผลด้วย

โฆษณาแบบใหม่ที่มีรายการโทรทัศน์มาถ่ายทำรายการ ก็มักจะขอคลิปวิดีโอมากลงเว็บไซต์ ซึ่งทำให้เห็นแนวโน้มการพัฒนาเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโฆษณาในจังหวัดสมุทรสงครามเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น แต่สำหรับการจองที่พักแบบออนไลน์นั้น ในจังหวัดสมุทรสงครามต้องใช้เวลาพอสมควร เพราะบุคลากรยังไม่มีความพร้อม ดังคำบอกเล่าของคุณมานพ มีศิริ เว็บมาสเตอร์ของเว็บไซต์แม่กลองทูเดย์ว่า

“เป็นระบบที่ไม่น่าเชื่อว่า เว็บไซต์ที่มีเว็บบอร์ดจะประสบความสำเร็จมากๆ เกือบทุกบ้านที่มีเว็บบอร์ดจะประสบความสำเร็จ บางบ้านนำเสนอด้วยคลิปวิดีโอด้วย บางบ้านมีรายการที่วีมาถ่ายทำก็จะขอคลิปเอาไปลงเว็บ ตอนนี้รู้สึกว่าเว็บไซต์ของโฆษณาเริ่มมีการเปลี่ยนแปลง” (มานพ มีศิริ , สัมภาษณ์ , 11 มกราคม 2552)

* การประชาสัมพันธ์เว็บไซต์ท่องเที่ยวแบบโฆษณา เนื่องจากเว็บไซต์เสร็จแล้ว

จากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายพบว่า องค์กรธุรกิจได้ก่อตั้งตาม เมื่อสร้างเว็บไซต์แล้ว จะต้องพยายามทำให้เว็บไซต์นั้น เป็นที่รู้จักเพื่อให้ผู้ชมเข้ามาเยี่ยมชมเป็นจำนวนมาก ในกรณีการทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโฆษณาให้เป็นที่รู้จักนั้น กลุ่มเป้าหมายได้ประชาสัมพันธ์เว็บไซต์ การท่องเที่ยวแบบโฆษณาด้วยตนเอง เพราะกลุ่มเป้าหมายเห็นว่า ลูกค้าซึ่งเป็นผู้ประกอบการโฆษณาในนั้น ไม่ค่อยมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องอินเทอร์เน็ต จึงไม่เก็บค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมจากลูกค้าแต่อย่างใด การประชาสัมพันธ์เว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโฆษณาสามารถกระทำได้ดังต่อไปนี้

1. การลงทะเบียนในเครื่องมือค้นหา (Search Engine)
2. การประชาสัมพันธ์ลงเว็บบอร์ด (Web board)
3. การใช้ไฮเปอร์ลิงค์ (Hyperlink)

1. การลงทะเบียนในเครื่องมือค้นหา (Search Engine)

ส่วนค้นหาข้อมูล (Search) เป็นเครื่องมือที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการค้นหาข้อมูลบนเว็บไซต์ โดยมีกลไกในการทำงานที่เรียกว่า “Search Engine” ซึ่งหน้าที่จัดกลุ่มข้อมูลที่เกี่ยวข้องหรือมีคีย์เวิร์ดตรงกับที่ผู้ใช้ป้อนในเครื่องมือค้นหาข้อมูล แล้วแสดงผลลัพธ์เป็นรายการผลการค้นหาอุปกรณ์ให้ผู้ใช้เลือกชม ดังคำบอกเล่าคุณมานพ มีศิริ เว็บมาสเตอร์ของเว็บไซต์แม่กลองทูเดย์ว่า

“การทำให้เว็บเป็นที่รู้จักและคนนิยมต้องให้ Search Engine รู้จักก่อน Search Engine คือหัวใจสำคัญในความเข้าใจของคนทำเว็บ ที่นี่ส่วนมากไม่เข้าใจคิดว่าพอ มีเว็บแล้ว ก็คงจะหากันได้ ต้องทำให้ Search Engine รู้จักมากที่สุดไม่งั้นต่อให้ทำเว็บสวยแค่ไหนก็ไม่มีทาง” (มานพ มีศิริ, สัมภาษณ์, 11 มกราคม 2552)

2. การประชาสัมพันธ์ลงเว็บบอร์ด (Web board)

เว็บบอร์ดเป็นเครื่องมือหนึ่งที่มีการใช้งานกันอย่างแพร่หลาย เพื่อแสดงความคิดเห็นและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การที่เว็บไซต์มีเว็บบอร์ด สามารถประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบโฉมสเตย์ได้ในเรื่องของสถานที่ท่องเที่ยว ที่พักโฮมสเตย์ และกิจกรรมท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ ที่ต้องการประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่นทราบ และสามารถปรับปรุงเนื้อหาหรือเพิ่มเติมข่าวสารต่างๆได้ตลอดเวลา ซึ่งจะเป็นทางที่สามารถลดค่าใช้จ่ายให้กับผู้ประกอบการโอมสเตย์ได้มาก

3. การใช้ไฮเปอร์ลิงค์ (Hyperlink)

การใช้ไฮเปอร์ลิงค์ (Hyperlink) เป็นการสร้างจุดเชื่อมโยงจากหน้าเว็บเพจที่ผู้ชมเว็บไซต์ กำลังชมอยู่ในปัจจุบันไปยังเว็บเพจอื่น ด้วยการคลิกที่จุดเชื่อมโยง ซึ่งอาจเป็นข้อความหรือรูปภาพ เพื่อให้เว็บไซต์เป็นที่รู้จักมากขึ้น และยังเป็นการเพิ่มโอกาสในการคลิกเยี่ยมชมเว็บจากผู้ชมเว็บไซต์ด้วย การเชื่อมโยงแบบนี้ เจ้าของเว็บไซต์สามารถกำหนดรูปแบบข้อความที่ต้องการประชาสัมพันธ์ได้ด้วยตนเอง และยังจัดรูปแบบการนำเสนอที่โดดเด่นอีกด้วย

4.5 ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

* ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

จากการสำรวจกลุ่มเป้าหมายพบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์มีดังนี้คือ

1. ปัญหาด้านเครื่องคอมพิวเตอร์
2. ความพร้อมของผู้ประกอบการโขมสเตย์

1. ปัญหาด้านเครื่องคอมพิวเตอร์

ปัญหาด้านเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นปัญหาสำคัญในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม เพราะเครื่องคอมพิวเตอร์มีราคาแพงกว่าโทรศัพท์ซึ่งผู้ประกอบการโขมสเตย์ได้รับความสะดวกจากการใช้โทรศัพท์ในการสอบถามข้อมูลข่าวสารในโขมสเตย์ของตนกับนักท่องเที่ยว จึงไม่มีความจำเป็นต้องใช้คอมพิวเตอร์สำหรับผู้ประกอบการโขมสเตย์

2. ความพร้อมของผู้ประกอบการโขมสเตย์

ปัญหานี้เรื่องความพร้อมของผู้ประกอบการ เนื่องจากผู้ประกอบการโขมสเตย์ยังขาดความรู้ ความเข้าใจในระบบอินเทอร์เน็ต และไม่มีแนวคิดในการดำเนินธุรกิจในรูปแบบนี้ เพราะผู้ประกอบการโขมสเตย์ส่วนมาก เป็นชาวสวน ชาวไร่ที่อายุมาก จึงไม่เห็นความสำคัญของการใช้ระบบอินเทอร์เน็ตในการท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ เมื่อไม่มีความรู้อย่างคอมพิวเตอร์แล้ว การพัฒนาเว็บไซต์จึงลำบากมากขึ้น เพราะสิ่งแรกที่ควรทำคือ การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์บ้างและทำให้ผู้ประกอบการโขมสเตย์เห็นความสำคัญของการใช้อินเทอร์เน็ต ว่า สามารถประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ได้อย่างแพร่หลายมากกว่าวิธีการเดิมๆ เพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการและไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก

4.6 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

* ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

1. การก่อตั้งชุมชนเว็บไซต์ที่พักโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม มีบ้านพักแบบโอมสเตย์จำนวนไม่น้อย ที่มีศักยภาพเพียงพอที่จะก่อตั้งขึ้นมาเป็นชุมชนเว็บไซต์ที่พักโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามและเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และระบบอินเตอร์เน็ต มีการซ่อมแซมหลังคา กันแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน โดยคณะกรรมการชุมชนที่ปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสื่อสารผ่านระบบอินเตอร์เน็ต และมีกำหนดแนวทางในการจัดตั้ง ดังต่อไปนี้

1. ประชาสัมพันธ์การจัดตั้งชุมชนเว็บไซต์ที่พักโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามให้กับผู้ประกอบการโอมสเตย์ในจังหวัดได้ทราบ โดยวิธีการ ดังนี้คือ

1.1 การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ไปสู่ผู้ประกอบการโอมสเตย์แต่ละแห่งในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยอาจขอความร่วมมือจากหน่วยงานราชการ ในเรื่องรายชื่อและที่อยู่ ซึ่งวิธีนี้อาจจะต้องใช้งบประมาณอยู่พอสมควรในเรื่องของการส่งจดหมาย หรือการให้ผู้ที่ทราบเรื่องราวซ่อนบอกรด้วยกันเพื่อบันทึก

1.2 การเผยแพร่ทางไปสู่สาธารณะ

หมายเหตุ การเผยแพร่ดังลักษณะดังนี้มีความชัดเจนในเรื่องของวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้ที่ได้รับข่าวสารมีข้อมูลในการตัดสินใจ

2. รับสมัครสมาชิกชุมชนโดยกำหนดแบบการสมัครสมาชิกที่ชัดเจน (เงื่อนไขการสมัครของสมาชิกอาจนำไปใช้ในกิจกรรมของการจัดตั้งคณะกรรมการในชุดแรกนี้ แต่ต้องชี้แจงให้ชัดเจนและโปร่งใส)

3. การกำหนดวิธีการในการเลือกคณะกรรมการบริหารจัดการชุมชน (ระดับจังหวัด) ชุดแรก ขึ้นมา โดยมีวาระอย่างน้อย 2 ปี ซึ่งคณะกรรมการจะประกอบด้วย

1. ประธานชุมชน

2.รองประธานคนที่ 1

3. รองประธานคนที่ 2

4. กรรมการตัวแทนจากแต่ละอำเภอ จำนวน 3 คน (อำเภอเมือง อำเภออัมพวาและอำเภอปางคนที) ซึ่งมีหน้าที่ในการนำมติความเห็นต่างๆ รวมทั้งขอเสนอแนะและข้อเรียกร้องต่างๆ ให้กรรมการชุดใหญ่ และนำมติหรือกิจกรรมต่างๆ ของกรรมการชุดใหญ่แจ้งให้สมาชิกได้ทราบ

5. กรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์ จำนวน 1 คน ซึ่งมีหน้าที่ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารในเรื่องที่เกี่ยวข้อง เช่น เรื่องของความก้าวหน้า การศึกษาเรื่องของคอมพิวเตอร์ ให้กับสมาชิกได้ทราบด้วยวิธีการต่างๆ เช่น จดหมายเหียน จดหมายข่าว เป็นต้น

6. กรรมการฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 คน ซึ่งมีหน้าที่ จัดหาข้อมูลวิชาการในเรื่องของวิชาการในวิชาชีพ เช่น เรื่องของคอมพิวเตอร์และระบบอินเตอร์เน็ต เป็นต้น

7. กรรมการฝ่ายนายทะเบียน จำนวน 1 คน มีหน้าที่ รวบรวมข้อมูลผู้ประกอบการโอมสเตย์ ทั้งจังหวัด เพื่อเป็นฐานข้อมูล และ Update ข้อมูลที่เกี่ยวข้องอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

8. กรรมการฝ่าย เหตุภัย จำนวน 1 คน มีหน้าที่จัดทางบประมาณ เพื่อใช้ในการบริหารจัดการ กิจกรรมต่างของชุมชน ซึ่งอาจได้จากค่าสมัครเป็นสมาชิกของชุมชน ค่าลงทะเบียนจาก การจัดประชุมวิชาการ, การจัดทำข้อมูลรีลีฟของชุมชน

9. กรรมการฝ่ายกิจกรรมและประสานงาน จำนวน 1 คน มีหน้าที่ ในการจัดทำกิจกรรมของชุมชน เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดนิทรรศการต่างๆ ทั้งประสานงานกับเครือข่ายวิชาชีพ อื่นๆ ที่อาจจะต้องมีกิจกรรมร่วมกันได้ในอนาคต เพื่อเป็นพันธมิตรที่เข้มแข็งต่อไป

10. เลขาธุการชุมชน จำนวน 1 คน มีหน้าที่ ในการตรวจสอบจัดทำรายงานการประชุม และสรุปผลการประชุม และมติ ของคณะกรรมการ เพื่อเสนอให้สมาชิกได้รับทราบ

11. ผู้ช่วยเลขาธุการ จำนวน 2 คน มีหน้าที่ ในการทำรายงานการประชุม การกำหนด ระเบียบวาระการประชุม อีกทั้งมติกรรมการให้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนต้องมีการทำหนังสือตอบแทนที่ชัดเจนเป็นมติของคณะกรรมการ

2. สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม

เว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ส่วนใหญ่มักมีสถานที่ท่องเที่ยวที่นำเสนอบนเว็บไซต์เพียงไม่กี่แห่ง และไม่ว่าจะเปิดเว็บไซต์ใด ก็จะมีสถานที่ท่องเที่ยวที่เดียวกันหมด ซึ่งไม่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างเพียงพอ แต่ในความเป็นจริงแล้วจังหวัดสมุทรสงครามเป็นจังหวัดเล็กๆ ที่มีสถานที่ท่องเที่ยวมากมายที่น่าสนใจ ที่ควรนำเสนอบนสื่อเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ เพื่อกратตุนให้นักท่องเที่ยวอย่างเข้ามาเที่ยว ซึ่งเป็นการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามได้ถูกทางหนึ่ง

ส่วนที่ 2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

การศึกษาแนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อประยุกต์ใช้ให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจเชิงสำรวจเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์และความต้องการของนักท่องเที่ยวในการพัฒนาเว็บไซต์ ผลจากการวิจัยจะนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1	ข้อมูลด้านลักษณะทางประชากร
ตอนที่ 2	ข้อมูลเกี่ยวกับเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม
ตอนที่ 3	ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวในการพัฒนาเว็บไซต์ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านลักษณะทางประชากร

จากการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลด้านลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และภูมิลำเนา ผลการแจกแจงปรากฏ ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากแต่ละลักษณะทางประชากร

ตารางที่ 1.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากแต่ละเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	165	41.3
หญิง	235	58.8

จากการแจกแจงข้อมูลตามตารางที่ 1.1 พบร่ว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยที่กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 58.8 และกลุ่มตัวอย่างเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 41.3

ตารางที่ 1.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากการแจกแจงตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 25 ปี	116	29.0
25 – 34 ปี	137	34.3
35 – 44 ปี	85	21.3
45 – 54 ปี	46	11.5
55 ปีขึ้นไป	16	4.0

จากการแจกแจงข้อมูลตามตารางที่ 1.2 พบร่วม

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.0 รองมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 25 – 34 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.3 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 35 – 44 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.3 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 45 – 54 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.5 และกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดคือกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 55 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4.0

ตารางที่ 1.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากการแจกแจงตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า	36	9.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	66	16.5
อนุปริญญา/ปวส.	39	9.8
ปริญญาตรี	211	52.8
สูงกว่าปริญญาตรี	47	11.8

จากการแจกแจงข้อมูลตามตารางที่ 1.3 พบร่วม

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 52.8 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. คิดเป็นร้อยละ 16.5 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 11.8 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญา/ปวส. คิดเป็นร้อยละ 9.8 และกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดคือกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า คิดเป็นร้อยละ 9.0

ตารางที่ 1.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากการแจกจ่ายตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	134	33.5
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	65	16.3
พนักงานบริษัท	110	27.5
ประกอบกิจการส่วนตัว	76	19.0
เกษตรกร/รับจำจ้าง	15	3.8

จากการแจกจ่ายข้อมูลตามตารางที่ 1.4 พบร่วม

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 33.5 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 27.5 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบกิจการส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 19.0 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 16.3 และกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดคือ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเกษตรกร/รับจำจ้าง คิดเป็นร้อยละ 3.8

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตารางที่ 1.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากแจงตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	93	23.3
5,000 – 15,000 บาท	137	34.3
15,001 – 25,000 บาท	79	19.8
25,001 – 35,000 บาท	55	13.8
35,001 – 45,000 บาท	14	3.8
45,001 บาทขึ้นไป	22	5.5

จากการแจงข้อมูลตามตารางที่ 1.5 พบร่วม

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,000 – 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.3 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.3 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 15,001 – 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.8 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.8 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 45,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 5.5 และกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดคือกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001 – 45,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.8

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ ในจังหวัดสมุทรสงคราม

ตารางที่ 2.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามจากสื่อมวลชน

สื่อมวลชน	ความบ่อขึ้นในการเปิดรับสื่อ					ค่าเฉลี่ย \bar{x} (1 – 5)
	ทุกเดือน	2-3 เดือน / ครั้ง	4-6 เดือน/ ครั้ง	1 ปี/ครั้ง	ไม่เคย เลย	
1) หนังสือพิมพ์	29 (7.3)	150 (37.5)	64 (16.0)	55 (13.8)	102 (25.5)	2.87 ปานกลาง
2) นิตยสาร/ วารสารทั่วไป	42 (10.5)	164 (41.0)	83 (20.8)	49 (12.3)	62 (15.5)	3.18 ปานกลาง
3) วิทยุ	47 (11.8)	113 (28.3)	58 (14.5)	36 (9.0)	146 (36.5)	2.69 ปานกลาง
4) โทรทัศน์	76 (19.0)	145 (36.5)	79 (19.8)	49 (12.3)	51 (12.8)	3.36 ปานกลาง
5) ป้ายโฆษณา	50 (12.5)	133 (33.3)	71 (17.8)	46 (11.5)	100 (25.0)	2.96 ปานกลาง
6) เว็บไซต์	98 (24.5)	151 (37.8)	62 (15.5)	19 (4.8)	70 (17.5)	3.47 ปานกลาง
ระดับของการเปิดรับข่าวสารผ่านทางสื่อมวลชน						3.08 ปานกลาง

จากการแจกแจงข้อมูลตามตารางที่ 2.1 แสดงให้เห็นว่า มีกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามจากสื่อมวลชน 6 ประเภท โดย

- 1) ในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามผ่านหนังสือพิมพ์นั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ 2-3 เดือน/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยรับทราบข้อมูลข่าวสารทางหนังสือพิมพ์เลย คิดเป็นร้อยละ 25.5 รองลงมาเป็นผู้ที่รับทราบข้อมูลข่าวสาร 4-6

เดือน/ครั้ง , 1 ปี/ครั้ง และทุกเดือน คิดเป็นร้อยละ 16.0 , 13.8 , 7.3 ตามลำดับ ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับค่าแนวเฉลี่ยของความบ่อຍครั้งในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

2) ในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามผ่านนิตยสาร/วารสารทั่วไปนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านทางสื่อนิตยสาร/วารสารทั่วไป 2-3 เดือน/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 41.0 รองลงมาเป็นผู้ที่รับทราบข้อมูลข่าวสาร 4-6 เดือน/ครั้ง , ไม่เคยรับทราบเลย , 1 ปี/ครั้ง และทุกเดือน คิดเป็นร้อยละ 20.8 , 15.5 , 12.3 และ 10.5 ตามลำดับ ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับค่าแนวเฉลี่ยของความบ่อຍครั้งในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

3) ในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามผ่านวิทยุนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านทางสื่อวิทยุเลย คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมาเป็นผู้ที่รับทราบข้อมูลข่าวสาร 2-3 เดือน/ครั้ง , 4-6 เดือน/ครั้ง และทุกเดือน คิดเป็นร้อยละ 28.3 , 14.5 และ 11.8 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่รับทราบข้อมูลข่าวสาร 1 ปี/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.0 ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับค่าแนวเฉลี่ยของความบ่อຍครั้งในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

4) ในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามผ่านโทรศัพท์มือถือนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านทางโทรศัพท์ 2-3 เดือน/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมาเป็นผู้ที่รับทราบข้อมูลข่าวสาร 4-6 เดือน/ครั้ง , ทุกเดือน และผู้ที่ไม่เคยรับทราบข้อมูลข่าวสารทางโทรศัพท์เลย คิดเป็นร้อยละ 19.8 , 19.0 และ 12.8 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่รับทราบข้อมูลข่าวสาร 1 ปี/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.3 ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับค่าแนวเฉลี่ยของความบ่อຍครั้งในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

5) ในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามผ่านสื่อป้ายโฆษณาบน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านทางป้ายโฆษณา 2-3 เดือน/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาเป็นผู้ที่ไม่เคยรับทราบข้อมูลข่าวสาร , 4-6 เดือน/ครั้ง และทุกเดือน คิดเป็นร้อยละ 25.0 , 17.8 และ 12.5 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่รับทราบข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อป้ายโฆษณา 1 ปี/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.5 ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับค่าแนวเฉลี่ยของความบ่อຍครั้งในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

6) ในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามผ่านทางเว็บไซต์นั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านทางเว็บไซต์

2-3 เดือน/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.8 ของลงมาเป็นผู้ที่รับทราบข้อมูลข่าวสารทุกเดือน , ไม่เคยรับทราบข้อมูลข่าวสาร และ 4-6 เดือน/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.5 , 17.5 และ 15.5 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่รับทราบข้อมูลข่าวสาร 1 ปี/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.8 ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความแน่ใจของความบ่อຍครั้งในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

เพราะฉะนั้น ระดับความแน่ใจของความบ่อຍครั้งในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของ การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามผ่านสื่อมวลชนของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับที่ปานกลาง กล่าวคือ มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.08

ตารางที่ 2.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเจ้าแรกและตามการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามจากสื่อบุคคล

สื่อบุคคล	ความบ่อຍครั้งในการเปิดรับสื่อ					ค่าเฉลี่ย \bar{X} (1 – 5)
	ทุกเดือน	2-3 เดือน/ ครั้ง	4-6 เดือน/ ครั้ง	1 ปี/ ครั้ง	ไม่เคย เลย	
1) สมาชิกในครอบครัว	55 (13.8)	98 (24.5)	100 (25.5)	66 (16.5)	81 (20.3)	2.95 ปานกลาง
2) เพื่อนฝูง	95 (23.8)	138 (34.5)	95 (23.8)	39 (9.8)	33 (8.3)	3.55 สูง
3) เจ้าน้ำที่ การท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย	29 (7.3)	99 (24.8)	72 (18.0)	41 (10.3)	159 (39.8)	2.49 ต่ำ
4) บริษัทนำ เที่ยว/มัคคุเทศก์	38 (9.5)	91 (22.8)	75 (18.8)	54 (13.5)	142 (35.5)	2.57 ปานกลาง
ระดับของการเปิดรับข่าวสารผ่านทางสื่อบุคคล						2.89 ปานกลาง

จากการแจกแจงข้อมูลตามตารางที่ 2.2 แสดงให้เห็นว่า มีกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามจากสื่อบุคคล 4 ประเภท โดย

1) ในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามจากผ่านทางสมาชิกในครอบครัวนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านทางสมาชิกในครอบครัว 4-6 เดือน/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.5 รองลงมาเป็นผู้ที่รับทราบข่าวสาร 2-3 เดือน/ครั้ง , ไม่เคยรับทราบข้อมูลข่าวสาร และ 1 ปี/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.5 , 20.3 และ 16.5 ตามลำดับ นอกจากนี้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับทราบข่าวสารทุกเดือน คิดเป็นร้อยละ 13.8 ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความแน่นเฉลี่ยของความบ่อຍครั้งในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

2) ในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามผ่านทางเพื่อนฝูงนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านทางเพื่อนฝูง 2-3 เดือน/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมาเป็นผู้ที่รับทราบข้อมูลข่าวสารทุกเดือน , 4-6 เดือน/ครั้ง มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 23.8 และ 1 ปี/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.8 ส่วนผู้ที่ไม่เคยรับทราบข้อมูลข่าวสารเลย คิดเป็นร้อยละ 8.3 ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความแน่นเฉลี่ยของความบ่อຍครั้งในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ในระดับสูง

3) ในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านทางเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยนั้น คิดเป็นร้อยละ 39.8 รองลงมาเป็นผู้ที่รับทราบข้อมูลข่าวสาร 2-3 เดือน/ครั้ง , 4-6 เดือน/ครั้ง และ 1 ปี/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.8 , 18.8 และ 10.3 ตามลำดับ ส่วนผู้ที่รับทราบข้อมูลข่าวสารทุกเดือน คิดเป็นร้อยละ 7.3 ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความแน่นเฉลี่ยของความบ่อຍครั้งในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ในระดับต่ำ

4) ในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวมัคคุเทศก์นั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านทางเพื่อนที่ทำงาน คนรู้จัก ญาติพี่น้องเลย คิดเป็นร้อยละ 35.5 รองลงมาเป็นผู้ที่รับทราบข้อมูลข่าวสาร 2-3 เดือน/ครั้ง , 4-6 เดือน/ครั้ง และ 1 ปี/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.8 , 18.8 และ 13.5 ตามลำดับ ส่วนผู้ที่รับทราบข้อมูลข่าวสารทุกเดือน คิดเป็นร้อยละ 9.5 ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความแน่นเฉลี่ยของความบ่อຍครั้งในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

เพราะฉะนั้น ระดับความแน่นเฉลี่ยของความบ่อຍครั้งในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามผ่านสื่อบุคคลของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับที่ปานกลางกล่าวคือ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.89

ตารางที่ 2.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากแต่ละจังหวัดตามการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามจากสื่อเฉพาะกิจ

สื่อเฉพาะกิจ	ความบ่อกรังในการเปิดสื่อ					ค่าเฉลี่ย \bar{X} (1 - 5)
	ทุกเดือน	2-3 เดือน/ ครั้ง	4-6 เดือน/ ครั้ง	1 ปี/ ครั้ง	ไม่เคย เลย	
1) ไปสเตอร์	54 (13.5)	93 (23.3)	90 (22.5)	45 (11.3)	118 (29.5)	2.80 ปานกลาง
2) นิทรรศการ	37 (9.3)	93 (23.3)	78 (19.5)	87 (21.8)	105 (26.3)	2.67 ปานกลาง
3) แผ่นพับ	69 (17.3)	106 (26.5)	91 (22.8)	48 (12.0)	86 (21.5)	3.06 ปานกลาง
ระดับของการเปิดรับข่าวสารผ่านทางสื่อเฉพาะกิจ						2.84 ปานกลาง

จากการแจกแจงข้อมูลตามตารางที่ 2.3 แสดงให้เห็นว่า มีกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามจากสื่อเฉพาะกิจ 3 ประเภท โดย

1) ในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามจากผ่านทางไปสเตอร์นั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับข่าวสารผ่านทางไปสเตอร์เลย คิดเป็นร้อยละ 29.5 รองลงมาเป็นผู้ที่รับทราบข่าวสาร 2-3 เดือน/ครั้ง 4-6 เดือน/ครั้ง , และทุกเดือน คิดเป็นร้อยละ 23.5 , 22.5 และ 13.5 นอกจากนั้นเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับทราบข่าวสาร 1 ปี/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.3 ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความสนใจของความบ่อกรังในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

2) ในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามผ่านทางนิทรรศการนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านทางนิทรรศการเลย คิดเป็นร้อยละ 26.3 รองลงมาเป็นผู้ที่รับทราบข้อมูลข่าวสาร 2-3 เดือน/ครั้ง , 1 ปี/ครั้ง และ 4-6 เดือน/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.3 , 21.8 และ 19.5 ตามลำดับ ส่วนผู้ที่รับทราบข้อมูล

ข่าวสารทุกเดือน คิดเป็นร้อยละ 9.3 ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับคะแนนเฉลี่ยของความบ่อຍครั้งในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

3) ในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามผ่านทางแผ่นพับนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านทางแผ่น 2-3 เดือน/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.5 รองลงมาเป็นผู้ที่รับทราบข้อมูลข่าวสาร 4-6 เดือน/ครั้ง , ทุกเดือน และไม่เคยรับทราบข้อมูลข่าวสาร คิดเป็นร้อยละ 22.8 , 21.5 และ 17.3 ตามลำดับ ส่วนผู้ที่รับทราบข้อมูลข่าวสาร 1 ปี/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.0 ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับคะแนนเฉลี่ยของความบ่อຍครั้งในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

เพราะฉะนั้น ระดับคะแนนเฉลี่ยของความบ่อຍครั้งในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของ การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามผ่านทางสื่อเฉพาะกิจของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับที่ปานกลางกล่าวคือ มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.84

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ข้อมูลความต้องการของนักท่องเที่ยวในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโฉมสไตล์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

ตารางที่ 3 จำนวน ร้อยละและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จากแจงตามต้องการของนักท่องเที่ยวในการพัฒนาเว็บไซต์ 3 ด้าน คือ ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับสนใจด้านการท่องเที่ยวแบบโฉมสไตล์ในจังหวัดสมุทรสงครามบนสื่อเว็บไซต์ ดังตารางที่ 3.1 ลักษณะ ข้อมูลการท่องเที่ยวแบบโฉมสไตล์ในจังหวัดสมุทรสงครามบนสื่อเว็บไซต์ ดังตารางที่ 3.2 และความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโฉมสไตล์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.1 จำนวน ร้อยละและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จากแจงตามข้อมูลข่าวสารที่ได้รับความสนใจด้านการท่องเที่ยวแบบโฉมสไตล์ในจังหวัดสมุทรสงครามบนสื่อเว็บไซต์

ข้อมูลที่สนใจ	จำนวน	ร้อยละ*
สถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียง	265	65.5
ที่พักแรมและราคา	251	62.8
แผนที่	176	44.0
ข้อมูลการเดินทาง	188	47.0
สินค้าพื้นเมือง/ของที่ระลึก	166	41.5
ร้านอาหาร	182	45.5
เทศบาล/งานประเพณี	192	48.0
เกร็ดความรู้	93	23.3
กิจกรรมการท่องเที่ยว	232	58.0
ห้องสนทนากลุ่ม	35	8.8
เครื่องมือค้นหา(Search)	58	14.5
คำถามที่พบบ่อย	36	9.0

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากการแจงและข้อมูลตามตารางที่ 3.1 พบว่า
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนใจข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวแบบโฉมสไตล์ในจังหวัดสมุทรสงครามบนสื่อเว็บไซต์ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียง คิดเป็นร้อยละ 65.5 รองลงมาคือ กิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีความสนใจข้อมูลข่าวสารในด้านที่พักแรมและราคา , กิจกรรมการท่องเที่ยว ,

เทศบาล/งานประเพณี , ข้อมูลการเดินทาง , ร้านอาหาร , แผนที่ , สินค้าพื้นเมือง/ของที่ระลึก , เกร็ดความรู้ , เครื่องมือค้นหา (Search) และคำถกที่พบบ่อย คิดเป็นร้อยละ 62.8 , 58.8 , 48.8 , 47.0 , 45.5 , 44.0 , 41.5 , 23.3 , 14.5 และ 9.0 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีความสนใจข้อมูล ข่าวสารในด้านห้องสมนฐานา คิดเป็นร้อยละ 8.8

ตารางที่ 3.2 จำนวน ร้อยละและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามลักษณะข้อมูล การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามบนสื่อเว็บไซต์

ลักษณะข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ*
ภาพเหมือนจริงประกอบ	295	73.8
เสียงประกอบ	96	24.0
ภาพเคลื่อนไหว(Animation)	149	37.3
ดาวน์โหลดข้อมูลได้	154	38.5
Link กับเว็บไซต์อื่นที่เกี่ยวข้อง	174	43.5
วิดีโอ	75	18.8
จองที่พักออนไลน์	214	53.5

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากการแยกตามตารางที่ 3.2 พบร่วม

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนใจลักษณะข้อมูลการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามบนสื่อเว็บไซต์ในรูปแบบของภาพเหมือนจริงประกอบ คิดเป็นร้อยละ 73.8 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีความสนใจลักษณะข้อมูลในรูปแบบของการจองที่พักออนไลน์ , Link กับเว็บไซต์อื่นที่เกี่ยวข้อง , ดาวน์โหลดข้อมูลได้ , ภาพเคลื่อนไหว (Animation) และเสียงประกอบ คิดเป็นร้อยละ 53.5 , 43.5 , 38.5 , 37.3 และ 24.0 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีความสนใจลักษณะข้อมูลในรูปแบบของวิดีโอ คิดเป็นร้อยละ 18.8

ตารางที่ 3.3 จำนวน ร้อยละและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง แจกแจงตามลักษณะความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโฉมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

ความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์	ความคิดเห็น					\bar{X} (1 – 5)	ความต้องการ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปานกลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง		
1) ข้อมูลที่ได้รับมีความทันสมัย	159 (39.8)	189 (47.3)	52 (13.0)	-	-	4.26	สูง
2) ข้อมูลที่ได้รับความถูกต้องครบถ้วน	171 (42.8)	175 (43.8)	54 (13.5)	-	-	4.29	สูง
3) ข้อมูลที่ได้รับนำไปประกอบการวางแผนหรือตัดสินใจท่องเที่ยวได้	148 (37.0)	178 (44.5)	70 (17.5)	4 (1.0)	-	4.17	สูง
4) ข้อมูลที่ได้รับมีส่วนให้นักท่องเที่ยวเข้าพักโฉมสเตย์	139 (34.8)	177 (44.3)	82 (20.5)	2 (0.5)	-	4.13	สูง
5) ข้อมูลที่ได้รับมีประโยชน์ให้เลือกมากพอที่จะใช้ในการตัดสินใจ	125 (31.3)	149 (37.3)	122 (30.5)	3 (0.8)	1 (0.3)	3.98	สูง
6) ข้อมูลที่ได้รับให้ความรู้เรื่องการท่องเที่ยวแบบโฉมสเตย์	132 (33.3)	178 (44.5)	80 (20.0)	7 (1.8)	3 (0.8)	4.07	สูง
7) ข้อมูลที่ได้รับให้ความบันเทิง เช่น เกมออนไลน์	43 (10.8)	92 (23.0)	119 (29.8)	84 (21.0)	62 (15.5)	2.92	ปานกลาง
8) มีข้อมูลการท่องเที่ยวหลายประเภท เช่น วัด ป่าและบริเวณใกล้เคียงให้เลือกค้นหา	120 (30.0)	155 (38.8)	100 (25.0)	25 (6.3)	-	3.92	สูง
9) เว็บไซต์มีรูปแบบการนำเสนอที่น่าสนใจทำให้เห็นความสวยงามจากสถานที่ท่องเที่ยวได้	153 (38.8)	174 (43.5)	68 (17.0)	5 (1.3)	-	4.18	สูง

10) ภาษาที่ใช้ผ่านเว็บไซต์ง่าย ต่อการเข้าใจ	169 (42.3)	159 (39.8)	68 (17.0)	3 (0.8)	1 (0.3)	4.23	สูง
11) มีภาษาอังกฤษสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ	170 (42.5)	156 (39.0)	70 (17.5)	3 (0.8)	1 (0.3)	4.22	สูง
12) เว็บไซต์มีการนำเสนอที่อ่านง่ายสบายตา	183 (45.8)	159 (39.8)	55 (13.8)	2 (0.5)	1 (0.3)	4.30	สูง
13) เว็บไซต์สามารถเรียกดูข้อมูลได้เร็ว	207 (51.8)	136 (34.0)	52 (13.0)	4 (1.0)	1 (0.3)	4.36	สูง
14) เว็บไซต์มีเครื่องมือช่วยนำทาง เช่น ลูกศรย้อนกลับหรือขึ้นบน	148 (37.0)	132 (33.0)	105 (26.3)	13 (3.3)	2 (0.5)	4.02	สูง
รวม						4.07	สูง

จากการแจกแจงข้อมูลตามตารางที่ 3.3 ความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 14 ประการ พบว่า

1) ความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านข้อมูลที่ได้รับมีความทันสมัย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 47.3 รองลงมาคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 39.8 นอกนั้นกลุ่มตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 13.0 ปานกลาง ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านข้อมูลที่ได้รับมีความทันสมัย อยู่ในเกณฑ์สูง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26

2) ความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านข้อมูลที่ได้รับความถูกต้อง ครอบคลุม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 43.8 รองลงมาคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 42.8 นอกนั้นกลุ่มตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 13.5 ปานกลาง ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับคะแนนเฉลี่ยเฉลี่ยความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านข้อมูลที่ได้รับความถูกต้อง ครอบคลุม อยู่ในเกณฑ์สูง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29

3) ความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านข้อมูลที่ได้รับนำไปประกอบการวางแผนหรือตัดสินใจท่องเที่ยวได้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 44.5 รองลงมาคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง และปานกลาง

คิดเป็นร้อยละ 37.0 และ 17.5 ตามลำดับ นอกนั้นกลุ่มตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 1.0 ไม่เห็นด้วย ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านข้อมูลที่ได้รับนำไปใช้ประกอบการวางแผนหรือตัดสินใจท่องเที่ยวได้ อยู่ในเกณฑ์สูง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17

4) ความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านข้อมูลที่ได้รับมีส่วนให้นักท่องเที่ยวเข้าพักโอมสเตย์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 44.3 รองลงมาคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง และปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 34.8 และ 20.5 ตามลำดับ นอกนั้นกลุ่มตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 0.5 ไม่เห็นด้วย ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านข้อมูลที่ได้รับมีส่วนให้นักท่องเที่ยวเข้าพักโอมสเตย์ อยู่ในเกณฑ์สูง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13

5) ความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านข้อมูลที่ได้รับมีปัจจัยชั้นให้เลือกมากพอที่จะใช้ในการตัดสินใจ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมาคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง, ปานกลาง และไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 31.3, 30.5 และ 0.8 ตามลำดับ นอกนั้นกลุ่มตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 0.3 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านข้อมูลที่ได้รับมีปัจจัยชั้นให้เลือกมากพอที่จะใช้ในการตัดสินใจ อยู่ในเกณฑ์สูง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98

6) ความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านข้อมูลที่ได้รับให้ความรู้เรื่องการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 44.5 รองลงมาคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง, ปานกลาง และไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 33.3, 20.0 และ 1.8 ตามลำดับ นอกนั้นกลุ่มตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 0.8 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านข้อมูลที่ได้รับให้ความรู้เรื่องการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์อยู่ในเกณฑ์สูง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07

7) ความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านข้อมูลที่ได้รับให้ความบันเทิง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 29.8 รองลงมาคือ คือ เห็นด้วย, ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 23.0, 20.0 และ 15.5 ตามลำดับ นอกนั้นกลุ่มตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 10.8 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อ

ส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านข้อมูลที่ได้รับให้ความบันเทิงอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92

8) ความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านการมีข้อมูลการท่องเที่ยวหลายประเภทให้เลือกค้นหา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 38.8 รองลงมาคือ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง และปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 30.0 และ 25.9 ตามลำดับ นอกนั้นกลุ่มตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 6.3 ไม่เห็นด้วย ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านข้อมูลการมีข้อมูลการท่องเที่ยวหลายประเภทให้เลือกค้นหา อยู่ในเกณฑ์สูง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92

9) ความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านเว็บไซต์มีรูปแบบการนำเสนอที่น่าสนใจทำให้เห็นความสวยงามจากสถานที่ท่องเที่ยวได้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 43.5 รองลงมาคือ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง และปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 38.8 และ 17.0 ตามลำดับ นอกนั้นกลุ่มตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 1.3 ไม่เห็นด้วย ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านเว็บไซต์มีรูปแบบการนำเสนอที่น่าสนใจทำให้เห็นความสวยงามจากสถานที่ท่องเที่ยวได้ อยู่ในเกณฑ์สูง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18

10) ความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านภาษาที่ใช้ผ่านเว็บไซต์ง่ายต่อการเข้าใจ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมาคือ คือ เห็นด้วย, ปานกลาง และไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 39.8, 17.0 และ 0.8 ตามลำดับ นอกนั้นกลุ่มตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 0.3 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านภาษาที่ใช้ผ่านเว็บไซต์ง่ายต่อการเข้าใจ อยู่ในเกณฑ์สูง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23

11) ความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านการมีภาษาอังกฤษสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งคิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมาคือ คือ เห็นด้วย, ปานกลาง และไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 39.0, 17.5 และ 0.8 ตามลำดับ นอกนั้นกลุ่มตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 0.3 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านการมีภาษาอังกฤษสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ อยู่ในเกณฑ์สูง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22

12) ความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านเว็บไซต์มีการนำเสนอที่อ่านง่ายสบายตา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างคิดเป็นร้อยละ 45.8 รองลงมาคือ คือ เห็นด้วย, ปานกลาง และไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 39.8, 13.8 และ 0.5 ตามลำดับ นอกนั้นกลุ่มตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 0.3 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านเว็บไซต์มีการนำเสนอที่อ่านง่ายสบายตา อญี่ในเกณฑ์สูง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30

13) ความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านเว็บไซต์สามารถเรียกดูข้อมูลได้เร็ว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 51.8 รองลงมาคือ คือ เห็นด้วย, ปานกลาง และไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 34.0, 13.0 และ 1.0 ตามลำดับ นอกนั้นกลุ่มตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 0.3 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านเว็บไซต์สามารถเรียกดูข้อมูลได้เร็ว อญี่ในเกณฑ์สูง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36

14) ความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านเว็บไซต์มีเครื่องมือช่วยนำทาง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมาคือ คือ เห็นด้วย, ปานกลาง และไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 33.0, 26.3 และ 3.3 ตามลำดับ นอกนั้นกลุ่มตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 0.5 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านเว็บไซต์มีเครื่องมือช่วยนำทาง อญี่ในเกณฑ์สูง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02

สำหรับระดับคะแนนเฉลี่ยความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวมอญี่ในเกณฑ์สูง กล่าวคือ มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.07

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพรวมของการแนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

การพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ เป็นส่วนหนึ่งในการจัดการการท่องเที่ยว เพื่อช่วยให้เว็บไซต์นั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสร้างความสนใจระหว่างหมู่บ้าน การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์กับนักท่องเที่ยวกลุ่มต่างๆ ซึ่งในการศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม” ได้มีการศึกษาทั้งในส่วนของผู้ส่งสาร คือ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานด้านการผลิตเว็บไซต์ของโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามและผู้ประกอบการการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร และการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เก็บข้อมูล เพื่อศึกษาและสำรวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่ใช้บริการการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามเกี่ยวกับความต้องการในด้านต่างๆ ผลการวิจัยสามารถสรุปได้เป็น 3 ประเด็น ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 ลักษณะการใช้สื่อประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์

หนึ่งในกระบวนการการประชาสัมพันธ์ที่สำคัญคือ การเลือกใช้สื่อ โดยสื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์นั้นมีอยู่หลายประเภทด้วยกัน ซึ่งการเลือกสื่อที่เหมาะสมจะสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการประชาสัมพันธ์ได้ โดยผู้ประกอบการการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม จะเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมในการส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ คือ เลือกสื่อที่สามารถถ่ายทอดได้ทั้งภาพและเสียง หรือเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้ามามีส่วนร่วม สัมผัสของจริงได้ เช่น สื่อโทรศัพท์ นอกจากนี้ ยังมีการเลือกใช้สื่อที่สามารถเข้าถึงได้ตลอดเวลา รวดเร็วและเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากหลากหลายแหล่งมาไว้ที่เดียวกัน สามารถนำเสนอเนื้อหาเฉพาะเรื่อง เจาะลึกรายละเอียดเพื่อสนองความต้องการเฉพาะกลุ่มได้อย่างสื่อเว็บไซต์ ซึ่งในส่วนของเนื้อหาในเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ ที่ตามปกติแล้วจะมีรายละเอียดการเดินทาง บรรยายกาศ ราคาที่พัก เบอร์โทรศัพท์แล้ว ยังเน้นในเรื่องราวของกิจกรรมการท่องเที่ยว และมีเทคนิคการนำเสนอความเป็นจริงที่เป็นธรรมชาติ ควรมีการนำเสนอจัดวางรูปแบบให้ดูเรียบง่าย

เมื่อสร้างเว็บไซต์แล้ว จะต้องพยายามทำให้เว็บไซต์นั้น เป็นที่รู้จักเพื่อให้ผู้ชมเข้ามายี่ยมชมเป็นจำนวนมาก โดยประชาสัมพันธ์เว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ ด้วยวิธีการลงทะเบียนในเครื่องมือค้นหา (Search Engine) การประชาสัมพันธ์ลงเว็บบอร์ด (Web board) และใช้การ

เชื่อมโยง (Hyperlink) เมื่อทำการประชาสัมพันธ์เว็บไซต์ให้เป็นที่รู้จักแล้ว สิ่งที่ต้องทำต่อไปคือพยายามให้ผู้ที่เคยเข้ามาเยี่ยมชม กลับมาเยี่ยมอีกอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการดูแลและปรับปรุง เว็บไซต์ (Update) การทำให้เครื่องมือค้นหางlob (Search Engine) และการจัดกิจกรรมที่น่าสนใจ การใช้สื่อที่เหมาะสมเพื่อการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์กับนักท่องเที่ยว จะใช้สื่อ เว็บไซต์และสื่อโทรทัศน์ในการเผยแพร่ข่าวสารการท่องเที่ยว กิจกรรมต่างๆ ซึ่งผลจากการวิจัยเชิง สำรวจ พบว่า ประชาชนที่ใช้บริการการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามมีการ เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ จากเว็บไซต์มากที่สุด รองลงมา คือ สื่อ โทรทัศน์ช่องกัน ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ผู้ประกอบการโอมสเตย์สามารถเลือกใช้สื่อในการ เผยแพร่ข่าวสารได้อย่างสอดคล้องกับการเปิดรับของนักท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวที่ใช้บริการการ ท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ส่วนใหญ่สนใจข้อมูลข่าวสารบนเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ใน ด้านสถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียงมากที่สุด และมีความสนใจลักษณะข้อมูลบนสื่อเว็บไซต์ในรูปแบบ ของภาพเหมือนจริงประกอบมากที่สุด รวมทั้งต้องการให้เว็บไซต์เรียกดูข้อมูลได้เร็วมากที่สุด รองลงมา คือ มีการนำเสนอที่อ่านง่ายสบายตา โดยมีอิทธิพลต่อความต้องการในการพัฒนา เว็บไซต์อยู่ในระดับสูง ส่วนข้อมูลที่ได้รับให้ความบันเทิง นักท่องเที่ยวมีความเห็นว่า มีอิทธิพลต่อ ความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

การพัฒนาเว็บไซต์เปรียบได้เหมือนกับการพัฒนาสิ่งอื่นๆ ซึ่งมีทั้งประสบความสำเร็จและ ล้มเหลว เป็นเรื่องที่สำคัญที่ผู้ผลิตเว็บไซต์ควรหันมาพิจารณาอย่างจริงจัง การออกแบบและการ พัฒนาเว็บไซต์ที่ดี จะช่วยทำให้เว็บไซต์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ประเด็นที่ 2 ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบ โอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

1. ปัญหาด้านเครื่องคอมพิวเตอร์

คอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการเขียนต่อเนื่องกับการพัฒนาสิ่งอื่นๆ ซึ่งมีทั้งประสบความสำเร็จและ ล้มเหลว เป็นเรื่องที่สำคัญที่ผู้ผลิตเว็บไซต์ควรหันมาพิจารณาอย่างจริงจัง การออกแบบและการ พัฒนาเว็บไซต์ที่ดี จะช่วยทำให้เว็บไซต์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ปัญหาด้านบุคคลากร

ผู้ประกอบการโอมสเตย์ยังขาดความรู้ ความเข้าใจในระบบอินเทอร์เน็ต และไม่มีแนวคิดในการดำเนินธุรกิจในรูปแบบนี้ เพราะผู้ประกอบการโอมสเตย์ส่วนมาก เป็นชาวสวน ชาวไร่ จึงไม่เห็นความสำคัญของการใช้ระบบอินเทอร์เน็ตในการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ เมื่อไม่มีความรู้อย่างคอมพิวเตอร์แล้ว การพัฒนาเว็บไซต์จะลำบากมากขึ้น และในความคิดของผู้ประกอบโอมสเตย์ มักจะคิดว่า Yang มีนักท่องเที่ยวที่ให้ความสนใจกับการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์อยู่ ทำให้ไม่มีการเตรียมการและปรับตัวให้พร้อมรับกับการแข่งขันที่มากขึ้น

ประเด็นที่ 3 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ ในจังหวัดสมุทรสงคราม

1. การรวมตัวกันของผู้ประกอบการโอมสเตย์

ผู้ประกอบการโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามควรมีการรวมตัว เพื่อสร้างความร่วมมือร่วมใจภายใต้ชุมชนของตน ทำให้การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามเกิดการท่องเที่ยวที่ครบวงจร ซึ่งก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่คนในชุมชน โดยมีบ้านพักแบบโอมสเตย์จำนวนไม่น้อยที่มีศักยภาพที่จะก่อตั้งขึ้นมาเป็นชุมชนเว็บไซต์ที่พักโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ด้วยการนำเสนอสถานที่ท่องเที่ยวแปลกใหม่บนสื่อเว็บไซต์และโซเชียลมีเดียให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการพิวเตอร์และระบบอินเทอร์เน็ต ก็จะช่วยลดภาระว่าจ้างบริษัทผู้จัดทำและออกแบบเว็บไซต์ได้

2. การสนับสนุนช่วยเหลือของภาครัฐ

รัฐบาลควรมีการลงทุนในเรื่องการให้ความรู้และฝึกอบรมในเรื่องอินเทอร์เน็ตให้มากและกว้างขวางแก่ผู้ประกอบการโอมสเตย์อย่างจริงจัง เพื่อได้เลี้งเห็นความสำคัญการสื่อสารผ่านระบบอินเทอร์เน็ตและได้มีการนำเอกสารบนนี้มาใช้ให้เป็นประโยชน์กับการท่องเที่ยวโอมสเตย์ นอกจากนี้หน่วยงานที่รับผิดชอบในเรื่องโดยตรงควรเข้ามาร่วมเหลือผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กในการเป็นแหล่งรวมเว็บไซต์ทางด้านการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ของประเทศไทยด้วย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม” ประกอบด้วยการศึกษาวิจัยสองส่วนคือ ส่วนที่หนึ่ง การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ประกอบกับการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร เพื่อนำเสนอข้อมูลในรูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) และส่วนที่สอง การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลแบบครั้งเดียว เพื่อศึกษาและสำรวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่ใช้บริการโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม เกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์ในด้านต่างๆ จำนวน 400 คน โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาหาแนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ให้ตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยว
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย ผู้วิจัยสามารถสรุปผลในภาพรวมแยกออกเป็นสองส่วน ได้แก่ ส่วนที่หนึ่ง การศึกษาปัญหาและอุปสรรค ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ และในส่วนที่สอง การสรุปผลการวิจัยในส่วนของการศึกษาและสำรวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่ใช้บริการโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์ในด้านต่างๆ

ส่วนที่ 1 การสรุปผลการวิจัยในส่วนของการศึกษาปัญหาและอุปสรรค ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัญหาและอุปสรรค ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์

โดยกลุ่มแรก ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้นำชุมชนและผู้ประกอบการโอมสเตย์ รวมทั้งผู้ดูแลเว็บไซต์การท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม ผลการวิจัยสามารถสรุปได้เป็น 3 ข้อดังต่อไปนี้

- 5.1 ลักษณะการใช้สื่อประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์
- 5.2 ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม
- 5.3 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

5.1 ลักษณะการใช้สื่อประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์

* สื่อที่ใช้ในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์

การใช้สื่อประชาสัมพันธ์ของหมู่บ้านการท่องเที่ยวโอมสเตย์ มีการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ที่หลากหลายเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้ประกอบไปด้วย 3 สื่อได้แก่

1. **สื่อบุคคล** หมู่บ้านการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ มีการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ประเภทบุคคลเป็นหลักในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวของทางหมู่บ้านให้กับนักท่องเที่ยวได้รับรู้ เนื่องจากการประชาสัมพันธ์ด้านสื่อบุคคลนั้น เป็นการประชาสัมพันธ์ที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆทั้งสิ้น และเป็นการประชาสัมพันธ์ที่ง่ายที่สุด ที่ทางชุมชนหมู่บ้านการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ได้ใช้ในการประชาสัมพันธ์มีดังนี้คือ

ชาวบ้านในหมู่บ้านและผู้นำชุมชน เป็นสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อบุคคลกลุ่มแรก ที่ได้ช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ของหมู่บ้านให้เป็นที่รู้จักแก่บุคคลภายนอก โดย

ผู้นำชุมชนและชาวบ้านในหมู่บ้านเมื่อได้ออกไปนอกราชบ้าน เวลาไปพบครรภ์ที่ไหนทั้งญาติและเพื่อนๆ ก็จะเชิญชวนให้คนภายนอกได้เข้ามาท่องเที่ยวในหมู่บ้านของตน

เพื่อนฝูง และญาติพี่น้องของนักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยว เป็นสื่อประชาสัมพันธ์ ประเภทสื่อบุคคลที่สำคัญที่สุด ที่ช่วยส่งเสริมประชาสัมพันธ์ชักจูงใจให้กับนักท่องเที่ยวคนอื่นๆ ที่เป็นเพื่อนหรือญาติพี่น้องของตน ให้เข้ามาท่องเที่ยวภายในหมู่บ้าน

เจ้าหน้าที่ของบริษัทนำเที่ยว เป็นสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อบุคคลที่มีส่วนช่วยในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ของหมู่บ้านให้เป็นที่รู้จักแก่นักท่องเที่ยวได้อีกด้วย หนึ่ง ส่วนใหญ่จะเป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติจะได้รับข้อมูลและเรื่องราวของหมู่บ้านการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์จากเจ้าหน้าที่บริษัทนำเที่ยว

เจ้าหน้าที่ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อบุคคลที่สำคัญ ที่ได้มีส่วนช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของทางหมู่บ้านได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะช่วงแนะนำ ให้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่ติดต่อสอบถามเข้ามา และแนะนำหมู่บ้านให้แก่สื่อมวลชนต่างๆ ที่อยากรู้ข้อมูลข่าวสารของหมู่บ้านอีกด้วย

2. สื่อเฉพาะกิจ หมู่บ้านท่องเที่ยวมีการใช้สื่อเฉพาะกิจเข้ามาช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของหมู่บ้านซึ่งช่วยส่งเสริมการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของหมู่บ้านท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี ได้แก่ แผ่นพับ ซึ่งเป็นสื่อเฉพาะกิจชนิดแรกที่และไปฝ่ากว้างไว้ตามสถานที่ราชการในตัวจังหวัดสมุทรสงครามเป็นส่วนใหญ่ แต่ระยะหลัง ได้มีการไปฝ่ากว้างไว้ตามสถานที่ต่างๆ ที่มีคนพำนักพำนั่น เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้และเดินทางมาก่อการท่องเที่ยวในหมู่บ้าน และหนังสือคู่มือการท่องเที่ยว ที่จัดทำขึ้นโดยหน่วยงานของรัฐ จะมีรายละเอียดที่เกี่ยวกับเรื่องของการท่องเที่ยวของทางหมู่บ้านลงไว้อย่างชัดเจน และมีรูปแบบสีสันที่น่าอ่าน ช่วยดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

3. สื่อมวลชน เป็นสื่อประชาสัมพันธ์ที่ทำให้ส่งสาร ไปยังผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายจำนวนมาก มากและอยู่อย่างกระจายตัวทั่วประเทศ ได้ภาษาในเวลาอันรวดเร็ว สื่อมวลชนเข้ามาช่วยในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของหมู่บ้านให้กับนักท่องเที่ยวได้รับรู้ ซึ่งสามารถแบ่งสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อมวลชนให้ในสื่อประชาสัมพันธ์ได้ดังนี้ คือ

โทรทัศน์ เป็นสื่อมวลชนที่ได้ช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของหมู่บ้านให้กับบุคคลภายนอกได้รับรู้ โดยทางหมู่บ้านไม่ได้เป็นผู้จัดทำหรือผลิตขึ้นมาเอง แต่ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลภายนอกเป็นผู้ผลิตให้ เป็นผลทำให้มีนักท่องเที่ยวสนใจเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว และมีการประชาสัมพันธ์ต่อๆ กันทำให้มีสถานีโทรทัศน์ซองต่างๆ ติดต่อขอถ่ายทำรายการทางสถานีโทรทัศน์

วิทยุ เป็นสื่อมวลชนที่ได้ช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของหมู่บ้านให้กับบุคคลภายนอกได้รับรู้ โดยทางหมู่บ้านไม่ได้เป็นผู้จัดทำหรือผลิตขึ้นมาเอง แต่ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลภายนอกเป็นผู้ผลิตให้ โดยเฉพาะในช่วงแรกของการท่องเที่ยว ก็ได้รับความช่วยเหลือจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ที่ช่วยประสานงานฝากริ่งประชาสัมพันธ์ของทางหมู่บ้านท่องเที่ยวไปกับสถานีวิทยุกระจายเสียงคลื่นต่างๆ ได้ช่วยอุดหนุนภาคประชาชนประชาสัมพันธ์

หนังสือพิมพ์ เป็นสื่อมวลชนที่ช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้กับบุคคลภายนอกได้รับรู้ โดยทางหมู่บ้านไม่ได้เป็นผู้จัดทำหรือผลิตขึ้นมาเอง แต่ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลภายนอกเป็นผู้ผลิตให้ ได้ติดต่อเข้ามาเพื่อขอข้อมูลและเข้ามาเที่ยวชมภายในหมู่บ้าน

นิตยสาร เป็นสื่อมวลชนชนิดแรกที่ได้ช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในรูปแบบของโฉมสเตย์ให้บุคคลภายนอกได้รับรู้ โดยทางหมู่บ้านไม่เป็นผู้จัดทำหรือผลิตขึ้นมาเอง แต่ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลภายนอกเป็นผู้ผลิตให้ นิตยสารมีการพิมพ์ที่ประณีต มีสีสันสวยงามที่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่านได้เป็นอย่างดี และเสนอเรื่องราวเฉพาะเรื่องและลึกซึ้งกว่าหนังสือพิมพ์ มีภาพประกอบสวยงาม สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายโดยเฉพาะได้

เว็บไซต์ หมู่บ้านการท่องเที่ยว มีการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ประเภทอินเตอร์เน็ตเข้ามาช่วยในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของหมู่บ้านให้กับนักท่องเที่ยวได้รับรู้ โดยได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ของกรมพัฒนาชุมชนจังหวัดสมุทรสงคราม ที่ช่วยประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ได้จัดทำข้อมูลการท่องเที่ยวของหมู่บ้านลงบนเว็บไซต์ของหน่วยงานต่างๆ ให้ โดยเฉพาะเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย รวมทั้งเว็บไซต์แม่กลองดีและเว็บไซต์แม่กลองทูเดย์ที่มีบทบาทมากในการลงเรื่องราวต่างๆ ของการท่องเที่ยวแบบโฉมสเตย์ในหมู่บ้าน โดยในส่วนของเนื้อหาในเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโฉมสเตย์ที่ควรจะเป็น ที่ตามปกติแล้วจะมีรายละเอียดการเดินทาง ราคาน้ำที่พักแล้ว ยังเน้นในเรื่องราวของกิจกรรมการท่องเที่ยว อาหารเด่นประจำจังหวัด และสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม

ส่วนเทคนิคการนำเสนอบนเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ควนนำเสนอความเป็นจริงที่เป็นธรรมชาติ ความสวยงามตามธรรมชาติที่เป็นรูปภาพจริง และสร้างความเข้าใจชัดเจนในสิ่งที่ต้องการสื่อสารในเว็บไซต์ โดยการให้รูปภาพมีความสมพันธ์กับเนื้อหาในเว็บไซต์ ความมีการนำเสนอจัดวางรูปแบบให้ดูเรียบง่าย แยกเป็นสัดส่วนชัดเจน สร้างความรู้สึกสม่ำเสมอ เรียบร้อย เป็นกันเอง นอกจากนี้ ผู้ประกอบการโขมสเตย์ ยังต้องการประชาสัมพันธ์ให้คนที่มาชุมเว็บไซต์ทราบว่า การท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์แห่งนี้ เป็นการอยู่ร่วมกับเจ้าของบ้านเกษตรกรผู้เป็นเจ้าของสวน และกินนอน ทำกิจกรรมร่วมกับเจ้าของบ้านตามวิถีชีวิตประภติ โดยนักท่องเที่ยวจะได้สัมผัสชีวิตที่ไม่ได้ปูรุ่งแต่ง ได้เห็น ได้ร่วมกิจกรรมในอาชีพของเจ้าของบ้าน ที่ดูแลบริการเหมือนลูกหลาน ซึ่งเป็นลักษณะที่แตกต่างจากบริการของโรงแรม และมีค่าใช้จ่ายต่ำกว่า โดยเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ถ้าเปรียบเทียบกับเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์จากจังหวัดอื่นหรือที่อื่นๆ เว็บไซต์ของที่อื่นจะหุ้นหancoลังการ ใกล้เคียงเว็บไซต์ของรีสอร์ฟ ส่วนมากผู้ประกอบการโขมสเตย์เป็นผู้สูงอายุ ที่ไม่มีความรู้ความสามารถทางด้านคอมพิวเตอร์ จึงฝากให้คนรู้จักที่พอทำเว็บไซต์ได้ ช่วยทำ ดังนั้น เว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม มีความเรียบง่าย โดยเว็บไซต์หนึ่งจะมีเพียง 3-4 หน้า และไม่ค่อยใช้กราฟฟิกและแอนิเมชัน (Animation)

เหตุผลที่ผู้ประกอบการโขมสเตย์เลือกใช้เว็บไซต์เพื่อประชาสัมพันธ์ที่พักโขมสเตย์ คือ ความสามารถที่เผยแพร่ได้ทั่วโลก การที่สามารถทำงานแบบ Interactive การที่สามารถทำเป็นระบบมัลติมีเดียได้ จัดทำเว็บไซต์คุ้มค่ากว่าสื่ออื่นๆ และการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยได้ โดยมีผลิตและออกแบบเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ในจังหวัดของกลุ่มเป้าหมาย สามารถแบ่งได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ การสำรวจความคิดของลูกค้า การออกแบบเว็บไซต์ และการดูแลรักษาเว็บไซต์

ในการนิยามการทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ให้เป็นที่รู้จักนั้น กลุ่มเป้าหมายได้ประชาสัมพันธ์เว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ด้วยและไม่เก็บค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมจากลูกค้าแต่อย่างใด การประชาสัมพันธ์เว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์สามารถกระทำได้ด้วยวิธีการลงทะเบียนในเครื่องมือค้นหา (Search Engine) การประชาสัมพันธ์ลงเว็บบอร์ด (Web board) และการใช้ไฮเปอร์ลิงค์ (Hyperlink)

5.2 ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโฉมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

1. **ปัญหาด้านเครื่องคอมพิวเตอร์** เครื่องคอมพิวเตอร์ยังมีราคาแพงกว่าโทรศัพท์มือถือ และโทรศัพท์ จึงไม่มีความจำเป็นต้องใช้คอมพิวเตอร์สำหรับผู้ประกอบการโฉมสเตย์ เมื่อคอมพิวเตอร์เป็นสื่อที่เข้าถึงเว็บไซต์ จะส่งผลดีต่อการพัฒนาเทคโนโลยีในด้านการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตมากขึ้น แต่ถ้าหากคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการใช้อินเทอร์เน็ต ยังมีไม่มากพอ ก็ทำให้การพัฒนาของเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโฉมสเตย์เป็นไปได้ช้า

2. **ปัญหาด้านบุคลากร** ผู้ประกอบการโฉมสเตย์ส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อสารด้วยระบบอินเทอร์เน็ต ปัญหาและอุปสรรคด้านนี้จึงเปรียบเสมือนข้อจำกัดให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตได้ ในกรณีของผู้ประกอบการโฉมสเตย์ซึ่งเป็นชาวสวนผู้สูงอายุด้วยแล้ว ก็ยิ่งไม่มีเวลาพัฒนาความรู้ความสามารถในเรื่องของระบบอินเทอร์เน็ตและเว็บไซต์ รวมทั้งต้องรับผิดชอบงานภายนอกในสวนของตนและดูแลต้นรับนักท่องเที่ยว ก็ยิ่งไม่มีโอกาสที่จะใช้ประโยชน์ทางอินเทอร์เน็ตแต่อย่างใด

5.3 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโฉมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

1. **การรวมตัวกันของผู้ประกอบการโฉมสเตย์** ผู้ประกอบการโฉมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามควรมีการรวมตัวเป็นเครือข่าย เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับการท่องเที่ยวแบบโฉมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม สร้างความร่วมมือร่วมใจภายใต้ชุมชนของตน ทำให้การท่องเที่ยวแบบโฉมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามเกิดการท่องเที่ยวที่ครบวงจร ซึ่งก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่คนในชุมชน ซึ่งนำจะลดการพึ่งพาอาศัยตัวแทนนำเที่ยวได้อีกด้วย

2. **การสนับสนุนช่วยเหลือของภาครัฐ** รัฐบาลควรให้การสนับสนุนการท่องเที่ยวแบบโฉมสเตย์อย่างจริงจัง โดยรัฐควรมีการลงทุนในเรื่องการให้ความรู้และฝึกอบรมในเรื่องอินเทอร์เน็ตให้มากและกว้างขวางแก่ผู้ประกอบการโฉมสเตย์อย่างจริงจัง เพื่อได้เล็งเห็นความสำคัญการสื่อสารผ่านระบบอินเทอร์เน็ตและได้มีการนำเอาระบบหนึ่งมาใช้ให้เป็นประโยชน์กับการท่องเที่ยวโฉมสเตย์ นอกจากนี้หน่วยงานที่รับผิดชอบในเรื่องโดยตรงควรเข้ามาช่วยเหลือผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยว โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก ในการเป็นแหล่งรวมเว็บไซต์ทางด้านการท่องเที่ยวแบบโฉมสเตย์ของประเทศไทย

ส่วนที่ 2 การสรุปผลการวิจัยในส่วนของการศึกษาและสำรวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่ใช้บริการโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์ในด้านต่างๆ

ผู้วิจัยได้ออกแบบสอบถาม เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวมข้อมูลจำนวน 1 ชุด แล้วนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นสถิติพื้นฐานที่ใช้ในการอธิบายและแสดงค่าข้อมูลเป็นจำนวนน้อยละ (Percentage) โดยวิเคราะห์ในลักษณะตารางทางเดียวหรือตัวแปรเดียว ข้อมูลที่อธิบายได้แก่ ลักษณะเชิงประชากร การเบิดรับข้อมูลชาวสารประจำสัมพันธ์ ความต้องการของนักท่องเที่ยวในการพัฒนาเว็บไซต์

1. ข้อมูลด้านลักษณะประชากร

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในครั้งนี้เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 25 – 34 ปี จบการศึกษาขั้นสูงสุดในระดับปริญญาตรี และมีเป็นนักเรียน/นักศึกษามากที่สุด และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,000 – 15,000 บาท หากที่สุด

2. ข้อมูลการเบิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้แบ่งการเบิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ออกเป็นสื่อหลัก 3 ประเภท คือ สื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเน็ตเวกิจ ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

2.1 สื่อมวลชน

นักท่องเที่ยวที่ใช้บริการการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม มีการเบิดรับสื่อประชาสัมพันธ์จากสื่อมวลชนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างที่เบิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม จากสื่อเก็บไว้มีจำนวนมากที่สุด รองลงมา คือ โทรทัศน์ นิตยสาร/วารสารทั่วไป ป้ายโฆษณา หนังสือพิมพ์ ตามลำดับ ส่วนวิทยุ กลุ่มตัวอย่างเบิดรับน้อยที่สุด

2.2 สื่อบุคคล

นักท่องเที่ยวที่ใช้บริการการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์จากสื่อบุคคลเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม จากเพื่อนฝูงมีจำนวนมากที่สุด รองลงมา คือ สมาชิกในครอบครัว บริษัทนำเที่ยว/มัคคุเทศก์ ตามลำดับ ส่วนเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างเปิดรับน้อยที่สุด

2.3 สื่อเฉพาะกิจ

นักท่องเที่ยวที่ใช้บริการการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์จากสื่อเฉพาะกิจเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม จากสื่อแผ่นพับมากที่สุด รองลงมา คือ สื่อโพสต์อิหร์ ส่วนสื่อในทรัศกร กลุ่มตัวอย่างเปิดรับน้อยที่สุด

3. ข้อมูลความต้องการของนักท่องเที่ยวในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

3.1 ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามบนสื่อเว็บไซต์
นักท่องเที่ยวที่ใช้บริการการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม มีความสนใจข้อมูลข่าวสารบนสื่อเว็บไซต์ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียงมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านที่พัก โรงแรมและราคา กิจกรรมการท่องเที่ยว เทศกาล/งานประเพณี ข้อมูลการเดินทาง ร้านอาหาร แผนที่ シンคำพื้นเมือง/ชองที่ระลึก เกร็ดความรู้ เครื่องมือค้นหา (Search) และคำถามที่พบบ่อย ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างมีความสนใจข้อมูลข่าวสารในด้านห้องสนทนาน้อยที่สุด

3.2 ลักษณะข้อมูลการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามบนสื่อเว็บไซต์

นักท่องเที่ยวที่ใช้บริการการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม มีความสนใจลักษณะข้อมูลบนสื่อเว็บไซต์ในรูปแบบของภาพเหมือนจริงประกอบมากที่สุด รองลงมา คือ การจองที่พักออนไลน์ Link กับเว็บไซต์อื่นที่เกี่ยวข้อง ดาวน์โหลดข้อมูลได้ ภาพเคลื่อนไหว (Animation) และเสียงประกอบ ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างมีความสนใจลักษณะข้อมูลในรูปแบบของวิดีโอน้อยที่สุด

3.3 ความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

นักท่องเที่ยวที่ใช้บริการการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามมีความต้องการให้เว็บไซต์สามารถเรียกดูข้อมูลได้เร็วมากที่สุด รองลงมา คือ เว็บไซต์มีการนำเสนอที่อ่านง่ายสบายตา ข้อมูลมีความถูกต้องครบถ้วน ข้อมูลมีความทันสมัย ภาษาที่ใช้ง่ายต่อการเข้าใจ มีภาษาอังกฤษสำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ มีรูปแบบการนำเสนอที่น่าสนใจทำให้เห็นความสวยงามจากสถานที่ท่องเที่ยว ข้อมูลน่าไปประจดภาระวางแผนหรือตัดสินใจท่องเที่ยวได้ ข้อมูลมีส่วนให้นักท่องเที่ยวเข้าพักโอมสเตย์ ข้อมูลให้ความรู้เรื่องการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ มีเครื่องมือช่วยนำทาง มีโปรโมชั่นให้เลือกมากพอที่จะใช้ในการตัดสินใจ มีข้อมูลท่องเที่ยวหลายประเภทตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการข้อมูลที่ให้ความบันเทิงน้อยที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาปัญหาและอุปสรรค ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างเว็บไซต์ การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ ด้วยวิธีการต่างๆ ทั้งจากการศึกษาจากเอกสารและการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ตลอดจนใช้วิธีการเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเพื่อวิเคราะห์ในมุมมองของนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาเว็บไซต์ในด้านต่างๆ สามารถอภิปรายผลการวิจัยเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้เป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การศึกษาปัญหาและอุปสรรค ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

จากผลการวิจัย ทั้งในส่วนของการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และการศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้พบประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับการศึกษาปัญหาและอุปสรรค ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ โดยสามารถนำมาอภิปรายผลได้เป็น 3 ประเด็น คือ

1. ลักษณะการใช้สื่อประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์
2. ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม
3. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

1. ลักษณะการใช้สื่อประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์

การใช้สื่อประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามนั้น มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รู้จักหมู่บ้านการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ และเป็นการเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวได้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวภายในหมู่บ้าน โดยมีการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้ประกอบไปด้วย 4 สื่อ คือ สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ สื่อมวลชน และสื่อเว็บไซต์

1. สื่อบุคคล

จากการวิเคราะห์สื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อบุคคล ผู้วิจัยพบว่า การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม มีการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อบุคคลเป็นหลักในการประชาสัมพันธ์เรื่องราวการท่องเที่ยวของหมู่บ้านให้กับบุคคลภายนอกได้รับรู้ ได้แก่ สื่อบุคคลที่เป็นผู้นำชุมชน และชาวบ้านในหมู่บ้านท่องเที่ยว เพื่อนผู้ดูแลและญาติพี่น้องของนักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยว และเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จะเป็นสื่อบุคคลหลักในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของหมู่บ้านให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้ เนื่องจากเป็นการประชาสัมพันธ์โดยที่หมู่บ้านไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆทั้งสิ้น และยังเป็นการประชาสัมพันธ์ที่ง่ายที่สุด ที่สามารถซักจูงใจนักท่องเที่ยวได้โดยวิธีการพูดคุย ทำให้การเผยแพร่ข่าวสารเป็นไปในลักษณะยืดหยุ่น ปรับให้เข้ากับนักท่องเที่ยวเป็นรายๆไปได้ และสามารถซักถามทำความเข้าใจและมีปฏิกริยาตอบโต้ที่ชัดเจนและกันได้ ทำให้ได้รับความรู้สึกนึงกิดของนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เซ็นเตอร์และแจ็คสัน (Centre and Jackson, 1995) ที่ได้กล่าวว่า การสื่อสารระหว่างบุคคลมีผลต่อการทำให้ผู้รับสารยอมรับที่จะเปลี่ยนทัศนคติและยอมรับที่จะให้ความช่วยเหลือในการดำเนินกิจกรรมต่างๆมากที่สุด โดยสื่อบุคคลเป็นผู้นำสารที่สามารถก่อให้เกิดผลหรือโน้มน้าวใจได้ดีที่สุด บุคคลมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะสามารถสื่อสารได้เป็นการสื่อสารที่มีปฏิกริยาสนองกลับ (feedback) ทันทีทันใด ก่อให้เกิดการสื่อสารระหว่างบุคคลต่อบุคคล ถ้าผู้รับสารไม่เข้าใจหรือมีส่วนได้ไม่เข้าใจก็สามารถซักถามได้ รายละเอียดต่างๆ ก็สามารถอธิบายเพิ่มเติมให้เกิดความเข้าใจจนประสบผลสำเร็จ

2. สื่อเฉพาะกิจ

จากการวิเคราะห์สื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อเฉพาะกิจ ผู้วิจัยพบว่า การท่องเที่ยวแบบไฮมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม มีการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อเฉพาะกิจเพียง 2 รูปแบบ ทั้งที่มีการผลิตขึ้นมาเอง และบางส่วนก็มีหน่วยงานภายนอกผลิตให้ ได้แก่ แผ่นพับและหนังสือ คู่มือการท่องเที่ยว ซึ่งสื่อเฉพาะกิจเหล่านี้จะมีเนื้อหาเฉพาะ และมีจุดมุ่งหมายหลักอยู่ที่นักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม ซึ่งตรงกับที่ ทัคเกอร์และคณะ (Tucker and others, 1997) ได้อธิบาย คุณสมบัติของสื่อเฉพาะกิจไว้ว่า เป็นสื่อที่ผลิตขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ใดๆ ตุ่นๆ ประสงค์หนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งมักจะกำหนดกลุ่มเป้าหมายอย่างเจาะจงให้ตรงตามความจำเป็น ความเกี่ยวข้อง และความสนใจของผู้รับสาร และมีแนวโน้มในการเข้าถึงผู้แสวงหาข่าวสาร

3. สื่อมวลชน

จากการวิเคราะห์สื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อมวลชน ผู้วิจัยพบว่า การท่องเที่ยวแบบไฮมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม มีการใช้สื่อมวลชนอย่างครอบคลุม ได้แก่ สื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่อออนไลน์/วารสาร เข้ามาช่วยในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของหมู่บ้านให้กับนักท่องเที่ยวได้รับรู้ โดยสื่อมวลชนเหล่านี้ ทางหมู่บ้านท่องเที่ยวไม่ได้เป็นผู้ผลิตขึ้นมาเอง แต่ขอความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกให้ช่วยติดต่อประสานงานกับทางสื่อมวลชนต่างๆ ให้เข้ามาเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของหมู่บ้านให้บุคคลภายนอกได้รับรู้โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยว ซึ่งทางหมู่บ้านจะสนับสนุนให้ข้อมูลที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบไฮมสเตย์ของหมู่บ้านในเรื่องต่างๆ ที่สื่อมวลชนขอมา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ปวนะ สะตะเวทิน (2538) ที่ได้กล่าวไว้ว่า สื่อมวลชนเป็นสื่อที่มีความเป็นอิสระ และมีดุลยพินิจของตนเองในการพิจารณาข่าวสารที่นักประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือในการเผยแพร่ว่าจะมีความสนใจ และเหมาะสมที่จะเผยแพร่ต่อไปยังสาธารณะหรือไม่ ส่วนสื่อเว็บไซต์พบว่า การท่องเที่ยวแบบไฮมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม มีการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อเว็บไซต์เข้ามาช่วยในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของหมู่บ้านให้กับนักท่องเที่ยวได้รับรู้ อันได้แก่ การบริการข้อมูลทางเว็บไซต์ โดยได้รับความช่วยเหลือจากโดยได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอก ซึ่งถือได้ว่า หมู่บ้านการท่องเที่ยวแบบไฮมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม มีการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัยเข้ามาช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของทางหมู่บ้านได้เป็นอย่างดี เพราะสามารถเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้อย่างต่อเนื่อง ให้รายละเอียดมากกว่าสื่ออื่นๆ เพราะมีพื้นที่มากกว่า และมีความรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับนิวัฒน์และคณะ (Newsom and others, 1993) ที่ได้อธิบายว่า เว็บไซต์ต่างๆ เป็นสื่อใหม่ที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ใน

การประชาสัมพันธ์ได้ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆ แก่กลุ่มเป้าหมายให้สามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็วและตอบสนองความต้องการข้อมูลข่าวสารในระดับบุคคลได้เป็นอย่างดี

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ให้ประสบความสำเร็จได้นั้น จะต้องมีการใช้สื่อที่หลากหลายครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความแตกต่างกันได้ทุกกลุ่ม ซึ่งตรงกับที่อวรมณี ปีลันธน์อวatham (2537) ได้อธิบายไว้ว่า การดำเนินงานประชาสัมพันธ์ย่อมมีการใช้สื่ออย่างหลากหลาย จะต้องสามารถเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับสารที่จะส่ง เนื้อหาของสาร ผู้รับสาร และเป้าหมายในการส่งสาร เพื่อให้การประชาสัมพันธ์บรรลุวัตถุประสงค์

การประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ผ่านสื่อเว็บไซต์

แม่ทุกวันนี้สื่อเดิม เช่น วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ยังคงมีบทบาทสำคัญต่องานประชาสัมพันธ์อย่างมาก แต่ในปัจจุบันประเทศไทยต่างๆ มีการเข้ามายิงกันแบบไร้พรมแดน มีการขยายขอบเขตออกไปในระดับโลก และมีผลให้เกิดการแข่งขันในด้านความเร็วมากขึ้น ทำให้การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ต้องการเครื่องมือสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเหนือกว่าสื่อเดิมในหลายด้าน ซึ่งสื่อเว็บไซต์เป็นทางเลือกหนึ่งที่สามารถเข้ามาตอบสนองความต้องการดังกล่าวได้ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

1. ความสามารถที่เผยแพร่ได้ทั่วโลก

สื่อเว็บไซต์เป็นบริการบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่สามารถเข้าถึงได้จากทุกที่ทั่วโลกโดยไม่มีข้อจำกัดในด้านภูมิศาสตร์ และเข้าถึงได้ตลอดเวลาเพราเปิดให้บริการทุกวันตลอด 24 ชั่วโมง จึงทำลายข้อจำกัดทั้งสองด้านของสื่ออื่นๆ อย่างสิ้นเชิง และสามารถเป็นสะพานเชื่อมโยงให้ทุกคนเข้าหากันได้อย่างสะดวกง่ายดาย

2. การที่สามารถทำงานแบบ Interactive

สื่อเดิมส่วนใหญ่ทำงานในลักษณะสื่อสารทางเดียว (One-way Communication) จึงวัดผลการตอบรับได้ยาก แต่สื่อเว็บไซต์มีลักษณะสื่อสารสองทาง (Two-way Communication) มีช่องทางให้ผู้รับสารสามารถสื่อสารกลับมาได้ (Interactive) ทำให้รับรู้การตอบรับ หรือวัดผลสะท้อนกลับ (Impact) ได้รวดเร็ว

3. การที่สามารถทำเป็นระบบมัลติมีเดียได้

เว็บไซต์เป็นบริการบนอินเตอร์เน็ตที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีการนำเสนอข้อมูลหลากหลาย ทั้งภาพและเสียง ได้แก่ แอนิเมชั่น วิดีโอ และยังเป็นแหล่งการบริการแบบออนไลน์ที่ไม่มีในสื่ออื่นๆ ทำให้ประชากรโลกจำนวนนับพันล้านคนอาศัยเว็บไซต์ในการทำกิจกรรมต่างๆ ตั้งแต่การติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ติดตามข่าวสาร ค้นหาข้อมูล ซื้อขายสินค้า หรือทำธุรกิจรวมทางธุรกิจ

4. การจัดทำเว็บไซต์คุ้มค่ากว่าสื่ออื่นๆ

การผลิตเนื้อหาของสื่อเว็บไซต์มีกระบวนการไม่ซับซ้อนยุ่งยากเหมือนสื่อเดิม โดยสามารถประมวลข้อมูลรูปแบบต่างๆ นำมาประกอบและจัดทำเป็นเว็บเพจ แล้วส่งข้อมูลขึ้นแสดงบนเว็บไซต์ได้ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์เพียงเครื่องเดียว จึงทำการสื่อสารผ่านทางเว็บไซต์เสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าสื่ออื่นๆ

5. การปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยได้ตลอดเวลา

การปรับปรุงให้ข้อมูลทันสมัย และมีข้อมูลใหม่ๆ เพิ่มเติมอยู่เสมอเป็นวิธีการทำให้เว็บไซต์ได้รับความนิยมจากผู้ใช้ไม่เลื่อมคลาย โดยอย่างน้อยครั้งมีการเปลี่ยนแปลงเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อแสดงให้เห็นว่าเว็บไซต์มีความเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง

ลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับที่สมชาย อักษาภักษ์ (2548) ได้กำหนดไว้ว่า จุดเด่นของสื่อเว็บไซต์มีหลายประการ ได้แก่

1. ผลิตง่ายและรวดเร็ว การผลิตเนื้อหาของสื่อเว็บไซต์มีกระบวนการไม่ซับซ้อนยุ่งยากเหมือนสื่อเดิม โดยสามารถประมวลข้อมูลรูปแบบต่างๆ นำมาประกอบและจัดทำเป็นเว็บเพจ แล้วส่งข้อมูลขึ้นแสดงบนเว็บไซต์ได้ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์เพียงเครื่องเดียว ดังนั้นการปรับปรุง (update) เนื้อหาจึงทำได้ง่าย ทำให้สามารถสื่อสารสู่ผู้รับได้รวดเร็ว

จุดเด่นข้อนี้ทำให้เว็บไซต์สามารถรายงานข่าวหลังมีเหตุการณ์เกิดขึ้นได้ในเวลาเพียงไม่กี่นาที จนช่วงเชิงบทบาทการเปิดข่าวสำคัญมาจากการหนังสือพิมพ์ซึ่งเคยเป็นสื่อที่โดดเด่นทางด้านนี้มาก่อน ไม่เพียงแต่ข่าวใหญ่เท่านั้นที่จะปรากฏบนสื่อเว็บไซต์ก่อนสื่ออื่นๆ แม้แต่ประจำเดือนอื่นๆ เช่น การเปิดตัวสินค้าใหม่ หรืองานกิจกรรมที่น่าสนใจ ก็จะถูกนำเสนอ ก่อนสื่ออื่นเสมอ

2. เลือกกลุ่มเป้าหมายได้ แม้สื่อดิจิทัลจะมีการแบ่งกลุ่มเป้าหมายโดยมีเนื้อหาเป็นตัวกำหนดผู้ชม ผู้ฟัง หรือผู้อ่าน แต่ก็ยังเป็นการแบ่งกลุ่มที่ค่อนข้างกว้างเมื่อเปรียบเทียบกับสื่อเว็บไซต์ที่สามารถเลือกกลุ่มเป้าหมายให้แคบลงไปอีก กล่าวคือ สื่อเว็บไซต์สามารถกำหนดกลุ่มเป้าหมายได้หลายระดับ เริ่มตั้งแต่ระดับกลุ่มกว้างๆ ที่กำหนดด้วยอายุเป็นเกณฑ์ เช่น เว็บพอร์ตัล (Web Portal) ที่รองรับกลุ่มผู้ใช้งานเดียว ด้วยบริการอันหลากหลายในเว็บเดียว กลุ่มที่สนใจเฉพาะด้าน เช่น เว็บข่าว เว็บไอที และแคบลงไปจนถึงเว็บเฉพาะเรื่อง เช่น เว็บของกลุ่มผู้ใช้สินค้ารายนิตย์ห้อโดยห้อหนึ่ง เป็นต้น

3. สื่อสารโดยตรงกันได้ สื่อดิจิทัลส่วนใหญ่ทำงานในลักษณะสื่อสารทางเดียว (One-way Communication) จึงวัดผลการตอบรับได้ยาก แต่สื่อเว็บไซต์มีลักษณะสื่อสารสองทาง (Two-way Communication) มีช่องทางให้ผู้รับสารสามารถสื่อสารกลับมาได้ (Interactive) ทำให้รับรู้การตอบรับ หรือวัดผลกระทบท่อนกลับ (Impact) ได้รวดเร็ว

4. เชื่อมโยงข้อมูลกันได้ ข่าวสารข้อมูลที่ปรากฏในเว็บเพจใดเว็บเพจนึงเราสามารถกำหนดให้เชื่อมโยงไปยังข้อมูลอื่นๆ เพื่อถูกรายละเอียดเพิ่มเติม หรือดูข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ โดยการกำหนด Hyperlink ที่ข้อมูลนั้น ซึ่งจะมีเครื่องหมายแสดงให้รับรู้ เช่น การขีดเส้นใต้ หรือเปลี่ยนสีที่ข้อมูลนั้น เมื่อผู้ชมต้องการดูข้อมูลที่เชื่อมโยงก็เพียงใช้เมาส์กดคลิกที่ข้อมูลนั้น ก็สามารถเชื่อมโยงไปยังข้อมูลใหม่ได้ทันที ความสามารถในการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างกันแบบนี้ทำให้สื่อเว็บไซต์แตกต่างจากสื่อดิจิตรอย่างสิ้นเชิง

5. เรียกดูได้ช้า ข้อมูลที่แสดงบนสื่อเว็บไซต์จะถูกจัดเก็บไว้ที่เซิร์ฟเวอร์เพื่อเรียกดูช้าๆ ได้ อีกทั้งสามารถสืบค้นได้ง่ายและรวดเร็วทันใจด้วยเครื่องมือสืบค้น เช่น เสิร์ชเอนจิน (Search Engine) ที่มีให้เลือกใช้ได้ตามความพอดี ทั้งนี้สื่อเว็บไซต์มีการสะสมเนื้อหาอย่างต่อเนื่อง โดยการสร้างเนื้อหาใหม่เพิ่มเติมจากเนื้อหาเก่า ไม่ใช้การสร้างเนื้อหาใหม่แทนเนื้อหาเก่าเหมือนสื่อดิจิทัล ทำให้ยิ่งนานวันข้อมูลบนเว็บไซต์นั้นยิ่งมีมากขึ้นๆ

6. ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ สื่อเว็บไซต์ให้บริการตลอด 24 ชั่วโมง ไม่มีวันหยุด จึงไม่มีข้อจำกัดในเรื่องเวลา ขณะเดียวกันก็ไม่มีข้อจำกัดทางด้านภูมิศาสตร์เหมือนสื่อดิจิทัล เพียงผู้ใช้สามารถเชื่อมต่อเข้ากับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ ไม่ว่าจะอยู่แห่งหนใดก็สามารถเรียกดูเว็บไซต์ที่ต้องการได้

ขั้นตอนในการสร้างเว็บไซต์โฉมสเตย์

ในการสร้างเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโฉมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม จะประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การสำรวจความคิดของลูกค้า

ก่อนลงมือผลิตเว็บไซต์จำเป็นต้องมีความชัดเจนว่าจะสร้างเว็บไซต์ขึ้นมาเพื่อวัตถุประสงค์อะไรเป็นสำคัญ เช่น เพຍແພรข้อมูลข่าวสาร ชื่อขายสินค้าและบริการ เป็นต้น โดยเป็นการสอบถามข้อมูล ความต้องการของลูกค้า โดยการกำหนดเป้าหมายหลักของเว็บไซต์ว่า ต้องการทำเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับเรื่องอะไร มีแนวความคิดเป็นอย่างไร

2. การออกแบบเว็บไซต์

เว็บไซต์เป็นสื่อที่มีส่วนผสมมาจากศิลปะและเทคโนโลยี การออกแบบจะต้องคำนึงถึงความต้องการในการใช้งานว่าควรจะมีอะไรบ้าง โดยยึดเค้าลักษณะของกิจการและวัตถุประสงค์เป็นหลักในการออกแบบ เพื่อให้เว็บไซต์เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย

3. การดูแลรักษาเว็บไซต์

หลังจากเปิดบริการแล้ว สื่อเว็บไซต์ก็ยังคงต้องการการดูแลและปรับปรุงข้อมูลอยู่ตลอดเวลา เพื่อทำให้มีความสดใหม่และเป็นที่สนใจอย่างต่อเนื่อง

ขั้นตอนดังกล่าวสอดคล้องกับที่คลีเมน มอค (Clement Mok,2008) ได้อธิบาย

กระบวนการออกแบบเว็บไซต์ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน คือ

1. การกำหนดนิยาม (Definition) หมายถึง การวางแผนเพื่อนำมาถ่ายทอดความคิดรวบยอดที่ต้องนำมาเป็นหลักในการออกแบบเว็บไซต์ โดยต้องกำหนดความหมาย ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดของการออกแบบเว็บไซต์ ต้องการสื่อสารอะไรบ้าง ให้กับใครและอย่างไร กำหนดเนื้อหา และจุดเด่นที่สร้างแรงดึงดูดใจ ที่ต้องการสื่อไปยังผู้รับสารให้ตรงกับเป้าหมาย กำหนดผู้รับสาร กำหนดระยะเวลาที่ใช้ในกระบวนการการออกแบบทั้งหมด รวมทั้งกำหนดงบประมาณ

2. การกำหนดโครงสร้าง (Architecture) หมายถึง การพิจารณาออกแบบข้อมูลให้ตรงกับวัตถุประสงค์ ซึ่งต้องเรียงลำดับความสำคัญ และกำหนดให้แน่ชัดว่าจะนำข้อมูลใดจัดไว้ใน

โครงสร้างส่วนใดและจำแนกแบ่งแยกเนื้อหานั้นให้อยู่ในโครงสร้างเป็นสัดส่วน ตั้งแต่ต้นจนจบ ซึ่งอาจอยู่ในรูปของภาพร่าง หรือสตอรี่บอร์ด

3. การออกแบบ (Design) หมายถึง การนำโครงร่างมาทำการออกแบบเป็นรูปลักษณ์บนหน้าจอเว็บไซต์ ไปจนถึงการสร้างมัดติมิเดีย แล้วนำทุกๆส่วนมาประกอบกันเป็นงาน

4. การปฏิบัติการ (Implementation) ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนการนำส่วนประกอบต่างๆที่ได้จากการออกแบบในขั้นตอนที่ 3 มาประกอบกันด้วยโปรแกรมของเว็บไซต์ ทดสอบโดยรวมวิธีของการทำเว็บเพจโดยใช้ภาษา HTML และการทดสอบการเปิดเข้ามาเยี่ยมชมเว็บไซต์ เมื่อผ่านการทำทุกขั้นตอนแล้ว เว็บไซต์ก็สามารถใช้งานได้ อย่างไรก็ตาม เพื่อให้เว็บไซต์ทันสมัยอยู่เสมอ ควรปรับปรุงเรื่องการออกแบบเป็นประจำ และเนื้อหาจะต้องทันสมัยอยู่เสมอ

การประชาสัมพันธ์เว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

เมื่อทำการผลิตเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์เรียบร้อยแล้ว ก็จะเป็นต้องประชาสัมพันธ์เว็บไซต์ดังกล่าวให้เป็นที่รู้จักในวงกว้าง เพื่อผู้ใช้อินเตอร์เน็ตจะสามารถเข้าชมได้ ซึ่งเป็นไปตามที่ Barker Christain and Gronne Peter (1996) ได้กล่าวไว้ว่า ในการทำให้เว็บไซต์เป็นที่รู้จักจำเป็นต้องอาศัยการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ได้แก่ การลงทะเบียนในเครื่องมือค้นหา (Search Engine) เป็นการประชาสัมพันธ์ผ่านเว็บไซต์ที่ให้บริการค้นหาข้อมูล ซึ่งเป็นช่องทางที่ผู้ใช้อินเตอร์เน็ตนิยมใช้เพื่อค้นหาข้อมูลที่ต้องการมากที่สุด โดยทำได้ 2 วิธีคือ การส่งข้อมูลไปลงทะเบียนกับเว็บที่ผู้ใช้ให้ความนิยม เช่น www.google.co.th, www.yahoo.com วิธีนี้จะช่วยให้ผู้ใช้มีโอกาสค้นหาด้วยคำสำคัญผ่านเครื่องมือสืบค้นจนพบเว็บไซต์ที่ต้องการ จึงควรลงไว้ในชื่อเว็บไซต์ แต่หากไม่ต้องการลงชื่อเว็บไซต์ ให้ลงคำสำคัญที่ต้องการ เช่น ท่องเที่ยวสมุทรสงคราม วิธีที่สองคือการติด Meta ไว้ที่เว็บเพจ รอให้โปรแกรมของเว็บไดรฟ์เอนจินเข้ามาอ่านข้อมูลจาก Meta ที่เตรียมไว้ แล้วนำข้อมูลนั้นไปลงทะเบียน ซึ่ง Meta ประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ Description คือ คำอธิบายว่าเว็บมีข้อมูลเกี่ยวกับอะไร และ Keyword คือ คำสำคัญของเว็บไซต์นั้นหรือคำที่มีความเกี่ยวข้องกับเว็บไซต์นั้น

ส่วนการใช้ไฮเปอร์ลิงค์ (Hyperlink) เป็นการเชื่อมโยงระหว่างเว็บไซต์ จะช่วยให้ผู้ใช้พบเห็นเว็บไซต์ของเราได้ในเว็บไซต์อื่นๆที่ผู้ใช้นั้นกำลังชมอยู่ และสามารถเข้ามาเยี่ยมชมเว็บไซต์ของเราได้ โดยต้องคัดเลือกเว็บไซต์ที่กลุ่มนี้เป็นรายเดียวกัน วิธีการนี้ทำได้โดยทั้งสองฝ่ายแลกเปลี่ยนโลโก้หรือข้อความไปไว้ในเว็บไซต์ของอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งไม่เสียค่าใช้จ่าย

2. ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามโดยรวมแล้ว มักมีปัญหาด้านเครื่องคอมพิวเตอร์ซึ่งตรงกับที่ ดร.นพดล อินนา (2549) ได้อธิบายถึงอุปสรรคในการพัฒนาเว็บไซต์ไว้ว่า ในด้านการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์นั้น ถ้าบ้านใดมีสมาชิกที่เป็นเยาวชนก็จะมีความต้องการเครื่องคอมพิวเตอร์มากกว่า แต่ปัญหาคือ เครื่องคอมพิวเตอร์ยังมีราคาแพงกว่าโทรศัพท์มือถือ และวิทยุ เมื่อคอมพิวเตอร์เป็นสื่อในการเข้าถึง World Wide Web จะส่งผลดีต่อการพัฒนาเทคโนโลยีในด้านการเข้าถึงข้อมูลเน็ตมากขึ้น แต่หากคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการใช้อินเทอร์เน็ตยังมีไม่มากพอ ก็จะทำให้การพัฒนาของเว็บไซต์นั้นเป็นไปด้วยความล่าช้า

ส่วนปัญหาและอุปสรรคสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม คือ ปัญหาด้านบุคลากร เนื่องจากผู้ประกอบการโอมสเตย์ เป็นชาวสวน ชาวไร่ ยังขาดความรู้ ความเข้าใจในระบบอินเทอร์เน็ต จึงไม่เห็นความสำคัญของการใช้ระบบอินเทอร์เน็ตในการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ ซึ่งสอดคล้องกับที่สมชัย อัษฎาวรักษ์ (2548) ได้กล่าวถึงข้อจำกัดของสื่อเว็บไซต์ไว้ว่า เนื่องจากความเจริญทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศยังไม่ทั่วถึง อีกทั้งคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตยังมีราคาค่อนข้างแพง ทำให้ประชาชนจำนวนมากไม่สามารถเข้าถึงสื่อเว็บไซต์ จึงเกิดสภาพความเหลื่อมล้ำในสังคม ระหว่างผู้มีกับผู้ขาดเทคโนโลยี ผู้ที่สามารถเข้าสื่อนี้ได้จะจำกัดอยู่ในกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและการศึกษาค่อนข้างดี

3. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ควรมีการรวมตัวกันของผู้ประกอบการโอมสเตย์ในการสร้างความร่วมมือร่วมใจ โดยการก่อตั้งชื่นมาเป็นชุมชนเว็บไซต์ที่พัฒนาโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อให้การท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ดำเนินไปอย่างยั่งยืนและเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางทั่วไปในประเทศไทยและต่างประเทศ จนก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่คนในชุมชน ดังที่ พจนานุสรี (2546) กล่าวถึง การท่องเที่ยวโดยชุมชนได้ว่า เป็นการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม กำหนดทิศทางโดยชุมชน จัดการโดยชุมชนเพื่อชุมชน และชุมชนเป็นเจ้าของมีสิทธิในการจัดการดูแล

เพื่อให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้มาเยือน โดยมองว่าการทำที่ยวต้องทำงานครอบคลุม 5 ด้าน พร้อมกันทั้งการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม โดยมีชุมชนเป็นเจ้าของและมีส่วนในการจัดการ โดยหลักของการท่องเที่ยวโดยชุมชน ได้แก่

1. ชุมชนเป็นเจ้าของ
2. ชาวบ้านเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจและกำหนดทิศทาง
3. ส่งเสริมความภาคภูมิใจในตนเอง
4. ยกเว้นคุณภาพชีวิต
5. มีความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม
6. คงเอกลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่น
7. ก่อให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างคนต่างวัฒนธรรม
8. เดาวพในวัฒนธรรมที่แตกต่างและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์
9. เกิดผลตอบแทนที่เป็นธรรมแก่คนท้องถิ่น
10. มีการกระจายรายได้สู่สาธารณะประโยชน์ของชุมชน

นอกจากนี้การทำท่องเที่ยวยังสามารถเป็นเครื่องมือในการพัฒนา โดยใช้การทำท่องเที่ยวเป็นเงื่อนไขและสร้างโอกาสให้องค์กรชุมชนเข้ามามีบทบาทสำคัญในการวางแผนทิศทางการพัฒนาชุมชนของตนในชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชุมชนที่มีแนวโน้มว่าการทำท่องเที่ยวจะรุกคืบเข้าไปถึงหรือต้องการเปิดเผยชุมชนของตนให้เป็นที่รู้จักในวงกว้าง ให้มีการสร้างให้เกิดกระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับการวางแผน การบริหารจัดการทรัพยากรและกระจายอำนาจการตัดสินใจโดยเน้นความสำคัญของการจัดการธุรกิจและสิ่งแวดล้อมและใช้การทำท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชนไปพร้อมกัน

ในช่วง 2 - 3 ปี ที่ผ่านมาคำว่า "Community-based Tourism : CBT" การท่องเที่ยวที่ให้ชุมชนเป็นฐานการบริหารจัดการ "การทำท่องเที่ยวโดยชุมชน" เป็นที่รู้จักและใช้กันอย่างแพร่หลายในหลายอาชีวกรรม ความเข้าใจและประสบการณ์ ซึ่งการทำท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปสู่การทำท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนได้ เป็นเรื่องการทำท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การจัดการด้านโภชนาศเต็ยที่ต้องมี "ชุมชน" เป็นส่วนประกอบสำคัญ

จากแนวคิดการทำท่องเที่ยวโดยชุมชน ที่มองชุมชนเป็นศูนย์กลางหรือฐานเพื่อกำหนดทิศทาง แผนงาน แผนปฏิบัติการของตนเองโดยดำเนินการพร้อมกันทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมนั้น จึงทำให้กิจกรรมการทำท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของการกระบวนการพัฒนาแบบองค์รวมและเกี่ยวกับกลุ่มคนต่างๆ มากมาย เมื่อมองในบริบทของการ

พัฒนาการท่องเที่ยวที่ต้องการให้ชุมชนมีส่วนร่วมและได้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวจึงควรต้องมีหลักการร่วมกัน ดังนี้

1. การท่องเที่ยวโดยชุมชนต้องมากจากความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง ชุมชนได้มีการพินิจพิเคราะห์สภาพปัญหา ผลกระทบการท่องเที่ยวอย่างรอบด้านแล้ว ชุมชนร่วมตัดสินใจลงมติที่จะดำเนินการตามแนวทางที่ชุมชนเห็นสมควร
2. สมาชิกในชุมชนต้องมีส่วนร่วมทั้งการคิดร่วม วางแผนร่วม ทำกิจกรรมร่วม ติดตามประเมินผลร่วมกัน เวียนรู้ร่วมกันและรับประยุณ์ร่วมกัน
3. ชุมชนต้องการรวมตัวกันเป็นกลุ่ม เป็นชุมชน เป็นองค์กร หรือจะเป็นองค์กรชุมชนเดิมที่มีอยู่แล้ว เช่น กัน องค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) ก็ได้ เพื่อกลไกที่ทำหน้าที่แทนสมาชิกทั้งหมดในระดับหนึ่ง และดำเนินการด้านการกำหนดทิศทาง นโยบายการบริหาร การจัดการ การประสานงาน เพื่อให้การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นไปตามเจตนารวมถึงของสมาชิกในชุมชนที่เห็นร่วมกัน
4. รูปแบบ เนื้อหา กิจกรรม ของการท่องเที่ยวโดยชุมชน ต้องคำนึงถึงการอยู่ร่วมกันอย่างมีศักดิ์ศรี มีความเท่าเทียมกัน มีความเป็นธรรม และให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรมในเชิงสร้างสรรค์และลดผลกระทบในเชิงลบ
5. มีกฎ กติกาที่เห็นร่วมจากชุมชน สำหรับการจัดการท่องเที่ยวที่ชัดเจน และสามารถกำกับดูแลให้เป็นไปตามกติกาที่วางไว้
6. ชุมชนที่จัดการท่องเที่ยว สมาชิกในชุมชน ชาวบ้านทั่วไปและนักท่องเที่ยว ควรมีกระบวนการเรียนรู้ระหว่างกันและกันอย่างต่อเนื่อง เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนากระบวนการทำงาน การท่องเที่ยวโดยชุมชนให้สูงต้องเหมาะสม และมีความชัดเจน
7. การท่องเที่ยวโดยชุมชน จะต้องมีมาตรฐานที่มาจากข้อตกลงร่วมภายในชุมชนด้วย เช่น ความสะอาด ความปลอดภัย การกระจายรายได้ที่เป็นธรรมของผู้ที่เกี่ยวข้อง และพิจารณา ร่วมกันถึงขีดความสามารถในการรองรับ
8. รายได้ที่ได้รับจากการท่องเที่ยว มีส่วนไปสนับสนุนการพัฒนาชุมชนและรักษาสิ่งแวดล้อม
9. การท่องเที่ยวจะไม่ใช้อาชีพหลักของชุมชน และชุมชนต้องดำรงอาชีพหลักของตนเองไว้ได้ ทั้งนี้หากอาชีพของชุมชนเปลี่ยนเป็นการจัดการท่องเที่ยว จะเป็นการทำลายชีวิตและจิตวิญญาณดังเดิมของชุมชนอย่างชัดเจน
10. องค์กรชุมชนมีความเข้มแข็งพอที่จะจัดการกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้ และพร้อมจะหยุดเมื่อกินความสามารถในการจัดการ ซึ่งสิ่งเหล่านี้หากมองในแง่ความพร้อมของชุมชนและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการท่องเที่ยวในมิติของชุมชนแล้ว การท่องเที่ยวโดยชุมชนจะเป็นไป

ได้ด้วยเดือนนี้ยังต้องพิจารณาจากมิตินอกชุมชนที่เข้ามาเกี่ยวข้องด้วยได้แก่ การตลาด นโยบายรัฐที่เข้ามาสนับสนุน และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว เป็นต้น

นอกจากนี้ การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ควรได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานในภาครัฐอย่างจริงจัง เพื่อได้เล็งเห็นความสำคัญการสื่อสารผ่านระบบอินเตอร์เน็ต และได้มีการนำเอกสารบันทึกมาใช้ให้เป็นประโยชน์กับการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ ซึ่งสอดคล้องกับศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (2543) ได้ก่อตัวถึง ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวและการพัฒนาอินเตอร์เน็ตว่า สิ่งที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ถือเป็นนโยบายคือ เป็นศูนย์ในการพัฒนาทางด้านการท่องเที่ยวไปพร้อมกับการพัฒนาสื่อทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งบทบาทของ ททท. คือ จะต้องเป็นศูนย์กลางที่รวบรวมทรัพยากรทางด้านการท่องเที่ยว เพื่อเผยแพร่ให้บุคคลทั่วไปได้รับรู้ ดังนั้น เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ ททท. จึงกำหนดบทบาทขององค์กรไว้เป็น 4 ระดับ คือ

1. สนับสนุนให้เกิดการใช้อินเตอร์เน็ตและพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ในระดับพื้นฐาน จัดการสัมมนาและฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับอินเตอร์เน็ตเบื้องต้น โดยกำหนดกลุ่มเป้าหมายไว้ คือ
 - กลุ่มผู้ประกอบการที่ยังไม่เคยใช้อินเตอร์เน็ต
 - กลุ่มผู้ประกอบการที่เคยใช้อินเตอร์เน็ตแล้ว แต่ใช้งานในขั้นพื้นฐานคือ รับส่งอีเมล์และสืบค้นข้อมูลทางอินเตอร์เน็ต โดยจะพัฒนาให้สามารถใช้ระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ได้ต่อไป
2. สนับสนุนการใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ในระดับสูง เพื่อให้สามารถรองรับการแข่งขันในระดับโลกได้ โดยอาจมีความร่วมมือระหว่าง ททท. กับศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (เนคเทค) ในการจัดหลักสูตรฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการในแขนงของเทคนิคและการดำเนินการทางการตลาดโดยใช้สื่อเว็บไซต์ โดยมีเป้าหมายที่จะสนองตอบผู้ประกอบการที่มีเว็บไซต์ของตัวเองอยู่แล้วให้ก้าวไปสู่การทำพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างครบวงจร
3. ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น ผู้ให้บริการอินเตอร์เน็ต และการสื่อสารแห่งประเทศไทย เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวไทยทางระบบอินเตอร์เน็ตอย่างจริงจัง ทำให้เกิดเครือข่ายการท่องเที่ยวขนาดใหญ่ของประเทศไทยต่อไป
4. เป็นศูนย์กลางข้อมูล วางแผนรอบให้เว็บไซต์ของ ททท. เป็นเว็บไซต์ที่เป็นทางผ่านหรือเป็นศูนย์รวมของทุกเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย จะต้องมีความครบถ้วนของข้อมูลให้มากที่สุด ควบคู่ไปกับการดำเนินนโยบายทางการตลาดเชิงรุก โดยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการในธุรกิจท่องเที่ยวจัดสร้างเว็บไซต์ภายใต้โครงสร้างข้อมูลมาตรฐาน เช่น ระบบการจองห้องพัก เป็นต้น ในภาพรวมนั้น ททท. มีแผนงานที่จะจัดตั้งหน่วยงาน เพื่อรองรับการ

พัฒนาปรับปรุงดูแลเว็บไซต์ทั้งหมด พร้อมกับจัดวางระบบอินเตอร์เน็ตมาตรฐานให้กับสาขาของ กทท. ทั้งในและต่างประเทศ

อย่างไรก็ตาม การสนับสนุนให้เกิดการนำระบบอินเตอร์เน็ตมาใช้กับการท่องเที่ยวแบบ ไฮมสเตดี้ในจังหวัดสมุทรสงครามอย่างจริงจังนั้น คือ การสร้างความรู้ความเข้าใจให้ถูกต้องใน การใช้อินเตอร์เน็ต รวมทั้งจะต้องมีการรวมตัวกันระหว่างภาคเอกชน ซึ่งก็คือ ผู้ประกอบการโรงแรม สเตย์ด้วยกัน เพื่อสร้างเป็นแนวร่วมในการแข่งขันกับคู่แข่งภายนอกประเทศไทย ซึ่งทำให้เรายังคงชี้ ความสามารถในการแข่งขันและความหวังที่จะใช้ศักดิ์สิทธิ์ในการท่องเที่ยวมาเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยต่อไป

ส่วนที่ 2 การนำแนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ไปประยุกต์ใช้ให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

จากการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัยได้พบประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับการนำแนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ไปประยุกต์ใช้ให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยสามารถนำมาอภิปรายการตามการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ผลได้ดังนี้คือ

1. การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ ในจังหวัดสมุทรสงคราม

- สื่อมวลชน

การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ ในจังหวัดสมุทรสงคราม จากสื่อมวลชน พบว่า สื่อเว็บไซต์เป็นสื่อที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับมากที่สุด ซึ่งนิวชอมและคณ (1993) อนิบายว่า เว็บไซต์ขององค์กรต่างๆ เป็นสื่อใหม่ที่สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ได้ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆ แก่กลุ่มเป้าหมายให้สามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็วและตอบสนองความต้องการข้อมูลข่าวสารในระดับบุคคลได้เป็นอย่างดี

ส่วนสื่อที่เปิดรับรองลงมาคือ สื่อโทรทัศน์ เนื่องจากเป็นสื่อที่สามารถนำเสนอได้ทั้งภาพและเสียง จึงสามารถดึงดูดความน่าสนใจได้ดี ซึ่งปرمะ สดะเกทิน (2538) กล่าวถึงข้อดีของโทรทัศน์ว่า เป็นสื่อที่มีความสามารถในการนำเสนอสารไปสู่ผู้รับสาร โทรทัศน์นำเสนอสารไปสู่ผู้ชมทางการเห็นและการได้ยิน ผู้รับสารไม่จำเป็นต้องรู้หนังสือก์สามารถเข้าใจสารจากโทรทัศน์ได้ ดังนั้นจำนวนผู้รับสารจึงไม่จำกัดเฉพาะผู้ที่อ่านออกเขียนได้เท่านั้น

สื่อที่เปิดรับรองลงมาคือ สื่อนิิตยสาร/วารสารทั่วไปนิิตยสาร ซึ่งวิรช ลภิรัตนกุล (2544) กล่าวถึงสื่อนิิตยสารและสื่อวารสารว่า ข้อดีของนิิตยสารคือ เป็นสื่อสิ่งพิมพ์รูปเล่มที่สวยงามและมีระบบการพิมพ์ที่ประณีต สามารถนำเสนอเรื่องราวเฉพาะเรื่องลึกซึ้งกว่าหนังสือพิมพ์ เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายโดยเฉพาะได้ สามารถสร้างหรือเปลี่ยนความคิดเห็นผู้อ่านได้ง่าย เพราะนิิตยสารมีภาพประกอบที่สวยงามเหมือนจริงตามธรรมชาติ ส่วนสื่อวารสาร เป็นสิ่งพิมพ์ที่จัดพิมพ์ออกมากเป็นรูปเล่ม โดยมีกำหนดระยะเวลาออกที่แน่นอนต่อเนื่อง จะมีผลด้านการเตือนความจำและสร้างความประทับใจแก่กลุ่มประชาชนได้โดยง่าย ซึ่งมีข้อดี คือ เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ตามที่ต้องการ

ดึงดูดความสนใจได้ดี ช่วยเตือนความทรงจำ มีเนื้อที่ที่จะสื่อสารรายละเอียดได้ และมีความยืดหยุ่น เพราะอาจเปลี่ยนแปลงเนื้อหาตามต้องการ

สื่อที่เปิดรับของลงมาคือ สื่อป้ายโฆษณา ชื่นวิรช ลภิรัตนกุล (2544) กล่าวถึงสื่อป้ายโฆษณาว่า เป็นการบอกกล่าวเผยแพร่ให้ผู้ดูมีความรู้ ความเข้าใจ และแผ่นป้ายต้องโดดเด่นสะดุดตา ดึงดูดความสนใจ และยังใช้เพื่อย้ำเตือนใจประชาชนกลุ่มเป้าหมาย โดยติดตามย่านชุมชนต่างๆ หรือตามสีแยก หรือสถานที่มีคนผ่านไปมา มีคนหนาแน่น สิ่งสำคัญคือ ป้ายโฆษณาจะต้องเป็นข้อความสั้นกระทัดรัด อักษรชัดเจน อ่านง่ายและเห็นได้แต่ไกล

สื่อที่เปิดรับของลงมาคือ สื่อหนังสือพิมพ์ ชื่นจุนพล รองคำดี (2528) กล่าวถึงข้อดีของหนังสือพิมพ์ว่า หนังสือพิมพ์มีราคาโดยเฉลี่ยไม่สูงนัก สามารถซื้ออ่านได้ง่าย สามารถอ่านซ้ำได้ ใช้ข้อความประกอบภาพ และเน้นเสนอเนื้อหาข่าวสาร โดยให้การนำเสนอรายละเอียดเจาะลึกได้ดี วิจารณ์และให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่านได้

ส่วนสื่อที่ก่อให้เกิดความสนใจอย่างเปิดรับน้อยที่สุด คือ สื่อวิทยุ ชื่นประมະ สะเตวน (2538) กล่าวว่า ข้อดีของสื่อวิทยุ คือสามารถนำข่าวสารไปสู่ผู้ฟังได้ทันทีการเสนอข่าวสารสามารถกระทำได้รวดเร็ว ส่วนข้อเสีย คือดึงดูดใจได้น้อยกว่าโทรทัศน์ เนื่องจากใช้เสียงเป็นตัวสารไปสู่การฟังของผู้รับสาร ทำให้ผู้รับสารต้องจินตนาการเอาเอง เพราะไม่สามารถมองเห็นสารได้ และมีระยะเวลาในการเสนอข่าวสารที่จำกัด จะอาจทำให้ไม่สามารถให้รายละเอียดของข่าวได้มากเท่าหนังสือพิมพ์ และเป็นรายการที่ไม่มีความคงทน เพราะเมื่อรายการออกอากาศไปแล้ว หากผู้ฟังพลาดไม่ได้ฟังรายการดังกล่าว ก็ไม่สามารถได้ประโยชน์จากการรับฟัง รวมถึงแต่ละวันก็ต้องหามานำเสนอ

- สื่อบุคคล

สื่อบุคคล เป็นสื่อที่ใช้มากที่สุดในการเผยแพร่องค์กรท่องเที่ยวแบบโอมสเตียนในจังหวัดสมุทรสงคราม เนื่องจากเป็นการสื่อสารสองทาง จึงสามารถให้รายละเอียดและตอบข้อซักถามรวมถึงสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลภายนอกหรือนักท่องเที่ยวได้ ชื่น Centre และ Jackson (1995) กล่าวว่า สื่อบุคคลมีประสิทธิผลมากกว่าสื่อมวลชนในการขักจูงใจ ก่อให้เกิดการสื่อสารระหว่างบุคคลที่ทำให้ผู้รับสารยอมเปลี่ยนทัศนคติและยอมที่จะให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ บุคคลหรือสื่อบุคคลเป็นผู้นำสารที่สามารถก่อให้เกิดผลหรือโน้มน้าวใจได้ดีที่สุด

- สื่อเเพะกิจ

การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ ในจังหวัดสมุทรสงคราม จากรสื่อเเพะกิจนั้น ได้แก่ แผ่นพับ โปสเตอร์ นิทรรศการ จะใช้ประกอบการแนะนำที่พักโอมสเตย์ หรือกิจกรรมที่ทางจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำขึ้น โดย Tucker และคณะ (1997) อนิบายว่า สื่อเเพะกิจซึ่งองค์กรผลิตขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ใดวัตถุประสงค์หนึ่งโดยเฉพาะ มักจะ กำหนดกลุ่มเป้าหมายอย่างเจาะจงให้ตรงตามความจำเป็น ความเกี่ยวข้อง และความสนใจของ ผู้รับสาร และมีแนวโน้มในการเข้าถึงผู้แสวงหาข้อมูลซึ่งมีความกระตือรือร้น (Active information seeker)

ดังจะเห็นได้ว่า การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ ในจังหวัด สมุทรสงครามของกลุ่มเป้าหมายมีการเปิดรับสื่อที่แตกต่างกัน ซึ่งกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้เลือกใช้สื่อ ประเภทต่างๆ และเลือกวับเนื้อหาของข่าวสาร เพื่อสนองความต้องการของตนเอง โดยเป็นเหตุผล เกี่ยวกับการที่สื่อสามารถตอบสนองและสร้างความพึงพอใจให้แก่บุคคลนั้นได้ ซึ่งเกิดจากสภาวะ ทางสังคมและจิตใจของบุคคลที่ต้องการทั้งความรู้ข่าวสาร ต้องการความบันเทิง ปัจจัยเหล่านี้เป็น แรงจูงใจให้บุคคลเกิดความคาดหวังจากสื่อ โดยเปิดรับสื่อในรูปแบบต่างๆ เช่น แผ่นพับ เว็บไซต์ นิตยสาร และมีผลในการตอบสนองความพึงพอใจแล้วได้รับประโยชน์อื่นๆ ตามมา โดยบุคคลจะ เป็นผู้กำหนดพฤติกรรมในการเปิดรับ เพื่อสนองความพึงพอใจของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแดทธ์ และคณะ (Katz, Elihu and Others, 1974) กล่าวว่า การใช้ประโยชน์และการได้รับความพึงพอใจ คือ การศึกษาผู้รับสารเกี่ยวกับ (1) สภาวะทางสังคมและจิตใจ ซึ่งก่อให้เกิด (2) ความต้องการ จำเป็นของบุคคล (3) ความคาดหวังจากสื่อมวลชนหรือแหล่งข่าวสารอื่นๆ (4) การเปิดรับ สื่อมวลชนในรูปแบบต่างๆ กัน อันก่อให้เกิดผลคือ (5) การได้รับความพึงพอใจตามที่ต้องการ และ (6) ผลอื่นๆ ตามมาซึ่งอาจจะไม่ใช่ผลที่ตั้งเดตนาไว้ก็ได้

2. ความต้องการของนักท่องเที่ยวในการพัฒนาเว็บไซต์ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบ โอมสเตย์ ในจังหวัดสมุทรสงคราม

ความต้องการของนักท่องเที่ยวในการพัฒนาเว็บไซต์ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอม สเตย์ ในจังหวัดสมุทรสงครามในด้านข้อมูลข่าวสารนั้น สถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียง เป็นสิ่งที่ นักท่องเที่ยวต้องการทราบมากที่สุด และสำหรับลักษณะข้อมูลข่าวสารนั้น ภาพเหมือนจริง ประกอบที่ใช้ในการนำเสนอเป็นสื่อเว็บไซต์ ก็เป็นสิ่งที่สำคัญในความต้องการของกลุ่มเป้าหมายใน การพัฒนาเว็บไซต์ เว็บไซต์ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ ในจังหวัดสมุทรสงครามมาก

ที่สุด เนื่องจากการนำเสนอข้อมูลข่าวสารต่างๆ โดยใช้ภาพเหมือนจริงประกอบ จะเป็นตัวกระตุ้น และดึงดูดความสนใจ สงผลให้เกิดความอยากรู้อยากค้นหา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศรีหณิ ศรีคชา (2544) ที่ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับและการแสวงหาข่าวสารการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย บนสื่ออินเตอร์เน็ตของนิสิตนักศึกษา” พぶว่า นักศึกษาค้นหาข่าวสารการท่องเที่ยวในประเทศไทย บนสื่ออินเตอร์เน็ตโดยการใช้ Search Engine มาจากเว็บไซต์ WWW ซึ่งรูปแบบการนำเสนอ ที่น่าสนใจเป็นเหตุในการแสวงหาข่าวสารและต้องการข้อมูลที่มีรายละเอียด มีภาพเหมือนจริง ประกอบและลิงค์กับเว็บไซต์อื่นที่เกี่ยวข้องได้

สำหรับความต้องการของกลุ่มตัวอย่างในการพัฒนาเว็บไซต์ อยู่ในระดับสูงซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของชัยกร ทาระวรรณ (2548) ที่ศึกษาเรื่อง “ศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบทบาทของสื่ออินเตอร์เน็ตของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ในกรุงฯ ใจด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” พぶว่า กลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร มี ความคิดเห็นโดยรวมต่อสื่ออินเตอร์เน็ตของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยว่า มีบทบาทในการจูงใจ ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับมาก และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้เหตุผลในการใช้อินเตอร์เน็ต ในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพื่อหา ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว

นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบ ไฮมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านเว็บไซต์สามารถเรียกดูข้อมูลได้เร็ว ซึ่งสมชัย อักษราษฎร์ (2548) กล่าวว่า การเรียกข้อมูลเว็บมาดูได้เร็วเป็นหัวใจสำคัญของความสำเร็จของสื่อเว็บไซต์ เพราะในโลกของเครือข่ายอินเทอร์เน็ตทุกอย่างต้องการความรวดเร็ว ผู้ใช้ส่วนใหญ่มีแนวโน้มใจ ร้อน วิธีที่จะช่วยให้บรรลุความสำเร็จขึ้นนี้คือ การทำให้เว็บเพจมีไฟล์ HTML ขนาดเล็กที่สุด เพราะไฟล์ยิ่งใหญ่ก็ยิ่งเรียกข้อมูลได้ช้า การออกแบบจึงต้องคำนึงถึงองค์ประกอบที่ใช้ เช่น ขนาด ภาพ หรือเทคนิคลูกเล่นต่างๆ

สิ่งที่กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบไฮมสเตย์ รองลงมาคือ เว็บไซต์มีการนำเสนอที่อ่านง่ายสบายตา โดยปกติการอ่านบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ ไม่สบายตาเหมือนการอ่านหนังสือ การออกแบบและเลือกใช้ตัวหนังสือจึงต้องช่วยให้อ่านง่าย มี ขนาดไม่เล็กหรือใหญ่เกินไป สีที่ใช้ต้องสบายตา เช่น พื้นสีขาว ตัวอักษรดำหรือเทาเข้ม ไม่ควรใช้สี สดๆ เช่น สีเขียว สีเหลือง เป็นสีพื้น นอกจากนี้ หน้าเว็บต้องไม่ยาวเกินไปเว็บเพจที่ดีควรมีความ

ยกพอเหมาะสมไม่เกินหน้าจอคอมพิวเตอร์มากเกินไป เพราะจะทำให้อ่านไม่สะดวกและเสียเวลาใน
การมองหาเนื้อหาที่ต้องการ

นอกจากนี้ ในด้านข้อมูลที่ได้รับให้ความบันเทิง เป็นสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการ
พัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโถมสเตย์น้อยที่สุด โดยเว็บไซต์จำนวนมากมีบริการ
ด้านบันเทิง เช่น เกมออนไลน์ ตอบปัญหา (Quiz) โดยอาศัยความสามารถในด้านการนำเสนอ
แบบหลายสื่อเป็นเครื่องมือในการสร้างบริการอิโค้ย่างหนึ่งขึ้นมา ซึ่งจะดึงดูดให้ผู้ใช้อินเตอร์เน็ต
เข้ามายังเว็บไซต์นั้นบ่อยๆ สิ่งที่ได้ตอบแทนก็คือ การขยายผลไปสู่การรับรู้ข่าวสาร ตลอดจนการใช้
บริการอื่นในโอกาสต่อไป ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเว็บไซต์ของผู้ประกอบการทางด้านสื่อบันเทิง เช่น
การ์ตูนเน็ตเวิร์ก อาศัยเว็บไซต์ www.cartoonnetwork.com เป็นช่องทางสื่อสารข้อมูลสินค้าและ
บริการของตน ได้แก่ รายการโทรทัศน์ วิดีโอ โดยนำเกมน่ารักสำหรับเด็กมาให้เล่นพรีผ่านทาง
เว็บไซต์ดังกล่าว ซึ่งมีทั้งภาพเคลื่อนไหวและเสียงเต็มรูปแบบเป็นตัวสร้างความสนใจแก่เด็กๆ แต่
ความบันเทิงอาจเป็นกุศลพยายามอย่างหนึ่งของการประชาสัมพันธ์ทางเว็บไซต์ โดยไม่ได้มุ่งเผยแพร่
ความบันเทิงสู่ผู้ใช้เป็นสำคัญ หากแต่ใช้ความบันเทิงเป็นสิ่งดึงดูดให้ผู้ใช้เข้ามาสู่ข้อมูลข่าวสารที่
ต้องการเผยแพร่

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการวิจัยพบว่า เพศหญิงมีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแบบไฮมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามมากกว่าเพศชาย และส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25 – 34 ปี ซึ่งเป็นวัยทำงาน และส่วนใหญ่เปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์จากเว็บไซต์ จากผลการวิจัยดังกล่าวจึงมีข้อเสนอแนะว่า เมื่อผู้ใช้เลือกเห็นผลประโยชน์จากสื่อเว็บไซต์ ดังนั้นในการสร้างสื่อเว็บไซต์ ควรของกลุ่มนี้เป็นหลักและเพิ่มในส่วนกลุ่มอื่นๆต่อไป นอกจากนี้ หน่วยงานในภาครัฐ ภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องจึงควรมีบทบาทสำคัญที่จะส่งเสริมและสนับสนุนสื่อนี้ให้มากขึ้น เพราะสื่อเว็บไซต์เป็นสื่อที่มีประโยชน์ในการจูงใจด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มคนวัยทำงาน ซึ่งเป็นคนกลุ่มคนที่มีความพร้อมทางด้านการเงิน และสามารถตัดสินใจท่องเที่ยวเอง ได้อย่างอิสระ อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว และเพิ่มรายได้ให้กับคนในชุมชนได้อีกด้วยหนึ่ง

2. จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มคนวัยทำงานเปิดรับข่าวสารการท่องเที่ยวแบบไฮมสเตย์จากสื่อเว็บไซต์มากที่สุด ซึ่งสามารถเป็นแนวทางให้ผู้ประกอบการไฮมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามสามารถกำหนดกลุ่มเป้าหมายและเลือกคุณลักษณะทางการสื่อสารผ่านเว็บไซต์ เพื่อดึงดูดให้ผู้ใช้เข้ามาเยี่ยมชมเว็บไซต์ และสร้างแรงจูงใจในการมาท่องเที่ยวแบบไฮมสเตย์ และสื่อเว็บไซต์เป็นสื่อที่สร้างความเชื่อมั่นในข้อมูลและรายละเอียดต่างๆได้ เช่น สถานที่ท่องเที่ยว เทศกาลประจำปี ท้องถิ่น สินค้าท้องถิ่น รายละเอียดการเดินทาง กิจกรรมท่องเที่ยว รวมถึงภาพธรรมชาติที่สวยงาม ดึงดูดใจให้มาเที่ยว ดังนั้น ผู้ประกอบการไฮมสเตย์ที่ใช้สื่อเว็บไซต์อยู่แล้ว จึงควรพัฒนา ปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด

3. การขาดความรู้เรื่องคอมพิวเตอร์เป็นปัญหาและอุปสรรคที่ใหญ่มากที่สุดปัญหานี้ แลบยังจำกัดอยู่ในเฉพาะวงการของบริษัทขนาดใหญ่ ธนาคาร ธุรกิจภาคอุตสาหกรรม และหน่วยงานในภาครัฐเท่านั้น โดยเฉพาะในต่างจังหวัดมีความสนใจในเรื่องการใช้คอมพิวเตอร์ค่อนข้างน้อย ซึ่งอาจเป็นเพราะพื้นฐานการศึกษาทางด้านคอมพิวเตอร์ของไทยและการพัฒนาประเทศโดยรวม ปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ ส่วนใหญ่เป็นเพราะขาดความรู้ในเรื่องจุดประสงค์หลักของการสื่อสารผ่านทางอินเตอร์เน็ตและเทคโนโลยีการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่พิเศษกว่าการสื่อสารแบบอื่นๆ ดังนั้น การแก้ปัญหานี้ในเรื่องนี้ จึงควรเริ่มการให้การศึกษาแก่ประชาชนในเรื่องคอมพิวเตอร์และอินเตอร์เน็ต โดยเริ่มตั้งแต่การศึกษาเรื่องดับพื้นฐานไปจนถึงระดับมหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในอนาคต

1. งานวิจัยนี้ เก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลโอมสเตย์ที่อยู่ในจังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่ภาคกลาง ที่มีวัฒนธรรมและวิถีชีวิตใกล้เคียงกัน ดังนั้น ผลการวิจัยที่พบจึงเป็นผลการวิจัยที่ไม่ได้ครอบคลุมแนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ได้ทั่วประเทศ ดังนั้น ใน การวิจัยครั้งต่อไป ควรเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่แตกต่างกันในด้าน วัฒนธรรม และความเป็นอยู่จากโอมสเตย์ทั่วประเทศ

2. ในอนาคตเป็นยุคของความเจริญก้าวหน้าทางการสื่อสารแบบเทคโนโลยีมุ่งใหม่ ซึ่งนำ การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่มาสู่สังคม มีประเด็นที่ควรนำมาศึกษามากมาย ได้แก่ ศึกษาถึง กระบวนการกรารือกแบบและแนวทางการพัฒนาเว็บไซต์ของเก็บไซต์การท่องเที่ยวอื่นๆ ศึกษา ประสิทธิผลของการออกแบบต่อกระบวนการเปิดรับข่าวสารข้อมูลการท่องเที่ยว รวมถึงปัจจัยที่ กำหนดรูปแบบการออกแบบเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวประเภทต่างๆ

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย . แหล่งท่องเที่ยวประภานิเวศชุมชน(Rural Tourism or Village Tourism).กรุงเทพมหานคร : กองอนุรักษ์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย,2544.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย . แผนการตลาดการท่องเที่ยวปี 2549.กรุงเทพมหานคร :

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย,2549.(เอกสารไม่มีพิมพ์)

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย . ข้อมูลการท่องเที่ยว [ออนไลน์].2540.แหล่งที่มา :

<http://www.tat.or.th> , [6 พฤษภาคม 2551]

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ [ออนไลน์].2540.แหล่งที่มา :

<http://www.mots.go.th> , [2 กรกฎาคม 2551]

กระทรวงการค้าฯ. สำรวจแบบเว็บไซต์ให้นำไปใช้.กรุงเทพมหานคร,2550.หน้า 2.

กองอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม . แผนที่สิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมจังหวัด

สมุทรสังคม.กรุงเทพมหานคร : สำนักงานนโยบายและสิ่งแวดล้อม,2548.

จุ่มพล อดุลคำดี . สื่อมวลชนเพื่อการพัฒนา.กรุงเทพมหานคร : ใจพิมพ์จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย,2532.

จูญ เจ้อไวย.ประชานกสู่มิโยมสเตย์ตลาดน้ำบ้านท่าคา.สัมภาษณ์, 20 ธันวาคม 2551.

ธวัช บุญพัด.ประชานชุมชนอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บ้านปลายโพงพาง.สัมภาษณ์,

22 มกราคม 2552.

ชลลดา พุ่มพูกษ์ . การสื่อสารในการดำเนินงานของมิโยมสเตย์มาตรฐานไทยในเขตพื้นที่ภาคกลาง . วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาภาษาและสื่อสารการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2548.

ชัยกร ทาระวรรณ . ศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบทบาทของสื่อออนไลน์เน็ตของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ในรูปแบบใด . วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาภาษาและสื่อสารการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์,2548.

พรพิพิญ โลห์เลขา . คุณภาพเชิงเน็ตเวิร์กและการท่องเที่ยว.กรุงเทพมหานคร,2542.

พรพิพิญ วรกิจโภคทร . ภาพพจน์นั้นสำคัญยิ่ง : การประชาสัมพันธ์กับภาพพจน์,

กรุงเทพมหานคร : คณะกรรมการสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ,2537,หน้า 219-220.

พจนานุส不忘ศรี . คู่มือการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน Community Based Tourism Handbook.

พิมพ์ครั้งที่ 1 ,2546.

พัชนี เชยจรวยา, เมตตา กฤตวิทย์ และอิกรันนท์ อనัวซ์ศิริวงศ์ . แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์.พิมพ์ครั้งที่ 5.กรุงเทพมหานคร : เยลโล่การพิมพ์,2541.

ประภา ลดะเวhin . หลักนิเทศศาสตร์.กรุงเทพมหานคร : ภาพพิมพ์,2538.

ปิยนุช รัถญุโณนันต์ผล . การเปิดรับข้อมูลและปัจจัยในการตัดสินใจซื้อสินค้าท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยผ่านสื่อออนไลน์เน็ต.วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2546.

มล.ตุ้ย ชุมสาย และ ภูบพัน พรมโยธี . ปฐมนิเทศศาสตร์ท่องเที่ยว.กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช,2527.หน้า 29-30.

นิคม จาภูมณี . การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว.กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พรินติ้ง เอ็กซ์.2544.หน้า 5.

นางลักษณ์ ออยู่เย็นดี . ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความชอบในการเข้าร่วมกิจกรรมโฮมสเตย์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย.วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาอนุรักษ์วิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,2546.

ดร.นพดล อินนา. เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์เพื่อบริหารจัดการ.

กรุงเทพมหานคร : جامจุรีโปรดักท์.2549.หน้า 82.

นริศรา จันทร์ . การเปลี่ยนแปลงวิธีชีวิตชุมชนคลองวงศ์ใน การจัดการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, 2548.

มานพ มีศรี.เว็บมาสเตอร์ของเว็บไซต์แม่กลองทูเดย์.ส้มภานุณี, 11 มกราคม 2552.

มาเรลีน โตเดชะวัฒนา.เว็บมาสเตอร์ของเว็บไซต์แม่กลองดี.ส้มภานุณี, 11 มกราคม 2552.

ระวีวรรณ ໂປຍງຸ່ງໂຈນ . แนวคิดและแนวทางพื้นฐานในการจัดการ Homestay. วารสาร มหาวิทยาลัยคริสต์เดียน (มกราคม-เมษายน,2545).

รำไพพรรณ์ แก้วสุริยะ. การท่องเที่ยววุฒิแบบใหม่ในศตวรรษที่ 21.จุลสารการท่องเที่ยว ,2545, หน้า 4-7.

วิจิตร อาวงศุล . การประชาสัมพันธ์ : หลักและวิธีปฏิบัติ.กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2539.

วิรัช ลภิรัตนกุล . การประชาสัมพันธ์ฉบับสมบูรณ์.พิมพ์ครั้งที่ 9.กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2544.

วินัย แก้วนิลกุล. ผู้ใหญ่บ้านหมู่และผู้ประกอบการโภชนาศเตย์บ้านหัวหาด. สัมภาษณ์,

20 มีนาคม 2551.

ยุบล เพญจรงค์กิจ . การวิเคราะห์รับสาร. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

สมชัย อักษราภรณ์ . การสร้างสรรค์และผลิตสื่อใหม่เพื่อการประชาสัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2548.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ . แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ เก้า พ.ศ. 2545 – 2549. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานฯ, 2544.

สำนักงานจังหวัดสมุทรสงคราม. ประวัติเมืองแม่กลอง [ออนไลน์]. 2546. แหล่งที่มา :

<http://www.samutsongkhram.go.th> [6 พฤษภาคม 2551]

สรจิต ชิรเวทย์ . คนแม่กลอง. พิมพ์ครั้งที่ 3, กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ ส.เอเชียเพลส, 2548.

สมบัติ กาญจนกิจ . นันทนาการและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร :

สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

ศิรศรี บุญเจริญ . ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อการให้บริการด้านการท่องเที่ยวในประเทศไทยผ่านระบบอินเตอร์เน็ต. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น, 2548. หน้า 3.

ศรีหญิง ศรีคชา . การเปิดรับและการแสวงหาข่าวสารการท่องเที่ยวในประเทศไทยบนสื่ออินเตอร์เน็ตของนิสิตนักศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ . พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย. กรุงเทพมหานคร, 2543.

หนึ่งสื่อพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ. ปริมาณการใช้อินเตอร์เน็ตในประเทศไทย [ออนไลน์]. 2541.

แหล่งที่มา : <http://www.thannews.th.com> [20 สิงหาคม 2551]

อรวรรณ ปีลันธโนวาท . การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ. พิมพ์ครั้งที่ 1 . กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

ภาษาอังกฤษ

Atkin, Charles K . New Model for Mass Communication Research. New York : The Free Press, 1973.

Berlo, David K . The Process of Communication : An Introduction to Theory and

- Practice. New York : Holt. Rinehart and Wilston, 1960.
- Barker Christain and Gronne Peter. Advertising on World Wide Web. Thesis Copenhagen School of Management, 1996.
- Clark, G. Glossary of CBT/WBT terms [ออนไลน์]. 2549. แหล่งที่มา : <http://www.clark.net/pub/nractive/alt5.html> [27 กุมภาพันธ์ 2551]
- David Weaver and Martin Oppermann. Tourism Management Singapore, 2000.
- Dough Newsom, Alan Scott and Judy VanSlyke Turk . This is PR : the realities of public relations. Belmont, California : Wadsworth Publishing, 1993.
- Erik Holm Petersen . Community Based Tourism and Homestay. Tourism Authority of Thailand, Bangkok, 2001. (Mimeo graphed)
- Katz, Elihu and Others . The Use of Mass Communication, Current Perspective on Gratification Research. Beverly Hill : Sage, 1974.
- Macnulty, M . Homestay and Rural Tourism in other countries. Tourism Authority of Thailand, Bangkok, 2001. (Mimeo graphed)
- McIntosh, R.W. and C.R. Goelner. Principle, Practice, Philosophies. 6th ed : John Wiley and Sons. New York, 1995, p 51-52.
- McIntosh, R.W. Tourism : Principle, Practice, Philosophies. Columbus O.H : Grid, 1972.
- Tucker Kerry, Derelian Doris, Rouner Donner . Public Relations Writing : an issue driven behavioral approach. Upper Saddle River, N.J. : Prentice Hall, 1997.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชานวัตกรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

แนวคิดตามสัมภาษณ์ผู้นำชุมชนและผู้ประกอบการโขมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

7. ในอดีตใช้สื่อใดในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ให้การท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์เป็นที่รู้จัก
8. ท่านคิดว่าสื่อใดเหมาะสมที่สุดในการส่งเสริมให้การท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์เป็นที่รู้จัก
9. ท่านใช้สื่อใดบ้างในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์
10. รูปแบบของเว็บไซต์ในส่วนของเนื้อหาและเทคนิคการนำเสนอการท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ควรเป็นอย่างไร
11. ท่านต้องการให้กลุ่มเป้าหมายเกิดปฏิกิริยาอย่างไร เมื่อติดเว็บไซต์ของท่าน
12. ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามมีอะไรบ้าง และมีข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์อย่างไร

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ภาคผนวก ข

แนวคิดถ้ามีสัมภาษณ์ผู้ดูแลเว็บไซต์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม

7. ท่านคิดว่าคุณลักษณะอะไร ที่ทำให้ผู้ประกอบการโขมสเตย์เลือกใช้สื่อเว็บไซต์ในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์
8. จุดเด่นของเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามแตกต่างจากเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ที่อื่นอย่างไร
9. ขั้นตอนในการสร้างเว็บไซต์โขมสเตย์มีกี่ขั้นตอน อะไรบ้าง
10. ท่านคิดว่าเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ควรมีเนื้อหาและเทคนิคการนำเสนอสู่กลุ่มเป้าหมายอย่างไร
11. เมื่อทำเว็บไซต์เสร็จแล้ว มีการประชาสัมพันธ์เว็บไซต์นั้นหรือไม่ อย่างไร
12. ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ มีอะไรบ้าง และมีข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์อย่างไร

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ภาคผนวก ค

แบบสอบถาม

แนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโฉมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

คำชี้แจง: แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาโท คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาวิชาประชาสัมพันธ์ ดังนั้นจึงขอความกรุณาในการกรอกแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริงมากที่สุด โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง และเติมข้อความลงในช่องว่างที่จัดให้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปทางประชากร

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ

☐ ต่ำกว่า 25 ปี	☐ 25-34 ปี
☐ 35-44 ปี	☐ 45-54 ปี
☐ 55 ปีขึ้นไป	

3. ระดับการศึกษา

☐ มัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า	☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.
☐ อนุปริญญา/ปวส.	☐ ปริญญาตรี
☐ สูงกว่าปริญญาตรี	☐ อื่นๆ (โปรดระบุ.....)

4.อาชีพ

☐ นักเรียน/นักศึกษา	☐ วิชาชีพ/ธุรกิจ
☐ พนักงานบริษัท	☐ ประกอบกิจการส่วนตัว
☐ เกษตรกร/รับจำนำ	☐ อื่นๆ (โปรดระบุ.....)

5.รายได้ต่อเดือน

☐ ต่ำกว่า 5,000 บาท	☐ 5,000 – 15,000 บาท
☐ 15,001 – 25,000 บาท	☐ 25,001 – 35,000 บาท
☐ 35,001 – 45,000 บาท	☐ 45,001 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 คำถament เกี่ยวกับการเปิดรับสื่อประชามติของการท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม
6. ท่านได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบโขมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามจากสื่อต่อไปนี้จำนวนมากน้อย
เพียงใด

สื่อ	ทุกเดือน	2-3 เดือน/ครั้ง	4-6 เดือน/ครั้ง	1 ปี/ครั้ง	ไม่เคยเลย
สื่อมวลชน					
(1)หนังสือพิมพ์					
(2)นิตยสาร/วารสาร ทั่วไป					
(3)วิทยุ					
(4)โทรทัศน์					
(5)ป้ายโฆษณา					
(6)เว็บไซด์					
สื่อบุคคล					
(8)สมาชิกในครอบครัว					
(9)เพื่อนฝูง					
(10)เจ้าหน้าที่ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย					
(11)บริษัทนำเที่ยว, มัคคุเทศก์					
สื่อเฉพาะกิจ					
(12)โปสเตอร์					
(13)นิทรรศการ					
(14)แผ่นพับ					
(15)อื่นๆโปรดระบุ					

**ส่วนที่ 3 คำถ้ามเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวในกรุงเทพฯ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบ
โอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม**

7. ท่านสนใจข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามบนสื่อเว็บไซต์ในเรื่องใด
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ สถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียง
☐ แผนที่
☐ ศินค้าพื้นเมือง/ของที่ระลึก
☐ เทศกาล/งานประเพณี
☐ กิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น ชมทั่งห้อย [*]
☐ เครื่องมือค้นหา(Search) | ☐ ที่พักแรมและราคา
☐ ข้อมูลการเดินทาง
☐ ร้านอาหาร
☐ เก็จความรู้
☐ ห้องสนทนากลุ่ม
☐ คำถ้าที่พบบ่อย |
|--|--|

8. ลักษณะข้อมูลการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามที่ท่านต้องการบนสื่อเว็บไซต์(ตอบได้
มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ภาพเหมือนจริงประกอบ
☐ ภาพเคลื่อนไหว(Animation)
☐ Link กับเว็บไซต์อื่นที่เกี่ยวข้องได้
☐ จองที่พักออนไลน์ | ☐ เสียงประกอบ
☐ ดาวน์โหลดข้อมูลได้
☐ วิดีโอ [*]
☐ อื่นๆโปรดระบุ..... [*] |
|---|---|

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

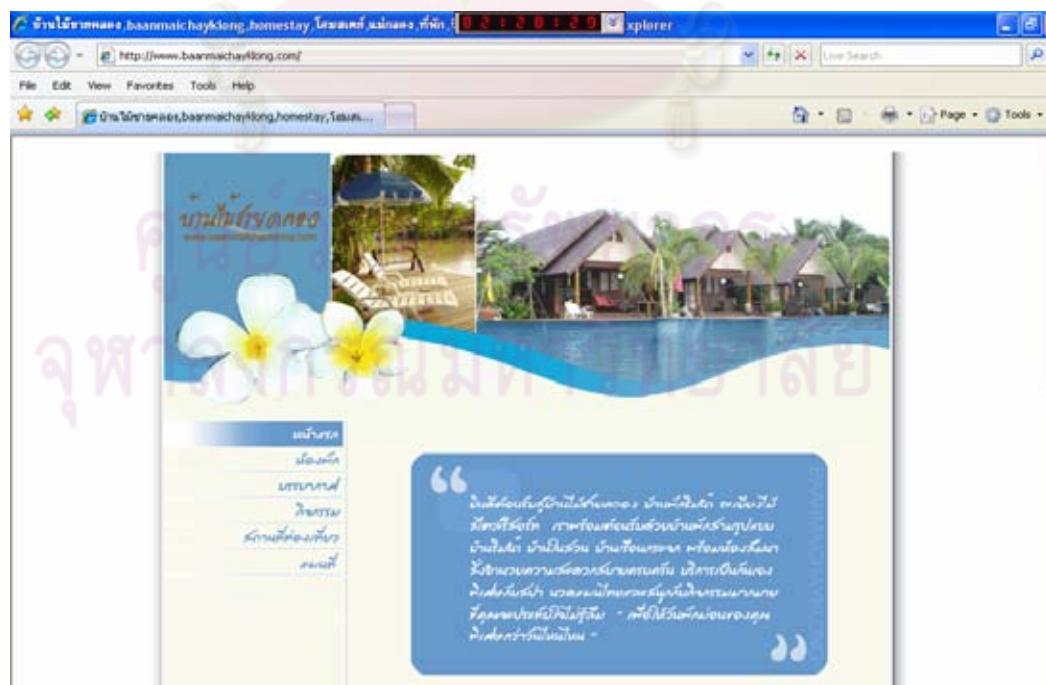
9. ท่านต้องการให้เว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโไฮมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามพัฒนาอย่างไร

ความต้องการของนักท่องเที่ยวในการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบโไฮมสเตย์	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
(1) ข้อมูลที่ได้รับมีความทันสมัย					
(2) ข้อมูลที่ได้รับความถูกต้อง ครอบคลุม					
(3) ข้อมูลที่ได้รับนำไปประกอบการวางแผนหรือตัดสินใจท่องเที่ยวได้					
(4) ข้อมูลที่ได้รับมีส่วนให้นักท่องเที่ยวเข้าพักโไฮมสเตย์					
(5) ข้อมูลที่ได้รับมีประโยชน์ให้เลือกมากพอที่จะใช้ในการตัดสินใจ					
(6) ข้อมูลที่ได้รับให้ความรู้เรื่องการท่องเที่ยวแบบโไฮมสเตย์					
(7) ข้อมูลที่ได้รับให้ความบันเทิง เช่น เกมออนไลน์					
(8) มีข้อมูลการท่องเที่ยวหลายประเภท เช่น วัด ป่า และบริเวณใกล้เคียงให้เลือกค้นหา					
(9) เว็บไซต์มีรูปแบบการนำเสนอที่น่าสนใจทำให้เห็นความสวยงามจากสถานที่ท่องเที่ยวได้					
(10) ภาษาที่ใช้ผ่านเว็บไซต์ง่ายต่อการเข้าใจ					
(11) มีภาษาอังกฤษสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ					
(12) เว็บไซต์มีการนำเสนอที่อ่านง่ายสบายตา					
(13) เว็บไซต์สามารถเรียกดูข้อมูลได้เร็ว					
(14) เว็บไซต์มีเครื่องมือช่วยนำทาง เช่น ลูกศร ข้อมูลฉบับหรือขึ้นบน					

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ๙

ตัวอย่างหน้าหลักของเว็บไซต์การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม

ເບີນໄລ້ຮັດເມວ : ໄກສອນທີ່ແຫຼ່ງມາ - Windows Internet Explorer

File Edit View Favorites Tools Help

Live Search

ເຖິງໄລ້ຮັດເມວ : ໄກສອນທີ່ແຫຼ່ງມາ

Page Tools

**ເຮືອນໄມ້ ຂ້າຍຄລອງ
ໂຄເດຍແລະ-ຮັດຮ່ວມ**

ເຈັ້ນທີ່ເຄີຍໃຈຫຼັກທຳ

ໜຶກສົກ

ຂອງມານາຄາ

ກິລາການ

ແລກຕົກການເຄີຍຫາ

"ເຮືອນໄມ້ຄລອງ" ບໍາກັດທີ່ໄດ້ການໃຫຍ້ສົກສອນ ແນວດທີ່ກັບປີ່ອສົກສົ່ງ ອຸງປານເຊີ້ນໃຫຍ້ຫຼາຍໆ ແລະຄວາມສົກສອນ ສໍາຜັນກັບມີຄວາມສົກສອນໃຫຍ້ ທ່ານການຮຽນຮັດທີ່ພົມສົກສອນທີ່ເກີດສົກສອນໃຫຍ້ສົກສອນກົດຈຳກັດໃຫຍ້ສົກສອນກົດຈຳກັດ ການເຄີຍຫາໃນມາດສົກສອນ ອຸກໄກຫຼັກສອນທີ່ເກີດສົກສອນໃຫຍ້ສົກສອນໃຫຍ້ສົກສອນກົດຈຳກັດສົກສອນກົດຈຳກັດ ລາຍການຂ່າຍ້ອນນີ້ ປິມເພົາວາ, ອຸກສາ 1.2 ສ້ານ ບໍ່ມີການ ທ່ານສົກສອນທີ່ມີກຳມັນໃນໃຫຍ້ຫຼັກທຳ

ມີຄວາມເຫັນທີ່

- ມີຄວາມເຫັນທີ່ ຮາດາ 1,300 ພັກໄດ້ຈຳຂຽວ 3 ທ້ານ ທາກກົດເຄີຍເປັນການຮັດ 200 ນາທີ
- ມີຄວາມ ຮາດາ 700 ພັກໄດ້ 2 ທ້ານ ທາກກົດເຄີຍເປັນການຮັດ 200 ນາທີ
- ມີຄວາມ ຮາດາ 900 ພັກໄດ້ 3 ທ້ານ ທາກກົດເຄີຍເປັນການຮັດ 200 ນາທີ
- ມີຄວາມ ຮາດາ 1,200 ພັກໄດ້ 3 ທ້ານ ທາກກົດເຄີຍເປັນການຮັດ 200 ນາທີ
- ມີຄວາມ ຮາດາ 3,000 ພັກໄດ້ 10 ທ້ານ

ທີ່ສົກສອນໃຫຍ້ການກໍາ ຕໍ່ອຸ່ນ ເຊື້ອກໄກກໍາຊູ້ນ ພົມການກົດເຄີຍເປັນການຮັດ ທີ່ສົກສອນໃຫຍ້ການກໍາ (ໄນ້ຮັມເກົ່າຈົກຮຽນ)

ກິລາການເຄີຍຫາ

- ເກີດການຄລອງຫຼາຍໆນີ້ ດີເກີດກາ ພົມການກົດເຄີຍເປັນການຮັດ ຈາກຕຸກ ຢອດການອອກທີ່ເກີດ

- ສົກສອນໃຫຍ້ຫຼັກທຳ ການນຳຫຼັກທຳທີ່ເກີດ ແລະໄດ້ໃຫ້ຫຼັກທຳເກີດ

- ສົກສອນໃຫຍ້ຫຼັກທຳທີ່ເກີດ ຫຼັກທຳທີ່ເກີດ ທີ່ເກີດກຳນົດກຳນົດ ແລະໄດ້ກຳນົດກຳນົດ

The screenshot shows a Windows Internet Explorer browser window displaying the website for Dumrongkung Homestay. The page features a large red header with the text 'ดัํรงกุล' and 'ไอบ้านเดย'. Below the header, there's a navigation menu with links like 'Home', 'About Us', 'Accommodation', 'Facilities', 'Activities', 'Contact', and 'Photo'. A sidebar on the left contains a 'Booking Form' and a 'Comments' section. The main content area includes a 'Welcome' box with information about the homestay, a 'Contact' box with phone numbers, and several image galleries showing the exterior and interior of the accommodations.

A screenshot of a Windows Internet Explorer browser window showing a website for "BANNSUAN-SAINAM AMPHAWA". The page has a green header with the logo and name. A menu bar is visible above the main content area. The main content area features a large black rectangular redaction box containing text. Below the redaction box, there is a large green banner with white text and a phone number.

ເຮືອນດາວ ໂຮມສະເໜີ

Varisara Homestay

Home
Accommodation
Atmosphere
Webboard
Contact us
Map

Welcome Varisara Homestay

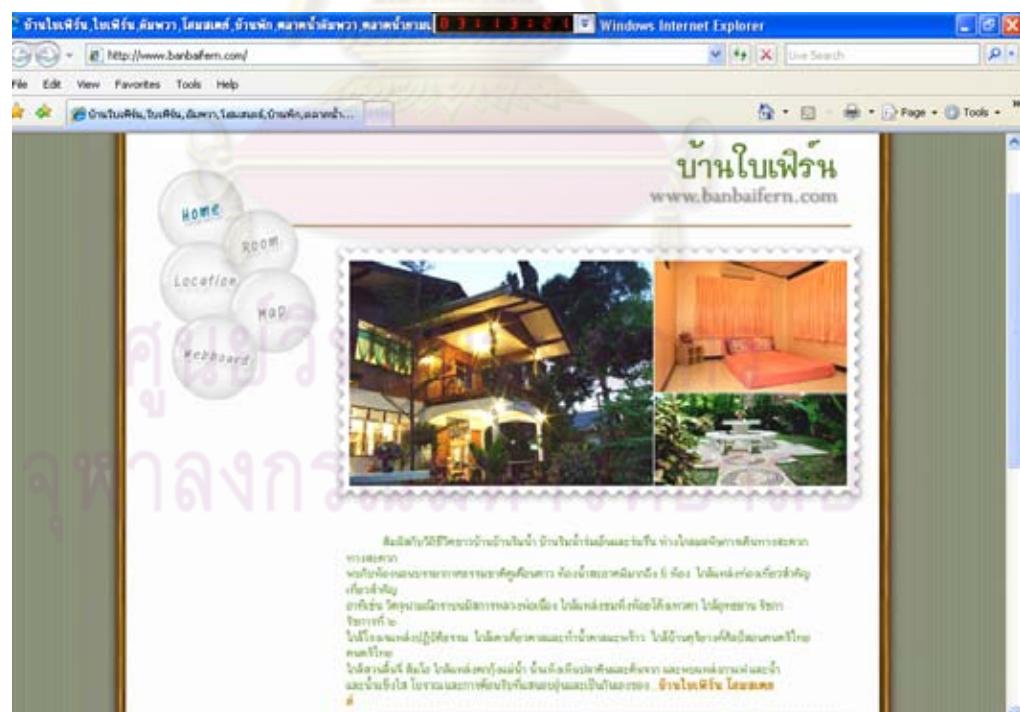
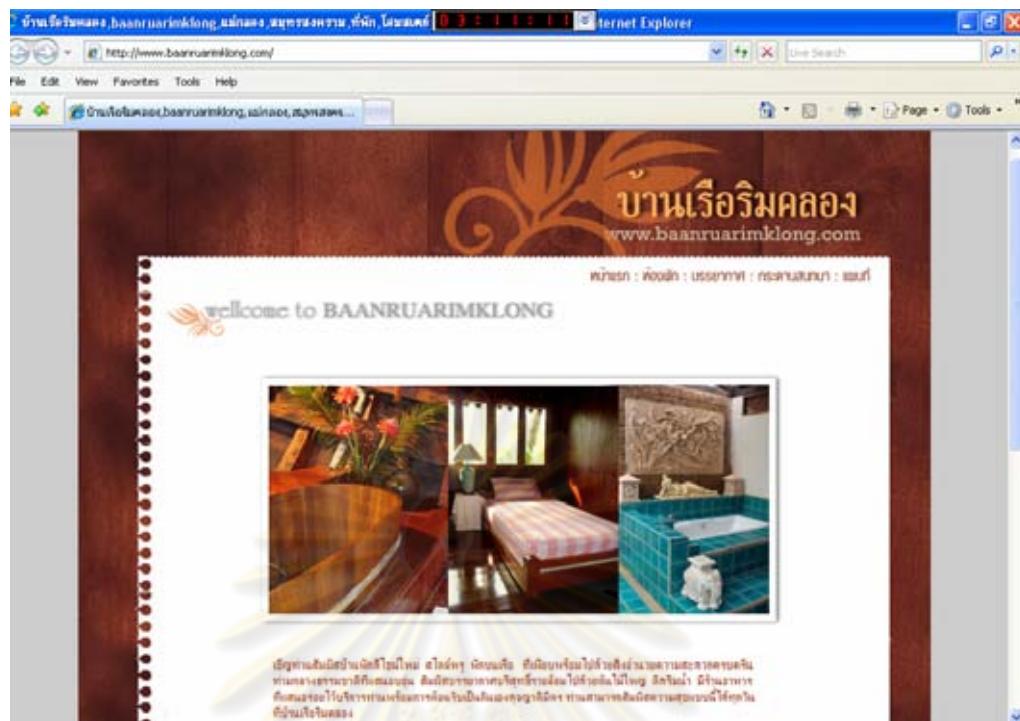
Varisara Homestay is a small guest house and resort for Travelers. It's a place like no other around this area situated among Tropical orchard in Amphawa district Samutsongkarn province. Our location is just far away from Bangkok about 80 Kilometers by car and just 5 minutes from Amphawa Evening Floating Market by Local public boat.

With the location, it's truly one of the most best place close to interesting places around Amphawa district such as Evening Floating Market, King Rama II Memorial Park, Bangkok Historic Military Camp, Tropical Fruit Season Road, Beautiful Gothic Style Church, etc.

And we provide more comfortable suits with air condition room hot/ cold shower, and other luxury facilities like cable T.V., car park, and internet cafe.

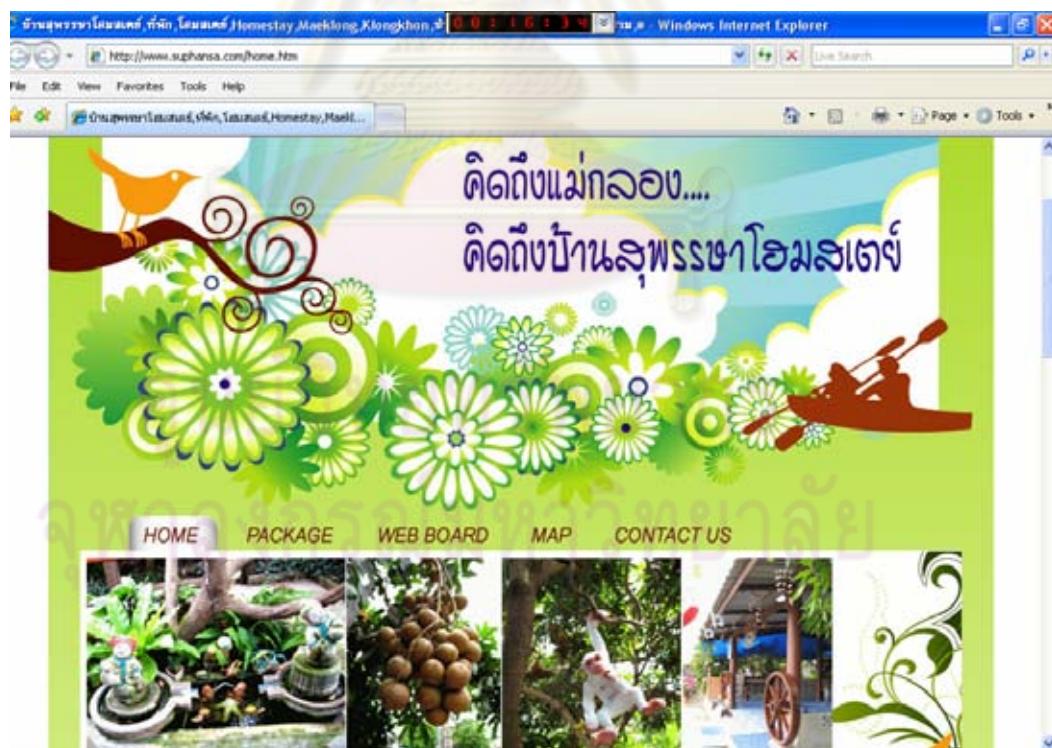
Thus, we ensure our guest will enjoy and experience our comfortable place, unmatched services and indoor, outdoor activities. And we hope, we will have a chance to service and

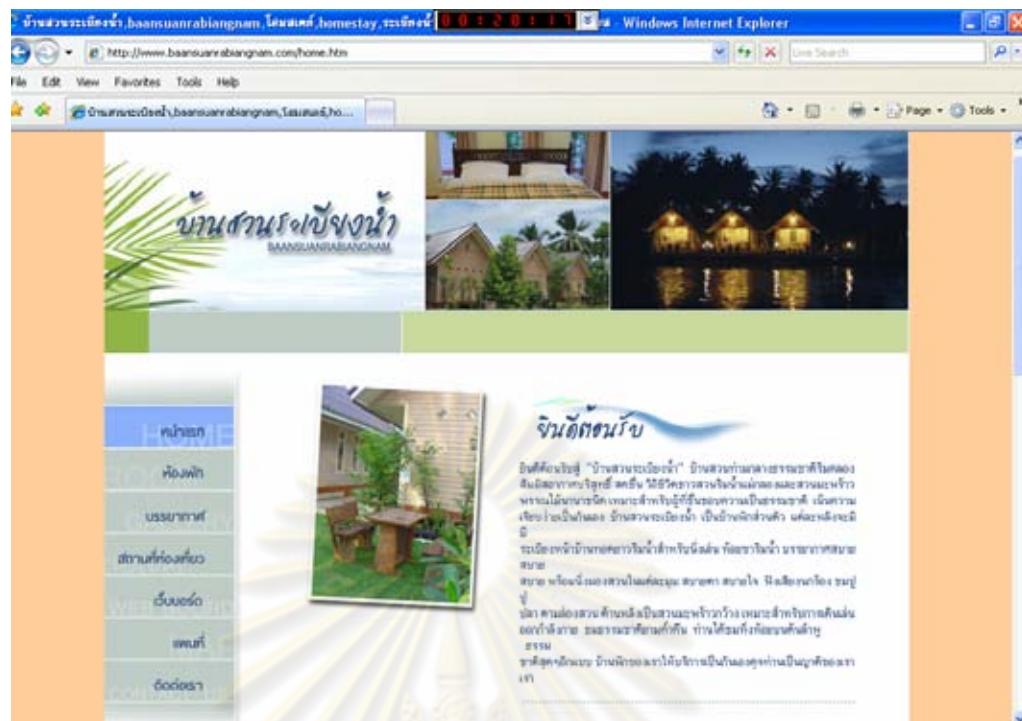

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาว วิริยาภรณ์ ศิริໄล เกิดวันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ.2527 สถานที่เกิดอยู่ในจังหวัดลำปาง
 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน ภาควิชา วิทยุโทรทัศน์
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปี พ.ศ. 2548 จากนั้นจึงเข้าศึกษาต่อปริญญาโทนิเทศศาสตร์
 มหาบัณฑิต สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2550

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**